T. D.R.C. 954.
93
2- 1886.

93 954
2-1886

சிவசண்முகன்றுணை.

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்

என்னும்

வயித்தீசுரன்கோயிற்புராணம்.

காத்தியாயனரிருப்பு

வடுகநாததேசிகர்

அருளிச்செய்தது.

இஃது,

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மையபாளையம்

ஸ்ரீசிவஞானபாலையதேசிகாதீனத்துச்

சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஷை சுவாமிகள்மாணாக்கர்களிலொருவரும்

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலை

உபாத்தியாயருமாகிய

சு - சொக்கலிங்கமுதலியாரால்

சென்னை:

ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1886.

Registered Copy-right.

954

உ

சிவசண்முகன் றுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திகழ்சிவ ஞான தேசிக னருளாற் றெளிந்துணர்ந் சகல சாத்திரமும், புகழ்பெற வுணர்ந்தோ னட்சய லிங்கப் புண்ணிய முனிவரன் [illegible], வகழ்கட லுலகில் வடமொழி யிலெ ஞரப் புராணத்தென் [illegible]ழியினி லருளி, மகிழ்பெற வரய் தேற் றினனெழில் வடிகநாதன்வாழ் வள்ளிநாயகன்மூன்.

உ

சிவசண்முகன் றுணை.

சருக்கவகாதி.

பக்கம்.	சருக்கம்.	பாடற்றொகை.
௧௩௪	அங்கசந்தானச்சருக்கம்.	௧௩
௧௮௫	அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.	௨௯
௧௯௦	அசரீரிவாக்களித்தசருக்கம்.	௧௯
௧௧௯	ஆதிகாவிரிச்சருக்கம்.	௭
௧௭௯	ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கம்.	௨௦
௧௩௧	இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கம்.	௯
௭௨	இரணியவன்மச்சருக்கம்.	௧௨
[illegible]	[illegible]தீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௮
௫௫	இருடியர்முறைமைகூறியசருக்கம்.	௧௧
௨௨௪	உதங்கச்சருக்கம்.	௧௧
௧௨௯	எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கம்.	௧௦
௫௮	சங்கைபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.	௯
௧	கடவுள்வணக்கம்.	௧௮
௧௧௮	கந்தருவர்சாபநீங்குசருக்கம்.	௧௨
௧௦௫	கபிலதீர்த்தச்சருக்கம்.	௫
௨௦௩	காலவச்சருக்கம்.	௨௮
௧௭௭	குமாரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.	௧௨
௧௦௪	கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்.	௫
௧௯௨	சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கம்.	௫௦
௭௪	சதானந்தச்சருக்கம்.	௧௨
௮௫	சத்தியசன்மச்சருக்கம்.	௨௨
௧௯௬	சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கம்.	௧௦
௧௨௨	சநார்த்தனச்சருக்கம்.	௧௮

சருக்கவகராதி.

பக்கம்.	சருக்கம்.	பாடற்றொகை.
௫௨	சித்தாமுததீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௬
௨௦௮	சித்திரகேதுச்சருக்கம்.	௧௫
௧௩௭	சிவதன்மன்பிரமராட்சசநீங்குசருக்கம்.	௧௪
௨௧௯	சீலவிருத்தச்சருக்கம்.	௧௭
௯௬	சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கம்.	௧௨
௨௧௯	சுவாசினிச்சருக்கம்.	௧௫
௬௫	சூரியதீர்த்தச்சருக்கம்.	௮
௧௨௬	சூலதீர்த்தச்சருக்கம்.	௫
௧௨௭	சேடதீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௦
௧௦௬	சோமதீர்த்தச்சருக்கம்.	௬
௯௬	தக்கதீர்த்தச்சருக்கம்.	௭
௬௬	தக்கனருள்பெறுசருக்கம்.	௫௬
௧௫௬	தாரகாசுரசங்காரச்சருக்கம்.	௨௧
௬௪	தருப்பணபலன்கூறியசருக்கம்.	௬
௫௦	தலச்சருக்கம்.	௧௦௪
௧௪௬	தலமகிமைகாட்டியசருக்கம்.	௧௭
௧௪௦	திருச்சாந்துண்டைசெய்முறைமைகூறியசருக்கம்.	௭
௧௬	திருநகரச்சிறப்பு.	௧௪
௧௦	திருநாட்டுச்சிறப்பு.	௫௨
௧௪௧	திருவவதாரச்சருக்கம்.	௨௫
௧௭௦	திருவிழாச்சருக்கம்.	௫௧
௧௧௨	துசிலச்சருக்கம்.	௨௨
௨௬௧	துச்சிலச்சருக்கம்.	௫
௧௫௫	துருவாசர்பிராந்திதீர்த்தசருக்கம்.	௧௦
௧௬௪	தேவரருச்சனைசெய்சருக்கம்.	௧௦
௪௮	நைமிசாரணியச்சருக்கம்.	௯௭
௧௦௮	பராசரதீர்த்தச்சருக்கம்.	௬
௬	பாயிரம்.	௯௬

சருக்கவகராதி.

பக்கம்.	சருக்கம்.	பாடற்றொகை
௮௧	பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.	௨௪
௬௫	பிரமதீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௧
௭௭	புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.	௨௫
௧௫௨	பேரூர்புரிசருக்கம்.	௧௮
௬௦	மாதபலன்கூறியசருக்கம்.	௨௦
௧௨௦	மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கம்.	௧௧
௮௬	முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கம்.	௮
௧௪௬	வரம்பெறுசருக்கம்.	௧௬
௧௬௫	வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கம்.	௨௨
௯௭	வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கம்.	௬
௧௦௨	வில்வதீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௨
[illegible]௧	வீரகத்திதீர்ந்தசருக்கம்.	௯
௨௧௧	வீரசேனச்சருக்கம்.	௨௬
[illegible]	வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்.	௯

Office of the Registrar
of Books, Madras.

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬	௧	௪	துரைக்கும்	துரைத்த
௭	௭	௧	பாரயி	பாயிர
௧௩	௨௨	௧	வெள்ளி	வெள்ள
,,	,,	௨	மருதனன்	மருதன்
௧௪	௨௪	௪	கையற்	கயற்
௧௬	௨	௪	சாரள	சாளர
௩௩	௧௯	௨	படன்றிநீ	பாடுனின்
,,	௪௯	௨	னற்	நற்
௩௪	௨௫	௨	விரையுயி	வரையும்
௩௮	௪௨	௬	யுளரன்	யுளர்க்கன்
௪௦	௫௨	௧	நற்	னற்
௪௪	௭௧	௧	நற்	னற்
௪௫	௭௨	௪	தந்தைத	தரவைத்
,,	௭௯	௪	ஞெந்திவீர்	ஞெந்திநீர்
௪௮	௮௩	௧	நற்	னற்
௫௦	௯௬	௫	செய்வூர்	செயூர்
௫௨	௨	௨	கண்ணி	கன்னி
,,	,,	௪	கூறி	கூற
௫௫	௧	௫	ரென்றே	ரென்றார்
௬௦	௩	௩	செக்கான்	செங்கோன்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬௧	௪	௨	மூதற்	மூதச்
௬௨	௧௨	௩	மிகபர	மிகம்பர
௬௩	௧௯	௧	இனையும்	இணையும்
௭௦	௨௯	௧	டொழிந்த	டொழிய
௭௩	௫	௩	நிறையும	நிறையவ
௭௫	௨	௧	மூதனீர்	மூதநீர்
௭௮	௧௦	௩	விரவி	விரஇ
௮௦	௨௦	௪	காயுட	ஞாயுட
௮௧	௮	௪	பங்கை	பங்க
௮௭	௧௨	௧	துடன்	துட
௮௮	௪௮	௧	னறு	நறு
௯௨	௭	௪	பிரம	வீர
௯௪	௭	௨	னற்	நற்
௯௭	௫	௩	புனற்	புனல்
௯௯	௯	௨	புகழுங்	புகழும்
௧௦௫	௧	௨	புயன	பயன்
௧௧௨	௧௯	௪	செய்	செங்
௧௨௦	௪	௨	பம்வித்துரும	பமொத்துருவ
௧௨௩	௯	௨	சுலந்திடு	சுலர்ந்திடு
௧௨௮	௮	௧	தள்	கண்
௧௩௪	௧	௨	மென்னு	னென்னு
௧௩௫	௮	௨	வும்வாய்	வுமாய்
௧௪௩	௮	௩	இன	இடு
௧௪௪	௧௨	௪	மூலைப்	மூலை
௧௪௭	௩	௩	யெனையு	யெனை
௧௫௩	௫	௨	ருந்தும்	ருதுப்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கருச	அ	ரு	கயி	கையி
கருரு	கச	உ	ஞருஞ்	ஞரிஞ்
கருஎ	சு	உ	ளேர்	ளேர்
கருஅ	கஉ	ரு	சிர	சர
கருகூ	கஅ	ச	டியிர்	டியர்
கசுஉ	கரு	ச	பெரு	பெறு
கசுஎ	சு	ரு	வமா	வம்வா
கசாகூ	கசா	உ	நென	தன
கஎரு	உரு	உ	ஓமிழ்ப்	ஓமிழ்
கஎசு	௩0	உ	விழாய்	விழா
கஅ0	ரு	ரு	ளென்னு	ளேனு
,,	சு	ரு	றவள்	றனள்
கஅரு	ரு	உ	[illegible]	[illegible]
ககூ0	உசு	ச	பணதேள்	மன்றே
ககூச	கஉ	உ	பெரு	தரு
ககூரு	கரு	க	தவர்	யவர்
ககூஎ	உரு	ச	புகுவன்	புகரன்
,,	உகூ	ரு	முறை	முமை
உ0ரு	க	ச	வரற்	வரர்க்
,,	ச	க	நற்	னற்
உ0ச	[illegible]	ச	ங்கு	ங்கி
உகரு	கக	ச	தியவை	தியைப்
உகச	கஅ	க	குான்	குமந்
உககூ	க	ரு	பனை	பணை
,,	உ	ச	ணனை	ணணை
,,	ரு	உ	டனைய	டணையன்

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புள்ளிருக்கு வேளூர்ப் புராணம்

என்னும்

வயித்தீசுரன்கோயிற் புராணம்

காப்பு.

இங்[illegible] குறிக்கும் கொன்றையந்தார் தரித்திலங்கு சிவனென் பெருமான், மங்களாசு[illegible] வைத்யலிங்கம் விளங்கு தலமகிமை போஸங்கிப், பொங்குநிறப் பிணிமதூரம் பொழிந்திடுசெந் தமிழ்நூற் புகல வாய்ந்த, கம்பையணி மதஞ்சொரியுங் கரமக்குஞ் சரத்திருதாள் கருத்துள் வைப்பாம்.

கடவுள்வணக்கம்.

வைத்திய நாதர்.

திருமாதும் பதுமம்வள ரயன்முதலாங் கடவுளருந் திகழுமே ன்மை, தருமாவின் றிமுதுறையுஞ் சனகாதி யரும்வேளூர் தன்னிற் போற்றக், கருமாலின் வெருட்பகத்திய் புதவிபெற மருந்தளித்தருள் பொ க்ருணை செய்யும், வருமான விளம்பிறைசேர் வைத்தியலிங்கம் பொ ன்னடியை வணக்கஞ் செய்வாம். (க)

புள்ளிருக்குவேளூர்ப் புராணம்.

தையனாயகி.

பன்னரிய மகிமைநிறை யானந்தப் பெருகொளியே படிவ மாகி முன்னருமங் களநிறைந்து விளங்கியிருந் தெழில்கொழிப்ப வுலகுக் கெல்லா, மன்னுயா லயந்தொழிற்கும் வித்தாகிப் புவனங்க ளனைத்து மெய்ய, மன்னுபெருங் கருணைபொழி தையனா யகிமலர்த்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (௨)

கரும்புருவச் சிலையும்வரிக் கயல்விழியும் வள்ளைவார் காது முல்லை, யரும்புமிள நகையுஞ்செங் கனிவாயும் பிறைநுதலு மமுத வாக்கும், பொருந்தியமங் கலநாணு மலர்க்குழலும் விளங்கவெழிற் புள்ளூர் மேவுந், திருந்துமணங் கமழ்சாந்து கழுத்துமைவா லாம்பிகைதாள் சிரமேற் கொள்வாம். (௩)

விநாயக[illegible]

ஏராரும் பிறைமருப்புஞ் சிந்தூரக் கரமுகமு மிலகச் செம்பொன், வாராருங் களபமுலை மாதுமைதவ னுமையளித்த மைந்தனாகிக், காராரும் பொழில்புடைசூழ் புள்ளூரிற் கருணைமதஞ் சொரிந்தெங் களுக், கீராத கொடும்பாச வினைதீர்த்த பிள்ளைபதஞ் சிரமேற் கொள்வாம். (௪)

முத்திவிநா யகன்மகிழு மன்பனுக்கிவ் வுலகினிருண் முழுது நீக்கு, மத்திவிநா யகனெனவே யகத்திருளை நீக்குவர மளித்து மன்னு, மெத்திவிநா யகன்மேலாஞ் சிவஞானச் செல்வனிவ னெனவே செய்யுஞ், சித்திவிநா யகன்வேளூர்க் குடவரைவி நாயகன்றாள் சிரமேற் கொள்வாம். (௫)

கடவுள்வணக்கம்.

சுப்பிர மணியக் கடவுள்.

தாங்குபெரும் புவனமெலாம் பணியுமிரு திருவடித்தா மரையு நீங்காத், தேங்குபெருங் கருணைவழிந் தொழுகுமிரு முகங்களொரா றுந் தெய்வத், தேங்கமழுங் கடம்பணியும் பன்னிரண்டு தடம்புயமுந் திகழ மன்னுங், * காங்கெயனைப் பரிதிபுரி வளர்குமர குருபரனைக் கருத்துள் வைப்பாம். (௬)

அனிந்திருசீர் தையயரா வமரர்பெருஞ் சிறைமீள வகிலம் வாழப், பனிறுமயி ராவதமும் பொன்னுலகும் விண்ணவர்கோன் பெறவே வண்ட, வெளிமுகநீ மதிரவெதிர் வருசூர னுளங்கலங்க விளங்கு செங்கை, யொளிதிகழ்வே லெடுத்தமுத்துக் குமாரநா யகன்மலர்த்தா ளுளத்துள் வைப்பாம். (௭)

திருநந்தி தேவர்.

பொடியணியு மேனியுமுப் புரிநூல்சூழ் மணிமார்பும் புனிது மின்னுங், கொடிதிகழுஞ் செஞ்சடையும் விழிமூன்றுங் கரநான்குங் குலவு மானும், வடிமழுவுஞ் சுடர்வாளு மணிப்பிரம்பும் விளங்கவெள்ளி வரைகாத் தையன், முடிவரிய திருவாய்மைசெலுத்துநந்தி நாயகன்றாள் முடிமேற் கொள்வாம். (௮)

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்.

பூழியன்வெஞ் சுரந்தக் கூனிமிரச் சமணொழியப் புனித வெண்ணீ, றேழுலகுந் தொழுதேத்த வெடுத்தளித்துச் சிவசமய மிலகச் செய்தே, யூழிபடக் கொண்டிழிநு [illegible] ஞானக்குஞ் செல்வக், காழிநகர் விளங்கவரு கவுணியர்தங் குலமணியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (௯)

---

* காங்கெயன் என்பது குமரக்கடவுள் விஷயம்.

திருநாவுக் கரசு நாயனார்.

அருகரமைத் திடுநீற்றி னறைமுதலாந் தீங்கடியார்க் கனுகா தென்னும், பெருமையெடுத் துலகறியக் காட்டிமக ரஞ்சூழும் பெருநீர் மல்குங், கருநிறத்தென் றிரைக்கடலிற் கன்மிதப்ப வருநாவுக் கரசின் செம்பொற், றிருவடித்தா மரைமலரைப் பவக்கடலின் கரையேறச் சிந்தை செய்வாம்.
(௧௦)

சுந்தர மூர்த்தி நாயனார்.

அரவையார் மணியல்குற் றடமிலக வளருமிள வன்னம் போலும், பரவையார் திருமனைக்கெம் பெருமான்ற னிரண்டுதிருப் பாதநோவ, விரவையார் நடுயாமத் தேவலரு ளாய்த்தூதுக் கேவு நல்லோய், புரவையார் தோழனெனுஞ் சுந்தரன்பொற் னடிபணிந்து போற்று வோமே.
(௧௧)

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்.

வழுதிமனு நெறிசெலுத்து மந்திரியாய்ப் புரவிகொள்ள வந்த செம்பொன், முழுதுமவர் திருப்பணிசெய் திலகுதிரு வாசகமு மொழிந்து பாரோர், தொழுதுசிர மேற்கொண்டு துதிப்பதிறை கோவையார்த் துறைகள் யாவும், பழுதுபடா தெடுத்துரைத்த வாதவூ ரன்பார்பதம் பணிதல் செய்வாம்.
(௧௨)

சண்டேசுர நாயனார்.

மண்டுபுனல் பரந்துவரு மண்ணிநதி வெண்மணலின் மாருக் காதல், தொண்டிறைவன் முடிமீது குடத்தானிறை பால்சொரிந்து கோலலங்கு, மிண்டுசெயுந் தாதைதா ளெறிந்துமே தினியின்மிகு மேன்மைபெற்ற, சண்டிபெரு தாள்வணங்கிச் சிவனடியார் மலர்ப்பாதந் தலைமேற் கொள்வாம்.
(௧௩)

கடவுள்வணக்கம்.

திருத்தொண்டர்.

வெள்ளெருக்கின் வனப்பரங்கா விளரியளி யினமூரல் விண்ணொளாவிக், கள்ளிருக்கு மலர்ச்சோலை கவினவருந் தென்னரிய கற்ப காலந், தெள்ளிருக்கு முதனான்கு வேதமித மருச்சனைசெய் திருக்கு மேலாம், புள்ளிருக்கு வேளூரை நினைக்குமன்பர் தாள்பணிந்து போற்று வாமே.
(௧௪)

வாழ்த்து. வேறு.

வான்வளஞ் சுரந்து பெய்க மன்னவன் செங்கோல் வாழ்க
நான்மறை [illegible] வேள்வி நன்னெறி வழாது செய்க
ஆன்மறை யுணர்ந்த கல்வி [illegible] யண்டையோர் சூழ்க
மேன்மையாஞ் சைவ மோங்கி விளங்குக [illegible]
(௧௫)

பயன். வேறு.

திருவிளங் கியமா நிலந்தனிற் புகழ்சேர் செழித்திடு மயிந்திய சொற்க, வருமையாந் தலைவன் மகிமையைக் கேட்போ ரளப்பருஞ் செல்வரா குவர்மேல், வருபெரும் பகையை வெல்குவர் கல்வி மகப்பெறு குவர் [illegible] யெய்தார், திருமல [illegible] சிவன்மலர்ப் பாத நிலைமையெய் தினிதுவாழ்த் திருப்பார்.
(௧௬)

அவையடக்கம். வேறு.

எண்ணி ரண்டு கலைகளு மெய்திய
தண்ம திக்குமுன் சூரைத் [illegible]
வண்மை யாமவை யோர்முன் [illegible]
பண்ணை [illegible] மென்றமிழ்ப் பாடலே.
(௧௭)

வளங்கொண் மால்விடை யண்ணன் மகிமைதான்
விளங்கு மாதலின் மேவுமென் சொற்குறுங்
களங்க மெண்ணலர் கைக்கொள்வ ரென்றெண
துளங்கொ ளாசை துரப்ப வுரைசெய்வென். (கஅ)

கடவுள் வணக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-கஅ.

பாயிரம்.

[illegible]பொதியுங் கயிலைவரை நந்தனந்தி காயகற்கு நவில வந்தி
ஞென், சதுமறையு முணர்ந்திலகு சனற்குமரற் குச்சவவன் நவிலமை
[illegible] [illegible] வலன்சூத முனிக்குரை மகி
[illegible] சூதன் பகலிபெறுவகுத்துணார்க்கும் பதினெண்பிப் புராணிவ
கை பகருங் காலே. (க)

வேறு.

அருபிரமம் பதுமம்விண்டு சைவம்பாகவதந் தயங்குபவிடிய
மகிமை தருமார்க்கண் டேயந், கருதருநாரதமாக்கி னேயமே பிரம
வைவர்த்த மிலிங்கஞ்சீர் வராகமே காந்தம், வரு[illegible] மனம்
கூர்ம மச்சங்கா ருடமே மன்னுபிர மாண்டமிவை வளர்பதினெண்
புராணத் தெகிரந்தத் தொகைபகரிற் சிவகதைமுன் றிலக்கர்
இகழ்கெமோ லயன்பரிதி கெங்கைக்கோ ரிலக்கம். (உ)

வேறு.

குவியொளர் திங்கட் கொழுந்தணி முக்கட் குரிசில்வண் புகழ்
சிவை புராணம், கவினுறு சைவம் பவிடியம் வளர்மார்க் கண்டேய

மிலிங்கமே காந்தம், புவிபுகழ் வராகம் வாமன மச்சம் புகலரு மகி
மைசேர் கூர்மஞ், செவிறுக ரமுத மாமென விளங்கித் திகழ்பிர
மாண்டமீ ரைந்தே. (ங)

வேறு.

கரியமால் புராணம் விண்டு காருட நார தஞ்சொல்
லரியபா கவத மோர்நான் காகும்வா ழயன்பு ராணம்
பி[illegible] மாரும் பிரமகை வர்த்தம் வெய்யோற்
குரியதா மாக்கி னேய மொளிர்கனற் புராண மாமே. (ச)

வேறு.

எழில்பெருகு சிவகதையிற் காந்தமிறை கிரந்தமோ ரிலக்க மா
குந், தழுவியசங் கிதையாறு வளர்காண்ட மோரைம்ப தாகு மிப்
பாற், கெழுமியசங் கிதையாறும் பகர்ந்திழன்று சனற்குமரங் கிள
ருஞ் சூதம், ஞிழுமியாசீர்ச் சங்கரமேல் வி[illegible] மகுகு [illegible] (ரு)
வாமே.

எண்ணியிடு புராணமீ ரொன்பதனிற் புள்ளிருக்கு வேளூ ரொண்
ணும், புண்ணியநற் றலமகிமை பவிடியமேற் பிரமாண்ட புராணத்
தாந்தம், வண்மைபெறு சைவபுரா ணத்தினவகுத் தெடுத்தமுனி
வரர்கன்[illegible] [illegible]பவுண்மையெழு முழுதுணர்ந்த சூதமா முனிவன்வி
ழற் றரைத்தல செய்தான். (சு)

இருந்துபுகழ் மிகுகடவுள் வணக்கமுடன் பாயிரஞ்சீர் செல்வ
மோங்கிப், பொருந்தியிடு திருநாட்டுச் சிறப்புநவ மணிகொழிக்கும்
பொற்பு வாய்ந்தே, யிருந்திரு நகர்ச்சிறப்பு நைமிசா ரணியமெ
ழிற் சருக்க மென்றாங் கருந்தகுதி மகிமைவளர் தலச்சருக்க மேதி
தீர்த்தச் சருக்க மாமே. (எ)

கருதுமிரு டியர்முறைமை கங்கைபா லந்தீர்த்த சருக்க மாத, வருபலன்கூ றியசருக்கந் தருப்பணஞ்செய் பலச்சருக்கம் வந்து தக்க, னருள்பெறுமான் மியமதன்மே லிரணியவன் மச்சருக்க மரிய தான, தருமநிறை தவம்புரியுஞ் சதானந்தச் சருக்கமினிப் புருடன் றன்னை. (௮)

கொலைபுரியும் பவந்தீர்த்த சருக்கமுடன் பரிதனைக் கொன்ற பாவந், தொலையுநெறி பகர்சருக்கஞ் சத்தியசன் மச்சருக்கஞ் சுத்தி யாய்ந்த, விலைமைமுனி வரர்தீர்த்தச் சருக்கம்வரு வீரகத்தி நீங்கு மண்மை, மலரிணுறைந் திடுபிரம தீர்த்தஞ்சூ ரியதீர்த்தச் சருக்கமென்னும். (௯)

தக்கனியற் றியதீர்த்தச் சருக்கம்வித்தி யாதரதீர்த் தச்சருக்க மிக்கசத ரிசனன்சா பத்தவிர்ந்த சருக்கம் வில்வ தீர்த்தம் ... சோமனொடு பாராசரன் சூழ்புகழி ராமப ரைக்கிரம மகற்றுதசி லன்சருக்க மாதிகா வேரி யாமால். (௰)

கந்தருவ ருறுசாபந் தவிர்சருக்க மிருதசஞ்சீ வனங்க ணிந்த, சிந்தையுணர் த்தனன்றன் சருக்கமுனர் குலதீர்த் தத்தின் மேன்மை, வந்திடுநற் சேடதீர்த் தச்சருக்க மெண்டிசையின் மகிமை வாய்ந்த, விந்திரன்சா பந்தவிர்த்த சருக்கமேற் றருமாசனிருக்க மெய்துவம். (௧௧)

அருமைபெறு மங்கசந்தா னச்சருக்கஞ் சிவதன்மச் சருக்க மப்பால், வருதிருச்சாந் தண்டைசெயு முறைமைவகுத் திடுசருக்கம் வள்ளி காதன், றிருவவதா ரச்சருக்கம் வரம்பெறுநற் சருக்கஞ்சேக் கமாமால், றருமதல மகிமைகாட் டியசருக்கம் போர்புரியுஞ் சரு (௧௨)

தாரகா சுரன்றன் வதைச் சருக்கமச ரீரிவாக் களித்த தன்மை யாருமெழிற் சருக்கமுயர் தேவருச் சனைசெய்யுஞ் சருக்க மப்பாற் சீருறவா லாம்பிகைவந் தருச்சனைசெய் சருக்கமேற் றிருவிழாச்செய் பெருவகைச் சருக்கமப்பாற் குமரநா யகன்பூசைச் சருக்கம் பின்னர். (௧௩)

அருள்பெறுமா தித்தனுல் வேசமங்கா ரகன்சருக்கஞ் சந்திரன் சீர்ச், தெருளுறுமெழிற் சடாயுமகி ழருச்சனைகா லவச்சருக்கஞ் சித்தி ரசேனன், மெய்ஞ்ஞானிகளும் வீரசே னச்சருக்கம் புகழ்சீல விருத்தன் மேன்மை, அருளாக மிலகுசுவா மினிச்சருக்கந் தச்சீலச் சருக்கந் தன்னும். (௧௪)

உண்மைபெறு மேதகுமெழிற் சருக்கமுடன் சிறுகையறுயத் தொன்றும் வாய்ந்த, வெண்மதிய மணிமுடி வேணியப்பத் தியதா தனதா ... மைபெறு மாணப் பியவ வானமுறைமை வழாவுபவி யதனின் வாழ்வோர், கண்மணியாஞ் சூதமுனி வாற மைத்த பயகருத்தி லமையச் சொல்வேன். (௧௫)

வல்லியந்தா மரையடியிலுஞ் சூழ்ந்தியண்ணல் பூசைசெய்மா சுர னாகும், பல்லியந்தா மரையிருளின் கண்ணுமுறக் காதிரும் பசுந் தேன் பிலற்று, மல்லியந்தா மரைப்பழனப் புள்ளூரின் மான்மியப்பர் விராமா ராய்ந்து, சொல்லியந்தா மரைச்சேரா நல்வினஞ்சேர் திரு காட்டிச் சிறப்புச் சொல்வேன். (௧௬)

பாயிர முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௬.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

எல்லை காணரு மிறைவனை யிமயமின் றெடுத்த
வல்லி யங்குழ லுமைமகிழ் தலைதோறு மன்பாற்
புல்லி மெய்ப்புள மணிஞற் பூசைதான் புரிய
நல்ல மாதவஞ் செய்தது சோழனன் னாடு. (க)

கலைவ லார்திடு மதிக்குமோர் களப்புவர் திருக்கு
முலைய காடினு மவருளத் தொருகளப் பின்றித்
தலைமை பெற்றநல் லொழுக்கமுந் தக்கயே றறிவு
நிலைமை பெற்றவர் நிறைவது சோழனீர் நாடு. (உ)

இன்மைபெற்றிடப் பவர்க்கெலா மிருநிதி யளித்துத்
தொன்மை பெற்றநீள் புகழைமே யொருளெனத் தொருக் [illegible]
தன்மை பெற்றபின் பெருங்குடி தழைக்குமென் [illegible]
நன்மை பெற்றது நாட்டினிற் சோழனன் னாடு. (ங)

கற்பு மேவிய மனைவியைக் கலந்துறு காதற்
பொற்பி னின்வழா இல்லறம் புரிந்திடாள் புனைந்த
சொற்றி றம்பிடா தரிந்துடற் றசைதுலை நிறைக்கப்
பெற்ற மேன்மையும் படைத்தது பெருகுநீர் நாடு. (ச)

வேறு.

மறுபு லப்பகை வேந்தர்கள் வந்துதாள் வணங்கிட மனுநீதி,
பெறந டத்துசெங் கோன்முறை பிறழ்ந்திடாப் பெற்றியி னரசா
ட்சி, முறைசெ லுத்தலாற் றிங்கண்மும் மாரிமு றலகினிற் பொழிந்
தோங்கக், குறைவில் பல்வளங் கொழித்தலா லுயர்புகழ் கொண்டே
றின் மிகுமாதோ. (ரு)

வேறு.

குவிம ணிக்கொழித் தருவிசூழ்ந் திடுமுயர் குறிஞ்சி
கவிய மாத்திரள் சார்ந்திடுங் கழுழிசேர் முல்லை,
* விவித மீன்குவை மேவிடுங் கழிமிகு நெய்தல்
புவிதொ ழும்புதுப் புனல்பரந் திடும்புகழ் மருதம். (சு)

[illegible]டு காதல்சூழ் புணர்ச்சியி னெறிமிகுங் குறிஞ்சி
வர்டி யேபிரிந் திருப்பது மல்கிடு முல்லை
யாட வர்த்தமை நினைந்திரங் கிடுமடர் நெய்த
லூடல் செய்குத லிரழ்ந்திடு மொளிர்புனன் மருதம். (எ)

[illegible]ந்தி னைக்கிளி கடிகுவர் கொடிச்சியர் பதலை
[illegible]கைத்தொ [illegible] ன்டயி ராய்ச்சியர் கடைகுவ ரெவ்விர் [illegible]
[illegible] த்தியர் [illegible] செய [illegible]
ரைசர்ந்து [illegible] செய ராற்றுவர் கொழிப்பார். (அ)

மேவி நல்வெறி யாடுதன் மிகுந்திடுங் குறிஞ்சி
பாவு டானிதம் பிரப்புமல் கிடும்பணி முல்லை
யாவ லிற்சுறு முள்ளணங் கயர்வன நெய்த
ரேவ வன்னைபா டுதனின்றந் திடுஞ்செழு மருதம். (கூ)

காரு திறற்செழுங் குங்குமன் தடிந்துமேற் கமழு
மாரம் வேரகழ்ந் தெடுத்தெறிந் தலிசொலி மணிகற்
போர்கு வித்துழூ திடுந்திறற் கானவர் புதிய
வார்தி னைவிதைத் திடுவன மிகுமலைச் சாரல். (௧௦)

ஒன்று கம்பலைக் கொடிமேடிப் போர்வைய ருதங்
கொன்றை வேய்ங்குழ லாயர்தம் பாடியிற் குழைந்து

* விவிதம்-பலவகை.

துன்று காதல்கூர் தாய்வருஞ் சுரநெறி பார்த்து
மூன்றி லான்குழக் கன்றுபின் றிரங்கிடு முல்லை.

வெண்ம ணைம்பரந் திளநிலா வெறிப்பமே வியநீர்
வண்ண வார்கட லிருள்பரந் தெனவதி தாமே
யெண்ணுறு பைந்தளிர்த் துவர்ப்பின்ன னெடுங்கொடி நாப்பட்
கண்வ லைப்பெருங் குயிலஞ்சும் நெய்தற்கழிக் கானல்,

பிள்ளை வண்டிருக்கும் தெழுந்துபாய் பிழந்திடப் பெருகுங்
கள்ள விழ்ந்தசெந் தாமரைக் கிடங்கிலுங் கயல்சூழ்
பள்ள வோடையின் மதிபடா தகன்றுநீர் பரிய
வள்ளை யின்றுகார் மேதியின் றுறங்குமவ் மருதம்

மிசைவி ளங்கிய குறிஞ்சியு முல்லையும் விரவிப்
பசிய மெல்லிலைக் காந்தளங் கொடிபடாந் திடநின்
றசையு நீனிற மலர்கொள்கா யாவின்மே லமர்ந்தே
யிசையு நல்லெழின் மயில்சிற கிணைவிரித் திருக்கும்.

கருதி றக்கட னெய்தலு மருதமுங் கலந்து
விரவு வெண்மடற் கைதையின் றுதுமேற் றியிர்ந்தே
மருவு தாமரை மலரினல் விளரிவண் டினங்க
ளுருகு மன்பர்போற் செவ்வழி பாடியே யுறையும்.

புணர்கு றிஞ்சிநன் முல்லைபொற் புறுநெய்தன் மருதந்
திணைம யக்குறு நிலங்களுஞ் செறியுநா னிலத்தி
லிணையு நண்பகற் பொழுதுசேர் பாலையு மடுத்தே
யிணையில் காவிகோட் டங்களுஞ் சிற்சில விருக்கும்.

ஆறலைத்திடும் வேடரு மலைக்குற வருமா
னேறு மேய்த்திடும் பொதுவரும் பரதரு மிலகு
சேறு செய்திடு முழவருஞ் செறியுமந் நிலத்தில்
வேறு வேறுதா மிருதியாய் விளங்குவ ரம்மா. (௧௭)

மல்கும் வெண்முகி னிறக் கடலினை மடுத்துப்
பல்கி யும்பசும் பொன்னென மின்னிமேற் பசந்து
நல்வ ளங்கொழிக் திருந்திடு சையநல் வரைமேற்
புல்கும் வெள்ளிவீ ழெனமிகப் பொழிந்தது மாதோ. (௧௮)

வளங்கொண் மாமணி யலைநெடுங் கரத்தினால் வாரித்
துளங்கி வீழும்வெள் ளருவிமேற் பரந்துசூழ்ந் தோடிப்
பிளந்த சாரல்சேர் குறிஞ்சியைப் பொருவிக் குறவர்
[illegible] ழிற் கார்நடு [illegible] (௧௯)

குங்கு மத்தடஞ் சினைமுறித் தெழுந்துகோ முரைநற்
றங்க வாரம்வேர் கிழிந்திடப் பிடுங்கியே கழித்துத்
தங்கு காரகிற் குறடெறிந் தாசினி தகர்த்துப்
பொங்கி வெள்ளமாய்க் கொழித்துமேற் போந்தது மருதம். (௨௦)

இடைசெ றிந்திடு பாலையி னிலைத் தெய்தும்
மடைவை வெந்தழ லாமெனப் பரன்மடுத் திருந்த
விடர்பு குந்துபா தலமுத லாழ்ந்துமே லெழுந்து
புடைப ரந்துசூழ்ந் தாவியை வெம்மையும் போக்க, (௨௧)

வைக மோடெழும் பொன்னியின் வெள்ளநீர் பரந்து
நாக ஞாழல்சூழ் கழிக்கரை மருதவன் னிலம்
தாக வேயுவர் முழுவது மகற்றியாழ் கடலின்
சேரு சேர்புலா னுற்றதுங் கெடுமே வியதே. (௨௨)

ஒழுகு நீம்புனற் பொன்னிமா நதிசுழித் தோடி
முழுதும் வெண்சுதை தீற்றிய மதலினுண் மோதிக்
கழனி மேவுகால் வாயிரு கரைதொறும் வழிந்து
செழிய வல்விசை யம்பினும் விரைந்துசென் றதுவே. (உ௩)

அங்கண் மாநிலத் தமுதெனப் பரந்திடும் பொன்னிப்,
பொங்கு நீர்புகப் புனல்செழுந் தாமரைப் பொய்கை
தங்கு வார்கரைக் குளம்பல நிரம்பிடச் சூழ்ந்தே
செங்கை யற்பழ னந்தொறுஞ் செழித்திட விறையும். (உ௪)

துள்ளி வாளைசெங் கயல்பிறழ்ந் திடச்சுழித் தோடிப்
பள்ள நீண்மடை யுடைந்திடப் பரந்திடும் பொன்னி
வெள்ள நீர்ச்சிறை செய்குவர் விரைந்தெழுந் தனேகர்
மள்ளர் மைம்முகிற் குழா [illegible] ம்விறுந்தே. (உ௫)

உழுவ ரெங்கணும் பரந்தனர் நழுவு கருஞ்சேற
றிழுதின் வான்முளை வித்தவ ரிந்திர தெய்வந்
தொழுது நாற்றினை யெடுத்துநீள் கோட்டகந் தோறுங்
கழனி வாழ்கெனக் களிப்பொடு கடைச்சியர் நடுவார். (உ௬)

கள்ள நீள்விழிக் கடைச்சியர் களிமது வார்க்க
மள்ளர் தாமகிழ்ந் துண்ணுமவ் வழிமறப் பெருகும்
பள்ள வம்புனல் பணைதொறும் புகுமது நுகர்ந்தே
துள்ளி வாளைக ளீயசெங் கமலமே லுறங்கும். (உ௭)

உறுப தம்மறிந் துழவர்கள் காட்டவொண் பருவ
நறுந றக்கடைச் சியர்களின் கழனியி னளின
மிறையுந் தந்திரு முகத்தினை பெறுதெனப் பிடுங்கி
யெறிவ ராம்பல்வா யினைபெறு தெனமிறைத் திடுவார். (உ௮)

தழைந்து தென்றுதற் பசேலெனச் செறிந்தசெஞ் சாலி
யெழுந்து வெள்ளறி வினரெனச் சூன்முதிர்ந் திலகு
செழுங்க திர்த்தலை நிமிர்ந்துமேன் முதார்ச்சிசேய் திறைஞ்சிக்
கொழும்ப யன்மிகு மன்பர்போற் குலவிய தன்றே. (உ௯)

பரவி நின்றசெஞ் சாலியைத் தடிவர்பற் பலகல்
வரையெனப்பல போர்கள்கட் டிவெர்வண் பகடு
நிரைநி ரைமிகப் பூட்டிநெற் சூடடித் திடுவ
ராசு கொள்கட னளித்துமேன் மிகுதிகொண் டம்மா. (௩௦)

எண்ண ரும்பல தானங்க டருமங்க ளியற்றி
வண்ணீமி சேர்மழை யெனமிகக் குவித்தநெல் வாரி
நண்ணு பண்டியி லேற்றுவர் நன்னெறி யொழுக்க
மூண்மை யோங்குசீ ரூர்தோறு மூர்தோறு முவந்தே. (௩௧)

வேறு.

அம்பியனல் வழிமாத ரணிகலவை யமழ்பொன்னித் திவ்வி ருண, செம்பியன்செங் கோன்முறைமை செலுத்துதிரு நாட்டினது சிறப்புச் சொன்னேன், பம்பியன்மா வல்மெலிய வெயிதுமிழ்மன் மணிமடையம் பலசூழ்ந் தென்று, கம்பியகல் வெழில்கொழிக்குநங் கொடிரு நகர்ச்சிறப்பு நவில்வுன் மாதோ. (௩௨)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௨.

தம்பட்டிருப்பம்.

திருநகரச்சிறப்பு.

இன்ன வண்புகழ் நாட்டினி லிலகிய மகிமை
மன்னு புண்ணிய வளநகர் வயித்திய நாதந்
தன்னை நேருரு மாடமா ளிகைபல தழைத்துப்
பொன்னி லங்குவா னுலகினும் பொற்புற மன்றே. (க)

நயங்கு சந்திர காந்தநன் மேடைபொற் றளம்பு
நயங்க ளிற்றெழில் கொழிக்குமே திகைகவ மணிகள்
வயங்கு சித்திரத் தூணெடு மண்டப மன்னி
யியங்கு நீணிலைச் சாரள மெங்கணு மிலகும். (உ)

அன்ன சத்திர சாலைமறை மேவிய நகரம்
பன்னி ருஞ்சிவா சமம்பயின் றிடமடம் பலவே
முன்னு நால்வகை யாச்சிர மம்பயி லுறையுண்
மன்னு வீதியி னிருபுற நெருங்கியே மலிரும். (ங)

கந்தி ரத்துறை வழாதவே தியர்மனை தோறுஞ்
சிந்தை கூர்தரும் வேள்விசெய் செழும்புகை கயமும
பிந்து மூவர்தம் மனைதொறும் பிறங்குறச் சடங்கு
தந்த மக்கியல் பாம்வழி முறைதழைந் திடுமே. (ச)

பொன்னும் வெள்ளியு நவமணிக் குவியலும் பொருந்து
மக்க லாரணி கலன்களும் வெயில்கொழித் தம்மா
அன்னு மாங்கிருள் கிழித்திடுஞ் சுதைசெய்நன் மாட
மன்னு நீடெழின் மனைதொறு மனைதொறு மாதோ. (ரு)

வேறு.

திரைதவழ் தலைநற் கொடிப்பவ ளங்கள் செழித்தினி திருத்த
லால் வெண்முத், திரையும்வெண் சங்க மிருந்திடு மதனு லிலக்குமி

வாசநன் னுதலா, லுரைசெய்தெள் ளரிய கலன்பரப் பிடுஞ்சி
றொளிர்தலா லோங்குமாக் கடல்போல், விரைகமழ் செடிய வா
வண வீதி விளங்கியே தழைந்திடு மாதோ. (சா)

வேறு.

அளகை மாநகர் வளமெலா மாவண வீதி
யுளதெ ருத்தனி லொன்றினுக் கிணைபெற தொளிசேர்
…ளின மங்கையு நற்கலை மடந்தையு நகர்வா
ழிளகு மன்பினர் மனைதொறு மினிதுவீற் றிருப்பார். (எ)

மகர தோரணம் வான்முக டுரிஞ்சியே மங்கு
நிகரில் வீதியி னொளிகெழுஞ் சந்தனக் கலவைப்
பகர ருமப… பரந் தெழுந்துகள் படியத்
தகர வார்குழற் றையலார் துரற்றெளித் திடுவார். (அ)

கற்பி னின்வழா தவ்வழை மாதர்கள் கவின்கூழ்
சிற்ப முன்முறை மணிக்காப் பரப்பியே திகைமே
னற்ப சும்பொனும் வெள்ளியு நதுசுட ரெரிக்கும்
பொற்ப மைந்திடு பூரண கும்பங்கள் வைத்திடுவார். (கூ)

புனையும் பொன்மதி லெறித்தபுள் ளிருக்குவே ளூரின்
மனையி டந்தொறு மங்கல மணவணி மன்னுஞ்
சினவி டைப்பிரான் சேவகன மாவரு நகரி
னனைவ ரும்முழுக் கிடங்கிரு மியுஞ்சிவ கணமாம். (க0)

செருந்தி சண்பகம் பாடலங் கூவிளந் தேமாக்
குருந்து காதலி வகுளமந் தாரநற் கோங்கம்
விரிந்த மஞ்சரி திகழ்தரு தாழையும் வெள்ளி
யரும்பு பொன்மலர்ப் புன்னைநற் றளவன மனைகள் (கக)

மூட்டு றக்கனி வருக்கையின் முதிர்சுளை கனிந்து
விட்பு லத்தினின் ஞெமுகுசெந் தேனுமென் முகைகள்
பெட்ப வொண்முறுக் கவிழ்ந்திடப் பெருகுசெந் தேனுங்
கூட்டு லண்மகிழ் தாமலர்ச் சோலையிற் கவினும். (௧௭)

கறைவி ளங்கிய கந்தரக் கடவுள்வாழ் வேளூர்
நிறைவ ளஞ்சொல கெட்டிதழ்த் தாமரை மலர்மே
லுறையு நான்முக னுளிருயா மணிமுடி வணங்க
விறையி னெண்ணரும் பிறப்பினை வென்மல ரம்மா. (௧௮)

இன்ன தொன்னகர் வளமுழு வதுமினி தெடுத்தே
புன்னி யோதுதற் கரியநா லுலகெலாந் துதிக்கு
மன்ன மான்மிய மறிந்தவா அவைசொன்னா ளனைந்து
பன்ன ருந்தவர் நைமிசா ரணியமேன் பகர்வேன். (௧௯)

திருநகரச்சிறப்புமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௧௯.

நைமிசாரணியச்சருக்கம்.

திருக்கிள ரிதழ்முறுக் கவிழ்ந்து தேன்றுளித்
தருக்கிய பசும்பொனி னொளிக விழ்ந்திடு
மருக்கமழ் தாமரை மலரின் மேலினி
திருக்குநான் முகனெழிற் காஞ்சி யெய்தினான். (௧)

எய்திய விரணிய கருப்ப னேர்பிரு
தெய்திகழ் கருங்குழ லிமவி பாகனைப்
பெய்திரி மதுமலர்ப் பெரித ருச்சனை
செய்திருந் தனனாள் தெளிவு கூரவே. (௨)

வேறு.

பணிமலர்ப் பொழில்சூழ் காஞ்சிப் பதியில்வெண் பதும மேவுங்
கனியிதழ் முத்த மூரற் கலைமக ளுடனி ருந்து
புனிதனைப் பூசை செய்யும் போதனை வேத வாய்மை
முனிவர்கள் மகிழ்ச்சி கூர முன்னர்நல் வினையாற் கண்டார். (௩)

வேறு.

குலகிரி யெனக்குணை முயர்ந்து குற்றநீத்
திலகிய வில்லறம் புரிந்தி ருந்துதொல்
துலகிய லாய்ந்துகல் லொழுக்க முற்றிய
வி[illegible]தலாய னைவ ரெய்தினார். (௪)

வேறு.

முகங்குளி ரினிமை கூறி முகிழ்த்தகைத் தலத்த ராய்பின்
றகங்குழைந் தைய கேணின் னடியயில் வாழ்க்கை யாற்றி
யிகந்தனி னகர மெங்கு மிருந்தனந் தவமி யற்றி
மகம்புரிந் தினியா முய்யும் வகைமதொன் றருள்செய் யென்றார். (௫)

விருப்பமும் பரவு வாய்மை விளக்கமு முருகிக் கண்டு
மருப்பயில் கமலத் தண்ணல் வளர்த்துகூர் முனிய தானை
கருப்பையோன் றெடுத்த னைக தவஞ்செய்கல் வழிதான் காறு
முருப்பொலி நேமி யாக்கி யொய்யென வுருட்டி விட்டான். (௬)

வென்றிசேர் மறைக ளுன்றும் விரித்துரை செய்யும் வேதாத்
துன்றிய முனிவர் தம்மைச் சுபத்தரு மதூர வர்க்கர
லின்றித விரைவி னெய்தி யிறுதிவந் திழிய வோடி
நின்றிடு வனத்தி னிவ்விர் நிலைபெற விருத்தி ரென்றான். (௭)

குணதிசை தனிலே மூர்த்து குடதிசைச் சாரும் வெய்யோன்
மணமலி விம்பம் போன்று வனைத்தெழில் கொழிக்கு நேமி
கணமதி லனேகங் காதந் தமிழியோ டியது கண்டே
யுணர்வுகூர் விடைகொண் டன்றே ருளமகிழ்ந் ததன்பின் சென்றார்

சாருமா தவர்பின் செல்லத் தன்மதி தபன ஞூதி
யாருமூ வுலகி லுள்ள வனைவரும் வலஞ்செய் நோக்கு
மேருமால் வரையின் றென்பால் மின்னாஸ் வளங்கள் மலிந்து
சேருமா ரணியந் தன்னிற் செறிப்புற நின்ற தன்றே. (௯)

இலங்கொளிர் நேமி யோடி நின்றதா ரணத்தால் வாய்மை
யிலங்குமா தவர்முன் னுள்ள விருதிப் பெயரை யாற்றி
[illegible] னைத்தி ருமை நைமிச [illegible] மென்றே
வலங்கொள்கா [illegible] மகிழ்ச்சியூச் சிருந்தார் மாதோ. (௧௦)

வேறு.

வள்ளி தழ்ச்செழும் புன்னையின் செருந்தியின் மலரு
மெள்ளி டற்கிட மின்றிவீழ்ந் திருந்திடுங் காட்சி
யள்ளி யப்பொழின் மாதருந் தவர்வரு மகிழ்வான்
வெள்ளி யற்பகம் பொன்மல ரிறைத்தென விளங்கும். (௧௧)

புனைத ருக்களின் கோடுவன் புவியிசை வளர்ந்து
துனைவின் மேலெழுந் தெழுந்துதாழ்ந் திடும்பொழிற் றொகுதி
நனைம லர்வன மாதுங்கள் பொடிதனித் தனியே
யனைய மாதவ ரடிபணிந் தெழுவது போலும். (௧௨)

இருந்த விக்குரன் மூரல்வனத் தினிற்செழுஞ் சுனைகள்
பொருந்த வெண்ணிறும் பொற்புறப் புணர்ந்திருந் திடலாற்
பெருந்த வத்தினர் வழிகொடுப் பேரினைப் பரற்றி
யருந்த வைத்திடு மின்கல யமுதென லாமால். (௧௩)

வழங்கு மாதவர் தமையுயர் வருக்கைமா வாழைப்
பழங்கு விர்ந்தசெந் தேனடர் பகங்கொடி வள்ளிக்
கிழங்கு காயுள தருந்துமி னெனக்கிளர்ந் தெழுந்து
முழங்கு பாட்டளி முரல்வது புரைய யாமால். (௧௪)

புள்ளெ ழச்சிற கடித்ததிர் பூங்கனி புடைந்த
கள்ளெ திர்ந்துநீர் காலகரைத் தோடிமக் கானின்
றுள்ளெ ழுந்தரா முடிகொண் டுட் டணிமயின் முறைகொண்
டின்னெ ழுச்சியோ டிறைவுசெய் மகிழ்ச்சியின் டாமால். (௧௫)

தேனி னம்முரன் றுடுமவ் வனந்தனிற் சிறகன்
மேனி னம்புலி சேர்க்கொரு சுனையினீ ரருந்தும்
வானடிக்குரன் மதகரி வாலுவை யடங்க
மூலி னைந்துவந் தோரிடந் தன்னினின் றிடுமே. (௧௬)

பசும்பி கழ்ந்துசூழ் பொழிலினிற் கோங்கரும் பவிழ்தேன்
றசும்பி னின்வழி மதுவெனப் பெருகிடத் தழைந்த
* பசும்பி டிக்கயல் வளர்ந்திடு பாலைவாய்க் கமுகு
விசும்பி னைக்கடி தளவிட லெழுந்தென விளங்கும். (௧௭)

குளவி கண்மது மலரையின் றிடுங்கொடு வரிப்பேர்
வளர்த ருப்பொலிக் குருவையை மகிழ்ந்திருந் தவிக்கு
மிளகி ளர்க்குற வெறின்மிகு பாவையை யீனு
மளவில் பொற்பினுக் ககமதா நைமிசா ரணியம். (௧௮)

வளமை நல்குதல் வரால்வரு நரைதிரை வாரா
இளமை நல்குமெண் சித்தியு நல்குமெண் ணரிதா
யுளவி ழப்பினை யொழித்திடு முபாயமு நல்கு
மளவி லற்புதம் படைத்தது நைமிசா ரணியம். (௧௯)

---

* பசும்பிடி - பச்சிலைமரம்.

ஆனந்த லிங்கத் தருந்தவம் புரிமுனி வரராய்
வனந்த லைத்தலை யளிமுரன் றிடப்பணி மலர்சேர்
கனந்த லையொருங் கெய்தினர் சயம்புவாந் தோற்றஞ்
சினந்த லையொழித் தனந்தமென் றறிந்தெனத் திகழும். (௨௦)

வேறு.

சோது கொண்ட பொழில்வளஞ் சாலையு
மோது னார்ந்த முனிவரர் சேர்ந்திய
வீது நன்மகஞ் செய்தற் கிடமென
வோது நன்மொழி யோகை பரந்ததால். (௨௧)

எண்ணி லாமகிழ் வெய்திய மாதவர்
விண்ணில் வாழும் விசுவகன் மாவினைத்
தன்னி றாமனத் தன்னி னினைந்தனர்
எண்ணி லைமப்பொழு திறைஞ்சு தூற்றனன். (௨௨)

முனிவர் கண்டு முறைவலித் திவ்வனந்
தனிம கஞ்செய் திடத்தரு சாலை
யினிது செய்யென வேவின னன்னவன்
கனிவு கொண்டு கருத்தி னியைந்தனன். (௨௩)

வேறு.

உலப்பை வந்தடை யாமுனி முயர்தவம் புரிய
சலப்பை வானரத் தாங்குமம் புவிதனி லுடித்
தலப்பை யின்னதென் றறிவரு மெல்லமா தவர்க்குக்
* கலப்பை சூழ்ந்தொளிர் சபதலை களிப்புறக் கண்டான். (௨௪)

* கலப்பை - உபகரணம்.

என்று நாம்பதி னாயிர யோசனை யிலகி
நின்ற நீளநா லாயிரம் யோசனை நலஞ்சேர்
இன்னணி தாயுயர் செழுமதி லாற்றிசைச் சூழ
வண்மை யானைக வனம்விளங் கிடவருத் தமைத்தான்

வயு மூவிரண் டாயிரம் யோசனை யெழுச்சி
யாயுங் கோபுரத் தமைந்தனி பெருமுரு விளங்க
வாயி லூன்றிநு கின்றிடு மாமணி மதில்
பாயும் வச்சிரத் தனைவாற் பகரி தாமால்.

பகடு பூண்டுமா றொளிர்மணித் தூண்பல நிறுத்தித்
தகடு தம்புசெம் பொன்னொளி தரும்புமண் டபமு
முகடு செய்த்திடும் விமானமு முழுநிலாத் தவழ்ந்து
தகடு விக்கவீழ்த் திலகுமே டையுமகத் தமைத்தான்.

வேறு.

சிற்ப நூல்வித யிற்சிறி தாயினு
மற்ப கர்ந்த முறையிற மாமனத்
பொற்பு யர்ந்து புனையுஞ் சிகரம்
பற்ப லப்பன் பமைந்து பரந்ததால்.

குண்ட மேகலை தண்டில மன்றியே
யண்டர் வந்தவி யுண்ணு மிடமதும்
பண்டம் வைக்கும் பயிலிடம் பற்பல
கண்ட மைத்தகண் காட்சி மலியுமால்.

விருக்க வுத்தமன் கண்டு வியந்திடுஞ்
சருக்குச் சாய சருவமுஞ் செந்தழ
லருக்க மன்றிக் கடையு மரணியு
மிருக்கு மாய்மை யிடமு மமைத்தனன்.

கோப மாழக் குணமிகு மந்தணர்
தாப வான்கனல் வேள்விசெய் சாலையி
லூப தாரு வுயர்நல் விடத்துட
னூப சுப்பந்த னத்தல மாக்கினான். (௩௧)

மணங்க மழ்ந்த மலர்புனை மாலையுங்
குணங்கொ ளம்பலி நீர்குளிர் சாந்தமு
மிணங்கு பைங்கருப் பூரமு மெய்திடங்
கணங்கள் கண்டு களிப்ப வமைந்ததால். (௩௨)

அன்ன சாலையு மந்தணர் சூழ்ந்திடும்
பன்ன சாலையும் பாகிலைச் சாலையுஞ்
சொன்ன சாலையுந் தூய்மணிச் சாலையு
மின்ன சாலையென் றெண்ணரி தாகுமே.

வேறு.

வழிமதுத் துளிக்குந் தூய மடலவிழ் மலர்மி டைந்த
பொழிலகத் தமைந்த சாலை பொற்புற முதிரை யேனை
லெழின்மிகும் யவைநீர் வார மெட்கனிக் குவியன் மற்று
மொழிவுது முழுதும் வைக்கு முறைதெரிந் தமைத்தான் மாதோ. ()

மருப்பயில் பதும மேவு மறையவன் வகுத்த வேத
விருப்புறு பலன்க ளல்கும் வேள்விசெய் சாலைச் சூழந்
றருப்பையும் பொரியுந் தேமாந் தழையொடு சமித்து மெய்ய
மிருப்பதற் கியனால் சொல்லு மிடம்பிற மாத மைத்தான். (௩௫)

உந்தியங் கமலப் போதி னுதித்தநான் முகன்பூ மேவுஞ்
செந்திரு மார்பன் மேலாஞ் செம்பொன்வா னுலக ளிக்கு
மிந்திரன் முதலா யுள்ள விமையவர் யாக சாலை
வந்தினி திருக்கும் பீட மமைப்பதும் வகுத்தல் செய்தான். (௩௬)

இனையுன பலவுஞ் சூழ வியல்புளி வழாது மேன்மை
தனையறி வரிய யாக சாலைகள் சமைத்துத் தாழா
தனையமா தவர்ம லர்ப்பொன் னடியிணை யிறைஞ்சி னன்கற்
பனையதோ படைப்பெ ழுச்சிப் பான்மையோ வெனம கிழ்ந்தார். ()

விண்டுதே னொழுக வோங்கி விண்முக டளந்து லாவும்
வண்டுளர் மலர்ப்பூங் கானின் வளங்கெழும் யாக சாலை
கண்டுள மகிழ்ந்த தூய கடவுண்மா தவர்கள் சூழ்ந்து
பண்டுசெய் விரதம் வந்து பலித்தெனுஞ் சாலை சார்ந்தார். (௩௮)

சகத்திருண் மயக்கந் தீர்ந்த சவுனகன் சனகன் கற்க
னகத்தியன் வியர்க்க யாத னத்திரி விசுவா மித்திர
னகத்தியன் யனேகங் [illegible] முனிவன் குச்சன்
சுக திரு முனிதூர் வாசன் குணிபரத் துவாச னென்போன். (௩௯)

சீசிபன் வசிட்டன் சாந்தன் கார்த்தியா யனன்ம ரீசி
யாசிகர்த் தாபு லத்திய னணிமாண் டவியன் றூற்பிய
னூசிகே தாத்தி ரேய னாரதன் பருவ தாச்னி
தேசில கியத தீசி சிலாதரன் வாம தேவன். (௪௦)

கிருதிலி கிதன்ம தங்கன் கிளர்சனச் செபுன் மேன்மை
தருசனந் தனன்சி றந்த சனற்குமா ரன்ப டல்யன்
பிருகுஸ்ர வதன்பி றந்து மாதேசன் பிறுகி [illegible]
வருமிரு கண்டாங் கிரன் வைச்சிர வணன்சம் [illegible] (௪௧)

பகைத்தெழு புலத்தை வென்ற [illegible]
மிகப்பெரு மயக்க முற்றும் [illegible]
வகைத்திற னங்கம் யாவும் [illegible]
[illegible]

புராதன மறைக்கு மொட்டாய் புனிதன்மொழம் ......ரும னிச்சு
டாரணி பரன்ம வர்த்தா னாகநழு திரை ... ளிக்காப்
பராசரன் றருமார்க் கிண்டப் பண்ணவன் கண்ணற வன்சேர்ந்
தாரதவக் தனின்மே லாமுத் தாலை மூலிவன் சாந்தியன். (௪௩)

கேழ்கிளர் குரிக கோத்திரன் கெழுமுபல் கலைசற் கேள்வி
சூழ்சனப் புச்சன் ஞான சூரிய னெனத்து திந்தே
யேழ்புவி யிறைஞ்சும் வேதா ரணியன்மற் றேனை யோரும்
வாழ்பெருந் தவப்பே றுன மகம்புரி வதற்கெ ழுந்தார். (௪௪)

வேறு.

ஆய்ந்த நான்மறை யந்தண ரரியல் வேள்விக்
கேய்ந்த பாவையு முபகா ணமுமின் னமைத்தே
வாய்ந்த மெய்மொழிக் நாடும் விதிமுறை வழாது
காய்ந்த னற்சொலித் தெழுந்திடக் கனிக்குசெய் தனரால். (௪௫)

போதி னுன்முகன் பூவைமே னியன்மதிப் புனித
னுதியாகிய கடவுளர்க் கருமறை பகர்ந்த
நீதி யாய்ந்தவி யருத்தினர் நெறிபிற ழாதே
யோதி வாய்ந்துகல் லொழுக்கமுற் றியவுயர் தவத்தோர். (௪௬)

நிரம்பி நற்குண நெறிவழி யொழுகிரன் னிலைமை
வரம்பி கந்திடா மாதவர் மகம்புரி சூழ
வரம்பி சைந்திடும் யாழொலி நான்மறை யொலியேழ்
சுரம்பி றங்கிசைப் பாடலி னொலிதொனித் திடுமே. (௪௭)

மேக மண்டலம் போழ்ந்துமே லெழுந்துமே வரிய
மாக மீதலா வியசெழு மலர்திகழ் வனஞ்சூழ்
யாக சாலையி னிரவுநன் பகலுமென் னரிய
காக வம்மணிச் சின்னங்கள் லிசைகலித் திடுமே. (௪௮)

கொருக்க ...ட்ட...ல் சொலித்தது விண்மிசைக் குழுமி
யெழுந்து துந்துபி முழங்கின விடிக்குரன் முழவ
மழுந்து மோசைவிட் டார்த்தன வதிர்ந்தன வெங்கும்
பொழிந்து பூமழை நிறைந்திடும் யாகபூ மியினில். (௪௯)

பாகு நித்திடு மின்னிசைப் பாட்டளி முரலுங்
காகு விர்ச்சிகொ டளிர்மலர் கமலமே லெழுந்த
வாகுதிப்புகை நறுமண மகலிரு விசும்பி
னேகு மைப்புயல் சொரிமழை யினுங்கமழ்ந் திடுமே. (௫௦)

கொடிசி றந்திடும் கிழங்குகாய் கனிகுளிர் தருநீர்
வடிசி றந்தநெய் தோய்ந்தசிற் றுண்டிவாய்ந் திடுபா
லடிசி ...ன்சுவைக் கருனைவெண் சாலிநல் லன்ன
முடி...ருங்கநீள் கடவுளான் முறைதெரிந் தளிக்கும். (௫௧)

பொய்வ ழிந்திடு புறச்சம யந்தனை யொழித்துச்
சைவ சாத்திரந் தத்துவ நெறிபகுத் துணர்ந்த
தெய்வ நீறணி யந்தணர் தேன்மழை கமழ்ந்த
பெய்வ னந்தனிற் பிறவும்வேண் டுவபல வுளவால். (௫௨)

ஒருப லத்தையும் விரும்பிடா வம்பர்கோ னருளால்
வருப லப்பய னிதுவென மகம்புரி முனிவ
ரிருப திற்றினு ருயிரஞ் சிடர்பால் இருப்பத்
தருப ணைத்தெழு வனந்தனிற் றகும்படி செய்தார். (௫௩)

அனைய வற்புத யாகமீ ராறெனும் வருடந்
தனில ருந்தவர் நிறைவுறச் செய்துதன் னளிமென்
னனைய ரும்பிடு கற்பக நாட்டிறை வேந்த
னெனைய தேவரு மகிழ்தரத் திருவிழி தரித்தார். (௫௪)

நலன்செ யித்திடு நைமிசா ரணியமென் றுரைத்து
நிலன்செய் புண்ணியப் பேறென வெடுத்தியம் பலரால்
வலன்சு ழன்றெழு பாவகற் கெழின்மறை மறுவாற
புலன்செ யித்தவர் பூரணு குடிபுரிந் தனரால் (௫)

எழுது தற்கரி தாமறை யியம்பிடும் விதிகண்
முழுது ணர்ந்தவர் முறைசெய்து வேள்விமுற் றியபின்
பழுது றுதநீ ராடியவ் வேள்விகும் பப்பிற்
றொழுது சந்தியிற் கடன்கழித் தினிதுறைந் தனரால். (௬)

இவவி னின்றிடு நரம்பிசை யெனத்திகழ்த் தொனிரு
மவண யத்தெழு நாதமஞ் சுழுமுனை யடுத்து
மவுன யோகஞன் மாதவம் புரிதரு மகிமைச்
சவுன காதிமா முனிவரர் மகிழ்ச்சிசாற் றரிதால். (௭)

பன்னு நான்மறை பகர்ந்திடு பலதவ மியற்றி
மன்னும் வேதியர் மாபினுக் கோதிய யாக
முன்னும் வாய்மையா யுருற்றின மொளிர்மதி யணிந்த
பின்னும் வேணியன் விடுறை வழிவினை வதியேம். (௮)

ஏது வாமிவை செய்தயா மினியது கிடைக்க
வோது முண்மையா மூபாயமு முணர்கில மென்றே
கோது நீக்கிய குணத்தினர் குறித்திருந் தனரப்
போது சூதமா முனிவரன் போந்தனன் மாதோ. (௯)

வேறு.

பண்டி சைவு கொண்டபுரி நூலொளி பரம்பப்
புண்ட ரீகுந்துதல் பொற்புற விளங்க
கண்டிகை புனைந்துசடை கட்டவிழ வின்னின்
றெண்டிசை விளங்குதி ரோனென வெழுந்தே. (௧௰)

வண்டொடு மிடைந்துமலர் விண்டுமணம் வீசும்
விண்டொடு வனத்தலில் விரைந்துகர மீது
தண்டொடு கமண்டலம் விளங்குமுனி சாரக்
கண்டொடு மகிழ்ச்சிகரை கண்டிலர்க ளம்மா. (௧௧)

வேறு.

புனித மாதவர் சூதமா முனிவரன் போத
வினிதுணர்ந்து செந்தாமரைக் கரங்குவித் தெழுந்தே
கனித ரும்பல முதமனின் னுரைத்துக ளுரைத்து
பனித யங்குசெம் பொன்னொளிப் பதுமமீ டிகைமேல். (௧௨)

வைத்த ருச்சியன் கொடுத்தபின் வரவுகள் மலரோ
னுய்த்த ருக்கிர கம்புரி யொளிபிரு வனத்தின்
மெய்த்த ருந்தவம் வேள்விசெய் பேறென வியந்து
பொய்த்த விவ்வுடம் புனிதமா கியதெனப் புகன்றார். (௧௩)

ஐய மாதவர் சூதமா முனிவனைத் தொழுதே
யைய கேள்பதி னெண்புரா ணமுமரு மறையும்
வைய மீதுள கலைகளும் வருத்துணர்ந் தனையா
மொய்ய வின்றிரு வருளாற் பெறுதுமே யனமேநா. (௧௪)

என்றெ டுத்தெடுத் துரைத்திரு கண்களி னிறைப்ப
நின்றெ மக்குமற் றினைய வுயிர்க்குநீங் கரிதா
யன்றெ னைத்தையு மறைக்குமூம் மலவிரு ளகலத்
துன்றெ யின்னைத் தவனருள் விடுசோ தும்ச்சி. (௧௫)

யாது செய்திடிற் பெறுவ மெனவுரைத் திசைய
வோது மாதவர் வாய்மைகள் [illegible] முணர்ந்த
முது ணர்ந்தவ ருணர்ந்து [illegible] வினவப்பின்
சாது [illegible] (௧௬)

உலகு போற்றிடு நைமிசா ரணியமென் றுரைக்கு
மிலகு முத்தம சருக்கமீன் டுரைத்தன மிப்பா
லலகு கண்டெடுத் துரைப்பரு மனேகமா மகிமைப்
புள்ளி னாங்குடித் தலச்சருக் கம்பக ருவனே.

நைமிசாரணியச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கசஅ.

தலச்சருக்கம்.

கஞ்சகான் மலர்மே லுறையயன் முதலோர் கற்பகா டும்பட தேடி, நெஞ்சினைத் தின்னங் காணரும் பொருளை விழைந்தனிர் நீக த்துவ னென்றே, யெஞ்சலில் வளஞ்சூழ் நைமிசா ரணியத் தினி. றை யருந்தவ ரிசை, மஞ்செயிக் கழுத மாமெனச் சூத முனிவ னன்புகூர்ந் துரைத்தான்.

வேறு.

விடைப்ப ரம்பொருள் மெய்யருள் விளங்கிவெவ் வினையைத்
துடைப்ப மும்மல வலிதொலைத் தவர்தொகு வீடமாக்
கிடைப்ப தற்கரு முத்தியைப் பெறும்வழி கேள்வி
நடைப்ப யின்றகன் முனிவிர்கா ணைம்பெறக் கேண்மின்.

உவமை சொல்லரு மியோகான் னியற்றிய நுண்மைத்
தவமு மிச்சிகொள் சாக்கிர யனைபுதல் விரதம்
பவமொ ழிக்கிடப் புரிவிலும் பவித்திடும் பாம
சிவனை ருந்தல வாசஞ்செய் வினுமுத்தி சேர்வார்.

என்று சூதமா முனிவர னுரைத்தன னிலங்கு
துன்று ரோமமும் புளகித முற்றிடத் துதித்தே
நன்று கூறினை யியம்பரி நால்வகைத் தோற்றஞ்
சென்று தித்திடுஞ் சராசர மியோகுசெய் திடுமோ. (௪)

உண்மை சூழ்தவம் விரதமன் றனுற்றவ தெளிதோ
வெண்மை யானரு முயிர்த்தொகு திகட்கெலா மியலும்
வண்மை யுருவல வாசமற் றதன்பெரு மகிமை
யண்மை செய்மையில் வினைத்துய் யருள்செயென் றுரைத்தார். (௫)

வேறு.

எடுத்த ருந்தவ ரருள்செயென் றுரைத்தலு மிணையிரு விழியென்று
மடுத்த அம்பிலி யானந்தப் பெருக்கொடு மயிர்ப்புள கிதஞ்செய்யத்
தொடுத்த கைக்குவு மாருயிர்ப் பரம்பல தொகுத் துரைத்தனனம்மா
கடுத்த தம்பிய கண்டன்மெய் யருள்பெறு கருணைமா தவர்கேட்ப.

வேறு.

அன்ன தன்றிபொன் றுரைத்தன ரையகேண் மகிமை
யின்ன தென்றறி வதற்கரும் வியாசனறன் னிடத்திற்
பன்ன ரும்பதி னெண்புரா ணமும்பகுத் தறிந்து
முன்னர் மற்றுள கலைகளுமா வதுமுழு துணர்ந்தாய்.

திருந்தி டுஞ்சிவ தலமிசை டங்கருந் தீர்த்தம்
பொருந்தி டுமான் மியமுமேற் புகழ்சிவ திக்கை
வரும்ப டிக்கிடைத் திடுஞ்சைவா சாரமு மற்று
மருந்தி றற்பெற விரித்துரைத் தனையெரி தாமாஸ்.

சோர்வை யானமன் னெறிதனி னேர்மையாய் நிலவுஞ்
சீர்மை யாகிய சைவமான் மியமயக் தெரிந்து
கூர்மை யாமறி வுடைமையிக் கலியுகத் துளவி
யார்வம சேர்விடற் றாய்மைவிளித் தனஞ்செய லரிது.

ஆழி சூழ்புவி யினிற்சிவ பத்திரா வரிது
வீழி வாயுமை பாகன்மெய்த் தலம்பெற லரிதன்
றூழி யற்கையாய்க் கிடைப்பினு-மூன்மையாய் முத்தி
வாழி மாறுடர்க் குதவுபுண் ணியத்தல மரிது.

தனவு மையரி யோதினை யிளம்பிறை கங்கை
மனவு சேர்தரும் வள்ளல்பா தாம்புய மலரை
நனவு வாய்ந்திடு பொழுதினு மன்றிநன் கனவின்
கனவு காண்பினு மருந்தற் கருத்தமைத் துனையே.

மூர்த்த ருந்தவ மெம்மனோர்க் குதவிசெய் முறைபோற்
பர்த்த தீர்த்தமும் பரமபுண் ணியவுரு வெடுத்து
வர்த செல்வனல் வயித்திய நாதமென் றெழில்சே
ரிந்த மாநிலத் தொருதலம் முன்னுற விசைத்து.

கயிலை யாதியா மகிமைசேர் கண்ணுதற் பெருமான்
பயிலும் புண்ணியத் தலம்புவி யினிற்பல வுளவால்
வெயிலவி ரிழ்தெழு மாடமா வினைமிக விளங்கிச்
சயில நேர்பெறு மனையகத் தலத்தினுத் தமமாம்.

எண்ணி டுங்கணப் பொழுதினிற் பாதியா யினுமப்
புண்ணி யத்தலம் புகுவதற் கிச்சைசெய் தனர்க
ளெண்ணி வாழ்வரற் கரியஸா ருத்திர ருவா
ருண்ணி னைந்தன பெறுகுவ ரெனவுரைத் தனையால்.

அனைய வற்புதத் தலப்பெரு மகிமையை யடியே
னினைய தென்னபுண் ணியப்பய னறிகிலே னென்று
புனைய ருட்கட லனையாம் பெரும்வகை புகழ்ந்து
தனைய ருந்தவ வுரைத்தரு ளெனப்புகன் றனரால்.

ஆய மாதவ ருரைத்தலுஞ் சூதமா முனிவ
னேய மாகநீ ரிவ்வழி பாடன்றி யிங்காக்
காய நன்மனம் வாக்கினாற் பணிதலுங் கனிவு
மேய மாமகி ழுத்துதி செய்தலு மியல்பால். (௧௬)

சம்பு வின்கதை கேட்பவன் சங்கர னுவான்
வெம்பு தோஷநீத் தருந்தவம் விழைந்திடுங் குணத்தர்
நம்பும் வாய்மையா யிடையிடா தையனற் கதையை
யம்பு விக்கணே கேட்பவ ரதிகயன் பினரால். (௧௭)

இன்ன தன்மையர்க் குரைப்பதை யன்றியே யுகந்து
முன்ன வன்கதை பத்தியின் மூர்க்கர்க ளிடத்திற்
சொன்ன வன்னர கந்தனிற் சேருவ னென்றுரைத்துப்
பின்னர் புண்ணியஞ் செய்தனர் பெறுவதா மென்றான். (௧௮)

வேறு.

வாக்கெழு வெதிரி வனத்தினில் வியாசன் வாய்மலர்ந் தருள் செய வன்றேன், விளக்கெறி லருளா லுணர்ந்தநற் சரித மிருபிறவ தூசையின் பலனுர், களங்கதி முனிவீர் கேட்பது வேண்டு மென்கை னன் களிப்பிளோ துணர்ந்து, அளவிலை வற்றினையுக் கரிசறக் கடிந்த சூதமா முனிவரன் மன்னே. (௧௯)

நாற்கடற் கரைகள் மலகுமம் முனிவ னுடங்குறான் மாரி வீர் கேண்மயின், பாற்கடற் பிறந்த கடுகக ரமல பராபர பாலரேத் திரநற், சேற்கருங் கண்ணுமை பாகமே லமர்ந்த செல்வ சங்கர குளிர் கல், லாற்கவி னிழ லமர்ந்தநற் பரகு நாரண வெனுமதா காயம். ( )

கறையிடற் றண்ணலவை நோக்கி நடப்பது காலகனை மெ ழுதா, மறைவருத் திரியாப் பவன்றரி சனஞ்செய் திடுமது கண்ண

தா மழுமா, னுறைபரன் சரிதங் கேட்பது செவிதா மூறுமதே யுடல தா மினிய, நறைகமழ் மலர்க ளருச்சனை செய்து நறுமண மதிந்த நாசிய தாம். (௨௧)

எடுத்தினி துரைத்த வவயவம் படைத்தே யிருந்திடு மருந்தவத் தினிர்சேர்த், தடுத்திணை பகர்தற் கரிதுபூ மியினி லனைவருற் றலத்தி னைக் காணேன், கொடுத்திடு மூத்திக் கங்கர மென்று கூறவுங் குளை கடன் மேல்பாற், றொடுத்தயோ சனைது ரத்தனிற் சுவேத வனமி டைசூழ்ந்திட மாதோ. (௨௨)

திகழ்தரு சாயா வனத்தினுக் கனிலன் றிசையினிற் சிரபுர மென்று, புகழ்பெறு நகர்க்கு நிருதிதன் றிசையிற் பொருந்திடு குரோச மாத் திரத்தி, னகழ்துயர் நீக்கும் வாளொளி புத்தூர்க் காருகற் றிசை யதின் கீழ்பா, னிகழ்தருந் தெற்கும் வடக்கினு முபய காவிரி நிறை ந்திட மன்னும். (௨௩)

வேகமாம் பொன்னி மாநதி யிருபால் விளங்கிடு மெல்லையி னள வை, யேகயோ சனைமாத் திரமித னுப்ப னிலகிடு மிந்திர தலத் தில், காருமோர் குரோசங் காவலின் றிசையா மக்கள் மன்றுசுற் றெல்லைச், சேகரங் கூறிற் கிருதமா யுகத்திற் றிகழ்ந்திடு நான்குயோ சனையே. (௨௪)

உரைபெறுந் திரேதா யுகந்தனி லொருமூன் றியோசனை துவா பர யுகத்தின், விரையுமியோ சனையோ ரிரண்டினிக் கலிதான் வந் திடு முகந்தனி லம்மா, புரைதவிர்ந் திலகு மியோசனை அரம் பொ ருந்தநற் பொற்புறு மினிய, தரைபுகழ் வயித்திய நாதமா நகரந் தன்பெரு மகிமைகூ றரிதே. (௨௫)

இனையவற் புதநற் றலந்தனிற் கணப்போ தெண்ணிடுங் கணத் தினிற் பாதி, வனைதரும் வாசஞ் செய்தனர் பெருகி வளர்ந்திடு சக லபாக் கியமு, மனைவரு நிமலன் பதவியும் பெறுவ ரென்றிடி னித்தி யத் தலம்வா, ழனைவரும் பெறும்பே றனேககற் பங்க ளளவிட வரி தரி தாமால். (௨௬)

பண்டிய தவத்தின் பலன்பலித் தென்னப் பகர்பதி னெண் புரா ணத்தின், புண்ணிய கதையி னுத்தம மாகும் புராதனன் வயி த்திய நாத, னண்ணிய வனைய தலப்பெரு மகிமை யாவது நவிலுதற் கினியா, னெண்ணிடிற் கோடி வருடத்து முடியா தென்றனன் சூத மா முனிவன். (௨௭)

மூந்திய [illegible] யுகந்தனிற் கதம்ப வனமிரண் டாமுக மூறை யாய், வந்திடும் வில்வ வனந்துவா பரத்தின் வளர்ந்திடும் வகுள நீள் வனஞ்சூழ், தந்திரக் கலியிற் றழைந்திடு நிம்ப வனமதிற் சதுர் முகன் முகுந்த, னிந்திரன் பணிய வயித்திய நாத னின்பமுற் றினிது றை குவனால். (௨௮)

சிறந்திடு மகிமை யுறுந்தரு வொன்றே சேர்ந்திடும் யுகந்தொ றும் வேறாய்ப், பிறந்திடும் பெயர்பெற் றிருந்திடு மதனிற் பெரியவீ ரேழுல கமர்வோர்க், கறம்பொரு ளின்பம் வீடுதந் தருள வமர்ந்திடு மையனைப் புவியி, னுறங்குத றவிர்ந்தே யொருதரம் பார்த்தோ ருறைவர்பே ரின்பவீ டெளிதாய். (௨௯)

கண்ணகன் புவியிற் பொடிந்ததூள் பகுத்துக் கணக்கிட லாங் குவி மணலை, யெண்ணலா மெழுந்த சொரிமழைத் திவலை யினைக் கணித் தறியலா முயர்ந்த, விண்ணகத் திலகு தாரகைத் தொகையை

விதிக்கலாம் வயித்திய நாத, வன்னைச்சூழ் தலத்தைக் கண்டபேர் பெறும்பே றளவிட லரிதரி தாமால். (௩0)

மண்ணினின் விளங்கும் வயித்திய நாத மகாதலத் தெனமைத் தியிற்றங், கண்ணிறை பொருங்காற் பார்த்தவ ரிட்ட காரியம் பெறு வார்வெண் கயிலை, நண்ணியே யுபய குலமிரு கோடி யுடன்றிட ஈடு வினி திருப்பா, ரெண்ணியோர் கற்ப காலமே லைய னினிதுறுஞ் முத் திபெற் றிடுவார். (௩௧)

வரமகத் துலஞ்சேர் வயித்திய நாத மாநகர் பெயர்சொலக் கே ட்போர், பிரமகத் தியுந்தாம் பிறந்தநாண் முதலாய்ப் பிழைபடச் செ ய்தபா தகமு, முரமற வுதறி யொழிந்துதம் முடலி லுற்றநோய் முழு வதுந் தீர்ந்து, பரமபுண் ணியஞ்செய் யுத்தமர் பெறும்பே றனைத்து மே பலித்திடப் பெறுவார். (௩௨)

பெருந்திரைக் கடலி லுளபல புவியிற் பிறந்தவர் திவுக டம்மி, லிருந்திடு மவர்வந் திறைஞ்சுதற் கெளிதன் றுதலா லிருக்குமூ ரத னிற், பொருந்தியே வயித்திய நாதநற் றலத்தின் பொற்புறு திசைத னைப் பார்த்தே, இருந்திடப் பணிவோர் தீவினை யொழித்தே திகழ் தரு கயிலைவீற் றிருப்பார். (௩௩)

ஆறுயோ சனைதூ ரத்தனி லிருந்து முவலருந் தலப்பெயர் தனைத்து, கூறிடுமவரும் வல்வினை நீங்கிக் குலவுபே ரின்பவீ டடைவா, ரீறிலாப் பெருமை வயித்திய நாத வெழிற்றல வாசஞ்செய் வேனென், றூறிடு மன்பா னிதஞ்சொல்வோர் தலத்தி லுறைபவர்தாம் பெறும்பலன் பெறுவார். (௩௪)

மடுப்பொலி கமல மலர்மணங் கமழும் வயித்திய நாதநற் றலம் பார்த், தெடுத்தடி வைத்துப் போகுவ மென்றே யெழுந்தன ரடிக்

கடி யம்மா, வடுத்திடு மசுவ மேதயா கஞ்செய் யரும்பலன் பெறு குவ ரன்றிக், கடுத்தனை நுகர்ந்த கண்ணுதற் பெருமான் கயிலையங் கிரியுமே பெறுவார். (௩௫)

வனைத்தரு நந்த வனமிரும் வயித்திய நாதநற் றலந்தனை மனத்தி லினைத்தவக் கணத்தி னிம்மெவங் கலிதோ டந்தனை நீக்கியே முத்தி தனைத்தரு மூலகி லதிகமா மகிமை தான்றரு மன்பருக் குதவி யினைந்தரும் பாரம் வதிந்திடு மிட்ட காமிய மியாவருந் தருமே. ()

வருதினை மைத்து மூன்றுநாள் வாசஞ் செய்திட வேண்டுமோ மகிமை தருமுயர் வயித்திய நாதநற் றலத்திற் றம்முளங் கனிவுகூர்ந் தினிதி யொருதினம் வாசஞ் செய்தனர் பதினொ யிரமுய ரசுவமே தஞ்செய் பெருமகப் பேறு பெறுகுவ ரன்றிப் பேரின்ப வீடும் பெறுவார். ()

தருமத்தி தனைசெய் தனர்க்கதி விருத்தி தான்செயுந் தனம்விழைந் தோர்க்கு, வருதன விருத்தி கொடுத்திடும் போக வாஞ்சைசெய் பவர்க்குமப் படியா, மொருபலன் விழையார் முத்தியை விழைந் தோர்க் குளமகிழ் தரவினி தளிக்கு, மிருவில மதணில வயித்திய நாத வெழிற்றல மகிமைகூ றரிதே. (௩௮)

பகல்லரை விரும்பு மவர்க்குநற் புதல்வன் றனைத்தரும் புவி விரும் பினர்கட், கிதமிகு மகில புவன்முழு தையுமே யெழில்பெறு கன்னியை விழைந்தோர்க், குதவுமங் கானன் வியைய்தி வன்றி புத் தவர் பிணிவினை தீர்த்துப், பதவிகல் கிடுமெவ் வயித்திய நாதனாளும் பார்த்தனி லம்மா. (௩௯)

சாற்றுபொய்ம் மாயக் கடலினி லழுந்திக் கிடந்திடு முயிர்த் தினக் கரைதா, வேற்றுதற் பிணைநா ளுகிடும் பிறந்த தினியிறைவன்

றண பிறவி, தோற்றமெய் வுயிர்க்குஞ் சொலற்கரும் பரமா னந்த
நல் கிடெக்கொகுந் தெழுத்திட், டேற்றமந் திரங்கட் கிடமதாம் வயி
த்திய நாதமா மெழிற்றல மாமே. (௬0)

எழுந்துகு மவிச்சை யிருட்டினுற் குருடா யிருந்திடு மனுக்க
ருக் கெழுந்த, கொழுந்துவிட் டிலகு தீபமாம் வயித்திய நாதரத்
தலங்குவ லயத்தி, னெழுந்தும்பல் விணைக்கு மண்ணினை மருந்தா யளி
த்திடும் பிறவிவே ரறுக்கு, மொழிந்துமேற் கதியுந் தருமிதற் கிணை
யே லொப்பிட லரிதரி தாமால். (௬௧)

திருக்கரன் றிலகும் வசுக்களோ ரெண்மர் திசைமுகத் திரப்பதி
னொருவ, ரருக்கர்பன் னிருவர் புரந்தர னயன்மா லாதியாங் கட
வுள ரன்றி, மருக்குழைப் பரிய முத்திபெற் றிடவே யெண்ணிலர்க்
கருளுதல் லெழிற்செம், புருச்சனற் கோபக் கட்பார சனைத்துமோ
ட்டிடும் வயித்திய நாதம். (௬௨)

வருசன நடந்த போதெழு செந்நாள் படியும்வாழ் சரபிகா
லையிற், பெருகுநூன் படிநுஞ் சுழன்றிடு காற்றிற் பிறந்தநாள்
வீழினும் பெருங்காற், றிருவில மதிர வடித்ததாள் படிய மிலகும்வே
ளூர்நெடு வீதித், தெருவிலங் கப்பிர தக்கிணஞ் செய்வோர் சிறுது
கள் படிநூற் கதியாம். (௬௩)

மட்டிலா மகிமை வயித்திய நாத மகாதல வீதியி லெழுந்தாள்,
பட்டபே ரரச ராயுல காள்வார் பகர்தரு முருத்திர ராவா, ரிட்ட
மாம் வரங்கேட் பவர்க்கிரு மடங்கா மிலகுபுண் ணியஞ்செய்வோர்க்
கிரட்டி, கட்டம்வா ராம லளித்திடும் வளர்மெய்ஞ் ஞானமும் வீடு
நல் கிடுமே. (௬௪)

உலகெலாந் துதிக்கும் வயித்திய நாத னுறைதல வாசமுற் றிருக்
க்கு, மலகுகா ணரிய கலையுணர் மறையோர்க் கமைத்திடு சந்திவர்
தனஞ்செய், யிலகுசோ பான மியல்பெறுங் கிரகங் கருங்கன்மா
ளிகையிவை கொடுப்போர், பலகுண மணிசூழ் முடிபுனை வேந்த
ராகிமேற் பரகதி பெறுவார். (௬௫)

ஒத்திடு மகிமை வயித்திய நாத னுறைதலந் தனில்வள ரன்ன,
சத்திர மடம்வீ டிடமிகு மாட மாளிகை தழைந்தெழில் கொழிக்குஞ்,
சித்திர கூடங் கட்டிவைத் திலகு சிவனடி யார்க்களித் திடுவோர்,
புத்திர ருடனே சகலபோ கங்கள் புசிப்பர்மேன் முத்தியும் பெறு
வார். (௬௬)

அல்லணி களத்தெம் மையனல் வயித்திய நாதன்வாழ் தலந்தனி
லன்பர்க், கில்லிடங் கட்டி வைத்தவர் குலமு வேழுட னின்பமுற்
றிருப்பார், செல்லுமுத் திரர்க்கன் போதிகை மாங்கல் சிவனடி யார்
க்குக் களிப்போர், சொல்லரு மணிபொன் னுடையா பரணஞ் சூழ்
வர்பே ரின்பமும் பெறுவார். (௬௭)

வளம்பெறும் வயித்திய நாதன்வாழ் தலத்தின் வழிநடை சா
லையின் மீது, தளர்ந்தவ ரிளைப்பா றதற்கமை தண்ணீர்ப் பந்தல்சத்
திரங்கண்மண் டபந்தன், னுளங்களிற் றிருத்தி பெறச்செயு நல்லோ
ருயர்குல மிருபதிற் றென்றும், விளங்கிடும் விமான மேறியே சிவ
லோ கத்தினின் மேவியே யிருக்கும். (௬௮)

மாடமா ளிகைசூழ் வயித்திய நாத மகாதலந் தனில்வள மிலகு
பாடக சாலை செய்துபோற் றினர்கள் பாருல காள்வர்கோ சாலை
யாடக மதில்சூழ்ந்கை ரதனிற் செய்துவைத் தவர்கள்கோ வுலகந்
தேடரும்பசும்பொன் னுலகினில்வாழ்வர் சேர்குவர்மேற்சிவலோகம்.

அற்புத வயித்திய நாதநற் றலத்தி லணிமண மமைந்தசெங் கழு
நீர், பொற்புறு நளின வாவியைப் புரிந்து வைத்தவ ரரசராய்ப் பிற
ந்து, கற்புறு மனையா ருடன்கலந் திருந்து கல்விசேர் புதல்வரைப்
பெற்று, நற்புவி செங்கோல் செலுத்தியே யாள்வர் நண்ணுவர் மேற்
சிவ லோகம். (௫௰)

திகழ்தரும் வயித்திய நாதநற் றலநாற் றிசைதொறும் பரிதியங்
கடவு, ளிகழ்வெயிற் கினிய குளிர்நிழ லளித்து நின்றிடுந் தருமிக
வைப்போர், புகழ்பெறும் வேந்த ராயுல காள்வார் பொன்னுல கமும்
புரந் திடுவா, ரிகழ்விலா விமான மேறியே மகிழ்கூர்ந் தெய்துவர்
மேற்சிவ லோகம். (௫௧)

படங்குலித் தாடு மரவணி வயித்திய நாதநற் றலந்தனிற் பரி
ந்து, தடம்புனற் றீர்த் தனிற்றரு வைப்போர் சகலபாக் கியம்பெறு
குவர்நன், மடந்தையர் தன்னுடனே யில்லறம் புரிந்து வாழுல காள்வர்
மேற் பதவி, யடங்கலும் பெறுவ ரவைவெறுத் திடிற்சொல் லரிய
பே ரின்பவீ டுறுவோர். (௫௨)

மழுவணி வயித்திய நாதனற் றலத்தின் மன்னுபூந் தோட்டம்
வைத் திடுவோர், செழுமல ரொன்றிற் கிலகுமைம் பத்தா யிரம்வரு
டஞ்சிவ லோகந், தொழுதிடுங் கணங்கள் சூழ்ந்திட விருப்பார் தூய
பத் திரங்களொன் றினுக்குப், பழுதறுப் பதினா யிரம்வரு டம்பொற்
பமைசிவ லோகம்வீற் றிருப்பார். (௫௩)

புண்ணிய வயித்திய நாதநற் றலத்திற் புகழ்பெறு வாகன மத
னைப், பண்ணிவைத் தவரவ் வாகனம் பார்த்து மகிழ்ந்தவர் பரிந்
துபகார, நண்ணிடும் படிசெய் தவர்கள்வாக் குதவி நல்லனு கூலசா

தகஞ்செய், திண்ணிய வுறுதி யுள்ளவர் வாழ்ந்து சேர்குவர் மேற்
சிவ லோகம். (௫௪)

புவனியிற் புகழ்சேர் வயித்திய நாத புண்ணியத் தலந்தனி லம்
மா, சிவகயிங் கரிய விசாரணை செய்தோர் சித்தியும் போகமும் பெ
றுவார், துவரித ழரம்பை கவரிகா லசைப்பச் சொல்லரும் விமான
மே லேறித், தவமிகு தேவ கணம்புடை சூழச் சார்குவர் மேற்சிவ
லோகம். (௫௫)

திருத்தகும் வயித்திய நாதநற் றலத்திற் றிருப்பணி செய்திடி
னம்மா, பருத்தமண் ணதனிற் றசகுணந் தாரு பகர்ந்திடுஞ் சதகுண
ஞ் செங்கல், பொருத்தமாங் கருங்கல் லாயிர மடங்காம் புண்ணியம்
புவிமுழு தாள்வ, ருருத்தகு தேவ விமானமே லேறி யுறைகுவர்
மேற்சிவ லோகம். (௫௬)

சங்கரன் வயித்திய நாதநற் றலத்திற் றன்மனங் கனிவுகூர்ந்
தமைந்த, செங்கலோ ரெட்டாற் றிருப்பணி செய்வே னெனத்தி
சை யெட்டினும் வைத்தே, யங்கதற் குபயோ கத்தினை யினையு மவரி
சமை யெடுப்பவ ரெனினுந், துங்கவெண் குடைக்கு முரசராய்ப் பிற
ந்து சூழ்திருப் பணிசெய்து மகிழ்வார். (௫௭)

நித்தியம் வைத் திருப்போர் நிலைபெறு சிவபுண் ணியமிகுத் தம்
மன மகிழ்ந்தே, மதியணி பெருமான் பணிசெய வேண்டும் வயித்
திய நாதநற் றலத்தி, லதிகபுண் ணியமாஞ் சிவாலயப் பணிசெய்
யாதவ ரருங்கொடு நரகம், பதியவோர் பதினா யிரம்வரு டம்வீழ்ந்
துழைவிப் பார்பல துன்பம். (௫௮)

படிபுகழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திற் பகர்திருப் பணிசெய்யா
திருக்குங், கடினசிந் தையர்போய்ப் பசாசதாய்ப் பிறந்து வனத்தில்

பன் ஞளலேந் திடுவார், மிடியராய்ப் போகா திருந்திட வேண்டு
மெனத்திர வியம்புதைத் திடுமக், கொடியர்கள் பிரம கற்பகா லங்
கள் கோரமா நரகில்வீழ்ந் திடுவார். (௫௯)

விஞ்சைய ரேத்தும் வயித்திய நாத வியன்றல மகிமையை
விழைந்து, செஞ்சொடு சிவகா ரியத்தினுக் களிப்ப நிறைந்திடு திர
விய மதனை, வஞ்சனை செய்வோர் மகாநர கத்தி லழுந்துவர் வள்ள
லுக் கென்று, செஞ்சொலா லளித்த திரவியம் பாது காத்தவர் சேர்
வர்நற் பதவி. (௬0)

ஏழிலொன் றுரு பீசனுக் கென்றே யிரந்துசெய் தவர்தமக் கம்
மா, வாழிரு மூலகி லளித்தவர்க் காறு மடங்குபுண் ணியமது சே
ரும், வீழிவா யுமைபங் காளர்கா ரியத்தின் மேன்மைய ரேவலா லெ
ழுந்து, தாழ்விலாச் சிவகா ரியந்தனைச் செய்வோர் தரணியாண் டிடன்
பமேற் பெறுவார். (௬௧)

தோன்றிய புகழ்சேர் பொருள்படைத் தோர்க டொகைபெறு
திரவியம் பகுத்து, மூன்றிலொன் றளிப்ப துத்தம மாறி லொன்றதை ந
மொழிவர்மத் திமமா, வேன்றிடு மெட்டி லொன்றினை யதன்ம மெ
ன்பர்பத் ததன்மமே லதன்மம், போன்றிடும் பாதி யதிகவுத் தமமாம்
புண்ணியம் பெறுகுவர் மாதோ. (௬௨)

வடித்தசெந் தமிழ்சூழ் வயித்திய நாத மகாதலந் தனினிறை
தீர்த்தப், படித்துறை மைய மண்டபங் கொடுங்கை பதிந்திடு சுற்று
மண் டபம், ளடிப்படை பலமா மதில்சிவா லயஞ்செய் தனர்புவி
யாள்வரிந் திரன்மான், முடித்தல மிருகை குவித்திட விமான மேறி
மேன் முத்திவீ டுறைவார். (௬௩)

மன்னிய மகிமை வைத்திய நாத மகாதலந் தனிற்சிவ பெருமா
ன், சந்நிதி யினிற்கோ புரங்கொடி மரஞ்சூழ் மேடைசார் திருத்தம
ண் டபநல், லின்னிசை பயிலு மண்டபம் யாக சாலைகற் றூண்மடை
ப்பணிக்காம், பொன்னினை யளித்தல் செய்தவ ரகிலம் புரந்துபே
ரின்பவீ டுறைவார். (௬௪)

பாவலர் சங்கத் தமிழ்நிறை வயித்திய நாதநற் றலத்திருப் பணி
செய், யேவலாள் வண்டிற் பகடுவை மருப்பே நிலைசெலுத் திடும
வர் வார்தோ, லாவலிற் பதஞ்செய் தநுகொடுத் திடுதல் வேலைசெய்
தார்புவி யாள்வார், பூவல யத்தின் புறவர்பொன் னுலகம் புரந்து
மேற் சிவகண மாவார். (௬௫)

அற்புத வயித்திய நாதநற் றலத்தி லாயநூற் கமைதிருப் பணி
செய், சிற்பநூல் வல்லோர் சிவகண மாவார் திரண்மரத் தச்சர்கா
ரிரும்பு, நற்பதஞ் செய்யுங் கம்மியர் விளங்கு நலமிகு முருத்திர
ராவார், பற்பல பணிசெய் கொத்தர்செற் றியிற்கண் படைத்திடு
முருத்திர ராவார். (௬௬)

அளிந்தரு திடுமெய் யன்பர்சூழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திருப்
பணிக்காங், கிளிஞ்சில்கள் சுக்கா னிவையெலா முன்னங் கிடைத்
தி[illegible]வத்திலிவ் வுருவாய்த், தெளிந்தநூல் வல்லோ ரமைந்தவென்
றுரைப்பர் திகழ்கரும் பினியதின் சாறு, பொளிந்தகல் செங்கல் பணி
க்கமை தலினற் புண்ணிய வுருவெனப் புகல்வார். (௬௭)

பவவினை தீர்க்கும் வயித்தியநாதன் பதிந்துறை தலத்தனி லிரு
ந்து, சிவகயிங் கரியஞ் செயுமத யானை சிறந்திடு கழிகொள்வாம் புர
வி, குவவுகூ னமையொட் டகஞ்சிவ கணமாங் கொடிநிலைக் கமை

கரும் பொன்கல், லிவருளி கருங்கல் லடித்திடுங் கொட்டி லிபவ ருஞ்சிவ கணமாம். (௬௮)

வரந்தரும் வயித்திய நாதனற் றலத்தில் வளங்கெழு திருப்பணி யதனை, யிரந்துமே பிச்சை யேற்றுமே செய்வோ ரேழ்கடல் குழுல கினிதாய்ப், புரந்திடும் வேந்த ராகவே பிறப்பர் பூவுல கினிலிருந் திடினு, முரம்பெறு தேவ ராகுவ ரதன்மே லுருத்திர கணங்களா குவரே. (௬௯)

பரவிமெய் யடியார் வழிபடும் வயித்திய நாதனற் றலத்தினைப் பணிந்து, திரவியஞ் சிவகா ரியத்திறக் கென்று செலுத்தினர் சூரிய கிரணம், விரவிடு * மருத்தோ தயமகோ தயமாம் வியன்றினங் கோடிகோ தானந், தரவினி தாம்புண் ணியந்தனைக் கதிகங் கோடியாங் கயிலைமேற் சார்வார். (எ0)

பொருப்பணி யில்லாய் வளைத்திடும் வயித்திய நாதனற் றலந்தனிற் போந்து, திருப்பணி செய்வோர் தமையெலா மனித ரென்பவர் சேர்குவர் நரக, மருப்பணி பெறும்வெள் ளானைமே லேறி வருபுரந் தரன்முதல் வாரோ, ருருப்பணிக் கிடைஞ்சூழ் விமானமே லேறி யுறைகுவர் மேற்சிவ லோகம். (எக)

* அருத்தோதய மகோதயகாலம்:— "மங்கலில்லை காசிமா தத்தி லஃதி வாரத்தி லமாவாசை யாகி யுஞ்சீர்ப், பொங்குதிரு வோணத்தி னெடுவு நன்மை பொருந்துவிதி பாதவந்த மும்பொ லிந்தே, தங்கு மருணோதய கால மருந்தோ தயமாகு மிம்மதியிற் சேமவாரந், துங்கமதா யுறமுன்போல் வருமே லஃதைச் சொல்வர்மகோ தயமெனநற் றுணிபு ளோரே." என்னும் இச் செய்யுளா லறிக.

இன்னமொன் றுரைப்பன் வயித்திய நாத னென்னில்புன் னியத்தலம் விழைந்து, முன்னரே முதுகுறுஞ் வருணம்வந் துதித்தோர் முன்செய்புண் ணியத்தினாற் படைத்த, பின்னரும் பசும்பொன் சிவபிரா னிமித்தந் தந்தைதப் பணிசெயா தழித்தோ, ருன்னரு மனைக கற்புநா லந்தி யுறுபெரு நரகில்வீழ்ந் திடுவார். (எஉ)

சித்திரல் கிடியில் வயித்திய நாத சிவதல மகிமையை விழைந்து, பத்தியாய்த் தனதா னியந்தனை யுதவி பண்ணினர் பூமிதா னத்தி, னித்திய மான புண்ணியம் பெறுவர் கிறைந்திடு தானியந் தனத்தைப், புத்திகு ருவமா யழித்தவர் நரகம் புகுநுவ ரென்னலி ல்பல் காலம். (எ௩)

தெய்வமே யியர்சூழ் வயித்திய நாத சிவதலந் தனிற்சிறிதேனு, மெய்த்தகா ரியத்தைத் தவிர்ந்திட வெவரு மெண்ணினர் செய்துவர் கொடிதா, முய்விலா நரக மழுந்துவர் தலத்திற் குறுமுப காரமென் னளவு, மய்யபூ மியினிற் பண்ணினர் பிறவித் துன்பநீத் தின்பமே பெறுவார். (எ௪)

தமிழ்மணங் கமழும் வயித்திய நாதன் றலந்தனிற் றடங்கடற் கிப்பி, யுமிழ்தருளிர் முத்த மாலைநன் மணிவைத் தொளிசெயா பரணமெல் லாடை, யமிழ்தென விளமை செய்யாபி டேக திரவிய வருக்கமா னசயினிர்க், குமிழ்பெறு காலம் பெறுவுடற் பொருட்டாற் றிருடினர் கொழுநர குறுவார். (எ௫)

செந்திரு திருத்தஞ் செய்திடும் வயித்திய நாதநஞ் சிவதல மகிமை, புந்திகூர் மகிழ்ச்சி பெறவுறித் துதவி புரிந்திடு திரவிய வருக்கம், வந்திருந் ததனைச் சிவபணி செய்யார் வாரிவீண் செலவுசெய் தவர்க, ளுந்திளிர்க் கடல்சூழ் முலகினிற் பசாசாய்ப் பிறந்தயல் லுழுதகா ளலைவார். (எ௬)

பழமைசேர் வயித்திய நாதநற் றலமீதா சஞ்செய வருபிறப் பரிதா, மெண்ணமே முதலாம் பறவைவாய் நரிக ளிறு விட்டிலூ ரெறும்பு, சிகிறுக ரிந்திர கோபநாற் சிலம்பி ஈயமே முதற்பல பிருக, மருவிருச் சிக * முந் துருதரு வனைந்து மருமையாஞ் சிவ கண மாகும். (எஎ)

நறைகமழ் நளின வாவிசூழ் வயித்திய நாதநற் றலத்தினி லம்மா, மறையவர் பெரியோர் மற்றுமே லுள்ள வுயிர்க்கிடை யூறு செய் பவர்கள், குறைவிலா நரகின் மூழ்குவர் பசாசின் கொடியவல் லுருவெடுத் தலைவார், பிறைமெயி றதுக்கி யியமதூ தவர்கள் பிடித்திடும் வேதனைப் படுவார். (எஅ)

ஆரணப் பொருளாம் வயித்திய நாத வண்ணனன் றலத்திருப் பணிதான், சீரண மான துறுதிபெற் றிடவே செய்தவர் பிறந்தல களித்து, வாரண வுரிபோர்த் திருக்குமவ் வள்ளல் வாழ்சிவ லோக மேற் பெறுவார், காரணன் சிவகாரியத்தினி னிமித்த மிறந்தவர் கயிலைவீற் றிருப்பார். (எகூ)

நீதிநூல் வல்லோ ருறைந்திடும் வயித்திய நாதநற் றலந்தனி னிறைந்த, வேதியர்க் குபகா ரஞ்செயு மவர்கள் வியன்முடி தரித் துல காள்வார், கோதின்மூ வேழு குலத்துடன் மகிழ்ச்சி கூர்ந் தொளி விமானமே லேறிச், சோதிவெண் கயிலை மால்வரை சூழ்ந் தாயபே ரின்பமுற் றிருப்பார். (அ0)

நித்திய ஞான வயித்திய நாத விமலன்வாழ் தலத்தில்வே தியர்க்குப், பத்தியாய்ப் பூசை செய்திடின் முக்கட் பரன்றனைப் பூசை செய் பலமாம், புத்திரன் றன்னைப் பெறுவர்பூ வுலகம் புரந்திடும்

* உந்துரு-பெருச்சாளி.

வேந்தராய்ப் பிறந்து, சத்திய வானென் றுரைத்திடச் செங்கோல் செலுத்தியே சிவபதஞ் சார்வார். (அக)

ஆடக மதில்சூழ் வயித்திய நாத னற்புதத் தலத்திலந் தணரைத், தாடணைஞ் செய்வோர் சிவார்ச்சனை செயினுந் தாயபூ சாபல னில்லைத், தேடரு மறையோர் தமைப்பணி வோர்கள் சிவபதம் பணி பலன் பெறுவார், வேடர்போற் கோபித் திடினிருப் பூசி விழியிலே ற் றிடத்துய ருறுவார். (அஉ)

நெய்தவழ் சூல மணிந்திடும் வயித்திய நாதநற் றலந்தனி னிறைந்த, தூயவே தியரை யிகழ்ந்தவர் பொருள்சேர் குறைந்திடுந் துன் பமுற் றிடுவார், வைதவர் நாவை யமன்விடு தூதர் வனைத்தரிந் தெறிவரெள் ளளவா, வெய்யதீ நரகி லழுந்திடப் படுவார் மேவுநல் லூழிகாண்மாதோ. (அ௩)

வேலைசூ ழுலகின் மேன்மையாம் வயித்திய நாதநற் றலந்தனில் விளங்கு, மாலய மருங்கி னந்தன வனத்தி லசுசியாய் மலசலம் விடுவோர், சூலைநோ யுறுவர் குதந்தனிற் கோசத் துளைதனிற் சலச கைபெற் றிடவே, காலகண் டன்னற் கரியபல் லூழி காலநீ ணரகில் வீழ்ந் திடுவார். (அச)

பச்சிலை யிடினும் பலன்றரும் வயித்திய நாதனு லயம்பயி றீர்த்தத், தெச்சிலை யுமிழ்வோர் மூக்கினைச் சிந்தி யெறிபவர் கோழைகான் றிடுவோர், துச்சிலை மகிழு மன்னவர் காசித் துளையினும் வாயினும் வலிந்து, கைச்சிலை யம்பு கோத்தரக் கெண்ணெய் காய்ச்சியே யூற்றிடப் படுவார். (அரு)

தெய்வநா யகனும் வயித்திய நாத சிவனுறை தலத்துள தீர்த்த, மொய்புன லதனின் மலசலம் விடுவோர் முடிவிலா நரகினில் வீழ்வார்,

ரையணு லயத்திற் புகும்பொழு திருகா லலேபுன லாற்கழீஇச் செல்வோ, ருய்வரிங் கிரபோ கந்தனைப் புசிப்ப ருறைகுவர் மேற்சிவலோகம். (௮௬)

காசியி லிலக்கம் வேதியர்க் கன்னங் கனிந்தளித் திடும்பல னெண்ணிப், பேசரும் புகழ்சேர் திருச்சயி லத்தி லொருவருக் குதவினர் பெறுவா, ராசைதீர்ந் திடவீ ரிலக்கமத் தலத்தி லரியகே தாரமாந் தலத்திற், பூசுரர்க் களித்த பலன்பெறு வார்புள் ளூரிலோர் கவளநல் கினரும். (௮௭)

உறுபல ளூரில் வயித்திய நாத வுத்தம மகிமைசேர் தலத்தில், வறுமைதீர் தரவங் காரக வார மகேசுர பூசைபண் ணினர்தாம், பெறுவர்பூ மியிலி லிட்டகர் மியமும் பிரமன்மா வுலகமும் பெறுவார், சிறுபிறை யணிந்த செல்வன்வாழ் வெள்ளி மால்வரை சேர்வர்மேலம்மா. (௮௮)

பிறந்தால கதனில் வாழ்பவர் வயித்திய நாதநற் றலந்தனிற் பெருமை, சிறந்திடுஞ் செவ்வாய்க் கிழமையி னிறைந்த சிவனடி யார்க்குநல் லன்ன, மறந்திடா தளிப்போ ரன்னமொன் றினுக்கு மன்னுமா யிரயுக மளவு, சிறந்திரும் விமான மேறியே சிவலோ கந்தனி னிலைபெற விருப்பார். (௮௯)

சுசித்தல மாயில் வயித்திய நாத வயபுண் ணியத்தலந் தன்னிற், பசித்தவர்க் கில்லை யென்றுரை யாது பரிந்தொரு கவளமே யெனினும், புசித்திடக் கொடுப்போ ரிந்திர போகம் புசிப்பர்பொன் னுலகில்வீற் றிருப்பர், நசித்திடும் வினைபோய் பிறப்பொழிந் திடுமே னவில்சிவ லோகமும் பெறுவார். (௯௦)

புள்ளிமான் றரித்த வயித்திய நாதன் புண்ணியத் தலந்தனில் வரிவறியோர்க், கள்ளியே பிடிசோ றளிப்பவர் பெறும்பே றளவிட வரிதாகும், வள்ளிதா கியதண் டுலமொரு பிடியத் தலந்தனின் மறையவர்க் களித்தோர், வெள்ளிமால் வரையி லாயிரங் கற்ப காலநாளினிதுவீற் றிருப்பார். (௯௧)

எத்தலந் தனினு மன்னதா னஞ்செய் திடுபவர் பேறுபெற் றிடுவா, ரத்தலந் தனிலோர் கோடியந் தணருக் கன்னதா னங்கொடுத்திடும்பே, றுத்தம மான வயித்திய நாத னுறைதலந் தனிலொரு கவளங், கைத்தல நிறைய வளித்தவர் பெறுவர் கயிலைமால் வரையுமேற் பெறுவார். (௯௨)

கன்றழை யேந்தும் வயித்திய நாதன் கனிந்துறை தலந்தனிற் றரும, மொன்றுசெய் திடினுங் கோடியா யுறலாற் புண்ணிய கோடியென் றுரைப்பார், பொன்றுமிப் பிறவி யெனநினைந் தினிய தலந்தனிற் புண்ணிய தரும, நன்றிவாய்ந் திடச்செய் தவர்கள்வாழ்ந் ததன்மே னண்ணிடு வார்சிவ லோகம். (௯௩)

நறைகமழ் குமுத வாவிசூழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திலவீற் றிருக்கு, மறையவர் வேதம் வராதவ ரெனினும் வளர்மகா தானியோக் கியரா, மறைநூல் வேதம் வந்தவ ரெனவன் னியர்தலவாச வேதியர் களித்தவப் பலன்வீண், விறையமா மதனு லத்தல மகிமைகூ றரிதே. (௯௪)

இதமிகு வயித்திய நாதநற் றலத்தி லிருந்திடு சராசர மைந்து, வதனமு நெற்றிக் கண்ணுமான் மழுவும் வனங்கெழு நீலகண்டமுஞ்சேர், பதவிபெற் றிருக்கும் வடிவுள ததனாற் பழமிசை யுத்தல வாச, ரிதமுள் ளெய்துரை மனிதரென் றெண்ணி நினைப்பரோ வழிவுதா நிறைந்தோர். (௯௫)

வேறு.

எழுதரிய பசும்பொனுல குறையுந் தேவ ரிடர்க்கண்டீர்ந் திட விமையோர் வேந்தன் வாழக், கொழுநிழ யளி முரல்கடப்பந் தார்சேர் முத்துக் குமாரநா யகன்சூரன் மார்பு கீற, மொழுகொளி வேல் வாங்குநெடும் புகழ்சே ரூர்பூ வுறைகூந்த லம்மையருச் சனைசெய் ஊர்சூழ்ந், தழைமினெனக் காலனுரை யாத மூதா ரதனுமம் புள்ளிருக்கு வேளூ ராமால். (௯௬)

வட்டமதி போலுமுக மாத ரஞ்ச வந்துபிடித் துனைவிட்டுப் போகே னென்னு, நெட்டுடற்மைபங் கட்பகுனா யலகை யம்மை நேர்முகம்பார்ந் திருந்ததலே சுற்றி யாடி, விட்டுவந்த வழிபார்த்தே யோடு மேன்மை விளங்குமூர் மேவுபெரும் போக நல்கி, யட்டசித்தி மூத்தியுந்தந் தருளூ மூதா ரதனுமம் புள்ளிருக்கு வேளூ ராமால். (௯௭)

எண்ணிடுநா லாயிரநா னூற்று நாற்பத் தெட்டுவியா தியினுறு நோய் தீர்க்க வெண்ணித், தண்ணிலவு சொரிகயிலை மலையி னின்று தயிலபாத் திரமுஞ்சஞ் சீவி வில்வ, மண்மருந்து மெடுத்தம்மைத் தையல் கூடி வரத்தழைந்த வெள்ளெருக்கின் வனத்தின் மன்னி, யண்ணல்வயித் தியனுகி யருள்செய் மூதா ரதனுமம் புள்ளிருக்கு வேளூ ராமால். (௯௮)

வளமிகுநல் லறுசுவைய வடிசி லன்னம் வகையறிந்து சமைத்தபருப் பொழுகு நெய்தோய்ந், திளகியிடா திருந்தகட்டித் தயிர்பு சித்தற் கிதமான கனிவடையிட் டப்ப மற்று, முளமகிழச் சிவனடியார் தமக்கு வாய்ந்த ஆரிஉள்ள மடங்கடொறு மொழியா தென்று,

மளவின்மகே சுரபூசை செய்யு மூதா ரதனுமம் புள்ளிருக்கு வேளூ ராமால். (௯௯)

உரியதரு காணபுவ னம்பு சிப்பென் றுற்பவிக்கு நாட்சிரசி னெழுத்திற் கிடாக், கரியநெடுங் கடல்புடைசூ ழுலகின் மீதிற் கற்பகா லங்களினுந் திரா தான, பெரியவினை தீர்த்திடுமந் நகரில் வந்து பிறந்தாலு மிறந்தாலும் பிரமன் மாலுக், கரியசிவ போகமுத்தி யளிக்கு மூதா ரதனுமம் புள்ளிருக்கு வேளூ ராமால். (௧௦௦)

வேறு.

வளமிகு சடாயு புரிவளர் கந்த புரிவரம் வேண்டினர் தங்க ளுளமகிழ் தரவே யளித்திடும் வேத புரியுயர் மகிமைகூ றரிதாய்க் கிளர்தரு பரிதி புரியிவை யன்றிக் கெழுமியே யருச்சனை புரிந்தோ ரளவில ரன்னோர் பெயரினுற் பெறும்பே றளவிட வரிதரி தாமால்.

இந்திர திசையில் வயிரவன் வீர பத்திர னிலகுமேற் றிசையில், வந்தகா ரிருள்போல் வடிவுள காளி வடதிசை துர்க்கைதென் றிசையிற், சுந்தர நிறைந்த வையனை யென்றுஞ் சூழ்ந்துகாத் திருப்பர்சொல் லரிய, கந்தநாண் மலர்ப்பூங் காமிகும் வேளூர்க் கிணைகரை கண்டிகூ றரிதே. (௧௦௨)

என்றுவண் புகழ்சேர் சூதமா முனிவ னிலகிய தலப்பெரு மகிமை, நன்றினி துரைப்ப வுணர்ந்திடு முனிவர் நவிலரு மகிழ்ச்சியுந் திருகி, வென்றிசேர் தீர்த்த மகிமையை யுணர விரித்தருள் புரியெனப் பகர்ந்தார், துன்றிய வுரோம புளகித மல்கத் தூயவன் சொல்லன்மே யினனுல். (௧௦௩)

வேறு.

சொலற்கரு மகிமை பெற்ற சூதமா முனிவன் சொன்ன
தலப்பெரு மகிமை தன்னை யுரைத்தனன் றரணி மீதில்

விலக்கரும் வினைக டீர்த்து வேண்டிய வரத்தை நல்கிப்
பலத்தினை யளிக்குந் தீர்த்தச் சருக்கமேற் பகர்வன் மாதோ. (௧௦௪)

தலச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨௫௨.

சித்தாமுததீர்த்தச்சருக்கம்.

செய்தபுண் ணியந்தி னுருவமே யாகித் தெளிந்தசித் தாமுத
மகிமை, யெய்தரும் புகழ்சேர் நைமிசா ரணியத் தினிதுறை யருந்
தவர்க் கினிதாய்ப், பெய்ததெள் ளமுதப் பெருக்கெனச் சூத முனி
வரன் பெட்புமீ தாரக், கைதரு நெல்லிக் கனியென விளங்கக் கா
ட்டுதல் செய்தன்மே யினனால். (௧)

விண்ணவர் துதிசெய் திறைஞ்சிடுஞ் சித்தா முதத்தினை விரு
ம்பிடா தவருங், கண்ணினு றுடி லவர்நெடும் பாவங் கலங்கியே நீங்
கிடு மெனின்மே, லுண்மையாய் நாடிப் படிந்திடு மவர்க ளுநோந்திடு
பாவமன் னவரை, நண்ணிடா தோடு மென்னலே கூறி னயப்புறு
புகழதோ வன்றே. (௨)

இன்னமு தாகி விளங்கிய சித்தா முதத்தினை யிலகிய காதன்,
மன்னிமீ தார வலஞ்செய்து வந்து மகிழ்ந்துநீ ராடல்செய் திடு
வோர், நன்னிய மஞ்சேர் முறைமையா சமன நலம்பெற விரண்டு
செய் தன்பி, னன்னால் விருடி யொடுமனு வோதி யமுர்ந்துநீ ராடு
தல் விதியாம். (௩)

குலவிய கிருத யுகந்தனின் மகிமை கொண்டகோட் சரதீர்த்
தப்பேர், மலர்தலை யுலகில் விளங்கிடுந் திரேதா யுகம்வளா சிட்டசா

ரமதா, மலகில்பல் புகழ்சேர் துவாபர யுகத்தி லதன்பெயர் சடாயு
தீர்த் தமதா, மிலகிடுங் கலியில் யாவருஞ் சித்தா முதமென வெடு
த்துரை செய்வார். (௪)

தேன்றுளித் திலகுந் தருநிழ லுறையுந் தேனுமா நிலத்தனிற்
போந்து, மூன்றுகண் படைத்த வயித்திய நாதன் மூளரிகாண் மலர்
ப்பதம் பணிந்து, தோன்றுதன் முலையிற் சுரந்திடும் பாலாற் றூய
மஞ் சனவபி டேகம், போன்றுதான் பொழியும் பொழுததுபெரு
கிப் பொற்புறு தீர்த்தமே யியதால். (௫)

தெண்டிரைக் கடல்சூழ் தரணியி னிறைகோட் சரதீர்த் தப்பெ
யர் திகழுந், தொண்டுசெய் பத்தி யுளவொரு வசிட்டருத் தூயசெவ்
யர் சிகழுந், கண்டிசை மகிழ விருத்தலா லப்பேர் கவி
கரும்பினின் சுவையாய்க், கண்டிசை மகிழ விருத்தலா லப்பேர் கவி
ன்பெற விளங்கிடும் பல்கான், மண்டுதீம் புனலின் முழுகியே சடாயு
வசித்தலா லப்பெயர் வழங்கும். (௬)

வந்துதாம் பணியுஞ் சித்தர்வா னுலகின் மன்னிய வமுதினை
யெடுத்தே, யந்திவான் மதியுங் கொன்றையு முடித்த வுண்ணலின்
முடிமிசைச் சொரிந்தார், சுந்தர வமுதம் பெருகியே லெழுந்து தூய
தீர்த் தம்புகுந் ததனு, லிந்தமா நிலத்தி லனைவருஞ் சித்தா முதமென
விசைத்தன ரம்மா. (௭)

பொன்னிமா நதிசூழ் திரமீ துறையும் பூசுரன் சுந்தர னென்
போன், மன்னும்வெண் குட்ட வியாதியால் வருந்தி மகிமைசேர் சித்தா
தலந்தொறுந் திரா, தென்னசெய் வேனென் றிரங்கிமேற் சித்தா
முதந்தனைக் கண்டெழிற் றீர்த்தன், தன்னின்மூழ் கினைற் றிவ்விய
தேக மானது கண்டுதான் மகிழ்ந்தான். (௮)

சங்கரன் வெயர்வை தனிற்பிறந் திடுமங் காரகன் றனதுசெங்
குட்டம், பங்குனிச் செவ்வாய்க் கிழமையிற் சித்தா முதப்புனல் படி

ந்துசேர் தனன்பின், செங்கழு நீர்நல் லோடையோன் றமைத்துத் திகழுமம் மலரினை யெடுத்தே, யங்கணற் கென்று மருச்சனை செய்தே யளப்பரு நல்வரம் பெற்றான். (௯)

குருமனை யாளைத் தொடுங்கொடும் பாவங் கொலைகள வாதியா யத் தொடர்ந்து, பெருகிடும் பாவ மனைத்தையுந் தீர்க்கும் பிடித்தவே தாளநோய் போக்குந், தருசிவத் துரோகி சற்குருத் துரோகி தன் பிதிர்த் துரோகியே யன்றி, வருவிசு வாச பாதகன் சித்தா முதப் புனன் மூழ்கின்மாற் றிடுமே. (௰)

கன்றினை யிழந்த பசுவினைத் தளைந்து கறந்துணும் பாவம் வீண் செலவாய், நின்றிடு தருவைக் களைந்திடும் பாவ நெருக்கியே குளக்கரை யழிக்க, வொன்றிடும் பாவந் தயிலம்விற் றிடவந் துறும் பெரும் பாவமேற் செய்த, நன்றியைக் கொன்ற பாவமுஞ் சித்தா முதப்புனல் படியமாற் றிடுமே. (௧௧)

முனைத்திடும் பாவங் காட்டிடுக் கதனின் மூண்டெழு காட்டுத் தீப்போல், வனைத்தரீ ருகவே செய்திடும் வறுமை தீர்த்திடும் வருங் கயரோகந், தினைத்திடும் பிரம கத்தியுந் தீர்க்குஞ் சீழ்மையா மெய்சுரா பானம், விளைத்திடுந் தோட மனைத்தையும் போக்கும் விளங்குசித் தாமுத தீர்த்தம். (௧௨)

பேசிடும் பலபீ சத்தினுக் குரித்தாய்ப் பிறந்தவன் கேடுதா னினைப்போன், கூசிடப் பஃறே டந்தனைக் கூறுங் கொடியவன் பந்தியே தகஞ்செய், தாசினைப் பெறுவோன் மித்திரத் துரோகி தொக்கபொய்ச் சாட்சிசொல் வோனு, மேசுற வருதோ டந்தனைச் சித்தா முதப்புன லெளிதொழித் திடுமே. (௧௩)

விதிமனை வியரை வேறுசெய் பாவம் வேதநூ லோதுவித் தடங்கா, வதிகவா சையினாற் பொருளினை வாங்கு மப்பவம் வேள்வி செய் மறையோன், றுதிபெறு மனையா டனைத்தொடும் பாவந் தூயயோன் றிருடிய பாவங், கதிதரு சித்தா முதப்புனன் மூழ்கி யேறுமக் கணத்தின்மாய்ந் திடுமே. (௧௪)

காரிரும் பதனைக் கவர்ந்திடும் பாவங் கண்டசை யோகபா தகமிப், பாரினிற் கொடிய பாவிதன் னுடனே பரிந்துணும் பாவநிந் திப்போ, னூரினைக் கெடுப்போன் மலர்ப்பொழி லழிப்போ னுடன்கலந் துறவுசெய் பாவஞ், சீர்மிகுஞ் சித்தா முதப்புன லாடிற் றீர்ந்திடு மக்கணந் தன்னில். (௧௫)

இருடிய மனையிற் றீயிடும் பவமுந் தீர்ந்திடச் செய்துரன் னெறிசேர், தெருளினை யறவே யளித்திடுஞ் சித்தா முதப்பெருந் தீர்த்தமான் மியத்தின், பொருடெரிந் தனயான் புகன்றன னிதனுட் பொருந்திய சரித்திர மான, விருடியர் முறைமை கூறிய சருக்க மினியெடுத் துரைசெய்வே னம்மா. (௧௬)

சித்தாமுததீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-உ௬அ.

இருடியர்முறைமைகூறியசருக்கம்.

அளந்தறி வரிய புராணமூ வாறு மருங்கலை யாவையு முணர்ந்து, விளங்கிய சூத முனிவரன் கமல விரைமலர் வாண்முக நோக்கி, வளம்பெறு சித்தா முதப்பெருந் தீர்த்த மற்றுள தீர்த்தநீ ராடக், கிளந்திடு காலங் காவலர் முதலோர் கிளர்விருக் கமும்பக ரென்றே. (௧)

வேறு.

ஒவ்வார்புர நகைசெய்திடு மொருவன்விதி தவறு
வவ்வாய்மைமான் முனிவோர்பக ரெனுமன்புறு மொழிகண்
டிவ்வாறென வுணரக்கரை கண்டெண்ணி யெடுத்தே
வெவ்வேறத னியல்யாவும் விரித்தோத நயந்தான். (௨)

இத்தாரணி தனிலேழ்நதி யினிதுர்த்தம மாகிச்
சத்தோதக மீறுமெழு கடலிற்சுசி தரலா
லெத்தாபத ருஞ்சூழ்ந்திட வென்னும்முதன் மையதாஞ்
சித்தாமுத மெனவேதிசை தோறும்புகழ் பெறுமே. (௩)

வேறு.

திகழ்தரு மங்கா ரகன்றனைக் கடுத்த தென்றிசை யதுதனின் மிகுநற், புகழ்வளர் வாலாம் பிகையருள் கொழிக்கும் பொற்புறு சந்நிதி முன்னர், நிகழ்குளி ரமுத மெனநலந் தழைந்து நிறைந்தசித் தாமுதம் விளங்கு, மகழ்கருங் கடல்சூ ழுலகினுக் கினிய வதிகபாக் கியந்தர மாதோ. (௪)

வலஞ்சூ ழயன்புள் ளூரசதிரு மான்மெய்ப் புகழ்சேர் சதாநந்த, னலஞ்சேர் கிருத முதனான்கிற் கிருடி நவிலும் விருக்கமெழி, லிலங்கி யிடும்வெள் ளெருக்குமுனை யியம்பு மவைமா விருக்கமதை, வலஞ்செய் தவர்க்கு நீராடின் மகிழ்ச்சி தருதல் லுத்தமமாம். (௫)

சுருதி தேடி யோலமிடுந் தயன் றனக்குப் பாங்களித்தா, நிருதி திசையி லனையபெருந் தீர்த்த நிறைந்தே யிலகியிடும், சுருதி யுலகம் புகழ்வயித்திய நாதன் றெய்வங் காசினியிற், பொருந்தி வருநீங் கொழித்திரட்சை புரிவோன் பூமி சதனம்மா. (௬)

சித்தா முதநற் றீர்த்தமுதற் சேரு மிருப தடனான்காய், வித்தா ரமுமேன் மையும்படைத்து விளங்குந் தீர்த்தங் கோடிகுல, * முத்தா ரணம்பண் ணிடுந்தெரிசித் தோர்க்கும் பரிசித் தோர்தமக்கு, மெத்தா சுமுந்தீர்ந் திடச்சித்தர்க் கமுத மழைபெய் தெய்தியதால். (௭)

படிமேற் சித்தா முததீர்த்தம் பணிந்து முழுகு மவர்பாவ, மடிவே ரற்ற மரம்போல்வீழ்ந் திடுமோர் துளிநீ ரருந்தினர்தா, மிடிவே யனைதீர்ந் தளகைநகர் வேந்தன் மிகுபாக் கியம்பெறுவார், வடிவார் கூர்தன் மனைவியுடன் மகப்பேற் றினையும் பெறுவாரே. (௮)

திகழுஞ் சித்தா முததீர்த்தந் தனையோர் வலஞ்செய் திடுமவர்தாம், புகழு மேருப் புடைசூழும் புவிசூழ் வலஞ்செய் பலன்பெறுவார், நிகழ்பூம் புனலிற் படிந்தெழுந்து நிதிபொன் னளித்த லின்றுன்ன, மகிழு மவரெண் ணரிதான மகஞ்செய் பேறு மிகப்பெறுவார். (௯)

நித்தஞ் சித்தா முததீர்த்த நியமம் புரிந்தே யாடினர்தாம்
பத்து நாலு பிரம்பிரம கத்தி முதற்பா தகந்தீர்வர்
சித்த மகிழ்கூர் செல்வமிகப் பெறுவர் சிவலோ கமும்பெறுவார்
முத்தி வீடும் பெறுவர்தமை யெண்ணி மொழிவ தரிதாமால். (௰)

வேறு.

மாற்றரிய பிறவிவே ரகழ்ந்து மேன்மை மன்னிவளர் பேரின்ப வீடு நல்கத், தோற்றியிடு மிருடியர்தம் முறைமை கூறுஞ் சருக் கந்தனையீண் டுரைத்தேன் றொல்சீ, ரேற்றமுள சுதீர்த்த மினைத் தானுஞ் சூழ விருந்தெண்ணி யெழுந்தகந்த புரியில் வந்து, சாற்றரிய

* உத்தாரணம் - உயர்வித்தல்.

கங்கைமிகு பாவந் தீர்ந்த சருக்கமினிப் பகர்ந்திடுவே னமியன் மாதோ. (௧௧)

இருடியர்முறையாகூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௭௧.

கங்கைபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

கொங்கவிழ் காவின் மலர்நிறை குமுத வதியிரை வதியெழிற் குமரி
கங்கைமன் னுவதி கவுதமை கபிலை காவிரி காத்தியா யனிவெண்
சங்குரு ளோங்கு திரிந்திடும் யமுனை சரஸ்வதி தாம்பிர பர்ணி
துங்கபத் திரிகோ தாவரி யோம வதியொடு தூயபொன் முகலி. (௧)

சந்திர பாகை மலகரி ப்ரமதி தருபிர யாகையே முதலா
மிந்தமா நதி [illegible] பராசர தீர்த்த மித்திர தீர்த்தமீ தன்றி
சந்திரன் றீர்த்தஞ் சண்டிகா தீர்த்த நலமிகு சூரிய தீர்த்தங்
கந்ததீர்த் தங்கண் ணுதற்சிவ தீர்த்தங் கவின்பெறு சக்கர தீர்த்தம். ()

வேறு.

எழில்பெருகு பாதாள கங்கா தீர்த்த மிலகுமுனி தீர்த்தமிவை யன்றி யின்ன, மொழிதருபுண் ணியதீர்த்தஞ் சேர்ந்தோர் கால மூன்றிமல ரயன்சரணம் வணங்கி நின்று, பழிபடுபா வங்களெங்க ளிடத்தின் மூழ்கிப் பற்பலபேர் நீங்கினரப் பாவம்வந்து, குழியினமற் றவைதீர்க்கு முபாயங் காணேங் குளம்பாசி மூடியிடுங் கொள்கை போன்று. (௩.)

நின்றனமென் றவைவகுத்துக் கூற வேதா நிருமலனை யொருமுகூர்த்த நினைந்து பின்னர், நன்றுரைசெய் தனவென்றே யாசி கூறி நலம்பெருகு முபயகா விரியி னுப்பண், வென்றிதரு மொருதலமுண் டதன்பேர் கூறின் வேதபுரி யாமதனிற் றுறைய லம்மை, யென்

றுமினி தமர்ந்திடுஞ்சந் நிதிமுன் [illegible] வெழின்மிகுஞ்சித் தாமுதஞ் சூழ்ந் திருக்கு மாதோ. (௪)

பொங்கியிடு மகிமைகூ றரிதாய் மேலாம் புகழ்பெறுசித் தாமுத நற் றீர்த்தந் தன்னிற், பங்குனிமா தப்பருவ தினத்தி னீவிர் பரிந்துநீ ராடியெழும் பொழுதிற் பாங்க, ரெங்குநிறை தியிரமிர வியைக்கண் டோடி யிடுமெறுபோ னீங்கியிடு மிதன்மேல் வந்தே, யுங்களிடத் தினின் மூழ்கி னோர்தம் பாவ மொழித்திடுசத் தியுமுங்கட் குண்டா மென்றான். (௫)

வேறு.

அன்னைலங் கமலப் பொருட்டுறை விரிஞ்ச னவ்வுரை பகர்தலு நதியுந், தண்ணறும் புனல்சூழ் தீர்த்தமு மொருங்கு தற்பா வயிதிய நாத, புண்ணிய னமருந் தலத்தனில் வந்து பொருந்துசித் தாமுத தீர்த்த,முண்ணிறை காதல் பெருகிட மூழ்கி யொழித்தன பாவம்யா வையுமே. (௬)

சிதவான் புனல்சூழ் நதிகளுந் தீர்த்தம் யாவையுஞ் சேர்ந்துமேல் வயித்திய, நாதனை வணங்கி யருமதி பெற்று நற்றல நயம்பெறச் சார்ந்த, வாதலாற் சகல தீர்த்தநற் பலன்சித் தாமுத மாடினர் பெறுவர், மேதகு மீன மாதவுத் தரநாள் விளங்கிமே லதிகமா மாதோ. (௭)

தவப்பெரும் பலப்பே றனைத்தமைக் தருமை சார்ந்தசித் தாமுத தீர்த்த, நவச்சிர கங்கள் படித்தெழுந் தனேக நல்வரம் பெற்றன நீங்காப், பவச்சுழ லழுந்தித் தியங்குமா னுடர்க்குப் பலித்திடு தசாபலன் மிகுந்தே, யுவப்பினைப் பெறவங் காரக னனேக வரம் பெற்றனன் மாதோ. (௮)

கங்கைமிகு பாவந் தீர்த்த சருக்கமினிப் பகர்ந்திடுவன் றமியன்
மாதோ. (௧௧)

இருடியர்முறையைக்கூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௨௭௯.

கங்கைபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

கொங்கவிழ் காவின் மலர்நிறை குமுத வதியிரை வதியெழிற் குமரி
கங்கைமன் னுவதி கவுதமை கபிலை காவிரி காத்தியா யனிவெண்
சங்குரு வலைந்து திரிந்திடும் யமுனை சரஸ்வதி தாம்பிர பர்ணி
துங்கபத் திரிகோ தாவரி யேய வதியொடு தூயபொன் முகலி. (௧)

சந்திர பாகை மலகரி ப்ரமதி தருபிர யாகையே முதலா
யித்தமா நதிகள் பராசர தீர்த்த மித்திர தீர்த்தமீ தன்றி
கந்திதன் தீர்த்தஞ் சண்டிகா தீர்த்த கலமிகு சூரிய தீர்த்தங்
கந்ததீர்த் தங்கண் ணுதற்சிவ தீர்த்தங் கவின்பெறு சக்கர தீர்த்தம். ()

வேறு.

எழில்பெருகு பாதாள கங்கா தீர்த்த மிலகுமுனி தீர்த்தமிவை
யன்றி யின்ன, மொழிதருபுண் ணியதீர்த்தஞ் சேர்ந்தோர் கால முனி
மல ரயன்சரணம் வணங்கி நின்று, பழிபடுபா வங்களெங்க ளிடத்
தின் மூழ்கிப் பற்பலபேர் நீங்கினரப் பாவம்வந்து, சூழியினமற்
றலைநீக்கு முபாயங் காணேங் குளம்பாசி மூடியிடுங் கொள்கை
போன்று. (௩)

என்றனமென் றலைவகுத்துக் கூற வேதா விருமலனை யொரு
முகூர்த்த நினைந்து பின்னர், சன்றுரைசெய் தனவென்றே யாசி
கூறி நலம்பெருகு முபயகா விரிமி ருப்பன், வென்றிதரு மொருதல
முண் டதன்பேர் கூறின் வேதபுரி யாமதனிற் றைய லம்மை, யென்

னுமினி தமர்ந்திடுஞ்சந் நிதிமுன் னுள வெழின்மிகுஞ்சித் தாமுதஞ்
சூழ்ந் திருக்கு மாதோ. (௪)

பொங்கியிடு மகிமைகூ றரிதாய் மேலாம் புகழ்பெறுசித் தாமுத
நற் றீர்த்தந் தன்னிற், பங்குனிமா தப்பருவ தினத்தி னீவிர் பரிந்துநீ
ராடியெழும் பொழுதிற் பாங்க, ரெங்குநிறை திமிரமிர வியைக்கண்
டோடி யிடுமெதுபோ னீங்கியிடு மிதன்மேல் வந்தே, யுங்களிடத் தினி
னமூழ்கி னோர்தம் பாவ மொழித்திடுசத் தியமுங்கட் குண்டா மெ
ன்றான். (௫)

வேறு.

அன்னலங் கமலப் பொகுட்டுறை விரிஞ்ச னவ்வுரை பகர்த
லு நதியுந், தண்ணறும் புனல்சூழ் தீர்த்தமே யெழுந்து தம்பா வமித்
தாதிய நாத, புண்ணிய னமருந் தலத்தினில் வந்து பொருந்துசித் தா
முத தீர்த்த,முண்ணிறை காதல் பெருகிட மூழ்கி யொழித்தன பாவ
மியா வையுமே. (௬)

சிதவான் புனல்சூழ் நதிகளுந் தீர்த்தம் யாவையுஞ் சேர்ந்து
மேல் வயித்திய, நாதனை வணங்கி யநுமதி பெற்று நற்றல மம்பெ
றச் சார்ந்த, வாதலாற் சகல தீர்த்தநற் பலன்சித் தாமுத மாடினர்
பெறுவர், மேதகு மீன மாதவுத் தரநாள் விளங்கிமே லதிகமா மா
தோ. (௭)

தவப்பெரும் பலப்பே றெனத்தழைக் தருமை சார்ந்தசித் தா
முத தீர்த்த, நவச்சிர கங்கள் படித்தெழுந் தனேக நல்வரம் பெற்
றன நீங்காப், பவச்சுழ லழுந்தித் தியங்குமா னுடர்க்குப் பலித்திடு
திசாபலன் மிகுத்தே, யுவப்பினைப் பெறவங் காசக னனேக முயர்
வரம் பெற்றனன் மாதோ. (௮)

வேறு.

மடலவிழ் கமலப் புத்தே ளுள்ளரய்பதை மனத்துட் கொண்டு
கடல்புடை சூழும் பார்மேற் கங்கைவந் திதனின் மூழ்கித்
திடமுறப் பாவந் தீர்ந்த சருக்கமீண் டுரைத்தே னிப்பாற்
படர்புகழ் மாத மேன்மைப் பலன்பெறு சருக்கஞ் சொல்வேன். (௬)

கங்கைபாவந்தீர்ந்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - உ௯௮.

மாதபலன்கூறியசருக்கம்.

மன்னும் வாய்மைசூழ் முனிவரர் சூதமா முனிவன்
பன்னு கேள்விசேர் செவிச்சுடு தாமெனப் பகுத்தே
யின்ன தன்றியித் தீர்த்தமான் மியமுழு வதுமிந்
நன்னெ றிக்கதி யாம்பெற நவின்றரு ளென்றார். (௧)

வேறு.

பொருந்துநன் முனிவர் கூறப் புராணமா முனிவன் மேன்மை
திருந்திய கன்னி மாதஞ் சேரமா வாசை தன்னி
லரும்புகழ் நிறைந்த சித்தா முதப்புன லாடி னோர்கள்
பெரும்பிணி தீர்வ ரன்னோர் பிதிர்மகிழ் கூர்வ ரன்றே. (௨)

துய்யசற் றுலாத்தில் வாய்ந்த சுக்கில பக்கந் தன்னி
லெய்திய நவமி சித்தா முதநிறை யெழினீ ராடின்
வையக முழுதஞ் செங்கோன் மனுநெறி செலுத்தி வாழ்ந்து
மையர வணிந்த நாதன் பதமிசை யினிது வாழ்வார். (௩)

விருச்சிக மாதந் தன்னின் மேவிய சாம வாரந்
திருத்தமா வியகற் சித்தா முதஞ்செழும் புனலின் மூழ்கிற்
கருத்தினி னினைய மிட்ட காமியம் பெறுவர் வெள்ளிப்
பொருப்புறை குவர்பே ரின்பம் பொற்புறப் பெறுவர் மாதோ. ()

ஓதிய தனுமா தத்தி லுதித்திடு பருவந் தன்னி
லாதிரை சேரு நாட்சித் தாமுத மாடி னோர்கள்
கோதிகந் திலகு தேவர் கடன்கழித் தாசர் கோவாய்
வார்திரைக் கடல்சூழ் வையம் புரந்துசீ ரோடு வாழ்வார். (௫)

எவ்வகைப் பட்ட பாவி யாயினு மகர மாதஞ்
செவ்விசேர் திலகுஞ் சித்தா முதப்புனல் செவ்வாய் வார
மொவ்விய மனத்த ராகி யொருதினை மூழ்கி னோர்க
ளெவ்வரும் பாவ நீங்கி யளவில்பே ரின்பஞ் சேர்வார். (௬)

வேறு.

மகர மாதந் தனிலாதி வாரஞ் சித்தா முததீர்த்தந்
திகழ முழுகு மவரறிவு சேரும் புதல்வன் றனைப்பெறுவார்
புகழ்சேர் திதிகற் பதினொன்கிற் புனித முறாமப் புனல்படிந்தோர்
சகல தனமு நவமணியுந் தமது மனையிற் சேர்த்திடுவார். (௭)

வேறு.

தகரவார் கூந்தற் றையை லம்மைசந் நிதிமுன் னாய
புகழ்நிறைந் திலகு சித்தா முதப்புனல் பொற்பு வாய்ந்த
மகரதன் மாத மெந்த வாரமே யெனினும் வந்து
திகழ்தர முழுகு வோர்வாழ் செல்வமுந் தியுஞ் சேர்வார். (௮)

வேறு.

எழுந்து மகர மாதமுழு நிறைந்த சித்தா முதநீர்த்த
மழுந்தி மூழ்கி யேறுமவர் பெறும்பே றம்மா வெண்ணரிதாஞ்
செழுந்தீம் புனலம் மாதமதிற் செவ்வாய்க் கிழமை யுத்தமமாங்
கொழுந்தா ருரோம சங்கைசிவ லோக மகிழ்ச்சி கூர்ந்துறைவார். (௯)

மன்னுஞ் சித்தா முதநீர்த்த மாசிச் செவ்வா யினின்மூழ்கிப்
பொன்னிற் செய்த கோதானம் புகழ்மா மறையோர்க் கினிதளித்தார்
சென்ம வந்தி பிருதவந்தி செப்புங் கதலி வந்தியிவர்
நன்மை பிருபுத் திரன்றனொ னிலமு மகிழப் பெற்றிடுவார். (௧௦)

வேறு.

எங்கணு மகிமுன் னெழில்பெற விளங்கி யிருந்தசித் தாமுத தீர்த்தம், பங்குனி மாதப் பருவமூழ் கினர்கள் பாவமோர் கோடி செய் திடினுஞ், செங்கதி ரவனைக் கண்டகா ரிருள்போற் றீர்ந்திடக் திருநிலம் புரந்து, பொங்கொளி சூழும் விமானமே லேறிப் புகழ்சிவ லோகமேற் புகுவார். (௧௧)

உகந்தோறும் பெயர்வே றன்னதாய் மகிமை யோங்குசித் தாமுத தீர்த்த, மகந்தனின் மகிழ்ச்சி நல்குரன் மீனத் தமர்ந்தவுத் தரத்திலா டினர்தா, மிகபர மிரண்டி னெய்துநற் பலப்பே றெய் அவ ரிந்தமா நிலத்தில், பகர்ந்திடு மிராக சூயமோர் பதினா யிரஞ்செயும் பலன்பெறு குவரே. (௧௨)

வேறு.

மீன மாதந் தனில்வருசல் வெள்ளி வார முத்தரஞ்சேர்
தான பருவந் தனிற்சித்தா முதந்தோய்ந் திடுவா ரரியசிவ
ஞானம் பெறுவர் இருச்சரமோர் பதினா யிரநற் பலன்பெறுவ
ரீன மான பிறவியைநீத் தினிய சிவலோ கமும்பெறுவார். (௧௩)

மீனமாதப் பௌமதினம் விளங்குஞ் சித்தா முதப்புனலிற்
றினஞ் செய்வோர் நூறுகுலந் தம்மைக் கரையேற் றுவர்களமி
மான முடனே யமாவாசை பருவ மதிரு ரிய * கிரண
மான தினமப் புனன் மூழ்கு மவர்தாம் பெறுவர் சிவலோகம். (௧௪)

மாக மாதம் பங்குனிநன் மாத மேட மாதமதி
லேக மாதம் பூமிசுத னெழில்சேர் சித்தா முதநீரிற்
றேகம் புனிதம் பெறமூழ்கி யேறு மவர்சேர் குவர்மிகுந்த
போக மன்றிக் இருச்சரமோ ரையா யிரஞ்செய் புண்ணியமே. (௧௫)

இடப மாதம் பருவதினத் திணையும் விசாகந் தனிலெழுந்தே
யடரு மினிய படித்துறை சூழ்ந்துறைவார் சித்தா முதநீர்த்த
முடனற் புனிதம் பெறத்தோய்ந்தோ ருலகிற் சகல பாக்கியமுந்
திடவிற் பனபுத் திரன்றனையும் பெறுவர் சிவலோ கமும்பெறுவார்.

வேறு.

விளங்கிடுந் துதிசேர் சித்தா முதப்புனன் மிதுன மாதங்
கிளர்ந்திடு நலன்சூழ் செவ்வாய்க் கிழமையின் மூழ்கு வோர்நல்
வளம்பெறு கல்வி வாய்ந்த புதல்வனைப் பெற்று வாழ்வா
ரளந்தறி வரும்பே ரின்பப் பேறுமேற் பெறுவ ரம்மா. (௧௭)

புவிநிறை தீர்த்தந் தம்மிற் புனிதமாம் புகழ்ந்து கேட்போர்
செவியினுக் கமுதாஞ் சித்தா முதப்புனல் செழித்து மேன்மை
கவினுறுங் கடக மாதங் கதிரவ னுதய காலந்
தவிருறு திலக மூழ்கிற் சகலபாக் கியமுஞ் சேர்வார். (௧௮)

அற்புத மிலகி மேலா மாவணி மூலஞ் சேரு
நற்புகழ் படைத்த செவ்வாய்க் கிழமையி னலஞ்சேர்ந் தென்றும்
பொற்புவாய்ந் திருந்த சித்தா முதச்செழும் புனலின் மூழ்கிற்
பற்பல போக வின்பம் புசித்துமேற் பதவி சேர்வார். (௧௯)

* கிரகணம் என்பது கிரணமெனத் தொக்கது.

தகளற வுணர்ந்த மேன்மைத் தூயமா முனிவர் கேட்ப
வகமகிழ்ந் திலகு சூத மாதவ னருள்செய் மாதப்
பகர்பலச் சருக்க வாய்மை பகுத்துரை செய்தே னிப்பாற்
றகவுறு தருப்ப ணஞ்செய் பலன்பெறு சருக்கஞ் சொல்வேன். (௨௦)

மாதபலன்கூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௦௮.

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கம்.

பெருமை பெறுஞ்சித் தாமுதநீர் தோய்ந்து பிதிர்க்கள் கடன் கரைமேற், றரும விதியாற் செய்திடுவோர் தங்கண் மரபிற் கோடி குலம், வருயற் பலருஞ் சிவலோகம் வாழ்வார் தீர்த்தக் கரைமீதிற், பருகத் தண்ணீர்ப் பந்தல்வைத்தோர் தாமு மனைய பலன்பெறுவார்.

பொங்குஞ் சித்த வமுததீர்த்தப் புனித நீரிற் படிந்தெழுந்து, திங் கட் கலைசே ரமாவாசைத் தினத்திற் பிதிர்தர்ப் பணஞ்செய்வோர், தங்கள் பிதிர்க டமைக்குறித்தே தானஞ் செய்வோர் பிதிர்களு டன், றுங்க விமானந் தனிலேறிச் சூழ்வர் தூய சிவலோகம். (௨)

இலத்தாற் சித்தா மிர்ததீர்த்தத் திரங் தனிற்றர்ப் பணஞ்செய் வோர், கலத்தாற் கோடி தினங்கயா சிராத்தஞ் செய்த கற்பலமாங், குலத்தாற் பிதிர்க டமைமனத்திற் குறித்தே யாம மிரணியஞ்செய், பலத்தாற் கோடி குலத்தொடும்போய்ப் பதிய வுறைவர் சிவலோகம்.

பதினென் காமாட் பவுமதினஞ் சேரிற் பகர்புண் ணியதினமாச், சுதிசேர் சித்த மூததீர்த்தந் தோய்வோர் கடல்சூ ழுலகாள்வா, ரதிமாமோக கவமணியா பரண மணிப்போர் குலங்கோடி, கதிசேர்ந் திகழ்ந் சிவலோகங் காணி கொள்வ தெளிதாமால். (௩)

பயனைத் தருஞ்சித் தாமுதநீர் பவும வாரம் விதியாத் தயனை மருத்தோ தயஞ்சோம வார மாதி சேடணடற் சயனத் திருமாற் றுவாதசியே * தந்திச் சாயை கபிலைசட்டி நயமுற் றிடத்தோய்ந் திடிற்கோடி [illegible] செய்த கற்பலமாம். (௪)

நவமாங் கிரகந் தனக்கிசைந்தாய் [illegible] பொருளுங் கன்றுமணி யுஞ், † சிவநா பமுஞ்சன் கழும்பெறு [illegible] சித்தா முதநீர் படிந்தெழுந் தே, யவமே பொழுது கழிப்போர்க் [illegible] தருமா மறையோர்க் களித் தவர்தாந், தவமே செய்தன் [illegible] ஆகும் பேறு தனைப்பெறு வார். (௫)

[illegible] திருபத் தேழ்காலிற் செய்ம மாட்சித் தாமுதநீர், [illegible] பெறுமை சேஞ்சூலமுஞ், சாரு மிய [illegible] செய்வோர், மேரு வரைபோற் புகழ் சிவலோக [illegible] இருப்பார். (௬)

இறைக்கு [illegible] மேலாம் பதும [illegible]

புகழ்சேர் இடுபுண் ணியகாலம் புனித மிகுசித் தாமுதநீர், திகழ முழுகி யேறுமவர் சேர்வர் தூறு கிருச்சரஞ்செய், நிகழ்கற் பதவி யஃதன்றி நிமலன் சிவலோ கமும்பெறுவ, ரிகழ்வர் பிறவி யெனும்பெரிதா யிருக்கும் வினைவே ரினைக்களைந்தே. (௭)

வேறு.

மிக்கசீர் மகிமை பெற்ற தருப்பண பலத்தின் மேன்மை, புக்கெ ழிற் சருக்கந் தன்னை யறிந்தவா புகன்றே னிப்பாற், றிக்கெலாம் புகழ்ப டைத்துத் திறன்மிகுந் திடவி ருந்த, தக்கனல் லருள்பெற் றோங்கு சருக்கமேற் பகர்வன் மாதோ. (௮)

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் [illegible].

* தந்திச்சாயை [illegible] ரணம். [illegible] ல் வைதூர்த்தம் என்பர்.
† சிவநாபம் - [illegible] கிராமத்தில் [illegible]

தக்கனருள்பெறுசருக்கம்.

பூருவந்தனி ஞான்முக னளித்திடும் புதல்வன்
பாருவந்தருந் துதிசெய்வான் படைத்தன னென்பின்
மேருவந்தணி பெறவனைத் தெடுத்தவில் லியன்றான்
யாரும் வந்தனை செய்குவ தன்னார்ந்தில விகழ்ந்தான். (௧)

இனைய வாறிகழ்ந் திருந்திடு தக்கன்வின் னளிக்கும்
வினைக ருங்கழ லிந்திரன் முதல்பல வானோ
ரனைவ ருந்நிறைந் திடுமரும் பிரமயா கத்தின்
வினைவி னைந்திட லறிந்திலன் வெகுண்டுமே செய்தான்

வேறு.

நாம தக்கனைத் தினன்றலை யோபின்கணேந்தி
வாம மேகலை மங்கையர் மனைதொறும் பலியேற்
றேம மெய்திடா தேக்கமுற் றிருப்பவன் றனக்கிவ்
வோம வேள்விகல் லவிகல்கல் விடுமென்ன் றுரைத்தான். (௨)

அன்ன தன்றியாங் கிருந்திடு மமரரை நோக்கிப்
பின்னு மொன்றுரை செய்தனன் பித்தனை வணங்கி
லென்ன தாக்கினை பெறுவிரென் றிதுகிழ் வேலை
கன்ம கர்த்தனின் வந்தன னந்தியங் கடவுள். (௩)

வருதல் காண்டலும் வணங்கின னயன்மனத் தடங்காப்
பெருகு சீற்றமோ டெழுந்தனன் றக்கனைப் பெற்றி
கருதி கந்திரா யகன்சபித் தனன்கனைத் தழிய
வெருவி யென்னதாய் முடிந்ததென் றேங்கினர் விண்ணோர். (௪)

தள்ளி யார்த்திடு கணம்புடை சூழ்ந்திட வெழுந்து
வெள்ளி மால்வரை மேவின னந்திநா யகன்மே
லெள்ளி யேயவ மதித்துயிர்த் திருந்திடுந் தக்கன்
றள்ளி நாட்பல சென்றபின் வேள்விதா னிபுரிந்தான். (௫)

அன்ன வேள்விய லவன்றனக் கஞ்சியே யமரர்
தன்னி ஞாயன் முருகன்மற் றியாவருஞ் சூழ்ந்தா
ரின்ன காலையி லிமயமீன் றெடுத்திடுஞ் செல்வி
முன்ன வன்றனை வணங்கியே வாடிமுன் னின்றாள். (௬)

என்ற தாதைசெய் வேள்வியான் கண்டிட வெய்தத்
தோன்ற லேவிடை யளித்தரு ளென்றனை யேயோ
ருன்ற சேள்வியில் லாதவ னவமதிக் கிடுவன்
போன்ற வொப்பினை யிலாதநீ தவிரெனப் புகன்றான். (௭)

மலர்ந்த தாமரை வான்முகம் வாட்டமீ தாய்ப்
புலர்ந்து பின்னரும் வேண்டினள் பொழிகரு ணையினுற்
கலந்து யிர்க்குயி ராகிய கண்ணுதற் பெருமா
னலந்த ருந்திரு வாய்மலர்ந் தனையதெ ழுந்தாள். (௮)

என்னை ரும்பரி சனங்களுஞ் சூழ்ந்திட வெய்திப்
பன்னி யிம்பெரு வேள்விமுன் னின்றனள் பார்த்தக்
கன்னி யனையிவ ணுரைத்தனன் றக்கன்வெங் கனன்சொற்
பென்ன னங்குதன் செவிப்புகப் பெரிதுவெய் துயிர்த்தாள். (௯)

கற்றை வார்சடைக் கண்ணுதற் கடவுளே பரமென்
றுற்று ணர்ந்தகான் மறையுரைத் ததுபருத் தனராய்
பெற்ற பெண்ணெனச் சிறுமையைப் பெரிதென விதழ்ச்சி
சொற்ற தின்செருக் கழிந்திட வென்றனள் றிடத்தே. (௰)

வலன்சு ழன்றிடு மங்கியில் வீழ்ந்தனன் வானோர்
புலன்க லங்கிட நடுங்கினர் பொன்னிதழ்க் கொன்றை
யலங்கல் சூடிய வையனஃ தறிந்துவே ணியிற்
னிலம்பி ஏந்திட வடித்தன னடிதுவெய் துயிர்த்தே. (௧௨)

அன்ன காலையி லண்டகோ ளகைகளு நடுங்க
வென்னை யாளுடை வீரபத் திரனெனும் பெரியோன்
சென்னி யாயிரங் கரமிரண் [illegible]ரயிரஞ் சேர்ந்து
வன்னி யோருரு வெடுத்தெனை வந்துநின் றனனே. (௧௩)

அலகி லாற்றலா னேழ்கடற் சுவறிநீ ருகுக்
குலவி ரிவெடித் தெண்டிசை விலங்கெலாங் குலைந்து
மலர யன்பத மாலவன் பதமழிந் தொழிய
விலகி யென்னைப் பொழுதினிற் செய்கவோ வென்றான். (௧௪)

என்ற மற்றுய வீரனுள் வீரனெம் பிரான்முன்
னின்று போதுகன் னெறியிலாத் தக்கனீர் வேள்வி
யொன்று செய்குதுத் தனனிது பொழுதவி யுள்ள
தின்று நல்லெனக் கேளிது மறுத்தன னென்மேல். (௧௫)

உரிய ராகியே மருங்குறு மொழிந்தவின் னவரும்
புரியும் வேள்வியும் புல்லறி வினன்புய வலியு
மிரியல் போகநீ செய்யென விறைவனி துரைத்தான்
திரியும் பாரிடந் துன்னியார்த் திடச்செயிர்த் தெழுந்தே. (௧௬)

வக்கி ரத்தெயி றிலங்கிடப் பத்தினா மருங்கு
மிக்க வெந்திறற் காளியின் குழுவிடை தாக்கும்
செக்கர் மாமெனச் செந்நகன் பரந்திடச் சென்று
தக்கன் வேள்விசெய் சாலையிற் புகுந்தன னம்மா. (௧௭)

வீர னுற்றிடு வெஞ்சின நெருப்புமேற் சூழ்ந்து
கோர வாலெயிற் றிடையிடை குருதிகொப் புளிக்குஞ்
சார தப்படைத் தலைவர்க ளின்றதுந் தன்கண்
ணுரக் கண்டன ரழிந்தது வேள்வியென் றனரால். (௧௮)

பாக சாதன னடுங்கின னயன்பதைத் தனன்சூழ்
நாக மேற்றுயி லானவன் வெள்கின னுபேன்
யாக மீட்டிகல் லறிவிலாத் தக்கனின் னுயிர்தான்
போக வந்தநா ளிதுகொலோ வெனமுகம் புலர்ந்தான். (௧௯)

பாரி டங்கொளாப் பாரிட நாற்றிசைப் பரப்புஞ்
சாரி யெம்படி யேவினன் றழலெழ விழித்தான்
யாரி னும்வலி யாரிவ ரென்றுகா யாராய்ப்
பூரி யாரையெண் ணியசிறு விதியின்முன் போந்தான். (௨௦)

தன்ம னந்தனைத் தேற்றிய தக்கன்முன் னின்ற
வன்ம கூறரும் வீரனை யாரைநீ வந்த
தென்ன வென்றன னீச்சரன் புதல்வன்யான் யாகத்
தன்ன வன்பெறும் பாகநல் குதியது வாங்க. (௨௧)

வந்த னென்னவ னருளினு லென்றனன் மறுத்தா
னெந்தை யன்றிமற் றியாரிறை யாயுளோ ரென்றே
யைந்து மாயனி முகுந்தனை யயன்றனைப் பார்த்து
நந்த மக்கவ ளிசைவுகொ ளுவன்றதென் றுரைத்தான். (௨௨)

ஆம தன்றெனு முரைத்திலர் வாய்திற வமை
தாம ரின்னிருந் தனர்களஃ தன்னியே வீர
னேம மாமிவர் வல்லமை யறிகுவ னென்றே
நாம வெங்கதை யாலுவ நடுங்கிட வழுத்தான். (௨௩)

அட்ட காசம்வக் தடித்தனு மூர்ச்சைசமா லடைந்தான்
மட்டி லாவிறல் வீரன்மேன் மடித்திதழ் கடித்துக்
குட்டி னையன் சிரம்வெடித் திடமலர்க் குழலை
நெரிட்டி நின்றெழி யாதுதவ் டீனசெய்வ துற்றூர். (௨௪)

அண்டர் கோன்முத லாகிய கடவுள ரவன்கைத்
தண்ட னைத்தனை யுற்றனர் தக்கனைப் பற்றித்
துண்ட மாயுடல் பதைத்திடத் தலையினைத் துணித்துக்
கொண்ட வேள்விவெங் கனற்கிரை கொடுத்தன னன்றே. (௨௫)

வடி லங்குதார் வீரன்மான் மூர்ச்சைதீர்ந் தெழுந்து
தேடி யேவிடும் படையெலாஞ் செயித்தன னுடன்சூழ்
கோடி கோடிபா ரிடமெலாங் கோறில்வெண் டும்பை
சூடி வேள்வியை யழித்துமேற் றனக்கையிட் டனவே. (௨௬)

வேறு.

ஈங்கிது நிகழ்ந்த திரோ மூலக்கு மிளர்ந்த மாயன்
பாங்கரி னின்ற வீரன் பகருஞ் சீற்றந் தன்னை
நீங்கிடு முபாயந் தேடி நின்றனன் இனைவே றுண்டோ
தாங்குமென் றடக்கை யாழி தானினக் கஞ்சிற் றுமால். (௨௭)

என்றுபற் பலவுங் கூறி யேத்தினன் றெளிந்த னிந்து
துன்றுபா ரிடமி டைந்து சூழ்தர வெழுந்து போந்து
வென்றிகொள் வீரன் வெள்ளை விடையுகந் தருளு மையன்
றன்றிரு வடியை வாழ்த்தித் தலையினும் வணங்கி னுனால். (௨௮)

போக்கிடும் வானோர் யாக்கைப் புணர்ச்சிவிட் டொழிந்த மூர்ச்சை
நீக்கயன் முதலா யுள்ள தேவர்சிந் தலை நீண்டுக்
காங்கெரி கனறு செற்றிக் கண்ணுடைக் கடவு டன்பாற்
சூழ்ந்தவின் னருளால் வாது தக்கனுக் குய்தி யுன்டோ. (௨௯)

உற்றிமையத் தெளிந்தா னென்று முணர்ச்சிகூ டறிவி லாத
சிறுவிதி யென்ப தையன் றிருவுள மறியா துண்டோ
பெறுமய ராதந் தன்றாற் பெரியதண் டனையும் பெற்று
விறுமவ னெழுமவ் வண்ண மிறைவகல் கெனவி ரந்தார். (௩௦)

மாறிலாக் கருணை யானல் வயித்திய நாத மென்னும்
பேறுயர் தலத்திற் சித்தா முதப்புனற் பெருந்தீர்த் தத்தி
னாறுபட் டிருந்த பாதி யுடன்மதித் தலையி ரண்டும்
வேறுநீ ரெடுத்து வைம்மி னென்வரங் கொடுத்தான் மேலோன். (௩௧)

பொருந்திய நாசிச் செவ்வாய்ப் புண்ணிய தினத்தில் வைத்தா
ரரும்புனற் றோய வேத தாமுடல் சிரமுஞ் சேர்ந்து
வரும்படி யாவிபெற்றம் மதித்தலை விளங்கத் தக்கன்
பெரும்பிழை செய்த பாவம் பெயர்த்திட நிற்றல் கண்டார். (௩௨)

நஞ்சமுண் டிமையோர் தம்மை நயக்துகாத் தளித்த வையன்
செஞ்சரண் பணிந்தான் றக்கன் றேவருந் துயிக விப்ப
விஞ்சையர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்த தம்மா
வெஞ்சினர் யாரு மண்ண லருளினு லெழுந்தா ரன்றே. (௩௩)

ஈசனை யிகழ்ந்த பாவ மிதுவிட வெண்ணில் கோடி
பேசவும் இடிபா வத்திற் பெரியதோர் பாவங் காணே
னூசற கொடிய பாவ மதனையுந் தீர்க்கு மாற்றுற்
றேசணிந் திலகுஞ் சித்தா முதமிசர் தீர்த்த முண்டோ. (௩௪)

இறந்தவன் பிழைத்த தன்மை யெய்திடச் செய்யு மேன்மை
சிறந்து முங்களமஞ் சித்தா முதாந்தி னைந்துசெய் தோரும்
பிறந்திடும் இவலை தோய் வெற்றபேர் தாமுஞ் சந்த
மறந்துமிப் பிறவி சேரார் மகிழ்சிவ லோகஞ் சேர்வார். (௩௫)

இருவரா லறிய வொண்ணா வொருவனை யிகழ்ந்த தக்கன்
வருவதை யுணரா னுறி மகம்புரிந் ததனால் வீரன்
பெருகுதண் டனையை யுற்றுப் பேறுமேற் பெறுதல் சொன்னேன்
றருமவ்வா திரண்ய வன்மச் சருக்கமேற் றயியன் சொல்வேன். ()

தக்கனருள்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - கடுக.

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

தேனவிழ் கடுக்கை சூடுஞ் செல்வனைப் பணிந்து வாய்மை
யானநற் கனிநு ரெண்ணி யளவிடும் யுகத்து ளொன்று
மேனல னளிக்குந் திரேதா யுகத்தின்மே இனிது திக்கு
ஞானநல் லன்பன் சித்தா மிர்தநறும் புனலிற் றோய்ந்தான். (க)

அன்னவன் றனக்குச் சித்தா மிர்தப்புன லழகு வாய்ந்த
கன்னலின் சாற தாகி யிருந்தது கண்டு பின்னர்
மன்னவ னுடனே டந்த மகிமையைப் புகன்றான் றாய
பொன்னின்வன் பெயர்ப டைத்த புரவலன் றேர்ந்தா னன் (உ)

சோதனை செய்வா னெண்ணி யெழுந்தனன் பத்தி தாவி
காதல்கூர் திசைக ளிற்றின் கவுட்சுழி யார்த்த தம்மா
போதவிழ் வாகை சூடிப் புகழ்படைத் திருந்த வேலான்
மாதவர் குழாங்கொண் டேத்தும் வயித்திய நாதஞ் சேர்ந்தான். (ங)

வேறு.

வள்ளைவாய்க் கமல நறுமணங் கமழும் வாவியின் றனிமூழ் கரு
ந்திப், பின்னவன் டினங்கள் விண்ணின்மே லெழுந்து பெட்புறு மூர்
ன்றுபான் மிழற்றப், புள்ளின மார்ப்பக் காமர்பூக் கறையும் புது

மலர்ச் சோலை நோக்கி, பன்னிலை நெடுவே லரசர்கோ னுளத்தி
னளப்பரு மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (ச)

மறையவ ரருணை னுதிக்குமுன் னெழுந்து மகிமைசேர் நில
குநீ ராடித், துறைதொறு நின்று தருப்பணஞ் செய்து காயகா யத்
திரி செபித்தே, நிறையுமன் னவர்த நிலையெறு முறநி னின்றுபார்த்
ததிசயித் தனன்பின், னறைகமழ் சித்தா மிர்தப்படித் துறையி னல்
லெழில் கண்டுபூ ரித்தான். (ரு)

வேறு.

தெளிந்தசித் தாமுத தீர்த்த மூழ்கியே
யளிந்திடு மனத்தினோ ரானிய ருக்தினன்
குளிர்ந்திடு கன்னலின் கோதில் சாறதாய்
மிளிர்ந்தநி னிரட்டியாய் மிகுந்தி ருந்ததே. (சு)

மின்னொளிர் வேலினான் மேனி மீதினிற்
றுன்னியே வுறுபெரு வுரோக நோய்த்தொடர்
புன்னிடின் முழுதும்விட் டோடக் கண்டனன்
னன்மகிழ் கூர்ந்தன னயந்து போற்றினன். (எ)

வேறு.

ஆதலி னிட்சு சாரமென் றதன்பே ரகலிடந் துதிசெய விளங்கும்
காதல்கூ ரரசன் கதிர்மணிக் குலையுங் கனகமுந் தாளமுந் [illegible]
வேதமூ துணர்ந்த பூசா ருன்றதின் விளைவுநீர்ந் [illegible]
சீதள மிலகு தீர்த்தநீ ரத்திற் செய்து [illegible] மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (அ)

நிணக்கமழ் வேலான் [illegible]
மே னறிய, [illegible]
வயித்திய நாத, [illegible]

னைப் பூசைசெய் தருள்பெற், றிணங்கிடு மிருந்த திருப்பணி செய்
தே யிருந்தனன் பற்பக லங்கள். (௯)

கிளர்பகர் வரிய நவமணி குயிற்றி கேர்மையா யொப்பமிட் டி
ழைத்த, பகாரும் பசும்பொன் விமானமொன் றையன் பரிவுகூர்ந்
தளித்தனன் பரவிச், சகரர்தொட் டிடுதென் டிரையெறி கடல்சூழ்
தரணியிற் பகைதனைக் கடிந்து, புகர்தவிர்ந் திலகு புகழ்மிகும் வே
லான் பொற்புறு தன்னகர் போந்தான். (௧௦)

வேறு.

அன்னதன் பின்ன ரனேகநாட் செங்கோல் செலுத்தியே யவ
னிகாத் தளித்து, மின்னொளிர் விமான மேறிவெண் கவரி யிரட்ட
வின் னவர்கள்பூ மாரி, நன்மழை பொழிய வரம்பையர் நடனஞ்
செய்திட நறுமணங் கமழும், பொன்னிதழ்க் கொன்றை யணிந்தவெம்
பெருமான் புகழ்மிகு கயிலைசேர்ந் தனனே. (௧௧)

வேறு.

அன்பனுக் கிட்ட சார மம்பெரு மனையக்கேட் டுள்ள
மின்புறூற் றிடவெ ழுந்த விரணிய வன்மன் செய்கை
நன்புகழ்ச் சருக்க வாய்மை யறிந்தன னின்றே னிப்பாற்
றன்பெரு மகிமை யோங்கு சதானந்தச் சருக்கஞ் சொல்வேன். (௧௨)

இரணியவன்மச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ...

சதானந்தச்சருக்கம்.

சிறந்திடு சித்தா முதப்பெரு மகிமை கேட்பவர் செவிதனைச் செவி
மை, பிறந்திட வுலைப்பொர் கங்கையி னாடும் பெரும்பலன் பெறுகு

வரன்றி, விறைந்திடு தீர்த்த நீர்தலின் முழுகி யெழுந்திடு கெடும்
பலன் பெறுவார், மறங்கிளர் நியம வாதையை யொழித்து வள்ளல்
பா தாம்புயஞ் சேர்வார். (௧)

வேறு.

சித்த முருகு மன்பினுடன் சித்தா முதனீர் தோய்ந்தெழுந்து
* முத்தம் பசும்பொற் றகட்டிவின்மான் முதலாங் கடவு ளருவெழு
மத்த மலர்தம் மையினறிய மலர்சேர்த் தளிப்போர் பூதான [தி
சித்த மிகுந்த கோதான விறைவேள் வியுஞ்செய் பலன்பெறுவார்.

இப்பூ மியினிற் புதல்வர்ப்பே றில்லா தவர்சித் தாமுதநீர்
தப்பா துதைய காலமது தன்னிற் படிந்து கவிந்த
மப்போ துருக்கு நறுசெய்யெய் தருமை பெறுமா விளக்கேற்றி
னெப்போ துதற்கு மிகவரிதா யுளநற் புதல்வன் றனைப்பெறுவார்.

வளமலிக் திலகுஞ் சித்தா முதப்புனல் மாதந் தோறு
முளமகிழ் தரச்செய் செவ்வாய்க் கிழமைகல் லுதய காலந்
தளர்வுறு தமர்ந்து மூழ்கி னோர்தருஞ் சென்ம மூன்றி
னாலிடாப் பாவந் தீர்ந்தே யையன்வாழ் கயிலை சேர்வார். (௪)

வேறு.

முக்க ணாயக னருள்பெறு முனிவரின் முதன்மைத்
தக்க பக்குவ நன்னடை யொழுக்கமா சார
மிக்க சீலநல் விரதமே தினிதுதி செய்யு
மிக்கு ணத்தினன் சதானந்த முனிவர னென்போன். (௫)

அன்ன பண்பின னரியசித் தாமுத மதனி
னன்ன லம்பெற முழுகி நனிக்கு ரான் மறைக
ளின்ன மோலமிட் டரிவரு பிறையணி மனத்தி
னன்னி யேசெபம் புரிந்துமேற் றியானமுந் தனைத்தான். (௬)

* முத்தம் - விருப்பம்.

பரந்த தீர்த்தமேற் பயிறரும் பசியமண் டூக
முரந்து மேலெழுந் துறைந்திடு முனிவனுந் தமமர்ந்
திரந்த னில்விழுந் தகுதியா னெந்தனை நீங்கிப்
புரந்த னைபெரித் திடுங்கன லெனப்புழுங் கினனால். (எ)

தீப மாமெனச் சுடரெழுந் திணைவிழி சிவந்து
கோப வெந்நெருப் பெழுந்திடக் கொதித்திடு முனிவன்
சாப மொன்றுரைத் தனன்றருந் தீர்த்தமீ தென்று
மேய்ப சுஞ்செழுந் தவளைக ளொழிந்திட வென்றே. (அ)

அன்று தொட்டருந் தீர்த்தமீ தனையமண் டூக
மின்று காறுமாங் கில்லைமற் றெறும்படைத் திலரு
வென்றி மாதவன் விளங்கிடுந் தலந்தனைப் பிரியா
தென்றும் வாசஞ்செய் திடவரம் படைத்திருந் தனனே. (கூ)

இனைய தாகிய மகிமைக ளெண்ணருங் கோடி
யனைய தீர்த்தமெவ் வுகத்தினும் படைத்திருந் ததனை
னினைகு வோரதின் முழுகுவோர்க் கென்றுநீங் கரிய
வினையி னல்வருந் துன்பம்யா வையும்விலக் கிடுமே. (கo)

வேறு.

எதிரிலா திலங்குஞ் சித்தா முதப்புன லென்றுந் தோய்வோ
ரதிகமாங் கொடிய பாவம் யாவையுந் தீர்வ ரன்றிப்
பதிதனைக் கொன்ற பாவந் தீர்ந்திடும் பவிக்கு நல்ல
கதியினைப் பெறுவர் வெள்ளி மால்வரை காணி கொள்வார். (கக)

உலகெலாம் புகழு மேன்மை யுளசதா னந்த னென்னு
மிலகிய முனிவன் வாய்மைச் சருக்கமீ தெனத்தே விப்பாற்

றலவெழிற் புருடன் றன்னைக் கொல்லுமப் பாவந் தீர்ந்த
லமிகு சருக்க வுண்மை நயம்வகுத் துரைப்பன் மாதோ. (கஉ)

சதானந்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கஎஎ.

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

திலகமாய் நிறைந்தகான் மீரதேசமீ
திலகுமே மாவதி யென்னு மோர்நகர்
பலவள மிகுந்துயல் காவல் பூண்டிரு
நலமல்கே மாசர னக்கு நாயகன். (க)

அந்நகர் தனிலரு மறையு ணர்ந்தவ
னன்னெறி யொழுகிடு நயமி குந்தவ
ருன்மறை யவர்குலத்[illegible]தித்த தூயவ
னுன்னரு மவன்பெய ருஞ்ச விர்த்தியே. (உ)

தொகுமறை யவர்குழாஞ் சூழ்ந்த பார்மிசை
மிகுபுகழ வேதியன் றனக்கு வேதநூற்
பகுதியின் மணம்புரி பாரி யாயினு
டகுதியிற் சன்டியென் றொருத்தி தானுளாள். (ங)

ஒரியவர மினுங்குல [illegible] சேருகல்
லறிவுமா சாரமு மின்றி [illegible]
பிரியமாய் [illegible]
செறியுள பதியுடன் [illegible] (ச)

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

உந்திரிக் கருங்கட லுயெத்த பார்மிசை
யெந்தவு மிறுமிது நடக்குமோவென்றுந்
தந்தைதாய் சொல்வழி தள்ளி யெள்ளியே
நிந்தனை பற்பல நினைத்து செய்குவான். (௫)

திரவிய பிதிர்க்கடன் கெடுக்கு மின்றிருள்
பரபுரு டரைப்புரி சிக்கும் பத்தியாள்
குரவரை நிந்தைசெய் கொடுமை யுள்ளவன்
வரனுடன் பொருந்தியே வலிமை செய்குவான். (௬)

பதிதனை யிகழ்பவர் பரிவி லாருட
னதிகமா நல்லுற வாடுங் கொள்கையா
ளதிதரு பரபுரு டருக்கு நேசமாத்
துதிசெய்து சூழ்ந்துப சாரஞ் சொல்லுவாள். (௭)

பஞ்சமா பாதகி பதியைக் கொல்லும்வண்
ணெஞ்சடைத் தாளவ ளாகி நித்திரை
மிஞ்சிய வேளைபார்த் தெழுந்து வெறியன்
றஞ்சிர மீதுகற் றூக்கித் தள்ளினாள். (௮)

வீழ்தலு மவனுயிர் விட்டு நீங்கியே
யூழ்வினைப் புசிப்பினை யுற்ற தாயிடைத்
தாழ்வுறு தவனுட லெடுத்துத் தள்ளினாள்
பாழ்படு மனைத்திருட் படாத்தை மூடியே. (௯)

உரமிவர் பற்பல சாதி யாயுள
பரபுரு டரைப்பகற் பொழுதுங் கூடுவாள்
விரவியர் தமக்குமேம் பட்ட கொள்கையு
டாளியிற் கற்பினர் தமை மையிவே. (௰)

எங்கெட் டிளமைதா னிருக்கு மாயினுந்
தாங்கரும் புருடர்கை யோகஞ் செய்தலா
லீங்கின தெழினிகழ் தளர்ந்து வந்ததா
வீங்கிடக் கொடியநோய் மிகவி ளைந்ததே. (௧௧)

தொட்டனைத் திமேவர் துரத் தின்றனர்
விட்டன ரவனுடன் கூடும் வேட்கையை
[illegible]
முட்டிமேற் பெருஞ்சன்னி மூடிக் கொண்டதே. (௧௨)

இறந்தன ளடைந்தன ளியம லோகமேற்
றிறந்திடா நரகெலாஞ் சிறந்த மூத்தினுள்
பறந்தழு தனள்பல கற்பம் பாவியிற்
பிறந்தன ளூறுபாம் பிறப்பு நாயதாய். (௧௩)

இழுக்குடைச் செனனம்வந் தெடுத்த தன்றியே
புழுச்சொரிந் திடத்துயர் பூண்ட லைத்தன
ளழுக்குளாள் பூருவ சென்மத் தந்தன
ளொழுக்கமா சாருமூ மூளின தந்தையே. (௧௪)

அன்னவன் றன்னுட னடுத்த நண்பினன்
மன்னுமன் காதரன் மனைத வித்செயும்
பின்னும்வே னியன்பிர தோட பூசையைத்
தன்னிரு கண்ணினுந் தமியன் கண்டனன். (௧௫)

இளமையிற் பிதாவுட னெய்தி [illegible]
வளமனை தனிற்செயும் [illegible]
தனரிட கண்டபுவ [illegible]
[illegible]

மன்னுசீர் வயித்திய நாத மாநகர்
தன்னிலு ரும்பிறப் பதுச னித்தனன்
முன்னர்போ லுயுட லெடுத்து மூத்துட
லின்னல்கூர்ந் திடப்புழுச் சொரிய வேங்கினான். (௧௭)

பரந்தன னந்நகர்ப் பழைய வேதியன்
வரம்பெறு பெயர்சுசன் மாவென் போன்மனைத்
திரம்பெறு வாசலிற் றிரியு நாயுட
லாரந்தவிர்ந் தேயினைத் தொடங்கி நின்றதால். (௧௮)

இதின்முனம் வேதிய னெழுந்து போந்துநற்
பதனல்கப் பரந்தசித் தாமு தம்படிந்
ததனரும் புனலெடுத் தகத்தின் வந்துசஞ்
சிதமொழிந் திடச்செபஞ் செயுந்த லந்தனை. (௧௯)

தெளித்தன னொருதுளி தெறித்து மற்றதின்
வெளிப்புற மேண்டமேல் விழுந்த தன்புன
லொளிக்குநாய் புழுச்சொரி யுடலிற் பட்டது
களித்தன நாயுட லிங்கக் கண்டதால். (௨௦)

அக்கணம் பாவம்விட் டகலத் தேவரின்
மிக்கமன் மாதர்சூழ்ந் திடவி மானமேற்
றிக்கெலாம் புகழ்பெற வேறிச் சென்றனன்
சொர்க்கலோ கந்தனைத் தூய மேனியான். (௨௧)

இந்திரன் முதலிய தேவர் யாவரும்
வந்தருந் துதிசெய மகிழ்ந்தி ருந்தனன்
முந்துசித் தாமுத முழுகுத் தூயவர்
சிந்தைகூர் புலன்றெரிக் [illegible]ய்யர் யாவரே. (௨௨)

வேறு.

தீதிறு லோதும் வாய்மை நெறியுள புருடன் றன்னைப்
பாதகி கொன்ற பாவந் தீர்ந்தது பகர்ந்தே னிப்பாற்
கோதில்சீர்ப் பாரி தன்னைக் கொன்றவப் பாவந் தீர்ந்த
மேதகு சருக்க வாய்மை விளங்கிட வுரைப்பன் மாதோ. (௨௩)

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௪௦௦.

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

ஓதநீர்க் கடனல் லாடைசூ முலகி லுதித்திடு சராசர மனைத்து
மேதகின் றிடுபே ரின்பமுற் றிலக விதந்தரு புராணமு துணர்ந்த [லுல்.
சூதமா முனிவ னைமிசா ரணியச் சூழன்மா முனிவரர் மகிழ
வீதலா ததிக மகிமைசேர் கதையொன் றெடுத்தரு ளுதற்கிசைந் தன

வேறு.

வார்ந்துகு துளிர்ந்தசங் குயிர்த்த நித்திலஞ்
சேர்ந்தகோ தாவிரித் தீர மொன்றதிற்
சார்ந்தெழி றமைந்தார் தவட மென்னுமூர்
கூர்ந்தபோ தாயனக் குலச்சி றப்புளான்.

வேதவே தாங்கமுந் தெரிந்த மேன்மையான்
பூதலம் புகழ்பல புதல்வரைப் [illegible]
[illegible]னைப் பூசைசெய் [illegible]
[illegible]

சங்கிலை புணர்ந்தவ ளிலைவி ரித்துமேற்
றீங்குசெய் கொள்கைய ளாகிச் செந்நெறி
நீங்கின ளிர்றைசெய் தானம் யாவையும்
வாங்கினன் சத்திவந் தனம ருந்தனன். (ச)

தின்றதாம் பூலவா யுடன்றி கழ்ந்தெழி
றன்றாழுப் புரமெரி செய்த தாயனை
யென்றுமா சாரம தின்றிப் பூசைசெய்
தன்றியுஞ் சிவத்திர வியம புசித்தனன். (ரு)

விலக்கிடும் பிரேதவூண் விரும்பி யுண்டனன்
கலக்கநெஞ் சிலிலனுத் துணையுங் கீண்டிலன்
குலத்தனை யியின்மனங் கொதிப்ப வேசிதன்
னலத்தினை நுகர்ந்திட நயந்து கூடினன். (சு)

அனையதீங் கினனடி வணங்கிப் பத்திசெ
யனையிகழ்ந் தேபொரு ளிச்சை வேசியா
ளினைவுசெய் தவண்மனை நீங்கி டாதவந்
தனைமறந் தனையிகழ் தானம் வாங்கினே. (எ)

வானமாம் பாவகீ கெக்கி ராந்திகோ
தானம்வாங் கினபிறர் தனங்க வர்ந்தனே
ஞானமில் லாருட னட்பு வைத்தனே
யானதொன் றிலவைப் பாம னைத்துமே. (அ)

என்னுயிர் [illegible] தனை யிகழ்ந்து வாடினர்
இன்னரும் புதல்வர்கள் [illegible]
[illegible]
[illegible] (கூ

இங்கிது வன்றியே யினிய கற்பினாள்
பொங்குகோ தாவிரிப் புனலின் மூழ்கியே
சங்கரன் றிருவடி தன்னிற் பூசைசெய்
தங்கவ னஞ்செழுத் துரைத்தல் விட்டனே. (க0)

போதுசேர் குழற்பொது மகளி ராசையை
யீதுதிங் கெனவிடுத் திரங்கு மென்றனைப்
பாதகாத் தருளெனப் பகர்ந்து கண்ணினீ
ரோதருந் துயருட னுருக்கு நின்றனன். (கக)

அடித்தலம் பணிந்தருந் தநயன் றன்சொலை
மடித்திதழ் கடித்தவன் வெஞ்சி னமொடுத்
தடித்தனை னுலக்கையா லவனி மீதினிற்
றுடித்துவீழ்ந் தனன்பொறி கலங்கிச் சோர்ந்தனன். (கஉ)

இரணமுற் றனனுயி ரிருக்கு தென்றநீக்
கிரணமுற் றியசினக் கேள்வன் கண்சிவந்
திரணிய மேனியான் சிரத்தி டித்தனன்
மரணமா யினன்சிவ கணங்கள் வந்தனர். (கங)

நாறுபூங் கோதையா ளலங்கொள் கற்பினு
ளேறினன் விமானமே லெழுந்து விண்ணவர்
மலர்வாய்ப் பூமழை மாரி பெய்தன
ராதலி [illegible] (கச)

அத்தகு கொடிய [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நன்மைசேர் பாரியைக் கொன்ற தானலிந்
தின்னல்கூர்ந் தெண்ணருந் துன்ப மெய்தினான்
குன்மநோய் வந்தது கொடிய பாவியென்
றன்னமா நகருளா ரகல விட்டனர். (௧௬)

இனியவன் பூசைசெய் திடற காதெனத்
தனிநகர் வேதியர் தள்ளி விட்டபின்
மனிதர்சஞ் சரித்திடா வனத்திற் போயினான்
புனிதமில் பாவியைப் புலியி டித்ததே. (௧௭)

உடறனை யுழுவைவாய்க் கொடுத்து டல்பிடித்
தடர்சமன் றூதுவ ரவனைக் கட்டியே
படர்கொழுங் கனற்கடு நரகு பாழ்நர
கிடையிட வருந்தியெட் டுகமு மூழ்கினான். (௧௮)

பறவையாய்ப் பாவிபின் வந்து பாரினிற்
பிறவிநூ றெடுத்தனன் பிறக்கு முன்னர்நற்
றுறைவழி கார்த்திகைச் சோம வாரநா
ளிறைவனை யருச்சனை செய்தி ருந்ததால். (௧௯)

நிறைதரு நூறதாம் பிறவி நீள்பொழி
லுறைகமழ் வயித்திய நாத மாநகர்ச்
சிறைசெய்சித் தாமுத தீர்த்தத் தோங்கிய
துறையகத் திருந்ததோர் மரத்தின் மேலதாய். (௨௦)

புராதனம் பிறந்திடு பறவை போற்பிறந்
திராவுநன் பகலினு மிருக்கு நாளினிற்
கிராதன்கண் டம்பினு லெய்யக் கேதமுற்
றராவொளிர் தன்புன லுள்வி ழுந்ததே. (௨௧)

வேறு.

கதிதரு மாசி மாதங் கலிநுறு மூன்றுஞ் செல்வாய்
முதிர்தலை நிறைந்த சித்தா முதப்புனல் பட்ட போதி
லதிகமாங் கொடிய பாவ மனைத்தையு நீங்கித் தீய
விதிதரு பறவைத் தேகம் விட்டனன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே. (௨௨)

ஒளிமிகும் விமான மேறி யுயர்சிவ லோகஞ் சேர்ந்தான்
தெளிபுன னிறைந்த சித்தா முதச்செழுந் தீர்த்தந் தோய்வோர்
நளிர்கட லாடை சூழு நல்லுல காள்வர் யாவு
மெளிதினிற் பெறுவ ரென்றே யிசைத்தனன் முழுது ணர்ந்தோன்.

பத்திசெய் பாரி தன்னைக் கொன்றிடு பாவந் தீர்த்த
சுத்தமாஞ் சருக்கந் தன்னைத் தொகுத்தெடுத் துரைத்தே னேனை
முத்தமர் தனமயி லிகழ்ச்சி புரைத்திடு கொடிய னூனை
சத்திய சன்மன் செய்கைச் சருக்கமேற் சொல்வன் மன்னோ. (௨௩)

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௪௨௩.

சத்தியசன்மச்சருக்கம்.

இனிய சூதமா முனிவ னென்றிலர்
கனிதரு நைமிச ரணிய மேவிய
மனமினிமை தவர்செவிக் கமுத மாமெனப்
புலனுணர் காதையைப் பகர லுற்றனன்.

முத்திமா நகர்தனின் முதன்மை யாகிய
வுத்தம மதுரையி லுயர்ம றைக்குல
நித்திய கன்மமே யியலை நிந்தைசெய்
சத்திய சன்மனென் கொடியன் றன்பெயர்.

சைவநிந் தனைசதுர் மறையி னிந்தனை
தெய்வநிந் தனையரு ளினமுஞ் செய்குவ
னையன்மான் மியஞ்சொலும் புராணத் தன்பிலன்
வைதுதா டனஞ்செய்வன் சொல்லு வார்தமை. (௩)

அன்னபா னாதிக ளனைத்தும் விற்பன்மேன்
மன்னிய சிவத்திர வியம றைப்பன்மற்
றின்னவா றன்றியே யிழிவு செய்குவன்
றன்மமன் றென்பது சற்று மோர்கிலன். (௪)

அரசர்பே ரவைதனி லரிய கல்விசே
ரிரவலர் மறையவர் யாவ ராயினும்
வரினவர்க் கொருபொருள் வழங்கி டாதுமேற்
பரவிய கெடுதிதான் செய்யும் பாதகன். (௫)

மிகுந்திடு புசிப்பினர்க் காணின் வெஞ்சினம்
புகுந்திடு கண்ணினன் புவன மீதினிற்
றகும்படி யன்றிநீ யுண்ணுந் தன்மையாற்
பகுந்தெவ ரிடுகுவ ரெனப்ப ழிப்பனே. (௬)

உருத்திடு கோபம்விட் டொழுகி லன்றினங்
கிருத்திரு வஞ்செயுங் கொடியன் கீழ்மையாங்
கருத்தின ருடன்கலந் துறவு செய்குவ
னிருப்பிட மாகுவ னெண்ணில் பாவமும். (௭)

கங்கைநீ ராடிய பலனைக் கைப்பிடித்
திங்கிது தந்தன னென்று விற்பன்மே
லங்கவன் செய்திடு மநீதம் யாவையும்
பங்கயா சனன்பகுத் தென்னற் பாலவோ. (௮)

புன்மதி யினன்றனக் கெழுவர் புத்திரர்
கன்னிய ரெனவெழில் கொழிக்குங் காஞ்சினி
யென்னுமோர் பெண்ணிவ டனைக்கொ டுத்தவன்
பின்னரா ருயிரம் பொன்னைப் பெற்றனன்.

சேர்ந்திடு திரவியஞ் செலவிற் போகுதென்
றோர்ந்துதன் வயிற்றினை யொடுக்கிப் புத்திரர்
சோர்ந்திட நெருப்பெனக் கடுஞ்சொற் சொல்லுவ
னோர்ந்தவன் கெடக்கய நோய்நி றைந்ததே. (௧௦)

அனையநோய் நிறைந்திட வவன்ம ரித்தனன்
றனைவினிற் சமன்விடுத் தூதர் கொண்டுபோய்
வினைவழி தாம்பெரு நரகி னீந்திடா
இனையவே யவன்றனை யழுத்தி யிட்டனர். (௧௧)

கொடிற்றினைக் காய்ச்சியே கொண்டு வந்துடன்
றுடித்திடப் பிடுங்கினர் துள்ளி யார்த்தெடுத்
தடித்தன ரிருப்புமுட் கதையி னாலுறப்
பொடிப்பட வரிந்தவாய் புகுத்தி யிட்டனர். (௧௨)

ஈங்கிவன் மனுவொரு மூன்றின் காலமித்
தீங்குறு நரகினிற் கிடந்து தேம்பினன்
றூங்கிடா துடைசிவ நாயகன் றன்கையா
லோங்கிவிற் றனவிரந் தொருவன் கேட்டனன். (௧௩)

தரித்திர னனவே தியன்ற னக்கவன்
மரித்திடு முனமனந் தொடுகேட் டாமலே
யுருத்தன னெடுத்துநீ டவென் றேநினன்
பிரித்துதப் புண்ணிய நாகம் பின்னிட. (௧௪)

உற்றபுண் ணியமடுத் துதவி செய்தலான்
மற்றவன் வயித்திய நாத மாநகர்ச்
சுற்றுயர் சோலையிற் றூய பாதிரி
முற்றிய விருக்கமேன் முனிய தாகியே. (௧௫)

இருந்தசித் தாமுத தீர மீதினி
விருந்தன னெடிதுநா ளிருக்கு மேல்வையி
னரும்பொரு ளாமிரு கண்ட ருந்தவன்
வருங்குகன் றிருவிழா மகர மாதநாள்.

(௧௬)

வேறு.

கிளர்ந்திடு நான்காஞ் செவ்வாய்க் கிழமையி னுதய காலம்
விளங்கிய தீர்த்த மூழ்கி விதித்தவெண் ணீற ணிந்து
வளம்பெறு மண்ணல் கோயில் வலஞ்செய்து வந்து விண்ணோ
யளந்தபா திரிகி ழற்கீ ழருஞ்செபஞ் செயநி னைந்தே. (௧௭)

குண்டிகை யிருந்த சித்தா மூதனறுங் குளிர்நீ ரள்ளி
வண்டிகை யிழற்று கீழற் சுசிபெறத் தெளித்தான் மன்று
மொண்டுளி யதனி லொன்று தெறித்துயர் மரத்தின் மீது
பண்டுறைந் திருந்த தீய முனியுடற் பட்ட தன்றே. (௧௮)

வேறு.

எறும்பிரும் பிரம யட்சதா மூடல்விட் டிலகுதிவ் வியவுரு வா
கி, யுறுபெரும் பாவ மனைத்தையுங் காணு தொழிந்துநல் லாடையா
பரண, நறுமணங் கமழ்செஞ் சாந்தணிந் திலகு நவமணி மகுடமுந்
தரித்தே, மறுவின்மா தவனைத் தொழுதனன் முன்னம் வந்ததத்
தீர்த்தமும் புகன்றான்.

(௧௯)

தேறியே தெளிந்த முனிவர தேவ ருலகம்யான் செல்குவ னெ
ன்றே, யேறினன் விமானத் திலகுபூ மாரி யிமையவர் யிகப்பொழிந்
தனர்வெண், ணீறினை யணிந்த சிவகண மனேகர் நெருங்கிய கவரிசா
லசைத்தார், காறிருங் கூந்தற் கன்னியா ரம்பை நன்னடம் புரிந்
தனளன் மாதோ. (௨௰)

இந்திர னெதிர்கொண் டெழுந்தன னிவ்வா றிலகும்விண் ணவ
ருல கதனைச், சுந்தர விமானத் திருந்துசெங் கமலத் துணைவிழிக்
கடையினு நோக்கி, யுந்தியங் கமலத் துதித்திடும் விரிஞ்ச னுலகமா
லுலகுமு நீங்கி, வந்துமேற் சிவலோ கந்தனைச் சேர்ந்து மகிழ்ச்சி
யுற் றிருந்தனன் மன்றே. (௨௧)

வேறு.

உயர்ந்தவர்க் கிடையூ றென்று முரைத்திடு தீமை தீர்ந்தே
யியங்கிய சத்ய சன்மச் சருக்கமீண் டுரைத்தே னிப்பா
னயந்தருங் குணத்த ராகி நானிலம் புகழு மேன்மை
தயங்குகன் முனிவர் தீர்த்தச் சருக்கமே யுரைப்ப னம்மா. (௨௨)

சத்தியசன்மச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ_ திருவிருத்தம் - ௪௪௬.

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கம்.

மன்னிய மகிமைசேர் முத மாதவன்
பன்னரு முனிவர்கள் பரிவு கூர்ந்திட
முன்னரோ ரியகதை யதனின் முத்துமைப்
பின்னரு மொருகதை பேசன் மேயினான்.

நற்புகழ் வயித்திய நாத மாநக
ரிற்றரு முனிவர்தந் தீர்த்த மெய்துநற்
பொற்புறும் பூருவ மதனிற் போற்றிடும்
யிற்றிடை மூன்றினில் விளங்கி யென்றுமே. (௨)

இந்நாற் றடவிரட் சகன்புள் வேந்தன்மேல்
வந்திடு முயர்பிரு கண்டு மாதவன்
சுந்தர விருடிதொன் மரம்வி ருக்கமாஞ்
சந்திர சேகரன் றருமெய்த் தெய்வமே. (௩)

வடவிருக் கந்தனை வலஞ்செய் தன்னவர்க்
கடன்முறை கைதொழு தியற்றி யாலணித்;
தொடர்புறு மூலநாண் மூழ்குந் தூயவ
ரடர்வினை தவிர்சிவ கணங்க ளாகுவார். (௪)

விரவுகன் மகரமா தத்தின் மீதினிற்
பரவிய சுக்கில பக்க பஞ்சமி
வரமிகு சுக்கிர வாரங் கூடுநா
ணோர்படிந் திடிற்சிவ னுருவ கண்ணுவார். (௫)

அன்றியு முனிவர்தந் தீர்த்த மாடுவோர்
வென்றிசேர் பிருப்பிர மேதஞ் செய்திடும்
வன்றிறற் பலன்றனைப் பெறுவர் மற்றவர்
தொன்றுபா தகமெலா மொழித்துத் தள்ளுவார். (௬)

புருங்கொடி நாகுசேர் * புருனை கத்தியு
மிரும்பிதிர் கத்தியும் வீர கத்தியுந்
தரும்பதி கத்தியுந் தாச கத்தியும்
பருந்துபாற் றிடுமுனி தீர்த்த நீர்படின். (௭)

* புருணகத்தி – கருச்சிதைத்தல்.

வேறு.

அகழ்கட லுடுத்த பார்மே லளப்பரு நன்மை நல்கி
யிகல்கடிந் திலகு மேலா மெழிறழைத் திருந்த நல்ல
புகழ்பெறு முனிவர் தீர்த்தம் புகன்றன னிப்பா லென்றுந்
திகழ்தர வீர கத்தி தீர்த்தடு சருக்கஞ் சொல்வேன். (௮)

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் – ௬௫௪.

வீரகத்திதீர்த்தசருக்கம்.

இத்தகு தீர்த்த மேன்மை யின்னமொன் றுரைப்பன் வீர
பத்திரன் யாக முற்றும் பாழ்படச் செய்து செங்கைச்
சத்திர மெடுத்துத் தக்கன் றலையினைத் தடிந்து வீர
கத்தியை யடைந்து பூமி யந்தரஞ் சுவர்க்கங் காறும். (௧)

திரிந்தனன் றிரக் காணன் றிகழ்தரு மேனி யெல்லாங்
கரிந்தெழின் மாறி வாடிக் கயிலைமால் வரையை நண்ணி
விரிந்தசெஞ் சடில நாதன் விரைகமழ் மலர்த்தாள் போற்றிப்
பரிந்தியா னென்செய் வேனிப் பாதக மகல வென்றான். (௨)

உரைசெய்த வீரன் பின்னு முன்னியித் தனைய தென்று
கரைதனைக் காணாத் துன்பக் கடலினுட் படிந்து யானித்
திரைதனை யொழித்தே யுய்ய தீர்த்தன னென்றான் கொன்றை
விரைகமழ் தாரான் வீரன் றனக்கிவை விளம்ப லுற்றான். (௩)

வாரிரு முலைக மேற்றும் வயித்திய நாத மென்னும்
பேரினைப் பெற்று மேனாம் பெருமைசேர் தலத்தின் மீது
நேரினை யரிதாய் மன்னி நிறைமுனி தீர்த்தந் தன்னைச்
சேரின்வந் தடைந்த பாவந் தீர்ந்திடு மெளிதி னென்றே. (௪)

உரைத்திடு மையன் வாக்கி னுறுதியை நயந்து மேரு
வரைத்தடந் தோளான் வெள்ளி மால்வரை நீங்கித் தீர்த்தக்
கரைக்கணற் றவஞ்செய் கார்க்கியன் காசிபன் வீதி கோத்திரன்
தரைக்குண்மே லாம யிந்தன் பராசர னகத்தியன் றக்கன். (௫)

நலமிகு முனிவர் மூழ்கி நற்றவம் புரிந்து மேலாம்
பலனினைப் பெற்ற வாற்றாற் பகர்முனி தீர்த்த மென்றே
யுலகினிற் பெயர்பெற் றோங்கு முண்மையு முணர்ந்து வீர
னிலகிய தீரத் துள்ள வெழில்வளம் யாவுங் கண்டான். (௬)

ஆயதா மகர மாதச் சுக்கில பக்கந் தன்னின்
மேயபஞ் சமியின் வெள்ளி வாரமென் னரிய வீர
நாயக னனைய தீர்த்த மூழ்கின னடுங்கி விட்டுப்
போயது பிரம கத்தி பொற்புறு மகிழ்ச்சி பூத்தான். (௭)

சூழ்ந்துழு வலஞ்செய் தையன் றலாரபா லகனாய் நின்றான்
வாழ்ந்திடு கலியி னன்றோன் வளரருள் பெற்றுப் பின்ன
ராழ்ந்து மூழ்கினர்க ளெண்ணி லாவரும் பாவ மெல்லாம்
வீழ்ந்திட வெளிது மின்ப வீடுமேற் பெறுவ ரம்மா. (௮)

விறல்படைத் திருந்த வீர பத்திரன் வெகுண்டு நீங்கா
மறம்வளர் தக்கன் றன்னை வதைசெய்ய வந்த சூழ்ந்த
திறன்மிகும் வீர கத்தி தீர்த்தவா றுரைத்தே னிப்பாற்
பெறலரும் பிரம தீர்த்த மான்மியப் பேறு சொல்வேன். (௯

வீரகத்திதீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௪௯௨.

பிரமதீர்த்தச்சருக்கம்.

மங்கள நிறைந்தே மல்கு மகிமையுஞ் சூழ் பிரம தீர்த்தந்
திங்கள்வே ணியன்றன் பாங்கிற் சேர்தருந் திசையோ ரெய்து
லங்கியங் கடவுண் மன்னி யமர்ந்திடு திசையி னென்று
பொங்குமா தவர்கள் கேட்பப் புராதன முனிபு கன்றான். (௧)

இலங்கிடு மிருடி வேதன் கதிரவ னினிய தெய்வ
மலர்ந்தபா டலம்வி ருக்க மிரட்சகன் வருசன் [illegible]
னலம்பெறு மிவர்கள் செய்ய நான்மல [illegible]
வலஞ்செய்து விருக்கந் தன்னை வான்புனற் படிவர் நல்லோர். (௨)

மருமலர்ப் பொருட்டின் மேவு மறையவன் வந்து நின்று
திருமிதஞ் செய்து தீர்த்த நீருறல் வயித்திய நாதன்
திருமுடிக் கபிடே கந்தான் செய்தருச் சனையுஞ் செய்தே
யருமக மொன்றி ரண்டை யாயிர வருடஞ் செய்தான். (௩)

செப்பினைந் திருந்த தென்னத் திகழ்ந்திடு தனத்தாண் மின்ன
லொப்பிடு மிடையா ளன்ன நடையினா ளுலக மீதி
லெப்பெரி யோருங் கல்விக் கிறைஞ்சிடும் வாணி தன்னோ
டப்பெருந் தீர்த்தம் பார்த்தே யனேகநல் வரங்கொ டுத்தான். (௪)

சிறந்திடு தீர்த்தஞ் சூழுந் தீரமேற் செய்த மேன்மை
யறந்தரும் வேள்வி முற்றி யையனை தருள்பெற் றப்பா
லுறைந்திடும் பசிய பொற்குட் டோடிம மூர்ந்து பாரிற்
புறந்தரு மவர்கள் போற்ற வெழுந்துதன் னுலகம் போந்தான். (௫)

அனையகா ரணத்தான் வந்த வரும்பெருந் தீர்த்த மூழ்கின்
வினையொழித் திடுவர் வேத விக்கிர கஞ்செய் வோரு
நினையுமவ் வேதந் தன்னை மறந்திடு மவரு நீங்கா
தெனையமா பாத கஞ்செய் திடுமவர் தாமுந் தீர்வார்.

மன்னுமா வணியின் மேவி வருமமா வாசை தன்னி
னன்மைசேர் பிரம தீர்த்த மூழ்கினற் றனஞ் செய்வோர்
பன்னிரண் டாண்டு மேலாம் பரன்சிவ ரிசியிற் பூசை
தன்னையன் புடனே செய்வோர் பெறும்பலன் றனைப்பெற் றய்வார்.

மட்டவிழ்ந் திலகும் பொற்று மரையுறை விரிஞ்சன் றீர்த்த
மட்டமி சேர்ந்த செவ்வாய்க் கிழமையி லமுந்தி மூழ்கிற்
கிட்டரா குவர னேகம் வேள்விசெய் பலனைச் சேர்வா
ரெட்டரும் வேத பாரா யணவெழிற் பலனுஞ் சேர்வார். (அ)

கண்ணிரு நான்கு பெற்ற கடவுளின் றீர்த்தந் தன்னை
வண்மையாய் வலஞ்செய் வோர்கள் புவிவலஞ் செய்த பேறு
நண்ணுவர் மூன்று கோடி குலநலம் பெறச்செய் தென்று
மண்ணறன் கயிலை நீங்கா திருந்திடச் செய்வ ரன்றே. (௯)

குருமனை யானைத் தொட்ட கொடியபா தகமுங் கூட
வருசகோ தரன்றன் பாரி மலர்க்கரம் பிடித்த வைந்த
பெருகுபா தகமு நண்பன் பெய்வளை யிதழி னூறற்
பருகுபா தகமுந் தீர்க்கும் பகர்த்திடும் பிரம தீர்த்தம். (௧௦)

மங்கள கரமா யார்க்கும் வரந்தரும் வயித்திய நாதற்
கங்கிதன் றிசையின் மேவி யருடரும் பிரம தீர்த்த
மிங்கிதன் பெருமை யென்று மதிந்தவா றிசைத்தே னிப்பாற்
பொங்குசூ ரியன்றன் றீர்த்தச் சருக்கமேற் புகல்வன் மன்னோ. (௧௧)

பிரமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—௨௭௪.

சூரியதீர்த்தச்சருக்கம்.

ஓங்குசீ ரிராம தீர்த்தத் துறைபெறுந் தெற்பான் மன்னும்
பாங்கர்வீற் றிடையி ரண்டிற் பரிதியங் கடவு டீர்த்த
நீங்கரு மகிமை பெற்று நிறைந்திடுங் கிரக தோட
மாங்கதின் மூழ்கி னோரை யணுகிடா தகன்று நீங்கும். (௧)

சூரிய சாபை வாயிற் கொடுத்திடப் பட்டு வெய்யோன்
சீரிய வுடன்மெ லிந்து சிறப்பொழிற் றதன்மேல் வந்து
வாரிசு மூலக மேத்தும் வயித்திய நாதஞ் சார்ந்தே
யாரிலை மலர ணிந்த வண்ணலைப் பூசை செய்தான். (௨)

இறைவன தருளான் முன்ன மியலொழிற் றிருந்த மேவி
நிறையெழில் கொழிப்ப வாய்ந்து நிரம்பின தன்மே லன்றோ
வுறைதரு மிடத்திற் றீர்த்த மியற்றிமே லொளிர்வ ரங்கண்
முறைபெறக் கொடுத்த வாற்றன் முதன்மைதான் மிகுந்த தம்மா.()

கண்ணுவ னிருடி தெய்வங் கதிரவ னந்தி கேச
னண்ணியங் கதனை நாளு மிரட்சைசெய் நலனை யுள்ளோன்
விண்ணுய ரரசு வாய்ந்த விருக்கமே யிவர்தாம் போற்றி
வண்மைசேர் விருக்கந் தன்னை வலஞ்செய்து மூழ்கின் வாழ்வார்.

மூர்த்திய வருக்கன் வார மூழ்கினீ றணிந்தே யன்றோன்
மந்திரஞ் செபித்துப் பம்பி வளர்ந்திடு மரசி னீழ
லந்தணர்க் கினிய தான கோதனம் கிருத மாதி
தந்தமக் கியன்ற தானஞ் செயிற்பலன் சதம டங்காம். (௫)

கதிரவன் றீர்த்த மீது கனிந்தரால் வருணத் தன்னோர்
அதிபெறுங் கடக மாதச் சுக்கில பக்க மூழ்கி
லதிகநற் பலன ளிக்கு மாதிவா ரத்தின் மூழ்கி
னிதியிகப் பெறுவர் கங்கைத் தோய்கின் பலனுஞ் சேர்வார். (௬)

மங்கள கரமா யிந்தி ராதியர் வாழ்வு நல்கு
மிங்கிது வன்றி யிச்சை யுற்றன வினித ளிக்குந்
தங்குகோ கத்தி யாதி பாதகந் தனைவி லக்குஞ்
செங்கதி ரவன்றன் றூய தீர்த்தநீ ராடி னம்மா. (௭)

திகழ்தரு பிரம தீர்த்தத் தென்றிசை தன்னின் மன்னி
யிருதிறல் வரங்க ணல்க விளங்கிமே தினியின் மீது
புகழ்பெறு சூரிய தீர்த்த மான்மியம் புகன்றே னிப்பால்
மகிழ்பெறத் தக்க தீர்த்த வண்மையை வகுத்து ரைப்பேன். (௮)

சூரியதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௩௪௨.

தக்கதீர்த்தச்சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகம் போற்று மகிமைசேர் வயித்திய நாத
விளங்குபூங் கோயி லின்று மெழின்மிகு மீசா னத்தி
லலைகடற் குரோசப் பாதி யெல்லையி னமுதம் போன்று
நலமிகுந் தக்கன் முன்ன நயந்துசெய் தீர்த்த மாதோ. (௧)

வேறு.

இருடிகாத் தியாயன விலகு தெய்வமல்
லருண்மிகும் விநாயக னதனி ரட்சகன்
கருதருங் கந்தன்கா ழிருக்கங் கூவிளம்
வருமவ ரிவர்தமை வணக்கஞ் செய்துமேல். (௨)

வளர்ந்திடு தருவலஞ் செய்து வார்புனல்
விளங்கிய கன்னிமா சத்துண் மேவிய
விளம்பிறைப் பக்கரா னவமி யெய்தியே
யிளர்ந்திடுங் குருதின முழுகல் சேர்மையாம். (௩)

மமகங் கனிவுற முழுகிச் சார்ந்திடு
மாமறை யவர்மனை மகிழப் பாறயி
ரோமமெய் தன்மைக முதலிற் செய்பவம்
போம்நுஞ் சிவத்துரோ கமும்பின் போகுமே. (௪)

வீடணை சைவசாத் திரம்வி ழுமியைத்
தடணஞ் செய்திடுந் துரோகி யாயினு
கேடிலா யப்புனற் படியிற் கேதமாய்
வாடனொந் திடச்செய்து வறுமை தீர்க்குமே. (௫)

அன்பொடு தக்கனற் றீர்த்த மாடினர்
பின்பிதிர் தருப்பணஞ் செய்யிற் பெட்புறந்
தன்குலத் தினரொரு கோடி பேர்தமை
யின்புறு சிவபத மெய்தச் செய்யுமே. (௬)

வேறு.

உலகெலாம் போற்றும் வயித்திய நாத வும்பர்கோன் விளங்கு
பூங் கோயி, லிலகுமீ சான திக்கினின் விளங்கி யெழில்வுற வெனு
தினி லனிக்க, வலன்மிகப் பெற்ற தக்கனற் றீர்த்த மான்மியம் பகர்
ந்தன னிப்பா, னலன்மிகும் வித்தியா தார்பெருந் தீர்த்த நலந்தனை (௭)
நவிலுவன் மாதோ.

தக்கதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௩௪௯.

வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கம்.

கறைவி ளங்கிய கந்தரக் கடவுடன் றீர்த்த
முறைதெ ரிந்துணர் குமர முனிவரன் முதிர்க்க
நறைம லர்ச்செழுந் தருமிகு நைமிசா ரணியத்
துறையு மாதவ ருளமகிழ் கூர்ந்திட வுரைத்தான். (௧)

வந்து வானவர் நிதந்தொழும் வயித்திய நாத
விந்து சேகரன் கோயிலின் விளங்குமீ சானத்
றைதக் குவிற் கிடை யளவையின் வித்தியா தரர்நற்
சுந்த ரத்திருத் தீர்த்தம்வின் னமுதெனச் சூழும். (௨)

என்னுமித் தடத் துரைத்தனை விதமுனர்த் தக்கன்
வென்றி சூழ்பெருந் தீர்த்தமோர் கீழ்த்திசை விளங்கு
நன்றி சேர்ந்திடு மிருடிநற் குணமிகு கபிலன்
வன்றி றற்பெறு தெய்வம்வாழ் கந்தவேள் மாதோ. (௩)

வருகொ முங்கண விரட்சகன் வளர்ந்திடும் வில்வம்
பெருவி ருக்கமாம் பேருல கத்தனில் வாழ்வோ
ரருவி ருந்திடு மிவர்தமை வணங்கியப் புனறோய்ந்
தருகு சிந்தையோ டுயர்மறை யவர்தமக் கம்மா. (௪)

கலந்த சாந்தநற் புதுமல ரணிந்து * காற் பாசந்
திலந்த ருக்கரை தண்டுலந் தக்கினை சேர்த்தே
யிலங்கும் வில்வமூ லந்தனிற் கொடுத்தவ ரெழில்சேர்
நலமிசைவன் மங்கல நிறைந்திடு செல்வமா னுறுவரே. (௫)

ஆடி யென்றுரைப் பெயர்பெறு மயனமீ தனைய
நீடி ருஞ்செழுந் தீர்த்தநீ ராடினோர் நீந்தாக்
கோடி பாதகந் தொலைந்திடு மெருகுலந் தன்னைத்
தேடி யேகரை யேற்றுவர் சிறப்புடன் வாழ்வார். (௬)

இடப மாதமீ தெய்திய விசாகநா ளிலகு
தடநி றைந்திடு தண்புன லாடினோர் தம்மைத்
தொடரும் வல்வினை தொலைந்திடும் தொல்குல காலு
மிடமி ருந்திடு புதல்வனைப் பெறுவரந் சேர்வார். (௭)

* காற்பாசம் - பருத்திப்பஞ்சு.

அகழ்பெ ருங்கட லடைகுழும் காசினி யதனி
னிகழு நல்லெழி னிறைந்திடு கன்னியர் நிரம்பித்
திகழ்த ருஞ்செழுந் தீர்த்தநீர் தோய்ந்திடிற் றிருந்தும்
புகழ்கொள் சுந்தரக் கணவனைப் புணருவர் மாதோ.

வேறு.

அக்கணிந் திலகு மையனை தருள்பெற் றவனிமீ தினிற்றிகழ்
மெண்,டிக்கெலாம் புகழுவ் வித்தியா தரர்தந் தீர்த்தமீன் னுரைத்தனன்
னிப்பாற், றுருக்கவெஞ் சாபம் பெறுஞ்சுத ரிசனன் சொலற்கரு மத
[illegible] விமான மேவிவெண் கயிலை தனின்மணி
ழ்ச் திருந்தவர் [illegible]. (௯)

வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௩௧௮.

சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கம்.

விளங்கிய சுதரி சனனெனு மெழில்சேர் வித்தியா தரன்பிறந்
திடுநல், வளம்பெறு மமுத குணத்தினன் குமுத வதியெனும் அவ
ளீதன் னுடனே, கிளர்ந்திடுங் கங்கை மாநதி யதனிற் கெழுமிழு
திடுஞ்சலக் [illegible] நீத்துத் தலைவிழி (௧)
சிவந்திடச் செய்தான்.

அன்னகா [illegible] தேவல னென்னு மரியமா தவன்வரு [illegible]
கை, கன்னதி யாடப் போக்தன [illegible] நற்றவ [illegible]
மன்னிய [illegible] வருந்தக் [illegible]
றுந், தன்னைமே ரரியா [illegible] யாய்ப் போகத் தக்கதென் [illegible] (௨)
னன் சாபம்.

நுந் தெழில்வர நல்கப், பலத்தனை யளிக்கும் வில்வதீர்த் தத்தின் மான்மியம் பகர்குவன் மன்றே. (௧௨)

சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௫௧௦.

வில்வதீர்த்தச்சருக்கம்.

[illegible] ஆத்மா முனிவன் றெடுகட லுடுத்ததொல் லுலகு, னல்வள மிகுந்த நைமிசா ரணிய நலந்தர மகம்புரிந் திருந்த, செல்வமா தவர்க்கு செவிர்நிலி தான னுள்ளமு தம்பொழிந் தெனக்கும் வில்வதீர்த் தத்தின் மகிமையை யெடுத்து விரித்துரை செய்தன்மே யினுல். (௧)

வேறு.

அற்புத வயித்திய நாத வண்ணலு
றற்றபூங் கோயில்சூ ழுத்த ரந்தனிற்
பொற்புறும் புண்ணிய திரட்சி யாமென
விற்றிடை மூன்றினில் வில்வ தீர்த்தமே. (௨)

வியன்புக ழிருடியரம் விசுவ தேவர்நன்
னயம்பெறுந் தெய்வமிந் திரனம் பகலென்
பயங்கர வுருவுள தண்ட பாணியே
யுயர்ந்திடும் விருக்கமேல் வில்வ மூண்மையே. (௩)

சொல்லிய விவர்தமை வணங்கித் தூயதாம்
வில்வமூ லந்தனி லன்னம் மேதகு
நல்லகோ தானமே நவந்து செய்திடற்
பல்லிடு மொன்றினைக் கனந்த மாம்பலன். (௪)

இசைதரும் விசுவதே வர்களி லங்குமென்
டிசைதொறும் வில்வமுலைத் திடையிற் செவ்விதாய்
நசையுறுந் தீர்த்தமொன் றியற்றி நாதனை
யசைவறப் பூசைசெய் தனர னந்தநாள். (௫)

ஆதலா லதன்பெயர் வில்வ தீர்த்தமா
மோதநீர் சூழ்ந்திடு முலகில் வாழ்பவர்
காதலால் வலஞ்செயிற் கயிலை மால்வரை
மேதகு விமானமே லேறி மேவுவர். (௬)

தெளிந்தசித் தமுடைத் தீர்த்த மூழ்கியே
பளிங்கெனத் திருந்திய பானந்தம் பண்புட
னளிந்திடு மனையவ னையன் பூசையை
விளிந்திடா திலகுநல் வில்வ மேந்தியே. (௭)

நித்தியஞ் செய்ஞானன் னியமமாகவே
சித்தியாம் வில்வநற் றீர்த்த தீரமென்
மத்தியா னந்தனில் வந்த ருந்தவ
முத்திசேர்ந் திடமுயன் றியற்றி னின்றனர். (௮)

சிலபகல் கழிந்தபின் றேவ நாயகன்
பலனுறும் வரந்தனைப் புரிந்த வித்தன
னிலகிய தீர்த்தநீர்க் கெழிலிய ரங்கொடுத்
துலகின்மே லாம்பத மூற்றி ருந்தனர். (௯)

அழகிய வில்வம்வாழ்ந் தருகி னின்றிடு
நிழலினின் மூழ்கினர் நெடிய வல்லதீர்
கழன்மிக வருபிர யாகை தோய்பல
னுமழல்வினை யொழிந்திடப் பெறுவ ருண்மையே. (௧௦)

இத்தகு தீர்த்தநீ ராட்டி யீசனை
மொய்த்திடும் வில்வமுக் கிளையி னுணிதம்
புத்திரு ருவமதாய்ப் பூசை செய்தவர்
சுத்தரா குவர்வினைத் தொடர்ச்சி நீங்கியே. (௪௧)

வளர்ந்திடு மாநிலந் தன்னில் வண்புகழ்
விளங்கிடு வில்வதீர்த் தத்து மான்மியங்
கிளந்தனன் கௌதம தீர்த்த மேன்மைமே
யுளந்தனின் மகிழ்ந்திட வுரைத்தல் செய்குவேன். (௪௨)

வில்வதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௩௨௨.

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்.

பெருகிடு பிரம தீர்த்தப் புறந்தனிற் புகழ்சி றந்து
வங்கியங் கடவு டிக்கி லைக்குவிற் கிடையின் மீது
கங்கைமா நதியிற் றூய கௌதம தீர்த்த மன்னுந்
தங்கிய புவமாங் காடு தனக்கதின் சீர்போன் மன்றே. (௧)

சேருநல் விருடி மேலாங் கௌதமன் றிகழுந் தெய்வ
மாருதஞ் சோமன் மன்னும் பாலகன் வளர்வி ருக்கஞ்
சாருமா பிரமம் மூலந் தனித்திவ நானைஞ் செய்வோர்
யாருநம் பேரகந் தங்கும் பாகதி பெறுவ ரம்மா. (௨)

கைதரும் பலனு யுள்ள கவுதம தீர்த்தச் சூழும்
கொய்யுளைத் தரங்க மைம்மாக் குளிர்பசும் பொன்னின் குப்பை
வைதிக மறையோ ருள்ள மகிழ்ந்திடத் தானஞ் செய்வோ
ரெய்தரும் யோகம் யாவு மெளிதினிற் பெறுவர் மாதோ. (௩)

எண்ணிடு மிடப மாத மெய்தபூ ருவநற் பக்க
நண்ணுபஞ் சமியில் விண்ணோர் நயந்திடு மமுதம் போன்று
கண்ணினுக் கினிய தான கவுதம தீர்த்தந் தோய்வோர்
மண்ணுல காள்வர் நீங்கா மதுநுகர் பாவம் போமால்.

வேறு.

கல்விசேர் கவுதமன் றீர்த்த மான்மிய
நல்வள முரைத்தன னயமி கும்பெருஞ்
செல்வம்வாழ்க் கிடத்தருங் கபில தீர்த்தமேற்
சொல்லுவன் றூயசொற் பொருள்வி ளங்கவே.

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௩௨௭.

கபிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கயல்விழி யுமைக்கோர் பாகங் களித்தருள் வயித்திய நாதன்
புயன்மிக வுறைபூங் கோயிற் பாங்கரி னிருதி பாகத்
தியல்பெறு குரோசப் பாதி யெல்லையிற் கபில தீர்த்தம்
வியனுறு மமுதம் போன்று விழைந்திட விளங்கு மன்றே.

வேறு.

தகுதிசே ரிருடி கபிலனற் றெய்வஞ் சங்கர னிரட்சக னெனுமி
யோன், மிகுபுகழ் நிறைந்து விளங்குசெவ் வடிசன் விருக்கமா மனைவி
மூலிற்கிழ்ப், பகுதிபெற் றவர்தான் வணங்கியம் முனிவன் பண்புறு
மந்திரஞ் செபித்தோர், பகுபெரும் பாவ நீங்கிமே லான புண்ணிய (௧)
போகமும் பெறுவார்.

இத்தகு தீர்த்தநீ ராட்டி யீசனை
மொய்த்திடும் வில்வமுக் கிளையி னுனிதம்
புத்திபூ ருவமதாய்ப் பூசை செய்தவர்
சத்தரா குவர்வினைத் தொடர்ச்சி நீங்கியே. (கசு)

வளர்ந்திடு மாநிலந் தன்னில் வண்புகழ்
விளங்கிடு வில்வதீர்த் தத்து மான்மியங்
கிளந்தனன் கௌதம தீர்த்த மேன்மைமே
லுளந்தனின் மகிழ்ந்திப வுரைத்தல் செய்குவேன். (கஉ)

வில்வதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கஉஉ.

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்.

பெருகிடு பிரம தீர்த்தப் புறந்தனிற் புகழ்சி றந்த
வங்கியங் கடவு டிக்கி லைக்ஙலிற் கிடையின் மீது
கங்கைமா நதியிற் றூய கௌதம தீர்த்த மன்னுந்
தங்கிய பவமாங் சாடு தனக்கதின் சிப்போன் மன்றே. (க)

சேருநல் லிருடி மேலாய் கௌதமன் றிகழுந் தெய்வ
மாருதஞ் சோமன் மன்னும் பாலகன் வளர்வி ருக்கஞ்
சாருமா பிரமம் மூலந் தனிற்றிலை நானைஞ் செய்பவர்
யாருநம் போகந் துய்த்துப் பரகதி பெறுவ ரம்மா. (உ)

வைகதரும் பலனு முள்ள கவுதம தீர்த்தச் சூழற்
கொய்யுளைத் தரங்க மைம்மாக் குளிர்பசும் பொன்னின் குப்பை
வைதிக மறையோ ருள்ள மகிழ்ந்திடத் தானஞ் செய்வோ
ரெய்தரும் போகம் யாவு மெளிதினிற் பெறுவர் மாதோ. (௩)

எண்ணிடு மிடப மாத மெய்தபூ ருவநற் பக்க
நண்ணுபஞ் சமியில் விண்ணோர் நயந்திடு மமுதம் போன்று
கண்ணினுக் கினிய தான கவுதம தீர்த்தந் தோய்வோர்
மண்ணுல காள்வர் நீங்கா மதுநகர் பாவம் போமால்.

வேறு.

கல்விசேர் கவுதமன் றீர்த்த மான்மிய
மல்வள முரைத்தன னயமி கும்பெருஞ்
செல்வம்வாழ்க் கிடத்தருங் கபில தீர்த்தமேற்
சொல்லுவன் றூயசொற் பொருள்வி ளங்கவே.

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கஉ௩.

கபிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கயல்விழி யுமைக்கோர் பாகங் களித்தருள் வயித்திய நாதன்
புயன்மிக வுறைபூங் கோயிற் பாங்கரி னிருதி பாகத்
தியல்பெறு குரோசப் பாதி யெல்லையிற் கபில தீர்த்தம்
வியனுறு மமுதம் போன்று விழைந்திட விளங்கு மன்றே. (க)

வேறு.

தருதிசே ரிருடி கபிலனற் றெய்வஞ் சங்கர னிரட்சக னென்
போன், மிருபுகழ் நிறைந்து விளங்குசன் மகன் விருக்கமா வனைத்
மூலிற்கிழ்ப், பருதிபெற் றவர்தான் வணங்கியம் முனிவன் பன்பு
மந்திரஞ் செபித்தோர், பருபெரும் பாவ நீங்கிமே லான புண்ணிய
போகமும் பெறுவார். (உ)

அலகிடின் மீன மாதமீ தபர பக்கவட் டமிதனி லணைய, நல
மிகு தீர்த்தந் தோய்ந்துகோ தான நறுமணங் கமழத்தி யயனைக், குல
மறை யவர்கட் களித்திடி லொன்றுக் கனந்தமாம் பலன்கொடுப் பே
னென், றலகினிற் கொடாதோன் சுவானமாய்ப் பிறப்ப னுழி
குவன் முழுகினப் பாவம். (௩)

பெருமைசேர் கபில முனிவரன் வளர்வெண் பிறையணி யண்
ணலைத் துதிசெய், திருவிலத் தெவர்க்கும் விழைந்தன நல்கு மெழில்
வரம் வாங்கின னதனு, லருமகப் பேறில் லாதவ ரணைய தீர்த்தமாங்
குரைசெயுந் தினத்திற், சுருதிடு முதய காலமூழ் கிடினற் கல்விசேர்
புதல்வனைப் பெறுவார். (௪)

வேறு.

எந்தைதான் மறவா தேத்தி யெண்ணருந் தவம்பு ரிந்து
சிந்தைகூர் கபிலன் றீர்த்தச் சிறப்புரை செய்தே னிப்பால்
வந்துமூழ் கினர்தம் பாவந் தீர்த்துநன் மகிழ்ச்சி நல்குஞ்
சுந்தரச் சோம தீர்த்த மகிமையைச் சொல்வே னம்மா. (௫)

கபிலதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௩௰.

சோமதீர்த்தச்சருக்கம்.

இந்துவாழ் வேணி வயித்திய நாதன் கெழின்மிகு மருத்துவன்
திசையி, லைந்தவிற் கடையிற் சோமநற் றீர்த்த மமுதமா மெனத்திக
ழ்ந் தொளிரும், வந்ததின் முழுகு வோர்தமை யொழிந்து மன்னுபா
தகமகன் றோடு, முந்தைநாட் சித்திர முதப்புன ரேய்ந்து முழுமதி
தவம்புரிந் திருந்தான். (க)

மன்னிய குருவின் மனைவியைப் புணர்ந்து வரும்பவந் தீர்ந்திட
வன்றே, யன்னவந் தீர்த்தக் கரைதனின் மூன்று வருடநற் றவம்
புரிந் திருந்த, பின்னொழுந் தருளி வயித்திய நாதன் பேறளித் தரு
ளினன் பிரிந்து, துன்னுபா தகங்க டீர்ந்தனன் மேலாந் தூயநன்
மகிழ்ச்சியுந் தனனே. (உ)

தொல்லுல கதனின் மூழ்குந ரிட்ட காமியம் பெற்றிடச் சுழு
நல்வரங் கொடுத்துத் தன்னுல கதனை நண்ணின னற்றைநாண் முத
லா, வெல்லைகண் டதன்பேர் சோமநற் றீர்த்த மென்றுரைத் தனரி
தற் கம்மா, வல்லறீ ரிருடி வருயாத் துவாச னயிர்மதி தெய்வமா
குவனே. (௩)

பாலக னிரிட னெனுமுனி வரன்சூழ் பலன்றரும் விருக்கமர்
தார, மேலதா மிடப மாதமுற் பக்கம் விசாகநாண் முழுகிடிற் பிதா
வை, யேவைவார் குழனல் லன்னையைக் கொன்ற பாவமற் றனைய
பா தகமு, மோலமிட் டோடு மிந்திர னயன்மா றுலகம்வீற் றிருந்
துவீ றுறைவார். (௪)

வேறு.

மறையவர்க் கன்ன தான மன்னுகோ தானந் தீர்த்தத்
துறையகத் திருந்து தீர்த் தோங்கிமேல் வளர்ந்து நின்ற
நறைகமழ் விருக்க நீழ லையந்துசெய் தவர்கள் பார்மே
னிறைபெருஞ் செல்வம் பெற்று நீடூழி காலம் வாழ்வார். (௫)

நன்மைசேர் பலன ளித்து நவிலரு மகிமை பெற்று
மன்னிய சோம தீர்த்த மான்மிய முரைத்தே னிப்பால்
பன்னரும் புகழ்ப டைத்த பராசர தீர்த்த மென்னும்
அன்னதின் வகையிற் கேட்போர் தமக்கருள் பெருகச் சொல்வேன். (௬)

சோமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௩௬.

பராசரதீர்த்தச்சருக்கம்.

அங்கசந் தான தீர்த்த மடுத்திடுந் தென்பால் மாறு
பங்கினன் றன்னை யேத்தும் பராசரன் றீர்த்த மன்னு
மங்கள ஞான தீர்த்த மாகமுன் மற்றம் மேலோன்
பொங்கவே செய்த வாற்றுந் பொற்புறு மப்பேர் பூணும். (௧)

வேறு.

பகர்ந்திடு மிருடி பராசரன் றெய்வம் பன்புசேர் சண்டிநா
யகன்சீர், புகழ்ந்திட வரிய விரட்சகன் வருணன் பொலிவுறும் விரு
க்கமா மிரமா, மகந்தனி லன்பு கூர்ந்திவர் மலர்ச்சே வடிபணிந் தா
மிச நீழன், மகம்புரி பலனும் வெண்ணிறக் கோவை மறையவர்க்
களித்திடின் மாதோ. (௨)

புண்ணிய தீர்த்தம் படிந்துபின் றணிந்து பொற்புறு கந்தவேள்
மனுவை, புண்ணிறை யன்பாற் செபித்திடி லொன்றுக் கனந்தமாம்
பலன்களுண் டாகு, மண்மிசை மன்னர் திரவியங் குரவர் மனைத்திர
வியமப கர்ப்போ, னண்ணிடும் வேதம் விற்பவன் முதலோர் மூழ்
கின நலன்பெறு குவரால். (௩)

வினைத்தவக் கணத்திற் பாவகோ டிகளை நீங்குவர் நவமிமுத
லா, மனைத்தையும் பெறுக ரட்டசித் திகளு மவர்தமக் கேவல்கேட்
டிருக்கு, தனைத்தருந் தெய்வந் தேடினுங் காணுச் சங்கர னுருவ
ரென்னே, வினைத்தெனை வளவாப் பராசர தீர்த்த மதிலொரு பொ
ழுதுமூழ் கினர்தாம். (௪)

ஐப்பசி மாதச் சுக்கில பக்கந் தமர்ந்திடு தசமியி லினைய
பொற்புறு தீர்த்த மூழ்கினர் பதினுயிரமரும் புரவியா கஞ்செய்
நற்பலன் பெறுவர் நன்னுமன் றி நவிலருங் கயிலைமால் வரையைக்
கற்பகா லத்து நீங்கிடா திருந்து காதலுட னின்புறுற் றிடுவோர். (௫)

வேறு.

வார்கட லுலகினின் மகிமை பெற்றெழிற்
பேருறு பராசரப் பெருஞ்சி றப்பெடுத்
தேர்பெற வுரைத்தன னிராம தீர்த்தஞ்
சீர்பெறு சருக்கமேற் றிகழக் கூறுவேன். (௬)

பராசரதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

திருவிருத்தம்-௩௪௪.

இராமதீர்த்தச்சருக்கம்.

அலகில்சீர் வயித்திய [illegible]
திலகிடு நிருதி பாகத் தெய்தும்வித் திடையோர் மூன்றி
னலமிகு மிராம தீர்த்த சவிதும்வா னமுதம் வந்து
நிலமிசை யிருந்த தென்ன நிறைந்துதான் விளங்கு மாதோ. (௧)

மத்தநாண் மலர்சேர் வேணி வயித்திய நாதன் மன்னு
முத்திமா நகரின் மேன்மை முறைமையை மறையோர் கூறச்
சித்தர்தா முணர்ந்து வாசஞ் செய்தகா ரணத்தான் முன்ன
ரத்திருத் தீர்த்தஞ் சித்த தீர்த்த [illegible] றம்மா. (௨)

வேறு.

இனையவற் புதமாஞ் சித்ததீர்த் தத்திற் இராமதீர்த் தப்பெயர்
வரவு, தனையுரைக் குவன்முன் றசரத னரிமாத் தாங்குபொற் றவி
சின்வீற் றிருந்து, புனைமணி மௌலி யாசர்வந் திறைஞ்சப் புகழ்
படைத் தயோத்திமா நகரி, லனையென வருளுயிர்க் கலகளித் தவ
ரோ ரறுபதி னுயிரம் வருடம். (௩)

வேறு.

திங்கண்மும் மாரி பெய்யத் திருவிளம் புரந்து செங்கோல்
பொங்கிய மகிழ்ச்சி வாய்ந்து புரவலன் செலுத்து நாளி
னங்கண்மா நிலம ளிக்கு மரசிளங் குமர னின்றித்
தூங்கால் வேள்வி வேதஞ் சொல்லுமந் திரத்தாற் செய்தான். (ச)

புத்திரன் றன்னை வேண்டிப் புரவலன் செயும்யா கத்தி
னுத்தம மான தூய வோதனம் வந்த வாற்றுற்
சித்தசன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து தெரிவையர் [illegible]
பத்தினி மார்க ளுண்டு புதல்வரைப் பயந்தா ரன்றே. (ரு)

[illegible] செய் யுரிமை வாய்ந்த வனையரின் மூத்தோன் [illegible]
[illegible] லைபக்கதாய் முகுந்தன் வந்து
தரணியிற் பிறந்தான் றேவர் தந்துய ரகற்ற வன்றோற்
குரமிகு மிராம னென்றே யுலகெலா முரைப்பச் செய்தான். (சா)

ஆங்கவ னிளையர் தம்மோ டாயுதப் பயிற்சி யானை
யோங்கிய குதிரை யேற்ற மூரமிகு மிரத மூரும்
பாங்குறும் வித்தை வெல்ல வல்லமல் லாயுதம் பார்மே
லீங்கிவற் கிணையே யில்லை யென்றிடக் கற்று ணம்மா. (எ)

விறன்மிகும் விசுவா மித்திரன் செய்திடும் வேள்வி தன்னை
நிறைவுறச் செய்து நீண்ட கல்லுருச் சாப நீங்கி
நறைகமழ் குழல்சேர் மாது தன்மனை நண்ணல் காட்டி
முறைமையான் முனிவன் பின்போய் மிதிலைமூ தூரைச் சேர்ந்தான்.

வளமிகு மிதிலை யென்னு மாநகர்ப் புரக்கு மன்ன
னளவில்சீர் மகிமை பெற்ற வில்லினை யரசர் மைந்தர்
தளர்வுற வெடுத்த நாணேற் றாகர்தமக் குரிய வின்ன
விளநலம் பெற்ற மாதென் றிசைபெற வுரைத்தி ருந்தான். (௯)

இளமுதஞ் சிலைகு னித்தோர்க் குரியளென் றிசைத்த வாற்றுற்
களமிகு தனுவைக் கையி லெடுத்துநா ணேற்றக் காணு
முளமது முதிர்ந்த வாற்றுன் முழுது [illegible]
சனகன்வல் புதல்வி தன்னைத் தரும்புக ழிராமற் கீந்தான். (கO)

எழினலம் படைத்த சீதை தன்னுட னிராமன் போதும்
வழிதனிற் பரசு ராமன் வந்துவின் முறித்த வெற்றி
பழுதெனப் பகர்ந்தென் வில்லைப் படிமிசை வளைத்தி யெனி
முழுதவில் லாளி யென்றே மொழியவக் கணங்கு னித்தான். (கக)

மன்னவன் றனது மைந்தர் நால்வரின் வேத வாய்மை
முன்னவன் றனக்குச் செம்பொன் முடிதரித் தரசளிப்பத்
தன்னுளத் தெண்ணும் போது தயங்குகை கேசி வந்தே
யென்னிளை தனையென் மைந்தற் கெழின்முடி சூட்டு கென்றாள். ()

வரமுனங் கொடுத்த வாற்றுன் மன்னவன் மறுத்தல் செய்யான்
விரவுபே ரின்னல் கூர்ந்தான் விளைந்தவா றறிந்து முன்ன
மரவணைத் துயின்றோ னன்பு மிகுமிலக் குமனை சீதை
தரைவரப் பன்றூட் யோர்ந்தான் றண்டகா ரணியத் தம்மா. (க௩)

ஆயிடை யுபய காவே ரியினடு விருந்தே யம்மா
வேயும்வல் வினைதீர்த் தாளு மிறைவன்பூங் கோயி லுறைந்த
காயுவெங் கோபச் செங்க ணிருநிதன் றிசையிற் கங்கை
தோயும்பல் லனவிக்குந் தீர்த்தஞ்சூழ் திருத்தல் கண்டான். (க௪)

வேறு.

மன்பதை புரக்கு மிராமனை [illegible] வளமிகு தீர்த்தத் [illegible]
யின்புறு வேலை [illegible] விரைமலர்த் [illegible]
தன்குலப் பிதிர் [illegible] செய்து தன்னுள மகிழ்ச்சி [illegible]

னென்றும், துன்பமிங் குவர்பே ரின்பமும் பெறுவார் தூயநீ ராடி
னர் மாதோ. (கரு)

இலங்கிடு மிருடி கதீட்சனென் றோர்வ கிராமண்மற் றிரட்சக
னெனும்பேரான், வலங்கொள்சீ ரிலக்கு மனைவளர் விருக்கம் வன்னி
யம் மூலமீ தினினன், னலம்பெறு காட்டன் வருடைக்குங் குமஞ்சேர
[illegible] தருவ நீக்க, இலங்கணி [illegible] செய்கையிற் குனைந்
செயிற்பல ருன்றுகோ டியதாம். (கசா)

வேறு.

அன்னதா வுலகினி லிராம தீர்த்தமாம்
பன்னரும் புகழ்ப்பெயர் படைத்த தேர்பெற
வின்னுயிர்த் தலர்தனி லிராமன் செய்திடு
நன்னெறி சடாயுமான் மியக விற்றுமேல். (கஎ)

இலகுசீ ராம தீர்த்தத்தின் மேன்மைசொல்
லலகின் றன்னினீ நன்னெ றிக்குணம்
விலகிய கொடியனுந் துசில வேதியன்
பலமுறு சருக்கநற் பண்பு கூறுவேன். (கஅ)

இராமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-இகஉ.

துசிலச்சருக்கம்.

பண்வரு மரம்பையர் நடம்பயில் பசும்பொ
னண்டருல கத்தினு மன்றநல் வளஞ்சூழ்
தண்டலை யுடுத்திசை தழைந்தெழில் கொழிக்குங்
குண்டிடை புரப்பெருமை கூறவரி தாமால்.

வேறு.

ஒண்டுறைச் சுதைசெய்வாய் மதகி னூடுபோய்
மண்டிநீம் புனறவழ்ந் தேறி வால்வளை
தண்டலா ளமுழுயிர்த் திலகுந் தண்பணைக்
குண்டிடை புரத்தில்வாழ் மறைக்கு லத்தினன். (உ)

பழிபடு சிந்தனை யொழிந்த பண்பினன்
வழிபடு பன்னெறி யொழுகும் வாய்மையா
னொழிவின் மிகு மெக்கிய சீல னென்றுதா
மொழிகுவ ரனையவன் மூன்றாமை யாம்பெயர். (ஙு)

எண்ணரும் புகழ்நிறைந் திலகு மன்னவன்
பண்ணிய தவப்பலன் பலித்த தாமென
நண்ணினன் மனைவியர் நலத்தி னுள்பெயர்
புண்ணிய வதியெனப் புகல்வர் யாவரும். (ச)

உத்தம குணத்தினு ளுமைமயி டத்தாரந்
பத்தியுள வவள்பதி விரதை கேளிர்கள்
மித்திர ராகமே சகுந லத்தினுள்
புத்திரன் றனைச்சிறு பொழுதி னீன்றனள். (ரு)

தொட்டனைத் தன்னவன் றனக்குச் சூழ்பெய
ரிட்டனர் துசிலனென் றினமை யெய்தினன்
விட்டுயிர் நீங்கிமே லுலக மெய்தினர்
இட்டமா முத்தரக் கிரியை செய்திலன். (சு)

இவிய ரொழுகு முருவி னுடனளிர்
[illegible] காயினொடும்
பாவிய [illegible] தனனென்று பாருளோர்
ராவிசேர்ந் திடத்தழித் தமுதி ரங்கினர். (எ)

கலையாம் பருவம்வந் தெய்தக் காமனல்
வேலைபார்த் தூசுகம் விடமெ லிந்தனன்
வாலைசேர் விழிப்பொது மகளிர் வெய்யிகர்
தோளையே விழைந்தனன் றுசிலன் சாலநாள்.

பொருடனக் கின்மையாற் புகுந்தி ராவினிற்
றிருடர்போ லின்கடைத் தெருவி னிற்றனர்
தருகிறே னென்றுதாம் பூல மாதியைப்
பெருகிடும் யாவையும் பேசி வாங்கியே.

...விழியிரு ளீந்து மற்றைநா
ளாவனத் தோன்பொரு ளடுத்துக் கேட்டபின்
றுவனைக் குரங்கெனத் தாண்டித் தந்ததுன்
டோவெனக் கஞ்செயா துரைத்தி யென்றனன்.

இல்லையான் வாங்கின தன்றெ னிற்கணக்
கொல்லலீர் காட்டிதி யுறுதி யாகவே
யெல்லைகண் டென்கைநல் லெழுத்துங் காட்டிட
வல்லையேற் சொல்லென வழக்கு ரைத்தனன்.

கொடுத்தன னென்றுபொய் சொல்லுங் கொள்கைதா
னடுக்குமோ வாணிகஞ் செயும வற்கது
கெடுத்திடு நினைவென வறியச் சேடியீ
விடுத்திடு மென்றுசொல் மொழிவி ளம்பினன்.

இல்லறம் புரிந்திடு மியல்பி னூருறை
வல்லரன் புகும்வழி பார்த்து மற்றைநா
ளல்லிடைக் களவுசெய் தளித்து வேசியைப்
புல்லியே பற்பல பொழுது போக்கினன்.

மன்னுபுன் னியதினம் வந்த காலையி
லிந்நதி படிந்தொரு நாள தாயினுஞ்
சென்மமத் தியிற்செயஞ் செய்தி ருந்திலன்
புன்மதி யினரைகண் புற்று நின்றனன். (௧௪)

அடுத்தவர் வறுமைகண் டிரங்கி யன்புடன்
கொடுத்திடு மவர்தமை யிகழ்ச்சி கூறினன்
கெடுத்தனன் பலையர் சார னென்னவா
தெடுத்துரைத் தந்தணர்க் கிம்சைகள் செய்தனன். (௧௫)

வேறு.

கன்மனக் கொடியன் காலங் கழித்திடு நாளிற் றீரா
வன்மைசேர் குமர கண்ட வலிப்பெனும் வியாதி வந்து
துன்னிய ததனாற் றேசந் தொறும்புகுந் துயிர்த்து மாழ்கி
யின்னதென் றெண்ணரிக் காறு விடந்தொறும் விழுந்து நொந்தான்.

உபத்திர வசத்தாற் றேக மொடுங்கியே மெலிந்து வாடிக்
கபத்தொடு கூடித் துன்பக் கடலிடை முழுகிப் பன்று
ளிபப்பரு வனத்தி னெல்லை கடந்துபோய் வயித்திய நாத
சுபத்தலத் திராம தீர்த்தத் தாயதி ரத்தைச் சார்ந்தான். (௧௬)

உற்றது மீன மாத வுத்தர பருவஞ் சேர்ந்த
நற்றின மதினை டுங்கி விழுந்தன னினைய தீர்த்தப்
பொற்புறு முன்னர்ப் போழ்ந்த கரையுதை பட்டி டித்த
தற்புதப் புனலிற் பின்ன ரவனுட லினைய வீழ்ந்தான். (௧௭)

வல்வினைப் பயனால் வந்த வலிப்பெனும் வியாதி நீங்கி
யொல்லையி னழுத முண்டோ ரொளிமிகு முடலின் வாய்ந்து
நல்லெழில் கொழிப்பக் கண்டா னன்மறை யவர்கள் யாக்கா
லெல்லகா ணரிய தீர்த்த மகிமைகேட் டின்ப முற்றான். (௧௮)

கலையாம் பருவம்வந் தெய்தக் காமனைக்
கொலைபார்த் தாககம் விடமெ லித்தனன்
வாலைசேர் விழிப்பெயா து மகளிர் வெய்திகர்
தோலையே விழைந்தனன் சுசீலன் சாலவே.

பொருடனக் கின்மையாற் புரந்தி ராவினிற்
றிருடர்போ னின்கடைத் தெருவி னிற்றனர்
தருகிறே னென்றுதாம் பூவை யாதியாய்ப்
பெருகிடும் யானையும் பேசி வாங்கியே.

...விழியினோடு ஈந்து மற்றைநா
ளாவணத் தோன்பொரு ளடுத்துக் கேட்டபின்
றவனைக் குரங்கெனத் தாண்டித் தந்ததுண்
டோவெனக் கஞ்செயச் சுரைத்தி டென்றனன்.

இல்லையான் வாங்கிலை யன்பெ டிற்கணக்
கொல்லைநீ காட்டுதி புகுதி யாகவே
யெல்லைதான் பெண்ணைகல் லெழுத்துங் காட்டிட
வல்லையேற் சொல்லென வழக்கு ரைத்தனன்.

கொடுத்தனை யென்றுபொய் சொல்லுங் கொள்கைதா
னடுக்குமோ வாணிகஞ் செயும வற்கது
கெடுத்திடு தீவினை வழியிற் கேடிலி
யடுத்திடு மென்றுசொன் றொழிந்தி லம்பினான்.

இல்லறம் புரிந்திடு மியல்பி னிருந்தை
வல்லரன் புருஷனுமி பார்த்த மற்றைநா
ளல்லிடைக் களவுசெய் தவித்த வேலையைப்
புல்லியே பற்பல பொழுது போக்கினான்.

மன்னுபுன் னியதினம் வந்த காலையி
லின்னதி படிந்தொரு காள தாயினுஞ்
சென்மமத் தியிற்செயஞ் செய்தி ருந்திலன் (கச)
புன்மதி யினையிகன் புற்று நின்றனன்.

அடுத்தவர் வறுமைகண் டிரங்கி யன்புடன்
கொடுத்திடு மவர்தமை யிகழ்ச்சி கூறினன்
கெடுத்தனன் பலரையச் சார னென்னவா (கரு)
தெடுத்துரைத் தந்தனர்க் கிம்சை செய்தனன்.

வேறு.

கன்மனத் தொடியுன் னாளைக் கழிந்திடு நாளிற் றீரா
வன்மைசேர் குமர கண்ட வலிப்பெனும் வியாதி வந்து
துன்னிய துதனற் றேசந் தொறும்புகுந் துயிர்த்து மாழ்கி
யின்னதென் றெண்ணிக் காணு விடந்தொறும் விழுந்து நொந்தான்.

உபத்திர வசத்தாற் றேக மொடுங்கியே மெலிந்து வாடிக்
கபத்தொடு கூடித் துன்பக் கடலிடை முழுகிப் பன்னு
ளிபப்பரு வனத்தி னெல்லை கடந்துபோய் வயித்திய நாத (கசு)
சுபத்தலத் திராம தீர்த்தத் தாயதி ரத்தைச் சார்ந்தான்.

உற்றது மீன மாத வுத்தர பருவஞ் சேர்ந்த
நற்றின மதினை நீங்கி விழுந்தன னலைய தீர்த்தப்
பொற்புறு முன்னர்ப் பொழிந்த கரையுறை பட்டி டிந்த (கஎ)
தற்புதப் புனலிற் பின்ன ரவனுட னலைய வீழ்ந்தான்.

வல்வினைப் பயனால் வந்த வலிப்பெனும் வியாதி நீங்கி
யொல்லையி லழுத முண்டோ ரொளிமிகு முடலின் வாய்ந்த
நல்லெழில் கொழிப்பக் கண்டா னன்மறை யவர்கள் யாக்கை (கஅ)
யெல்லைகா ணரிய தீர்த்த மகிமைகேட் டின்ப முற்றான்.

அவிர்ந்திடு மனந்த ஞான துசிலனுக் கற்றை ஞான்று
தெளிந்திடு ஞான சிந்தங் கிடைத்தலாற் றிருந்து வாய்ந்த
பளிங்குவெண் டிரைகொ ழித்த பரவையு ளுலக மீதிற்
குளிர்ந்திடு சித்த தீர்த்த மெனப்பெயர் கூறு கின்றார். (௨௦)

வேறு.

பகர்பதி னாயிரம் வேள்வி செய்பல
னிகமதி னிலங்கிடு பிரம தீர்த்தநீ
ரகமகிழ்ந் தாடினர் பெறுவ ரன்றியும்
புகழ்சிவ லோகமே பொருந்தி மன்னுவார். (௨௧)

துலவிய மறைக்குலத் துதித்துக் கூறருங்
கலதிருந் துசிலவே தியன்செய் காதையி
னலர்புக ழுரைத்தன னாதி காவிரிப்
பலமிகு சருக்கமேற் பகுத்துக் கூறுவேன். (௨௨)

துசிலச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௫௮௪.

ஆதிகாவிரிச்சருக்கம்.

பொற்புறு வயித்திய நாத புனிதனுக் கிலகு மேல்பால்
விற்கிடை யிரண்டின் மன்னும் விளங்குகத் தருவ தீர்த்த
முற்பக ரிருடி வாய்மை மொழிசொல்வார்க் கவன்சூழ் தெய்வம்
பற்பலர் புகழ்கோ பால னிரட்சக னிருதி பார்மேல். (௧)

தழைத்திடும் விருக்க மாய்ந்த சண்பகத் தருநல் லாச
மிழைத்தசந் தனமி ரந்த மிளிருங் குமம தெத்த
விழைந்திடு மனத்தி னோடு விருக்கமூ லத்திற் றூனன்
குழைந்ததா னன் செய்யி [illegible] கோடிய தாகப் பல்கும். (௨)

துதிபெறு மேட மாத சுக்கில பக்கந் தன்னில்
வதிதிரு திகையிற் சுக்கிர வாரமுஞ் சேரு ஞான்றின்
விதியுட னினைய தீர்த்த முழுகினர் வேண்டும் போகஞ்
சதுர்பெறப் பெறுவ ரையன் சரணமும் பெறுவர் சாற்றின். (௩)

அடுத்திடுந் துலாமா தாந்த மாந்தின மூன்றி னுஞ்சீர்
மடுத்திடுந் தீர்த்த மூழ்கின் மன்னிய வயுத மாண்டு
தொடுத்திடுங் கங்கை தோய்ந்த தொகும்பலன் பெறுவ ரன்றிக்
கடுத்தனை யுண்ட நாதன் கைலைமால் வரைமேல் வாழ்வார். (௪)

ஆரணம் புகழ்ந்து போற்று மினையநற் றீர்த்தந் தன்னைத்
தாரணி தன்னி லாதி காவிரி யென்பர் தக்கோர்
காரணங் கூறிற் கும்ப முனிவரன் கையி லேந்து
மேரணி கொண்டு வாய்ந்த குண்டிகை யினைமுன் வைத்தான். (௫)

தன்னிதி மவனிற் றீர்த்த நாயகி யாங்கா வேரி
புன்னிறை காதல் கூர்க்கே யொருதின மகிழ்ந்து வாராய்
பன்னினன் மற்றை ஞான்று ப[illegible] கையெ டுத்துப்
புண்ணிய முனிவன் சைய மால்வரைச் சாரல் போந்தான். (௬)

வேறு.

கோதி லாப்புகழ்க் கும்பமா முனிவனால் விளங்கு
மாதி காவிரிச் சருக்கமீ துரைத்தன னன்றே
றேது சாபம்வந் துற்றநற் கருவர்கள் சாபந்
தீது நீங்கிடு சருக்கமேற் செப்புவன் மாதோ. (௭)

ஆதிகாவிரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௫௯௧.

கந்தருவர்சாபநீங்குசருக்கம்.

அன்னமா முனிவன் பின்ன ரநேகநல் வளத்த வூழ்ந்து
மன்றமல் வரையி லேயன் மகாரதி வனைந்திப் பூசை
தன்னையன் புறுகச் செய்தான் றமனிய வுலகி னின்று
மின்னிடை மடவார் சூழ விளங்குகந் தருவர் வந்தார். (௧)

கருத்தமை காத லோடு கடமுனி வரனை யந்த
விருத்திசை யிலிங்க பூசை செய்வது கண்டார் வீறு
மிருப்பதே யன்றி மண்ணி னிலிங்கமேற் றெய்வ முண்டோ
வருச்சனை தனிற் றவஞ்செய் தனக்கென நகைத்தா ரம்மா. (௨)

அவஞ்செய்து பொழுது போக்கு கின்றனை யென்றன் றேர்கள்
னென்றனை யிகழக் கண்கள் சிவந்தனை கோப வெந்தீ
நிலத்தெழு பொறிகள் சிந்த நின்றிவ ரவரை நோக்கித்
தவம்பெறு முனிவன் வாக்காற் றனித்தனி சபித்தான் மாதோ. (௩)

உத்தர வெழுவிற்கொள் புக்கு முருக்கொள்கக் காண்சிறந்த
சுந்தர வருணன் மேன்மை நிகழ்மனோ காரி யன்றிச்
சித்திர வனப்பு வாய்ந்த சித்திரசேனன் றூய வர்க்கும்
புத்தமு தனைய சித்தி ராதனென் புகழ்ப டைத்தோன். (௪)

சந்திய னைவர் தம்மை வெகுளித் திரம்லி கர்ணை
மூன்மைகான் முடஞ்ச ரீர முழுவதுங் கரான மாகித்
தாங்கருந் துயரின் மூழ்கக் கடவதென் றுரைத்தான் சாப
மேன்மியம் முனிவன் பாத மிறைஞ்சியே கேட்க லுற்றார். (௫)

அம்மினைப் பெற்று நன்று யதினைப் பெறுக யாங்க
ளுய்யுமித் துயர நீங்க வுனதரு ளெங்கு காணேத்
தழும்லிழு மையன் செய்ய தாமரைத் தாளின் வாய்ந்த
நிழலினைப் பிரியா நெஞ்ச நிறைதவ முனிவ னென்றார். (௬)

என்றவ ருரைத்த வேலை பிரான்றிய வளாக்க ரூமிக்
கன்றுமை யேந்து நாதன் கருணைசெய் தளித்த வல்யான்
தென்றிசைப் போதும் போது நிகழ்ந்திடும் வயித்திய நாத
வென்றிருந் தலத்தின் முன்னம் விருப்புறத் திருந்தே றினான்.

அப்பெருந் தலத்தின் மேல்பா லற்புத மாகி யொன்றிச்
செப்பிட லரிதா யாதி காவிரி யொளிரு நீர்
றிப்பொழு தெய்தி மூழ்கி லேழ்துயிர் சாப நீங்குஞ் (௮)
செப்பருந் திவ்ய தேகந் திருந்திடப் பெறுவி ரென்றான்.

வரமுனி யாணை யேற்று வயித்திய நாதஞ் சார்ந்து
சாந்தி யதின்வி லெண்ணித் தாய தாந் தீர்த்த மூழ்கி
யுயர்திரு பாவ நீங்கி யொளிசெய்கவ் வுருவம் பெற்றார் (௯)
பரவுதற் றுருவ தீர்த்த மென்றது முதற்ப கர்ந்தார்.

வேறு.

தெய்வ நாயகன் வயித்திய நாதன் செக்தனி ரதபமலர் தேர்ந்து
வைவருந்தனை வியருட லலங்கு பொன்றுல இலிங்கமுந் தென்
னைத், தய்ய கல்லியை பயின்றகந் தருவர்கள் சூழ்ந்த நம்முனி யென்
னன், வெய்தி யின்பமுற் றெய்தினா னென பேரின்ப மெய்ப்பெறும் பெ (௧௦)
ற்றார்.

வேறு.

கந்தருவ தீர்த்தமொரு பொழுது மூழ்கிற் கன்னியவதித்தார்
செவிடர்கைகான் முடமதரினோர், கந்தரமைந் தருப்பெறுவர் செங்
கோல் வேந்தர் துணைபிரியா வன்புசெய்யப் பெறுவ ரன்றிச் செல்வப்
திருமங் கலம்பெறுவர் கல்வி வாய்ந்து நிகழ்ந்திடுந் திரன்றன்னைப்
பெறுவர்பேருசிதக, வந்திமுதி யானக்கமிரான் சாகை யென்று மெய்யமாக (௧௧)
வரையிம்பம் பெறுவ ரன்றே.

வேறு.

பிறங்குதன் னுலகந் தன்னிற் பெருகெழின் மேன்மை பெற்றுச்
சிறந்தகந் தருவர் சாபந் தீர்ந்தது சொன்னே னிப்பாற்
கறங்குவெண் டிரைகொ ழிக்குங் கடலுடுத் திலகும் பார்மே
லறந்தழை மிருத சஞ்சீ வனநல முரைப்ப னம்மா.

கந்தருவர்சாபநீக்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩௦௩.

மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கம்.

திருமலி வயித்திய நாத னிர்புகழ்
பெருகுபூங் கோயிலின் பிறங்கு முத்தரத்
தொருகுபோ சந்தனி னுலகம் போற்றிடு
மிருதசஞ் சீவனத் தீர்த்த மேவுமே.

இருடிகா ளிடனதற் கிலகுந் தெய்வமோ
ரொருவருங் கார்த்திகைமேற் பொருந்தி ரட்சகன்
வருபுகழ் வீரபத் திரன்வ னாந்திடு
திருவருச் சனைமெனச் சாற்று நூல்கள் நூல்.

ஈங்கிவர் தமைவலஞ் செய்து நைந்துநெ
யோங்கிய தருவினைப் பணித்து யர்ந்திடுந்
தேங்கமழ் நறும்புனற் றீர்த்த மூழ்கியே
யாங்கமர் தருவலி விழல கந்தனில்.

சீரணி தாம்பிரத் திலகு வாய்ந்திடு
பூரண கும்பம்வைத் தருமம் பொற்புறும்
வாரணி வளமுலை மடந்தை யாதியாய்த்
தாரணி தனிற்செயுந் தான முத்தமம்.

பரவுசீர் விருச்சிக மாதம் பாங்குற
விரவிய பருவகா லத்தின் மேன்மையுந்
தரணியிற் சந்ததி விருத்தி [illegible]
திரமுறப் பெற்றிடுஞ் செல்வ ராகுவார்.

ஆதிமத் தியார்ச்சன காத னென்றநிற்
சோதிசூ ழிலிங்கமொன் றிலகுஞ் சூழ்மனம்
பேதியா தன்புமேற் பெருகப் போற்றுவோர்
[illegible] இன்ப மேவுவார்.

வேறு.

[illegible] குயித் தீர்த்தமீ
[illegible] வேதை தீர்த்திடுங் [illegible] மல[illegible]பதம்
மூத[illegible] டைந்தவ ரைவந்த வயித்திய நாதன் [illegible] நன்னிய
[illegible] [illegible] விரதை
[illegible] தீர்த்தமென் றுரை
[illegible] டைந்தவி லருத மிருத்தமா லருத தீர்த்தமென் றுரை (௭)
ககனர் தக்கோர்.

மலைக்குலம் [illegible] யித் தியமென [illegible] யாதிலந் தனிற்பழி
பாவங், கலைக்குடீன் கொடிய பாதகஞ் செய்யும் [illegible]
தேயோ, நிலக்குமி முன்ன [illegible] தீர்த்த மூழ்கி [illegible]
ளெருஞ்சிக், குலக்குண மனைவி தன்னுடன் [illegible] (௮)
வீன்பமேற் பெறுவார்.

[illegible]

இருநிலை தனிலுயி ரிறந்த யாக்கையை
யருமறை [illegible] தருள்தந் தோய்ந்திட
[illegible]வாருசனைத் தாழ்த்திடா துயிர்பெறு மத்தலைவன் (௯)
மிருதசஞ் சீவன மென்னவம் பிஞர்.

தக்கசீர் பெறுதரு மாதரு சார்ந்தமூழ்
பக்கமற் சதுர்த்தியிற் படிந்து மூழ்கினோர்
மிக்கசே யொழிப்பரா [illegible]லின் மேன்மையிற்
புக்கிடுஞ் சதுர்த்தியின் மூழ்கிற் போம்விடம்.

வேறு.

வளங்கொண்மா நிலத்துளோர் மகிழ மாண்பியம்
விளங்கிய பிருதசஞ் சீவ னத்தினைக்
கொள்ளனன் சனூர்த்தனச் சருக்கங் கேண்மையி
னுள்ளங்களிக் கிடவருந் தரைத்தல் செய்குவேன்.

பிருதசஞ்சீவனச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-உகக.

சனூர்த்தனச்சருக்கம்.

சேசயர் காசிய கோத்தி ரத்தின்வாழ்
பூசுர ரருமறை யுணர்ந்த புங்கவன்
வீசுமவன் புகழ்பெறும் வல்ல நல்வனம்
பேசுறூர் சனூர்த்தன னென்று பேருளான்.

மருக்கமழ் வில்வகன் வனத்தில் வாழ்ந்துதா
னிருக்குநாள் வயதொரெண் பதினை ழிற்புகழ்
பெருக்கிடும் புத்திரன் பிறந்த னன்பரி
வுருக்கும் பிரசங்கு சாதகந் தானரோ.

இந்தயா விலத்தனி லிருக்குமி யாவருஞ்
சிந்தைகூர்ந் தழைத்திடச் செல்வி வாய்த்திடு
சுந்தர னெனப்பெய ரிட்டுத் தொல்புக
ழந்தண னருமறை யோதி வைத்தனன்.

வளர்ந்தனன் வருடமீ ரெட்டின் வன்புகழ்
விளங்கிடு மங்க மறையும் வேதிய
ரிளங்குமா ரர்கள்புடை சூழ வெயதினன்
கிளர்ந்தெழு வனந்தனி லிருக நீங்கியே.

தொல்லைநான் மறையுணர் [illegible] வேதிய
னில்லறந் தனிலுத வியற்று மாகுதி
பல்குறுஞ் சமித்தொடு பசுந்த ருப்பையு
மெல்லைகன் டொடித்திடத் தேடிப் போந்தனன்.

நலம்பெறு கானகத் திருந்த நற்பலா
சலந்திடு சமித்தினை யொடிக்க வேறினன்
புலன்கலங் கிடமரப் பொந்தி னின்றெழூஉ
விலங்குமுன் னெயிற்றராத் தீண்டிற் றென்செய்வான்.

விடந்தலைக் கொண்டது புவியில் வீழ்ந்தனன்
குடர்துவந் தவரெலாஞ் சூழ்ந்து நோக்கியே
யடைந்தன னெனப்பதைத் தவன்பி தாவுட
னடந்தது பகர்ந்துதம் மனையை நண்ணினார்.

வாய்புலர்க் [illegible] தன்றாயும்
சேய்கிடந் திடும்வனத் திற்சென் றன்னவள்
தாய்மிகுந் திடுமருந் தவரை மார்த்தரன்
பல்பெருஞ் புனல்பாய் தோடப் பார்த்தனன்.

அந்திவான் பிறையணி யண்ண றன்பதஞ்
சிந்தைசெய் திருந்தபின் றேறி ருவியவன்
மைந்தனா னாவிரு விழியைமுன் னிறு
மைந்திடக் குத்தலால் விளைந்த கோவென.

சேரும்பிப் பிறப்பின்முன் செய்த கோவதை
யருமோர் துயருறப் பாம்பின் வாயினுமுட்
சாரும்வன் கொடுவிட மாகத் தாக்கலா
லாருயி ரிறந்தன னெனவ றிந்தனன். (க0)

பண்ணியப் பரவுதீ தொழுதெழும் பாரினை
வெம்மைசேர் வயித்திய நாதன் வாசமாம்
புண்ணியத் தலந்தனி லென்று பூசா
நுண்மையாய் விளங்கிட வறிந்தனன். (கக)

வேறு.

நிறைபுகழ் வில்வ வனத்திறுக் கடுத்த திருநிருதன் றிசையினி னி
லுகன், மறைதரு குரோச மூன்றினில் விளங்கு மம்புத வயித்திய
நாத, னுறைதருந் தானத் திலகுமுத் தாந்தி ரொருகுரோசத்தின்
மூன் றுரைத்து, நறைகமழ் தொளிரு மிருதசந் நிலை னந்தனை நண்
ணிட நயந்தான். (கஉ)

இல்லற மியற்றம் பாரியின் வாமுன் னிறந்திடும் புதல்வனை
யெடுத்தே, யொல்லையிற் போக்க மறையவ னனைய வொளிர்நறும்
புனறனை நோக்கித், தொல்லைவல் வினை [illegible] கயந்து சசியெ
றந் தேசம் செல் குவனென், றல்லல்கூர் துயரத் துடன்முழு
கை யுடைந்தசெ யுடலையுந் தோய்த்தான். (கங)

பயில்செழுந் தீர்த்த நறும்புன லுடலிற் படவக் கணத்தினிற்
புதல்வன், றுயிலொழிந் தெழுந்தோ னென்னவெழுந் தெழுந் கொழிப்பத்
தோற்றினன் றூயமா மறையோன், வெயில்விரித் தெழுந்த பரிதி
யைக் கண்ட விகசகமழ் தாமரை யெனநன், மயிலியன் மனை மூத்
மனிந் திடத்தன் வாண்முக மலர்ந்துபூ ரித்தான். (கச)

வேறு.

ஆதிமத் தியார்ச்சுன வண்ணல் சேவடிப்
போதினைப் பணிந்துளாம் பொருந்து மன்பினுந்
கோதில்வன் பெறுதசெங் குவளை நாண்மலர்
வேதியன் சாத்திவே ளூரின் மெய்ஞன். (கரு)

கல்விசேர் புத்திரன் கற்பு வாய்ந்தெழின்
மல்குகா தலியுடன் வரங்க ளைல்திடு
நல்லசித் தாமுத தீர்த்த நான்மறைச்
செல்வவே தியன்வலஞ் செய்து மூழ்கினன். (கசு)

வேறு.

மன்னுமூ வலஞ்செய் தருள்பழுத் திருந்த வயித்திய நாதனை
வணங்கி, யன்னையா யுலக மளித்திடுந் தைய லம்மைசெந் தளிரடி
பணிந்தே, பின்னுமப் பாங்க ருறைகட வுளர்தம் பிறங்குபொற் றாளி
னையேத்தி, நன்மைசேர்ந் திலகு கூவிள வனத்தி னான்மறை வேதி
யன் போந்தான். (கஎ)

வேறு.

அருந்திற லுலகெனி லதிக வன்புகழ்
திருந்திய சனார்த்தனச் சருக்க மற்றிதப்
பிருந்தவா றென்றுரைத் தனனி னிச்சொல்வேன்
வரும்பெருஞ் சுவதீர்த் தத்தின் மான்மியம். (கஅ)

சனார்த்தனச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கஙஉ.

சூலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கல்வியறி வினருள்ள மகிழ்ச்சி கூரக் கனிதருநூல் பகுத்துணர்த்துங் கற்பர் தேரா, நல்வளஞ்சேர் மகிமையிறை வயித்திய நாதனலக்கருளுங் கோயிலினுக் கனிலன் பாக, வெல்லையினிற் சுவேதாரக்க வனத்தின் மன்னி யிலகியசீ ரேழுலகி லினிய தாகிச், சொல்லரிய புகழ்நிறைந்த சூல தீர்த்தந் தாயவது தெனவிளங்கிச் சூழு மாதோ. (௧)

வேறு.

இத்தகு தீர்த்த மேவு மிருடிகட் கிரைற் றெய்வ
நித்திய வயித்திய நாத னீடரம் பவனை ரம்பன்
ஒத்தில வியலி ருக்கல் கூறிடின் வருள மென்பர்
சத்தமி விதிபா தஞ்சூழ் தநுமாதம் விசேட மாகும். (௨)

கவின்கொள்வா னவர்க டாரா காசுரன் பொருதும் போரிற்
றுவின்றுமே சுதராய் மூர்ச்சை யடைந்தனர் சூலவுஞ் சிவன்
றனின்றனி விலர்க ளன்னேர் தமக்கருள் செய்வா னென்னெ
னவின்றிட வரிய சூலப் படையினு லமைத்தா றதன். (௩)

அனையகா ரணத்தாற் சூல தீர்த்தம தாயிற் றென்றுந்
தனைமொழிற் றொடாச் சூலை நோய்தவிர்த் திஞ்சா வாத
வினைகளும் விட்டு நீங்கும் வேண்டிய தனைத்து மேவு
நினைவரு முத்தி சன்று நிறைத்தநீ ராடினு மாதோ. (௪)

வேறு.

சூலதீர்த் தப்பெருஞ் சிறப்புஞ் சொல்லிய
கோலமன் பியற்றினேர்க் கூறி னேனினிச்

சீலமல் கிடும்பெருஞ் சேட தீர்த்தமெக்
காலமு நிறைபுகழ் சுருதிக் கூறுவேன். (௫)

சூலதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௬௩.

சேடதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொருந்தமாஞ் சூல தீர்த்தப் புறத்தினல்லிற் கிடைதா னென்றின்
மருத்துவன் றிசையிற் சேட தீர்த்தமாம் வாசுகை மாறு
முருக்கினார் திருக்குர் றாய வொளிமிகு மிருடி யென்போன்
கருத்தமை நயந்துசெய் தவமாற் கண்டேப் முனிவ ரூரும். (௧)

இறந்திடுஞ் சேடன் மேவுந் தெய்வமா மிதனைக் காப்போன்
கறங்குதென் றிசைச சூட்டிக் கூடநீ புசித்த பார்மே
லறந்தழை கல்வி நல்ல வமைந்ததி புதனே யாகும்
பிறங்கிய விருக்க மென்னும் பெருங்கடம் பென்பர் மேலோர். (௨)

தோய்துயிர் கறுசெய் சென்மாச் சூழ்சுருக் கனைநாம் பூவ
மெய்த்தது நிறைமண் வடைவிலங்குசம் பலான் வேத
வாய்மையைத் தனைக்குந் தனை மண்ணுகீ ராடிச் செயலோர்
காய்பசி யதனுல் வாடார் காசினி புரந்து வாழ்வார். (௩)

வேறு.

பரவிய சேட தீர்த்தநீர் முழுகிப் பரிந்துவென் னீற்றினை யணிந்தே, யரவா கசந்த மனுவினை யினை யாயிர முருச்செபித் திடன்மேல், விரவிமெ மேக விதவிடந் தீரு மேவுருண் மாநிலோய் கடுந்த, தானிகண் முழுநாங் கோன்றமுறை செலுத்தித் தருநிசேர் புகழ்படைத் திடுவார். (௪)

வேறு.

ஆதிபெறுஞ் சேட தீர்த்தந் தொடேகட லுலகின் மீதின்
வதிதரும் தநுவன் மாத வளர்பிறைச் சதுர்த்தி மூழ்கி
னதிபோக் கியங்க ளுண்டா மடித்தபஞ் சமியீ ராடி
னிதிமிகுஞ் செங்கோ லோச்சி நீடூழி காலம் வாழ்வார்.

சேத்திர மொருமூன் றுள்ள நின்மல னருளிச் செய்த
சாத்திரம் புராணம் வேதந் தகுதிபெற் றுணர்ந்த தூயோர்
சூத்திரன் சாலையன்னந் துய்த்திடா லாகா தோங்குந்
தீர்த்தநீர் முழுகிற் றீருஞ் செய்யுமப் பாவந் தேய்ந்தே.

மனைவிதன் சேட முண்டு வைத்திடு மகவின் சேடம்
வினைசெய்சூத் திரன்றன் சேடம் விதித்திடு சிராத்தச் சேடந்
தனையுகர் பாவஞ் சேட தீர்த்தநீர் தன்னின் மூழ்கி
வினைவினிற் காணு தோடி நீங்குமக் கணத்திற் றானே.

கூறிடுஞ் சேட தீர்த்தங் கொடியபா தகங்கள் மூழ்கி
யேறுவோர்க் கொழிக்குஞ் சாந்தி ராயண விரத மெண்ணி
லாறுசெய் திடினுஞ் சேட ரகர்பவந் தீரா தோங்கி
வீறுமப் பவநோய் தீர்க்கு மென்னிலு மிணைவே றுண்டோ.

துன்பமே வருதல் காட்டுஞ் சொப்பனந் தொடர்ந்து வந்து
வன்புலி யாயக் காளு மனப்பய மதங்கொள் யானை
தன்புழைக் காத்தாற் பற்றித் தரையினி லடிப்பக் கண்டு
பின்பயந் தெழுதல் சேடன் பெயர்பெறுந் தீர்த்தந் தீர்க்கும்.

வேறு.

இருந்தவன் புகழ்சேர் சேட தீர்த்தமான் மியத்தை யிந்த
பொருந்திடப் புகன்றே னிப்பாற் பொருவருஞ் சிறப்புவாய்ந்தே

யிருந்தவெண் டிசையின் மேன்மை யிலகிய சருக்கந் தன்னை
யருந்தவ னுரைத்த வண்மை யறிந்தவ ரிகர்வ னம்மா.

சேடதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௭௭.

எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கம்.

சிந்தைகூர் பலன்சேர் சித்தா மூதச்செழுந் தீர்த்தந் தன்னி
லிந்திரன் றிசையி லிந்திர தீர்த்தநீ ரிலகுந் தென்பாற்
சந்ததி தனைய வித்துத் தழைமதிமிஞ் சருவ தீர்த்தஞ்
சுந்தர மிலகு மேல்பாற் சூழ்தரும் பிரும தீர்த்தம்.

வேறு.

அத்திக் கொழிந்த வடதிசையி லமரு ஞான தீர்த்தம்வரா
பத்திப் பிரத மெனுந்தீர்த்தம் பரவி யிடம்பா லகன்றிசையின்
முத்தி தீர்த்த மிருக்கினின் முறைமை பெறுமா ருதிசையிற்
சித்தி தருமங் காதீர்த்தஞ் சிறந்த மமுத மெனத்திகழும்.

ஈச திசையிற் றருவாச தீர்த்த மிலகி யிமேசிருசகன்
றாசை யிதுமித் தருதீர்த்த மமையுஞ் சித்தா மூதமகிமை
பேச வெளிதோ விவைச்சிருடி பெருமை பெறுமற் சதக்கிருது
வாச மலர்வா ழயன்கபிலன் வளரும் கந்த வேண்மாதோ.

வேறு.

வயிரவக் கடவு ணந்தி வானவன் மாணி பத்திரன்
மெய்யொழித் திலகும் வாய்மை திகழ்பரா சரனுந் தெய்வ
முயினினை யடிமை கொள்ள வுரியவன் வயித்திய நாதன்
றயிரிய வனைத்தின் காவற் பாலக னென்ப தக்கோர்.

மலர்சுவே தார்க்க மன்னி வளர்ந்திடு விருக்க மாயிர்
கலயிரு தீர்த்த மூழ்கி காண்மறை யவர்க்குத் தானந்
திலதருப் பணம்பி தர்க்க டிருத்திபெற் றிடவே செய்வோர்
பலன்றனை யெண்ணி யாவர் பகுத்ததிர் துரைப்பர் பார்மேல். (கு)

வேறு.

ஆரும் பிதிர்க்க ளமாவாசை யடுத்த பருவம் வளர்பக்கஞ்
சேரு மிருமூன் றலகுபெறு திதிமேன் மாதச் சிவநிசிசீர்
சாரு மகர சங்க்ராந்தி தருமா வணிமா தப்பிறப்புப்
பாரு ளோர்கள் புகழுயன பிரண்டும் பலன்சேர் தினமாகும். (

எழில்சேர் தீர்த்த முழுகினரெஸ் சித்தி பெறுவர் வசுக்களெண்ம
ரொழியா வாஞ்சை யினராகி யுறுக்கிக் காம தேனுவினை
விழிநீர் ததும்பப் பிடித்திழுத்த மிகுதோ டத்தின் றொடக்கொழியுப்
[illegible] வர்தம் குரவனருள் வாக்கா லுணர்ந்து போந்தனரால். (எ

போந்த வசுக்க ளெண்மருமப் புனித தீர்த்த மெட்டினும்போ
யாழ்ந்து முழுகு மக்கணமுன் னடுத்த பாவம் விடக்கண்டார்
[illegible] தற் றையல் பாகன் றுனிண்மல
சேர்ந்தி [illegible] னிய றுதிபற் பலசெய்தார். (அ

பேச வரிய மகிமையிதைப் பெறுமா முனிவ ரெழுவருமன்
னேச மூட னே வலன்பெருகி நிறைந்த தீர்த்த மிதின்முன்னம்
வாசம் புரிகா [illegible] வழங்கு மவர்பே ரிஃதன்றித்
[illegible] பெருந் தீர்த்த மெனப்பேர் திகழ்ந்தொளிருப்

வேறு.

[illegible] மகிமை கூறிய
[illegible] சருக்கமீன் [illegible] ரைத்தனன்

விண்ணுல கணுடிக் கிரனை மேலவா
னென்னுசா பந்தவிர்ந் திடுக லன்சொல்வேன்.

எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கடுள.

இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கம்.

இந்தி ரன்முரு வர்சமா முனியிஞ் சாபம்
வந்து வானுல கதுதனை நீங்கிமண் ணுலகிற்
சந்த நாண்மலர்ப் [illegible] குழலை மெங்குஞ்
சிந்தை [illegible] னனா ரோ,

[illegible] தீர்த்திடக் கண்டில துரிய
[illegible] கஞ்செய [illegible] தெழுந்து
[illegible] வயித்திய நாத
[illegible] னம்மா.

அடுத்த வாயிரம் கண்ணினுக் [illegible]
கொடுத்தி லங்குசித் தாமுத குண்டிகை யதனி
லெடுத்து ரைத்திடு மியன்முறை மூழ்கினன் சாபம்
விடுத்தொ ழிந்தது விளைந்தது மயிர்ப்புள கிதமே.

மன்னு நற்புகழ் பெற்றிடு [illegible]
தன்னின் மூழ்கியே சாபநீங் கிச்சத மகவான்
பின்னர் மண்டல மொன்றெழுத் தைந்தையும் பிரியா
துன்னி யேயருஞ் செபம்புரிந் துறைந்தனன் மாதோ.

வேறு.

அத்திமுகத் தண்ணன்முதற் கடவுளரை வணங்கி [illegible]
னய நீரத், துத்தாதிக் கினைநோக்கி யுறைந்துசெபம் புரியுமிடத்

அமையோர் பாக, னெத்திசையும் புகழ்வயித்திய நாதனெனுந் தரு
வியமனத் தென்று நின்ற, வுத்தமநல் லரமனைந்து மளிப்பனெனக்
கருணைபுரிந் தரைத்தல் செய்தான். (௫)

ஐயனுரைத் திருமொழித வாக்கதனை யுணர்ந்துமல ரடிமேற் றாழ்ந்
ந்து, பையரவப் பணிபூண்ட மார்பாயுன் பகைவருடன் பொரு
தும் போரில், வெய்யவக ரரைவெல்லும் விறல்வரமும் யான்விரும்
பி முழுகுந் தானம், வையகமிந் திரதீர்த்த மெனவழங்கும் வாழ்வு
மிகுந் தருள்செய் யென்றான். (௬)

அடியேன்மற் றருச்சனைசெய் யங்கரன்றன் னமலமல ரடி
யை வாழ்த்திப், படிமேனத் துவாரபா லகர்தம்மைப் பணிந்துபுகு
மனது பாத, முடியால்வர் தனைசெய்வோர் மொழிவரும்பூ ரணபல
மு முதன்மை யாக; மிடிநீரப் பெறல்வேண்டும் விரும்பார்கட் பலம்
பெறவே வேண்டு மென்றான். (௭)

புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்ததென வாயிரங்கண் பொலிந்து
தோன்றக், கண்டதிர்க்கும் பகைதந்தா ரணிந்திலகு மகபதிதான் சா
ற்று மாற்றங், கண்டிறைவன் கருணையினா லவையனைத்து மளித்த
வன்பின் காதல் கூர்ந்தே, யண்டருல கத்தனைத்து பகைவலரைவென்
றரசாட்சி புரிந்த னம்மா, (௮)

வேறு.

உந்திநீர்க் கருங்கட லடுத்த பார்மிசை
யிந்திரன் சாபநீங் கியச ருக்கமென்
றிந்தையி லெமைமற் றனைத் தெரிந்து கூறினேன்
வந்தனர் வாசவன் மாண்பெம் வகுப்பன்மேல்.

இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௧௬௬.

அருவாசர்ப்பிராந்திதீர்ந்தசருக்கம்.

ஆதலின்றி ரதீர்த்த மென்னவிலு மனைத்திமேற் றவிரச் சிறி,
லேதமிகக் கொடுஞ்சாப மிட்டதுரு வாதமுனி யிலகு மஞ்சொற்
பேதமுற வேசித்துப் பார்த்தியர் னனைதனும் பிறைசேர் வேணி,
நாதனுறை தலந்தோறும் போய்த்துபுகழ் சேர்வயித்திய நாதஞ் சார்ந்
தான். (௧)

இசைசிறையு மிலைமபடைத் திலகுசித்தா மிர்தநீர்த்தந் தனிற்
சான, இசையதனின் மூழ்கியே தினம்பிடித்த பிரமத்தியான் றீர்ந்
தற்று, வசைவிலகுந் தவம்புரியு மருவாச தீர்த்தமென [illegible]
ந்து, சசைபெருகு மகிழ்ச்சிமிக வுரைத்தனர்மற் றங்கனைந்து [illegible]
மரோ. (௨)

[illegible] காதல்கூர்ந் திலகுசித்தா மிர்தநீர்த்தங் [illegible]
லாறு, இருந்திறைவிபவ [illegible]
பூம் புனலின் மூழ்கித், திருத்தயிரு [illegible] தீர்த்தமு [illegible]
ளாறு தீர்த்தந் தன்னை, பொருந்து [illegible] பெயரதனும் புகழ்பெற
யமைத்தவனர் மகிழ்ச்சி பூத்தார். (௩)

கன்னலங் குதலைமொழிக் கார்த்திகையா [illegible]
கவினுந் தீர்த்தம், [illegible] ளாயம்பெற [illegible]
ரது தனைக்கண் டோருஞ், [illegible]
மொரு குடைநிழற்கீழ் வையசே னாசி, மன்னுபு [illegible]
செலுத்திநீ டுழிநாள் வாழ்வர் மாதோ, (௪)

வேறு.

வன்மைசேர் [illegible]
விண்ணிய [illegible]

னன்னலா ரங்கசந் தான தீர்த்தநல்
லுண்மையை யினியெடுத் துரைத்தல் செய்குவேன். (௫)

அருவாசர்பிரசங்கதீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கூஎக.

அங்கசந்தானதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கெழில் கொழிக்குஞ் செம்பொற் பொருப்பினுக் கரசியான
மங்கைதான் மகிழ்ச்சி கூரும் வயித்திய நாத மென்று
மெங்களு மகற்கீ சான திசையினி லிலகி யோங்கி
யங்கசந் தான தீர்த்த மாரமு தெனவி ளங்கும். (௧)

வேறு.

இலகிய விருடி வசிட்டன்மேற் றெய்வ மெழில்பெறு சங்கா லிதனை, யலகிடக் காப்போன் சூலவிலைச் சூல நாராயணத்திர தேவன், பலனருள் விருக்கம் வெள்ளின்மற் றிதன்கீழ் பானிலை கஞ்சபாத் திரம்பொன், குலமணி கரும்பொன் வெண்பரி தானங் கொடுத்திடி லுண்டிகோ டியதாம். (௨)

அல்லணி களத்த வண்ணல்வா னவர்கட் கடைத்திடு சோகமோ கத்தை, யொல்லையிற் றீர்ப்பான் றிருவுளத் தெண்ணி யோங்கொளி வெள்ளியங் கிரியில், வில்வமூ லத்தின் மிருத்திகை யெடுத்து விரி * சர காண்டமா வனத்தி, னெல்லையி லன்னோர்க் களித்ததின் மிகுந் தே யிருத்திடு மிருத்திகை யதனை. (௩)

சரண மாகி யவர்புவி விருத்து சிதைந்திடு மங்கம்யா வையுஞ் சம், பூரண மாகச் செய்வதற் கிலகிப் பொற்புறு சூலவிலைச் சூலத்,

* சரகாண்டம் - நாணற்காடும்.

தோரணி மூனையா லகழ்ந்தொரு தீர்த்த மியற்றியம் மிருத்திகை யினை வைத், தாரணி யண்ணல் சேர்த்தலா லதன்பே ரங்கசந் தானமென் றுரைத்தார். (௪)

இனையநற் றீர்த்த மிருத்திகை யெடுத்தே யெழில்பெறத் திரட் டிவைத் ததனை, வினைகளாற் றிடவே விரும்பின ரதனின் மிகும் பெரு வியாதியே முதலா, மனையநோய் நீங்கு மஃதலாற் றீரா வினை யெலா மகனத் திருந், சிவவிடைப் பெருமான் றிருவடி சேர்ந் திருந்துபே ரின்பமுற் றிருப்பார். (௫)

சித்திபெற் றிடவே திரட்டிவைத் திருந்த திகழ்திருச் சாந்தி லொன் றதனைப், பத்தியில் லாத பஞ்சருக் களித்தோர் பாழ்நர கி னிடை வீழ்வார், குத்திரம் பேசி யிகழ்பவர் கொடிய நரகினி லழுந் துவர் குளிகை, [illegible] போல முழுவது முன்னளித் திடுமே. (௬)

புதல்வரைப் பெறாத பூங்குழன் மாதர் பொற்புறு [illegible] முழுகி, யுதவிசெய் திருச்சாந் தன்னடையைக் கரைத்தே யுண்மை யா யருந்திடி னல்ல, பதமுத வனேக பாக்கியம் பெருகும் பரிவுற புதல்வரைப் பெறுவார், [illegible] குளிகை யினி லிருந்திடு மம்மா. (௭)

உறுபய முறு குளிகையைக் கடல்சூ முலகினில் வாழ்பவ ரரு ந்தின், மறுமைதீர்ந் திடுந்துன் னிமித்தமாங் கனவும் வாய்த்திடின் வலியவே தானங், குறைவே கடுஞ்சி யோடிடுங் கொடிய குளியன் குடியிருந் திடாது, பெறுமிடம் பார்க்கு மரியபே ரின்பப் [illegible] பெறுகுவர் மாதோ. (௮)

னன்னலா ரங்கசந் தான தீர்த்தநல்
லுண்மையை யினியெடுத் துரைத்தல் செய்குவேன். (ரு)

அருவாசர்பிராந்தித்தீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௭௪.

அங்கசந்தானதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கெழில் கொழிக்குஞ் செம்பொற் பொருப்பினுக் கரசியான
மங்கைதான் மகிழ்ச்சி கூரும் வயித்திய நாத மென்று
மெங்கணு யகற்கீ சான திசையினி லிலகி யோங்கி
யங்கசந் தான தீர்த்த மாரமு தெனவி ளங்கும். (க)

வேறு.

இலகிய விருடி வசிட்டன்மேற் றெய்வ மெழில்பெறு சங்கா னிதனை, சுஸ்திகக் காப்போன் மூவிலைச் சூல னாயக னத்திர தேவன், பலனருள் விருக்கம் வெள்ளின்மற் றிதன்கீழ் பானிறை கஞ்சபாத் திரம்பொன், குலமணி கரும்பொன் வெண்பரி தானங் கொடுத்திடு ளுன்றுமீகா டியதாம். (உ)

அவ்வனி னாத்த லண்ணல்வா னவர்கட் கடைந்திடு சோகமோ கத்தை, யொல்லையிற் றீர்ப்பான் றிருவுளத் தெண்ணி யோங்கொளி வெள்ளியங் கிரியில், வில்லமூ லத்தின் மிருத்திகை யெடுத்து விரி * சரா காண்டமா வுனத்தி, னெல்லையி லன்றோர்க் களித்ததின் மிகுந் தே யிருத்திடு மிருத்திகை யதனை. (௩)

சிரமா மதி யணிபுலி விருத்தி சிலைந்திடு மங்கம்யா வையுஞ் சம், பூரண மாகச் செய்வதற் கிலைப் பொற்புறு மூவிலைச் சூலத்,

* சராகாண்டம் - காண்டகூட்டம்.

தோரனி மூனையா லகழ்ந்தொரு தீர்த்த மியற்றியம் மிருத்திகை யினை வைத், தாரணி யண்ணல் சேர்த்தலா லதன்பே ரங்கசந் தானமென் றுரைத்தார். (௪)

இனையதந் தீர்த்த மிருத்திகை யெனைத்தெ யெழில்பெறத் திரட் டிவைத் ததனை, வினைகெடார் இடவே விரும்பின ருந்தின் மிகும் பெரு வியாதியே முதலா, மனையநோய் நீங்கு மஃதலாற் றீரா வினை யெலா மக்களை நீருன், சினவிடைப் பெருமான் றிருவடி சேர்ந் திருந்தபே ரின்பமுற் றிருப்பார். (ரு)

சித்திபெற் றிடவே திரட்டிவைத் திருந்த திகழ்திருச் சாந்தி லொன் றதனைப், பத்தியில் லாத படிறருக் களித்தோர் பாழ்நர கத் தினிடை வீழ்வார், குத்திரம் பேசி யிகழ்பவர் கொடிய நரகினி லழுந் துவர் குனிதை [illegible] பேரா குமுவது முன்னளித் திடுமே. (௬)

புதல்வரைப் பெறாத பூங்குழன் மாதர் பொற்புறு தீர்த்தநீர் முழுகி, யுதவிசெய் திருச்சாந் தன்னடையக் கரைத்தே யுண்மை யா யருந்திடி னல்ல, பதமுத வனேக பாக்கியம் பெருகும் பரிவுற புதல்வரைப் பெறுவார், சுதமிகு [illegible] குனிதை யினி லிருந்திடி னம்மா. (௭)

உறுபய ஞன குனிகையைக் கடல்சூ மூலகினில் வாழ்பவ ரரு ந்தின், வுறமைதீர்ந் திடுந்துன் னிமித்தமாங் கனவும் வாய்த்திடும் வலியவே தாளங், குறுகியே கமேஷ யோடிடுங் கொடிய குனியன் குடியிருந் திடாது, பெறுமிடம் பார்க்கு மரியபே ரின்பப் பேறுமேற் பெறுகுவர் மாதோ. (அ)

கொங்குலா விரவூங் குழன்மடந் தையர்கள் குளிகையை யருந்திடித் தீர்க்க, மங்கலி யத்தைப் பெறுவர்பன் னிரண்டு வாரம தருந்திடிற் பெருசோ, யிங்கினி யிருக்கு மிடமிலை யென்றே யெழுந்தநாணடக்குழைப் பினைந்த், தங்கையி லதனை யைந்தினை மெடுத்தே யருந்திடி னனைத்தையும் பெறுவார். (௯)

இன்பமே யுனிக்கு மிடமாகன் மாதத் தெழின்மிகு பருவமி ராடி, மின்புனை வேணி வயித்திய நாதன் விரைமலர்ப் பாதினை வணங்கி, யன்பொடு தஇயோ தனதிவே தனஞ்செய் தவரரு வினையெலாந் தீர்ந்தே, நன்புகழ் மிகுமங் கலம்பெறு குவர்மே னன்றுவர் கயிலைமால் வரையை. (௰)

வேதமோர் நான்கும் பிரளயஞ் சூழ மேதரு தினம்பல முழுகி, யேதமுற் றிருந்து நிதைந்தும் மங்கத் தூடனொழுந் தெள்ளரும் புகழ்சேர், சதீ ராடி வயித்திய நாதன் றிருவடி வணங்கியொன் பதுமா, காதல்கூர்ந் தருச்சித் தங்கம்வாய்ந் திலகிக் கவினுறக் களித்தன மன்றே. (௧௧)

சிதவான் புனல்சூழ் மங்கசந் தான தீர்த்தநீ ரத்தனி லுள்ளங், காதல்கூர் தண்ணீர்ப் பந்தல்வைத் தவர்பூங் காமிக வைத்தவர் மறையோர்க், கீரமா ரொரு மன்னசத் திரம்வா முகாமன் புடனமைத் தளித்தோ, ரேதமீங் கிடவே யெண்ணில்பல் கோடி குலங்கரை யேற்றுவ ரெளிதின். (௧௨)

வேறு.

செங்கதி ரவிர்ந்த கண்டகா திருள்போற் செறிந்திடு பாவங்கிதிகல், லங்கசந் தான தீர்த்தன் மகிமை யறிந்தன புகன்றன னி

ப்பாற், பொங்கிய வெழில்சேர் திகிலை தன்மன் பொருந்திய பிரமராட் சசுதா, னிங்கொழிந் தோடு மான்மிய மதனை யெடுத்துரை செய்குவன் மாதோ. (௧௩)

அங்கசந்தானச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௯௱௩.

சிவதன்மன்பிரமராட்சசுநீங்குசருக்கம்.

அங்கசந் தான தீர்த்தமுன் னினரு மளவிலா வின்பமே பெறுவா, ரிங்கிதன் மகிமை தனிலொரு கதையா னிசைத்திட வியம்புவன் கேண்மின், றங்குபூ ருவத்தின் வயித்திய நாத தலந்தனிற் பிறந்தவன் றரைமேற், பொங்குமா மறையோ தியபாத் தலாசன் புகழ்பெறு கோத்திரத் துதித்தோன். (௧)

அகலிடந் தனிற்சூழ்ந் திலகுமா சார மனைத்தையு மறிந்தவனன்றிச், சகலசாத் திரமுந் தெரிந்தன னெழுதாச் சதுர்மறை முழுதுணர் பெரியோன், புகலுவ ரவன்பேர் சமதியென் றன்றோன் பொருந்தும்வை சாகமா தஞ்சேர், பகலினி விரவி னிருள்கடிந் திலகு பருவநாட் பரிவுகூர்ந் தெழுந்தான். (௨)

திலகமே தியன்மே லங்கசந் தான தீர்த்தநீ ராடியே யென்னி, விலகுமூ லத்தி லேந்தெழுத் தினையு மியல்பெறச் செபம்புரிந் திருந்தா, னலகைபோற் பிரம விராட்சசு நுகர வடுத்தவி னச்சமுற் றன்றே, னலமிகு மனைய நறும்புன லிறைத்தா னனைந்ததம் முனியுட லம்மா. (௩)

அக்கணம் பிரம முனியுட னீங்கி யணிமணிக் குண்டலங் கிரீட, மிக்கான் மணஞ்சூழ் கற்பகத் தெரியல் விரைகமழ் சாந்தநல் லா

டை, திக்கெல்லாம் விளங்குந் திவ்விய தேசமிசை திகழ்ந் தொளிசெ யச்செனற், புக்கெனம் பரிதி யென விமா னத்திற் பொற்புறத் தே ன்றினனை மாதோ. (௪)

அருமறை புணர்க்க சமதிமா மறையோ னதிசய மிகுதயிர்க் துளதோ, வருநெறி யறிவ னெனவவன் கமல மலர்முக நோக்கிநீ யார்கின், பொருவரு குலம்யா தெவ்வுழை யிருந்தை போந்தனை போக்கரும் பாவம் பொறுத்திடப் பிரம ரட்சச மாகும் பிரிந்தொழி ந்துமய கொன்றான். (௫)

வேறு.

திகழ்சவு ராட்டக தேச மீதினிற்
புகழ்பெறு பூசுரர் குலத்திற் போந்தனை
யிகழ்பெயர் வளர்சிவ தன்ம னென்றுதா
னிகழ்செயர் துலகுளோ ரெயித்துக் கூறுவார். (௬

சிந்தைவே றுவியே திரிந்து நான்மறை
யந்தணர் செய்கட னனைத்தும் விட்டியா
விந்தனை பேசி நன் னெறியொ ழித்தனன்
வந்தனை செய்சிவ பூசை மாறினேன். (௭

வினைவச மென்கெகோ விரும்பி யான்பெறுந்
தனையர்க ளாயுள்ளே ரனைய ரின்றியே
மனைவரு பிறந்தனை தரிய கற்புள
மனைவியு மிறந்தனன் மன்னவி மூந்தனன். (௮

திருந்துசெங் கோன்முறை செலுத்து மன்னவ
ரருந்தன மனைத்தையு மபகரித்தனர்
விருந்தினி லொழித்தன ரவருஞ் சோரர்தாம்
பொருந்துமன் விரவினிற் றெண்டு போயினர். (௯

என்னின ருறவுகொண் டிருந்த யாவருந்
தன்னின ருரினிற் றலைமை பூண்டவர்
வெள்ளிடி விழுந்தியா னிறந்து வெந்நர
குள்ளன னொழிந்திடா தழுந்தி யூதினேன். (௧௦)

வேறு.

என்னருங் கால நரகினிற் கிடந்தே யேறினன் கரையின்மே லன்றுபின், மன்னவனிற் பிரம விரட்சசா யினன்முன் வாழுநாட் சிவநி , வன்னல்கள் மணிமா லிகையினை மறையோர்க் கபு ந்திரு ருவமரா யனி , புண்ணியப் பலனு லினையதி ரத்திற் போந் துணைப் பிடித்திட நின்றேன். (௧௧)

தீர்த்தம் மன்னித் தெளித்தலா லிவ்வு திவ்விய தேகம்யான் பெ ற்றேற, லூர்த்தி நீங் கினனின் னருட்கட றனை யனைய சிவசன்ம குழமிய், பார்த்துயின் றனனென் வரவினை வெள்ளிப் பருப்பதஞ் செ ல்குவ னென்றான், வேர்த்திட நற்பொற் கவரிகா லசைத்தார் வி ண்ணவர் பூமழை பொழிந்தார். (௧௨)

தெண்ணிலாத் தவழுந் திருமலை யன்றேதைக் கொக்கயின் றிருந் தும்வான் புகழ்சூழ், மண்ணுல கதனிற் சமதிமா மறையோன் வளங் கெழு தீர்த்தமா மகிமை, யுண்ணிறை காதல் பெருகிட வுவைத்தா னுயர்செழுந் தீர்த்தநீர் கண்டோ, ரெண்ணில்பல் யாகப் பலன்பெறு குவர்மே லெழுந்துமூழ் கினர்பல னெவிதோ. (௧௩)

வேறு.

அரிய மாநிலப் பரப்பெலா மலைந்தலைந் தோடித்
திரித ரச்செயும் பிரமராட் சசசிவ தன்மன்

பிரியு மான்மியச் சருக்கமீன் றுரைத்தனன் பெருமை
யுரிய நற்றிருச் சாந்துண்டை யுண்மையே யுரைப்பேன். (

சிவசன்மன்பிரமராட்சசுநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - கசுஅ.

திருச்சாந்துண்டைசெய்யுமுறைமை கூறியசருக்கம்.

இச்சுகத் தினத்தில் வலஞ்செய்து முறை யெழில்மகாள் ண் ணீ ரணிந் தெழுதா, கலமிகும் வேத முழு கொலி திகழ கொள்வாத் தியமெழுந் தியம்ப, வலமிலா மகிமை யங்கசந் தா தடத்தனை மிருத்திகை யெடுத்தே, திலகபாத் திரத்தில் வை மேலியான் றிருத்துமாஞ் சந்நிதி யதனில்.

எழில்பெற வினைய பாத்திரந் தனைவைத் திலகுமைந் தெ தையுச் சரித்தே, யொழிவிலோர் பதிறு யிரமுருச் செபஞ் செனிபிகு விபூதிகுண் டத்திற், பொழிதரும் விபூதி யெடுத் சேர்த்துப் புண்ணிய தீர்த்தநீர் வார்த்து, விழுமகிழ் திருச் சுண்டைசெய் திறைவர்தாள் மீதுசாற் றுவதாகல் விதியாம்.

உத்தம வுருண்டைகொள் பூரணை முமைதன் னொளிமல ரடி ... வைத்திடு திருச்சாந் துண்டையை யெடுத்து மரத்தி செய்தபெட் டியினைச், சத்திசெய் ததனில் வைப்பது விதி சுபதினந் தனிலதை யெடுத்துப், பத்திமீ தாரு மன்பர்கட் களித், பளித்திடும் போகமுந் தியுக்தான்.

உரமிகுங் குன்மங் கசரோய் பெருமோ யோங்கிமே வி சனி வாதம், பரவுமவெண் குட்டஞ் சூர்தலை வலிநீ ரிழிவுபா

தெழும் பிளவை, விரவிடு சிரா விவேபெலாந் திரு மிக்கபே ரின் பமு மளிக்கும், சரமதிற் றிருச்சாந் துண்டையை யெடுத்துக் கனி வுட னருந்தினர்க் கன்றே. (எ)

என்னிடு நியம மின்றியே குளிகை யெடுத்தருந் தினர்க்கெ லாம் பலித, முன்மையா யிராது கொடியவெம் பாவ மொழித்திடு முடல்புரா திதமா, நன்னுமவே தாளம் வந்தனு காது நலமிகு சித் தியுண் டாகு, மன்னலார் திருச்சாந் துண்டையை நியம மாகவே யருந்தினர் தமக்கே. (அ)

தேசுறு குளிகை மகிமையை முழுதுஞ் செப்புதற் கரிதரி தெ வர்க்கும், வீசும்வண் புகழ்சே ரங்கசந் தான வைபவம் வியாசர்தன் னிடத்தி, லாசுதீர்ந் திடயா துணர்ந்தன னதன்பே ரவனியிற் புகன் றவர் கேட்போ, ரீசர னனவே மான்மழுக் காள கண்டமுக் கண் ணுமெய் துவரே. (கூ)

வேறு

தொழித்திடு மகிமை வாய்ந்து குலவிய திருச்சாந் துண்டை யெழிச்சிறப் பெடுத்துச் சொல்லுஞ் சருக்கமீன் றுரைத்தேன் மாருச் செழிப்புறு சரகாண் டத்திற் றிருவவ தாரஞ்செய்ய மெழிற்றிருச் சருக்கந் தன்னை யினியுரை செய்கு வேனே. (ஸ)

திருச்சாந்துண்டைசெய்யுமுறைமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-எ0ரு.

திருவவதாரச்சருக்கம்.

குன்மத் துவின் பாடுங் கோசிகும் தருக்கள் குலவிய நைமி சா ரணியத், திழைத்திட வரிய தவம்புரி முனிவ ரிருக்கிடு நாப்

பணி விலகித், தழைத்தகன் டிகைவெண் ணீற்றொளி நிறைந்த னக முனிவர னெழில்சே, ருழைக்கரத் தண்ண லுரைத்திடு புர முணர்முனி வனைத்தொழு தரைத்தான்,

அய்யகே ளெமக்குச் சிவபெரு மானறன் னருள்புரி சரித தொகுத்தே, யுய்யுமா றுரைத்த காதையில் வயித்திய நாதனெ னுமையொரு பாகர், கெய்துகா ரணமு முலகமீன் றளித்தாட் கும்பலாம்பிகை யெனும்பேர், வையகந் தன்னில் வந்தகா ரணம் வகுத்துரை செய்யெனப் புகன்றார்.

அவ்வுரை செவிக்கின் னமுதமாய் நிறைபே ரானந்த மாரிங்கரச், செவ்விவாய்த் திருந்து தெளிந்தற வுணர்ந்து திகழ் குதமா முனிவன், கவ்வைவெண் டிரைசூ ழுலகினுக் கிதமாய்த் தனி லறிரக சியமா, மிவ்வகை யெடுத்து வினவமுன் னியற்று னியு மென்கொலோ வென்றே.

முனிவரை வியந்து வயித்திய நாத முதல்வன்மான் மியம் வதும்பா, வினிதமிழ் இலகு தலப்பெரு மகிமை யிதுவெனிர் திமத் திருமேம் புனிதமா மூர்த்தி மான்மிய மிதுவென் றறிந்துய் [illegible]த்திற, றனிவிருந் தனேகர் தவம்புரிந் திடினுஞ் சாந் னிதி தாமால்.

தன்பெரு மகிமை [illegible] யாத தற்பர மறிவனே வந் னென்றனக் [illegible] மிருத்திடு மறிவுக் கெட்டின துரைசெ னிதுதான், முன்பெருந் [illegible] வியாசன தருளான் மொழி னென்பதே யன்றி, [illegible] மையன்மான் மியமா லின் வழுமதிர் இன்றே.

[illegible]

ஒரு வக்தனிற் றூரகன் புரிந்தனன் [illegible]
மேரு நேர்புய மெலிந்தனன் மையறி [illegible]
யாரு மோலமிட் டெழுந்தன [illegible] திசையச்
சாரு முன்னரிற் பரிந்தயன் சாற்றினா னமால். (௬)

அனைய ருந்திறன் மெலிவுகண் டபயமீந் தனன்பின்
[illegible]ளையும் பொன்னிதழ்க் கொன்றைவே ணியன்புனைந் திடுவான்
[illegible]னையி லாதவ ரிருந்தன ரிதற்குமுன் னவை
னிலேவ ருந்தவம் புரிந்துநீள் வரநிறை வானின். (௭)

அன்னை றன்னடி வணங்கமென் றயிர்ந்திவன் மனத்தி
னென்னணி யேசிறு பிரமசா ரியமிக இருந்த
* வன்னை மற்றவன் வரம்பெற [illegible] வழுவார்
கன்னு தற்பிரான் புதல்வனை [illegible] (௮)

இறந்து [illegible] னேழுடுதப்போர் புரிந்தான்
மறங்கொள் கண்ணிறைன் செம்பணு இயான்றி வலிய
திறத்து கீழ்த்திடு படைத்தலை வர்களுடன் றேவர்
புறங்கொ டுப்பது கண்டுபுன் னகைபுரிந் தனனே. (௯)

ஈது நிற்கமற் றையன்வா னவரிட ரொழிப்பான்
மூது சூழ்மலர்க் குழலுமை தனைமணம் புரிந்தே
யோது தற்கரும் பற்பல நாட்புணர்ந் துறைந்தான்
யாது செய்வமென் றிருந்தொரு சூழ்ச்சியென் னினரால். (௧௦)

என்னும் வானவ ரல்லியல் வையுநீ யேத்தி
நன்னு மெம்மபெருர் துயரம தொழிப்பது வாடி
யுன்னி றைந்திடு காதலா லிலையுணர்ந் தனம்போய்க்
கன்னு தற்பிரான் புணர்ச்சிசெய் யுறையுள்கா ணுறியால். (௧௧)

* வன்னம் - வடிவு.

அன்ன வேலையில் வெள்கியே யம்பிகை பிரிவா
னின்னு மாறுசெய் யென்றன ளென்செய்வா னெழுந்து
நின்ம லன்வரும் வீரியம் விடுமுனை யின்றோன்
பொன்ன வாஞ்சனைக் கிளமுலைப் புறம்பகன் றனளே. (கஉ)

இருமு யிர்க்கெலா மளித்திடு மிறையவ னிணையில்
அதமி குந்திடக் கண்சிவந் தெரிகவின் வாடும்
முதனை நோக்கியே வியோகசீ வரச்செயு மதனும்
விதனி றங்கொளும் வீரியந் தாங்கெனச் சிறி. (கங)

அய்யன் கொண்டிடுங் கோபவெந் நெருப்பினுக் கஞ்சி
வெய்ய செந்தழ லவனெடுத் தனனுடல் வெதும்பி
யுய்யு மாறில னகிவா னவர்க்குரை செய்தே
அய்ய கங்கையில் விடுத்தன னூர்கிளை தடிய. (கச)

இங்கண் மூன்றின்மேற் சரவணத் தொதுக்கின டிகழு
மங்கண் மாநில மதுதனிற் காவிரி வடபான்
மங்கு லேய்பொழிற் சூழ்சர காண்டத்தின் மன்னும்
பொங்கு * நாபுர நதிபுகழ் படைத்ததென் றிசையில். (கரு)

ஆரும் வண்புகழ்க் கங்கைதா னதாக்குமஞ் ஞான்றிற்
சாரும் வெண்டிரை யாற்றனிற் றனிபிரிந் தம்மா
ஊரு மந்திரு வுருவமோ ராறதாய்த் திகழ்ந்தே
யாரு மின்னதென் றறிவரு மெம்பிரா னிருந்தான். (கசு)

ஏறு சீர்பெறுஞ் சிற்றரு வாகிய விருந்த
வாறு மோர்வடி வாகவக் கார்த்திகை மாத
ரூறு காதலிற் கந்தனை முலையுட னமலன்
கூறு தற்கருங் கூடன்மா கவர்குறித் தெழுந்தான். (கஎ)

* நாபுரநதி - கொள்ளிடம்.

புரந்த ரன்முதற் கடவுளர் புடைநெருங் கிடமேற்
பரந்து பாரிடஞ் சூழ்ந்திடப் பல்லிய மொலிப்ப
விரந்த குஞ்சர காண்டத்தின் வரும்பொழு தம்மா
சுரந்து தன்முலை பெருகுபால் கண்டுமை சொன்னாள். (கஅ)

ஆர ணம்முனைந் தறிவரும் புராதன வடித்த
கார ணந்தனை யறிகிலேன் கிளிமுகங் கறுத்துப்
பூர ணக்குட நிறைந்துமேற் பொழிந்தெனத் திம்பால்
வார ணப்பதி யிவ்வுழை வருவதென் னென்றே. (கக)

வேறு.

பனிவரை யீன்ற மாது பகர்மொழி யுணர்ந்து நாதன்
குனிசிலை நுதலாய் கேளின் குமரனா றிரண்டு பெண்க
ளினிதுகாத் திடவெ மூஞ்சீர்ச் சரவணப் பொய்கை யின்கட்
புனிதநற் குழந்தை யாகிப் பொற்புறத் தவழ்தல் செய்தான். (உ0)

சாற்றருங் கொடிய னான தாரகா சுரனை வென்று
கூற்றினுக் கிரைகொ டுப்ப வளர்தலாற் கொங்கை விம்மி
யேற்றமாய்ச் சுரந்து திம்பா லெழுந்தது [illegible]
வேற்றடங் கண்ணாய் நல்கென் றொருமொழி விளம்பல் செய்தான்.

குளிர்புனற் றனித்த வழ்ந்த குழந்தையைக் கண்டு செய்ய
தளிர்புரை கரத்தாற் றூங்கித் தனஞ்சுரந் தொருங்கு திம்பா
லொளிர்நுத லளித்தா ளுச்சி மோந்தன ளுயுத்தந் தன்னிற்
பிளிறிவெம் பகைவர் காட்டப் பிறங்கெழிற் புயந்தை வந்தாள். (உஉ)

இந்திரன் முதலா யுள்ள விமையவர் தம்மை நோக்கிச்
சுந்தர வாக்கா லம்மை யொருமொழி துயரந் தீர
மந்தர கிரியை மானுந் தாரகன் வலிமை மாற்றுந்
தந்திரக் குழந்தை வேலான் றன்னருள் பெறுமி னென்றாள். (உங)

ச0.

வேறு.

பொன்னுலகந் தனிபுரக்கும் புரந்தரன்வின் றையருரத்தி பொற்பு வாய்ந்த, வின்னரர்கந் தருவர்முனி வரர்யிடைந்து புடைசூழ்ந்து ளிர்ந்தி யார்க்கு, முன்னவனுக் குபதேசஞ் செயுமுருகன் முளரிமலர்ப் பாதம் போற்றி, மன்னினரன் றனையுமையன் வாவும்விடை தனிலேறி மகிழ்ச்சி பூத்தான். (உச)

வேறு.

தன்னிக ரரிய மேன்மை தருசர ரகண்டம் தன்னிற்
சென்னியா றுள்ள நாதன் திருவவ தாரஞ் செய்யு
நன்மைசேர் சருக்கந் தன்னை நவின்றன னிப்பா லென்று
மன்னிய சிறப்பு வாய்ந்த வரம்பெறு சருக்கஞ் சொல்வேன். (உரு)

திருவவதாரச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-எகூ0.

வரம்பெறுசருக்கம்.

தொன்மை நான்மறை துதித்திடு மண்ணவர் தூய
வல்லி யங்குழ லுமையுமீ ராறுகின் புயமுஞ்
செல்வ நான்மலர் திகழ்தரு முகங்களோ ராறும்
வல்ல னாகிய குமரனைச் சிந்தைவைத் தெழுந்தார். (க)

அன்னவ் சிந்தனை செய்திட வளர்ந்தன னனைய
வெண்ணில் பல்லுயி ரளித்திடு மிறைவிதன் னுடனே
நன்னு மாயிடை யிருத்திடு நற்புகழ் படைத்த
புன்னணி யத்தலங் கண்டிடமற் றென்றிசை யோர்தான். (உ)

பொன்னி மாநதித் தென்கரை பொற்புற விருந்த
தன்னை நேருந் தலப்பெரு மகிமைசாற் றரிதான்
முன்னர் யெனையு மயூரமாய்ப் பூசைசெய் முறையான்
மன்னி யோங்குமா யூரமா நகரென மாதோ. (ங)

ஒருக ணப்பொழு திலகுமித் தலத்தினி லுறைவோர்
வருமி றப்பில ருருத்திர ரவர்மா றுது
பெருகு காவிரி யிடபதீர்த் தம்படி பெரியோ
ருருமை சாற்றரி திடபவா கனர்களா குவரே. (ச)

என்று நாதன்வாய் மலர்ந்துரை செய்தன னிரண்டு
குன்றெ னத்திக ழிளமுலைக் கோமள வல்லி
மன்றல் சேர்மல ரெடுத்துமா யூரநா யகனை
யன்று பூசைநன் னலம்பெறச் செய்தன ளம்மா. (ரு)

புனித மாந்துலா மாதநான் முப்பதும் பொன்னி
யினிய தீர்த்தநீ ராடியெம் பிரான்றனை யிறைஞ்சிப்
பனிம லர்க்குழ லாள்பரம் பரனுட னெழுந்து
கனிவு கூரவாஞ் சியநகர் கண்டுள மகிழ்ந்தாள். (சு)

அங்கண் மாநிலந் துதித்திடு மங்களாம் பிகையோர்
புங்கி ரூன்பதங் கார்த்திகைப் பரிதிநாட் பணிந்து
கொங்கு சேர்மல ராலருச் சனைசெய்து குளிர்ந்தே
ரெங்க ளும்பொழிந் திலகுமம் மாதமாங் கிருந்தாள். (எ)

கற்ப ராறது கண்டசா யாவன மிறைஞ்சி
வெற்ப னித்திடு மன்னனை வெண்காட்டனை வணங்கிப்
பொற்பு வாய்ந்திடு பூந்தரா யன்னலைப் போற்றி
யத்த லத்திறை யுடனருச் சனைக னைந்தான். (அ)

மலர்ந்திடுங்கமழ் நீர்கது மாமிகு லம்மை
விளங்க ருச்சனை நாதனைப் பூசைசெய் தெழுந்து
நலன்கொ ளிந்திரன் வழிபடு நாதருண் மலர்ந்தா
னலங்கல் கொண்டருச் சனைசெய்து மகிழ்ந்தன னம்மா.

தொண்டல் குழுமல் ணிப்படிக் கரை தொழுதுங்குழல்கை
யண்டர் நாயகன் பதாம்புயம் வணங்கியன் புடனே
வண்டு வார்குழ லாள்சுவே தார்க்கசல் வளர்திற்
கெண்டை நீள்விழி மகிழ்ந்திடக் கிளர்ந்துசெழுந் தனனே.

பொருது குழுக்குழற் கார்த்திகைப் பூங்கொடி யாள்
பாது காத்திட வளர்முரு கேசனைப் பயில்
போது மெய்ப்புகழ் வானவ ருடன்பொரு தொழியா
வாது செய்திடு தாரகன் றன்வலி மாற்றி.

புரந்த ரன்புகழ் பெறப்புரந் தருள்புரி யென்றே
வரங்கள் பற்பல வளித்துநீ வளர்ந்திடு தலத்திற்
பரந்த வைகினர் வினைத்துயர் பாவமில் லிவர்
கரந்த வித்தனைக் காண்பவர் கவலறுத லரியார்.

அட்ட சித்தியு மாலயன் பதங்களு மன்றி
விட்ட காமியம் யாவையும் பெறுகுவ ரென்றே
கட்டு வார்குழல் கனிவுடன் றுலாசெய்தென் முலைப்பான்
மட்டி லாதுமேற் பெருகிய வாவிநன் றுழுதலால்.

இலக நற்குளித் தாமுகத் ததிதிடு மருமி
யிலகு மேனைய யாவையு மிமையவ ராயி
பலவி லாதபே ரின்பமேற் பெறுமெவ வளித்தா
ளைமை யிர்க்கரு ளன்னை நல்வரங் கொடுத்தே.

அயிலி லங்கிடும் வேற்படை யளித்தனன் மேன்மை
பயிலுஞ் சண்முகப் பிரான்பரம் பரன்பதம் பணிந்தே
மயிலை வென்றிடச் செயுமொழி லன்னையை வணங்கிக்
கயிலை நேர்சர வணத்திற கவின்பெற விருந்தான். (கரு)

வேறு.

விண்ணவர் துயரந் தீர்ந்துபொன் னுலகில் வீற்றிருந் தெழில்பெற விளங்கும், வண்மைசேர் இலகு வரம்பெறு சருக்க வளமை யித் தியம்பினை னிப்பால், கண்ணுதன் புவியிற் றலப்பெரு மகிமை காட்டிய சருக்கவாய் மையினை, யுண்ணெகிழ் மகிழ்ச்சி கூர்ந்திட வறிந்த வாறெடுத் துரைத்தல்செய் குவனால். (கஎ)

வரம்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-எசசு.

தலமகிமைகாட்டியசருக்கம்.

ஏடக மதுக்கமழ் இலகு கூந்தலாள்
பாடகச் சேவடி படியிற் றோய்த்திட
வாடக நகர்தனிற் போந்த ரும்பெறல்
வீடகங் களிந்தருள் பிரானை வேண்டினாள்.

அருவரை யளித்தபெண் ணரசி யாய்மலர்
முருகவிழ்த் தளிகண்மொய்த் தெழுந்த சோலைசூழ்
தருமமா நகருறை தரும நாயகன்
திருவடி யருச்சனை செய்து போற்றினாள்.

கந்துக புரந்தனைக் கண்ணுற் றன்புடன்
சுந்தரப் பசுபதி யீச னைத்தொழு
தெந்தையோங் காரமா நகரை யெய்தியே
சந்திர சேகரன் சரணம் போற்றினான்.

விருப்புமீ தூரவெற் பரசி யொற்புறு
திருப்பனந் தாளுறை சிவனை யேத்தியே
யிருட்பொலி கண்டனே டெழுந்து சார்ந்தனன்
மருக்கமழ் பொழிற்றிரு மங்க லக்குடி.

பொற்புறு பூதவ னேசன் பொன்னடி
நற்புது மலர்சொரிந் தேத்தி நல்லெழில்
விற்புரை நுதலினாள் விளங்கு கோடிகா
வற்புத வமலனை யடிப ணிந்தனன்.

மாவடு வெனநலம் வாய்ந்த கண்ணிநு
ளாவடு துறையுறை யண்ண லைத்தொழு
தேவடுத் திடையிடை மருதி னெம்பிரான்
பூவடு பொன்னடி பணிந்து போற்றினான்.

குடந்தைமா நகருறை குளிர்வெண் டிங்கள்சேர்
படர்சடைப் பரனைவலஞ் செய்து றைஞ்சிவண்
மடர்ந்தபூம் பொழின்மிகு திருவை யாறனைப்
படர்ந்துபே ரன்பினாற் பணிந்து போற்றினான்.

பரங்கர்ளும் தலங்களும் பணிந்து பைந்தரு
வோங்கெழிற் றில்லையம் பதியை யுற்றுமே
ரோங்கமழ் பொன்னம்பல வனயன் றன்சேவடி
மாங்குயின் மொழியினாள் வணங்கி நின்றனன்.

இலங்கவா னுதலதன் மேற்செ ன்றிதை
மலர்சொரி வனங்கொள்வாட் போக்கி மாமலை
யிலகுமீங் கோய்சல்வெண் ணுவ லெம்பிரா
னலமிகு பொன்னடி நயந்து போற்றினான். (கூ)

பொன்னிமா நதியிரு புறத்துஞ் சூழ்ந்துமிந்
தன்னனே ரருஞ்சிவ தலங்கள் யாவையு
மன்னைபோந் தேத்திமற் றனேக மாந்தல
மன்னுதற் பரனையும் வணங்கிப் போற்றினாள். (கO)

இருவர்தே டரியவெம் பிரானி தந்தருந்
திருவிளை யாடல்செய் கூடல் சேர்ந்துவி
முருகிட மலர்விழி மகிழ வொண்ணுதல்
பெருகுகா தலிற்றலப் பெருமை புன்னினாள். (கக)

வேறு.

வழிமதுக் கமழும் பொன்னிதழ்க் கொன்றை மலரணி வள்ள
லோன் முறைந்தான், கொழிதமிழ்க் கூட லுறைந்துசுந் தரனுங்
கோலம்யான் கொண்டினி திருப்ப, னெழில்கொழிந் திலகு மங்கயற்
கண்ணி யிடத்தமர்ந் திந்நகர்ப் புரந்தே, செழியர்கோ னரசு செலு
த்தென வம்மை திருவுளம் பெருமகிழ் கூர்ந்தாள். (கஉ)

கவின்மிக வளர்கல் யாணநற் கோலக் காட்சிகண் டிமையவர்
முதலாம், புவிதனி லுறைவோர் பொருந்தியே யின்பப் புணரியின்
முழுகியே மகிழ்வார், செவிதனக் கமுதாய்த் துதிதரு துணைத்திற
கேர்ந்திடு பிருகுவா ரத்திற், குவிமுலை மாதர் மைந்தர்கள் வணங்கிக்
குலவுக ழியமிகப் பெறுவார். (கங)

கந்துக புரந்தனைக் கண்ணுற் றன்புடன்
சுந்தரப் பசுபதி யீச னைத்தொழு
தெந்தையோங் காரமா நகரை யெய்தியே
சந்திர சேகரன் சரணம் போற்றினான்.

விருப்பமீ தூரவெற் பரசி பொற்புறு
திருப்பனந் தாளுறை சிவனை யேத்தியே
யிருட்பொலி கண்டனூ டெழுந்து சார்ந்தனன்
மருக்கமழ் பொழிற்றிரு மங்க லக்குடி.

பொற்புறு பூதவ னேசன் பொன்னடி
நற்புது மலர்சொரிந் தேத்தி நல்லெழில்
விற்புரை நுதலினாள் விளங்கு கோடிகா
வற்புத வமலனை யடிப ணிந்தனன்.

மாவடு வெனநலம் வாய்ந்த கண்ணினா
ளாவடு துறையுறை யண்ண லைத்தொழு
தேவடுத் திடையிடை யிருதி னெம்பிரான்
பூவடி பொன்னடி பணிந்து போற்றினான்.

இடந்தைமா நகருறை குளிர்வெண் டிங்கள்சேர்
மடந்தைபா கனைவலஞ் செய்து மறைஞ்சிவன்
படர்ந்தபூம் பொழின்மிகு திருவை யாறனைப்
படர்ந்தபே ரன்பினும் பணிந்து போற்றினான்.

பாங்கரும் தலங்களும் பணிந்து பைந்தரு
வோங்கெழிற் றிரிசி புரத்து றைந்திடுந்
தேங்கமழ் கொன்றையே னியன்றன் சேவடி
மாங்குயின் மொழியினாள் வணங்கி நின்றனன்.

திலகவா ணுதலதன் மெற்சி றந்திடு
மலர்சொரி வனங்கொள்வாட் போக்கி மாமலை
யிலகுமீன் கோய்கல்வெண் ணுவ லெம்பிரா
னலமிகு பொன்னடி நயந்து போற்றினாள். (௯)

பொன்னிமா நதியிரு புறத்துஞ் சூழ்ந்துமிந்
தன்னனே ரருஞ்சிவ தலங்கள் யாவையு
மன்னைபோந் தேத்திமற் றனேக மாந்தல
மன்னுதற் பரனையும் வணங்கிப் போற்றினாள். (௧௦)

இருவர்தே டரியவெம் பிரானி தந்தருந்
திருவிளை யாடல்செய் கூடல் சேர்ந்துளா
ளுருகிட மலர்விழி மகிழ வொண்ணுதல்
பெருகுகா தலிற்றலப் பெருமை யுன்னினாள். (௧௧)

வேறு.

வழிமதுக் கமழும் பொன்னிதழ்க் கொன்றை மலரணி வள்ள லொன் றுரைத்தான், கொழிதமிழ்க் கூட லுறைந்துசுந் தரனுங் கோலம்யான் கொண்டினி திருபப, வெழில்கொழிந் திலகு மங்கயற் கண்ணி யிடத்தமர்ந் திந்நகர்ப் புரந்தே, செழியர்கோ னரசு செலுத்தென வம்மை திருவுளம் பெருமகிழ் கூர்ந்தாள். (௧௨)

கவின்மிக வளர்கல் யாணநற் கோலக் காட்சிகண் டிமையவர் முதலாம், புவிதனி லுறைவோர் பொருந்துபே ரின்பப் புணரியின் முழுகியே மகிழ்வார், செவிதனக் கமுதாய்த் துதிதரு நலாத்திற் சேர்ந்திடு பிருகுவா ரத்திற், குவிமுலை மாதர் மைந்தர்கள் வணங்கிற் குலவுகர மியமிகப் பெறுவார். (௧௩)

சதலா துனைநல் விருச்சிக மாத மிலகிடு தருவினிற் பூமி
ாதலன் வார மிரவிவா ரத்திற் கண்டுபோற் றினர்பல னெடுத்தே
யாதரி தட்ட சித்தியும் பெறுவ ருத்தம மாமெனக் கைந்நு
ந்தலந் தன்னிற் றலம்புக ழோங்கும் பொற்புறுங் கூடல்கே தாரம்
திகழ்திரு வானைக் காதிறை மகிமை சேர்திரு வாஞ்சியந் திருந்தும்
புகழ்மிகும் வயித்திய நாதமிவ் வைந்துட் புண்ணிய நகரமாங் கூட
லகமகிழ் தருமக் கூடன்மா நகரி னதிகமாம் வயித்திய நாத [ல்.
திகபா மிரண்டுந் தருமெனப் புகன்று னெழுந்தது துந்துபி விண்மே
மலர்மழை வானோர் பொழிந்தன ரம்மை யையறு மகிழ்ந்து
றைத் தந்தபி, வலகில்பல் புகழ்சேர் கணம்புடை நெருங்க வரும
றை முழக்கொலி யன்றி, யிலகிய முழவ மதிர்ந்திட வானோ ரேத்
தொலி கடலென முழங்க, நலமிகு கயிலை சார்ந்தரி சுமக்கு நவமணி
யாசனத் திருந்தார். (கசு)

வேறு.

கவின்பெறு முயர்தலப் பெருமை காட்டியே
நவின்றிடு சருக்கமீ தினிந டுங்கிடக்
குவிந்துவந் தெழுந்துளங் கொதிப்ப வெஞ்சினத்
தவிர்த்திடப் போர்புரி சருக்கங் கூறுவேன். (கஎ)

தலமகிமைகாட்டியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எசுஈ.

போர்புரிசருக்கம்.

இனைய வேலையிற் சூரகா சானெனுங் கொடியோ
னனைம லர்ப்பொழிற் கயகா ட்டுறை மகவான்
றனைவெ ருக்கொளத் தமர்வரத் தசேர மாரி
துனைவில் வான்பொழிந் தெதிர்த்தெனச் சொரிந்தெதிர்த் தனனே.

அளவி றந்திடு மசுரரெனும் படையெழுந் தனேக
வளம லிந்திடும் பொன்னுல கழித்தர மகளிர்
களப குங்கும மணிந்திடு கொங்கையிற் கண்ணீ
ரிளகி வீழ்ந்திடச் செய்தலா லிரங்கிவாய் புலர்ந்தார். (உ)

சுந்த ரத்தநு வளைத்தழற் கணைபல தொடுத்தா
னிந்தி ரன்வரு மசுரன்மார் பினிலிடு கவசஞ்
சிந்தி வீழ்ந்தது செக்கர்வான் பிறைமுகப் பகழி
பொர்ந்து பட்டிடத் துளைத்துரப் புறத்துரு வியதே. (ங)

வேறு.

தந்துங்கிரை யெறியுங்கட றனையொத்திடு தியோ
ரத்தந்தனில் வடிவேல்சுடர் வாளம்பு பிடித்தே
சித்தந்தடு மாறித்திசை தோறுஞ்சுரர் மடியக்
குத்தென்றனர் வெட்டென்றனர் கொல்லென்றன ரம்மா. (ச)

வாமுற்றிய வசுரத்தலை வர்கள்பொற்புற வானோர்
புரமுற்றெரி கதுவத்தனி பொருந்தும்புனை மௌலிச்
சிரமற்றன ருரமற்றனர் திகழ்மற்புய வலியக்
கரமற்றன ரலைமொய்த்திடு கடலிற்கிளை யானோர். (ரு)

குடலைக்கழு கொடுபெற்பல கொடிபற்றி யெழுந்தே
கடலுக்கிடும் வலையொப்பிட வடருற்ற கதித்த
படருற்றிடு மசுரர்ப்படு குருதிப்புனல் பரவித்
திடர்சுற்றிய தெனவுற்றிடு சிறைமொய்த்தது முடுகி. (சு)

இத்தன்மைய ரன்றிப்பொரு திடுதேவரு மசுரர்
சத்தந்தலை வருமுற்றனர் சரமாரி பொழிந்தார்
மொத்துந்திரை யெறியுங்கட லெனமூண்டெழு தியோர்
சித்தந்தடு மாறச்சுரர் தெய்வப்படை தொட்டார். (எ)

வாசங்கமழ் தருநீழலில் வாசஞ்செயு மிமையோர்
பாசங்கணை பிறைவாய்திகழ் பாணங்கள் விடுத்தா
ராசங்கயி லாவாயுத முசலங்க ளெடுத்தே
மோசஞ்செயு மசுரன்றலை வருமொய்ம்பொ டெறிந்தார். (அ)

சுரர்தொந்த வியுத்தஞ்செய்து தொடர்தியவர் தம்பா
லரமங்கைய ரிருகொங்கையும் வழிகண்புன லதலப்
பாசும்பல படையும்படு களமெங்கு மதிர்த்த
முரசங்கவிழ் தரவற்றது முன்வைத்திடு துவசம். (௯)

இரதத்துட விரதத்தலை வர்கண்முட்டின ரிலைவேல்
கரபத்திர மதனுவிடு சடசத்தை யறுத்தே
யுரமுற்றுறு கணைதைத்தொரு விடவிட்டனர் புவிமேற்
சிரமிற்றுட லுருளப்பொரு சிலைபற்றி விழுந்தார். (௧௦)

புரவிப்படை யொடுபற்பல புரவிப்படை பொருதி
யிரவிற்றிரி தியோருயி ரியமற்றிரை யிடுமேற்
பரவிக்கிரி தனையொத்தெழும் பலமாமத கரிசங்
காரந்தக ரனையோர்தலை காலாலிட றியதால். (௧௧)

தேராவர மகிழ்வுற்றுற வுயர்செய்திடு கொடியோன்
காலாட்பரி கரிதேரிவை களுமற்றன கண்டே
மேலாகிய வயரத்தொடு விண்ணோர்க ளெதிர்க்க
வாலாலமெ ழுந்தோடிடு மதுபோல நடந்தான். (௧௨)

வேறு.

மலைத்தலை யுலகிற் றமைப்பல புரிந்து மந்திர வேள்விக ளியற்றி,
விலங்குபுன் னியத்தாற் பொன்னுல கதனி லெய்திய வானவ ருடன்
னே, குலகிரி போலுந் தாரகன் படைமேற் கொண்டுபோர்க் களங்

சார்வொ டிந்திரற் றூகன் றன்சிரம்
பார்வி ளங்க விழுதல் பகர்வன்மேல்.

போர்புரிசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - எஅக.

தாரகாசுரசங்காரச்சருக்கம்.

பொற்பமர் பசும்பொன் னுலகில்வா ழிமையோர் புரந்தரன் பொருதிற விழந்தே, யற்பக னீங்காத் தயராதீ தார வடர்பெருங் காற்றினு டைவட டிற்றிடும் பாரை விருக்கமென் னரிதா வெங்க ளைவிட்பது போன்று, மற்பலர் வீழ்ந்த பெருங்களம் பார்த்து வந்துதாள் பணிந்துமுன் னிரங்க. (க)

ஆறுமா முகவெம் பிரானுய ரபயங் கொடுத்தணி மணிமுடி சூடி, யேறுகந் தருளு மையனை தருணா லிலைக்குசே னாபதி யாகிக், கூறுபல் கோடி யசுரரைக் கொன்று கொலைபுரி தாரகா சுரனை, வேறுவே றனேகங் கணைதொடுத் திலகும் வேற்கிரை கொடுப்பனென் றெழுந்தான். (உ)

வலம்புரி முழங்கப் பேரிகை யதிர மலர்மழை பொழிதலா னவர்கள், குலந்தலை யெடுப்பப் புலோமசை பசும்பொன் குலவிய மங்கல னானள், வலம்பெற வனேகங் கணம்புடை சூழ கவிதுமே ன்டிசைகளுந் திறைஞ, ரங்கல்வேற் குமர நாயகன் றிருநோக் களித்திடும் பணிசெய வன்றே. (ங)

அசைதபொறி சிந்துங் கண்ணின ரசுர யசுரவெம் படைபல சூழத், தனக்குநே ரிலையென் றெண்ணியே [illegible] திருந்திடு தார

சார்கொ டிந்திறற் சூரகன் றன்சிரம்
பார்வி ளங்க வீழ்தல் பகர்வன்மேல். (கஅ)

போர்புரிசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எஅக.

தாரகாசுரசங்காரச்சருக்கம்.

பொற்பமர் பசும்பொன் னுலகில்வா ழிமையோர் புரந்தரன் பொருதிற லிழந்தே, யற்பக னிங்காத் தயரமீ தூர வடர்பெருங் காற்றிறு டைபட், டற்றிடும் பாரமை விருக்கமென் னரிதா யெங்க ளுண்டிடப்பது போன்று, பற்பலர் வீழ்ந்த பெருங்களம் பார்த்து வந்துதாள் பணிந்துமுன் னிரங்க. (க)

ஆறுமா முகவெம் பிரானுய ரபயங் கொடுத்தணி மணிமுடி சூடி, யேறுகந் தருளு மையனை தருளா லிலங்குசே னாபதி யாகிக், கூறுபல் கோடி யசுரரைக் கொன்று கொலைபுரி தாரகா சுரனை, வேறுவே றனேகங் கணைதொடுத் திலகும் வெற்பினை கொடுப்பனென் றெழுந்தான். (உ)

வலம்புரி முழங்கப் பேரிகை யதிர மலர்மழை பொழியவா னவர்தங், குலந்தலை யெடுப்பப் புலோமசை பசும்பொன் குலவிய மங்கல நாணன், னலம்பெற வனேகங் கணம்புடை சூழ கவிழுமெ ண் டிசைகளுக் கிறைவ, ரலங்கல்வேற் குமர நாயகன் திருநோக் களித்திடும் பணிசெய வன்றே. (ங)

அனற்பொறி சிந்துங் கண்ணின ராகி யசுரவெம் படைபல சூழத், தனக்குநே ரிலையென் றெண்ணியே யிறுமாந் திருந்திடு தாரகன் மருங்கிற், சினத்துமப் புரத்தை யெரித்தவெம் பெருமா னளித்திடு தெய்வநா யகன்றன், வனப்புறும் வெற்றிக் கொடியொடும் வந்து வலன்றரும் பாசறை வதிந்தான். (ச)

இதத்தினை யளிக்கும் வலம்புரி யோசை யெழுந்தது செவிப் புகும் பொழுதிற், கரத்தொடு சிவந்த கண்ணின னாகிக் காரணம் யாதென வினவ, மதப்பெருங் கொடிய செம்பனு முதன்மை மந்திரி சங்கரன் சுதனாற், பதத்தினை வானோர்க் களித்திட வேண்டிப் படையெடுத் தனனெனப் பகர்ந்தான். (ரு)

கணப்பொழு தேனுந் தாழ்க்கிடத் தகாது கருதுறு கின்றுயி ருண்டு, நினைத்திலை யெதிர்ப்பு வரையிது காண நேர்ந்தெதிர் நின்றன னென்றே, வணக்கமோ டினிய மாற்றமு முரைத்தான், வாம்பரி பூட்டிய தேர்மே, லிணக்கமில் கொடிய னேறினன் கவச மிட்டுவில் லெடுத்தன னெதிர்த்தே. (சு)

அந்தரத் தமரர் சூழ்ந்திட நின்ற வையன்மேல் வைக்குனைப் பகழி, சிந்தினன் றெய்வ வான்படை யெடுத்தான் றேவர்தங் கோமக னுன, விந்திர னுடனே செம்பன்வந் தெதிர்த்தா னிலங்கிய தனஞ்சய னுடனே, வந்துபோர் புரிந்தான் றெம்பன்வ லெயிற்றுக் கயிட பன் மறலிமுன் மலைந்தான். (எ)

நிருதிதன் னுடனே முரனுடற் றினன்முன் னின்றிடும் வருண னொடெழுந்து, கருமுகில் சூழ்ந்த தென்னமே காட்சன் கணைபல தொடுத்தனன் சாபன், பொருதினன் வருகாற் றிறையுடன் காலன் புகன்றிடு குபேரனோ டெதிர்த்தான், சுருதியாய்த் திடுமீ சானன் முன் வெகுளி சூழ்சுர தெற்பன்விற் குனித்தான். (அ)

ஓதரும் புகழ்மேன் மண்டலக் கிறைமுன் னூற்றனன் காலக வில்லகு, பாதலத் ததிபன் றன்னுடன் கால சேமிபற் பலபடை தொடுத்தான், காதக னுன சம்பரன் சபரன் கண்டகன் கணக்கிலாக் கொடிய, பாதக மிகுந்த சண்டனீள் சுசண்டன் யாரவிற் றனித்தனி குனித்தார். (௯)

காசரன் முதலா மெழுவர்கள் சூலந் தோமர முதற்பல படைகள், வாசவ வீரே முலகிறைக் கதிபர் தங்கள்மேற் றொடுத்தெதிர் வளைத்தார், ஈசனார் புதல்வன் புன்னகை புரிந்தே யிவர்களைக் கடற்கிரைக் கொடுத்தான், பேசருங் கொடிய தாரகன் பேழ்வாய்ப் பிளந்திதழ் கடித்தெதி ரெழுந்தான். (௧௰)

வேறு

ஆரணர் மகனு மியலவை யன்மலர்க்
காரி ஐந்தொடுத் தனன்விற் கடுநேர்
சராமா ரிபொழிந் தனனன் னவைதைத்
தாரூ ருருவிப் புறமோ டியதே. (௧௧)

தாவில் வலிபெற் றிடுதா ரகனுஞ்
சேவின் புறமே வருள்செம் மல்புயத்
தேவிந் திரமைந் தபுதைத் திமையோர்
கோவின் குலிசத் தையொடித் தனனே. (௧௨)

சூலப் படைதோ மரமா தியெடுத்
தேலக் குழல்பா கனெழிற் புதல்வன்
கோலத் திருமார் பில்விடுத் திருள்கூ
ராலத் தைநிகர்ப் படையேந் தனனால். (௧௩)

வேறு.

மங்குன் மீது மறைந்துபின் வந்துவெந்
தங்கை விற்குனித் தாயிரம் வெங்கணை
சங்க ரன்புதல் வன்றட மார்பினிற்
பொங்கு சோரி பொழிய விடுத்தனன். (௧௪)

மாயஞ் செய்து வலியவில் வாங்கியா
காய நின்று கணைக டொடுத்தனன்
சேயன் பாகிய தேவர் பதைத்துயிர்
சாய வேதரை மீதில் விழுந்தனர். (௧௫)

படைத்த லைவர் பலரிறந் தார்கள்போ
ரிடைக்க ணின்றயி ராவத மெண்ணில்சீ
ருடைப்பெ ரும்வலி மாறியொ டுங்கியே
துடைப்ப ருந்துய ரத்தொடு சோர்ந்ததே. (௧௬)

வெய்யன் றேரொடு சார தி வீழ்ந்திட
ஐயன் வாளி தொடுத்தன னவ்வயின்
கையி லேந்து மிகல்வெங் கணையுடன்
வைய மீது குதித்தெதிர் வந்தனன். (௧௭)

தொல்லை நான்மறை தேடருந் தூயவ
னல்லை நேரக ரன்றனை யங்கையில்
வில்லை நாணுட னிற்றிட வெங்கணை
யொல்லை விட்டயிர் [illegible] தன்னினான் (௧௮)

இரக்க மற்ற கொடியவ னென்னும்வல்
லரக்கன் வாளெடுத் தன்னவன் முன் வந்தனன்
சிரக்கம் பஞ்செய்து சீற்ற மிகுந்திடக்
கரத்தி னன்வலி காட்டி யுடற்றினான். (௧௯)

தாரணி நின்று பெயர்ந்திடு தாரக
னொருவி ரண்டு பிணைபட் டோதரிர்
பரவி யெழும் புரளை பழுத்திட
வான கிந்த வதிர்படை யேவினன். (உ0)

வேறு.

என்னெனிய விடைமயக்கத் தையா ரிக்க வின்றிரன்மொன் றல குபரந் திடச்ச வேத, வன்னவயி ராவதமும் புகழ்சேர் சங்க மாநிதி யும் வளர்பதும நிதியும் வாசத், தண்மலர்க்கற் பகதருவு மகிழ்ச்சி கூரத் தாரகா சுரன்வதையாஞ் சருக்கஞ் சொன்னோ, மன்னவசரீரிவாக் களித்த தூய வருமையிரு சருக்கமே யுரைப்ப னம்மா. ()

தாரகாசுரசங்காரச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-அ0உ.

அசரீரிவாக்களித்தசருக்கம்.

என்னனிவ்வா றவையைக் கிரங்கி நோக்கிய
தன்னொளி மலர்விழிச் சண்மு கப்பிரான்
மின்னனிலாத் தவழ்ந்திடும் வெள்ளி மால்வரை
யன்னனை யகங்குளிர் தரநி னைந்துபின். (க)

தொடுத்திடும் பிருகுசெய் சூழ்ச்சி யையவன்
தடுத்தருஞ் ஞானமோ ரிக்க னாகவே
படுத்தவ னிமையவர் பரசெ யமுயிர்
விடுத்துறுந் தாரகன் விழுந்த தோர்ந்திட. (உ)

நமரிவ னிவனென வுடைத் தெங்கள்
தமர்தனை யின்றியே தனிநி டக்கிடு
மமரர்தம் பேர்க்கையைத் தீப்ப தம்மைப
கமர்கள வொருகுக்கை மருதவே யாகுமால். (ங)

என்றுநிச் சயஞ்செய்திவ் வுலக மீதினில்
வென்றிசேர் காசிகே தாரம் வேதம்வந்
தன்றருச் சனைசெயும் வனமை யாருடன்
றன்றும்வெண் ணுவல்சீர் சூழும் வாஞ்சியம். (ச)

இத்தமா நகரெலா மெழில்கொ ழித்தகல்
லத்திவெண் பிறையணி யண்ண லார்மகிழ்
சுந்தரத் தலமெனத் துணிபு ணர்ந்துதன்
சிந்தையி னினைந்தெதிற் செல்கு வேனென. (ரு)

ஒருமொழி புகன்றனை னுலக மீதினிற்
குருபர னுரிய குமர நாயகற்
கருமையென் றெளிமையென் றுவ துள்ளதோ
திருவினை யாடலோ தெளிக தேர்கிலேன். (சு)

என்னுமப் பொழுதச ரீரி வாக்கெழுந்
துண்ணனி துருவவ தாரந் தொடுதிடும்
புண்ணியத் தலத்தினிற் போந்து நாதனை
யுண்மைசே ரிருதய கமலத் துன்னியே. (எ)

திருத்தமா கலன்கொள்சிந் தாமு தத்தடப்
பெருந்தநீ ரந்தனிற் பெருகும் வானவ
ருருத்தமைச் சேர்க்கமே லரம்ப டைத்தொளிர்
மருத்துவின் மனுச்சொலஞ் ஞான் மாய்த்திட. (அ)

கயிலைமால் வரைவளர் கண்ணு தற்பிரா
னயிலினை வேல்விழி யணங்கு தன்னுடன்
பயில்பெரு மகிமைபற் பலப டைத்திடுஞ்
சயிலமேர் விடையுகைத் தவனிற் சார்குவன். (கூ)

என்றவக் கணர்தனி யிமைய மீன்றவ
டுன்றிருப் புதல்வனுஞ் சண்முகப்பிரா
னன்றிசேர் வயித்திய நாதஞ் சார்க்தெழு
மொன்றிய மனத்தினை யுளத்தி லுன்னினன். (௧௰)

ஆருயிர் நாயகன் றுதிப்ப திங்ஙகும்
மாருதம் வானவர் தன்ப முற்றவன்
பாருள மவர்முதற் பலரை யும்மெடுத்
தேருறை தீர்த்தநீ ராத்தி லெய்தியே. (௧௧)

வாரமீ தவர்தமைச் சேர்த்து வைத்தபின்
னாரமு தானசித் தாமு தப்புனற்
சீரணி குமரவே டளித்து ரைத்தனன்
றாரணி புகழ்சிவ கவசந் தன்னையே. (௧௨)

அழுந்திய விண்ணவர்க் கிரங்கி யன்புகூர்ந்
தெழுந்தமுன் திருடியர் கயிலை யெய்தியே
தொழுந்துவெண் பிறைபுனற் குலவும் வேணியன்
செழுந்தனி ரிணையடி சேவித் தையகேள். (௧௩)

பொன்னுல கழித்தது பொருந்தும் வானவர்
மன்னிய பிருகுசெய் மனுவிற் பற்பல
வின்னல்கூர் வியாதியுற் றனரெ ழுந்திட
வுன்னரு ளன்றிவே றொன்று காண்கிலேம். (௧௪)

என்றுமின் றிரந்தன னப்ப மீந்தனன்
கொன்றைதான் மலரணி யையன் கூறுமீ
தன்றியுங் கயிலைவிட் டகன்றி டாமன்முன்
னின்றன ரருள்பெறுங் காலை சேர்பெற. (௧௫)

கயிலைநா யகன்சிவ கணங்கள் சூழ்தரக்
குயின்மொழி வரமிருத் திகையுங் கொண்டுமேற்
றயிலபாத் திரமற்சஞ் சீவி தன்னுடன்
பயில்வயித் தியனெனப் பரிந்தெ ழுந்தனன். (௧௬)

வேறு.

எய்திவெவ் வினை முற்றியன் டபக்க வில்லடி யிருத்தினை
யெடுத்துத், தய்யநற் றயிலத் தொட்டியி னிருக்குந் தயலுஞ் சீவி
யைப் பிழிந்து, கையினு லைந் புனைன் டானோர் கணப்பொழு
தினிற்பிரு கியற்றந், செய்யவோ ரெழிற்று மிகுந்திய தேகம் விள
ங்கவே யெழுந்தன ரம்மா. (௧௭)

வேறு.

மிக்கமயக் குறுமோக வஞ்ஞானந் தீர்த்திமையோர் வேறு முள
தக்கசரு வாங்கபூ ரணரான வெழுந்தயா பரனே போற்றி
செக்கர்வா னந்தவில்லவ் வதிக்கீள்ப பிறையணிந்த செல்வ போற்றி
புக்கவிட முண்டளித்த வருட்கடலே போற்றியென வேத்தி நின்றார்.

வேறு.

என்னும் பகர்ந்தெ ழுமிதழி நறமா மணம்வீ சிடும்வேணி
யன்ன லளித்த வசரீரி வாக்கின் மகிமை கூறினுமக்
தெண்ணை வரிய மேன்மையவர்க் கிலகு தேவ சருச்சனைசெய்
யுண்மை யான சருக்கமாங் கியமேல் விளங்க வுரைசெய்வேன். ()

அசரீரிவாக்களித்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௮௨௧.

தேவருர்ச்சனைசெய்சருக்கம்.

அலகிலா மகிமை பெற்ற வாரக ணடியேம் வாச
மலரினாற் பூசை செய்து மகிழ்ச்சிகூர் விழாவி யற்ற
லமிகு கருணை செய்ய நாதனே வேண்டு மென்று
நிலகிய குமுத வாக்கா லிறைவனன் றெனவ விந்தான். (௧)

உத்தமன் பின்னு முன்னோர்க் கொருமொழி யளித்தல் செய்தா
னித்தலந் தன்னி லிங்கு பியற்றுமுன் வினையால் வந்து
நித்திய மிடாது காயுஞ் சுரமுறைச் சுரமி கழ்த்து
பித்தமே லிலிஞ்சு ரம்வாய்ப் பெருகுஞ் சுரமும் பின்னர். (௨)

துன்னிய சன்னி வாதத் தோடேநேத் திரநோய தீக்கம்
சென்னிநோய் சுவாச காசஞ் செவிக்குளைக் குடம்பி மூலங்
குன்மநோய் சுவேத குட்டங் குலைவலி சடநோய் மேக
மன்னிய வருரித் துன்பம் வடிக்குநீ ரிழிவு மன்றி. (௩)

நகக்கனி லுறுநோய் தந்த வலிவுநோய் மார்ப வடைப்பு
மிகுந்துற குறுநோய் பல்லி குணிய வேறை கண்டோ
ரகந்திடு கிடவே பேழ்வாய் திறந்திடு மல்லகை வந்து
புகுந்துகை றிடுநோய் புள்ளூர் புகுந்திடிற் பயந்து போமே. (௪)

என்றெடுத் துரைத்த மாற்றம் யாவையு முணர்ந்து தாள்களுங்
கன்றுமை மழுத்த ரித்த கரமுமுக் கண்ணும் வெவ்வலி
வென்றிய மேனி வாய்ந்த வொளியுமன் புருகக் கண்டு
நின்றுபூ நீர்சொ ரிந்து நிமலனைப் பூசை செய்தார். (௫)

பக்குவ மான வன்னம் பழமின் நீர்பா னிய
மிக்கபா யசந்தாம் பூல விதவகை நிவேத னஞ்செய்
தக்கர வணிந்த வண்ணற் கனிபெறு தீப மேந்தித்
தொக்கவின் னவர்க ளார தனைசெய்து துதித்தல் செய்தார். (௬)

வசந்தகா லத்தி லங்கு திருவிழாச் செய்து வானத்
திசைந்ததுந் துபிமு ழங்கப் பல்விய மியம்ப மாத
ரசைந்துகன் னடனஞ் செய்ய வணிகொடென் மலயத் தென்ற
லுசந்திடும் வெப்ப மாற்றி யுறயதஞ் செயவ மைத்தார். (௭)

தருப்பணங் கவரி தால விருந்தம்வெண் டரள மாலை
திருந்தமா முறைதொ டுத்துத் திகழ்ந்தவெண் குடைவி ளங்கு
முருப்பொலிந் திலகு மற்று முளவுப சாரஞ் செய்தே
விருப்புறு சித ளஞ்சூழ் மிகுபணி பலவுஞ் செய்தார். (௮)

வேறு.

அருள்பழுத் திருந்த வைய னநுமதி பெற்று மேலாந்
தெருள்வலி யுளராய்த் தேவர் கோன்முத லிமையோர் செல்வித்
பொருண்மிகுந் தொளித யங்கும் பொன்னுல கதனைச் சேர்ந்தே
யிருணிறத் தசுரர் செய்திங் கினையொழித் திலகி னாரால். (௯)

வேறு.

இலகிய விரதர் தவம்பல புரிந்தே யெழுல கமும்புகழ் நிறைய
வலகிலா மகிமை பெற்றிடுந் தேவ ரருச்சனை செய்திடு சருக்கப்
பலவள மதனைப் பகர்ந்தன னுள்ளம் பரிந்துவா லாம்பிகை யம்மை
குலவிய மலரா லருச்சனை செய்யுஞ் சருக்கமேற் கூறுவன் குறித்தே.

தேவருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - அ௱௧௧.

வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அஞ்சிறைத் தும்பி யின்னிசைத் தொடுப்ப வணிகொள்பூந் தாதி
றைத் தலரு, மஞ்சரி நெருங்குஞ் சோலையின் மருங்கு வள்ளவாய்க்
கமலநாண் மதுவார்ந், தெஞ்சலில் சுனைகள் பற்பல மல்க விலை

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

வனு மிலகுமம் பிகையும், விஞ்சையர் முனிவர் விண்ணவர் சூழ வெள்ளியங் கிரியில்வீற் றிருந்தார். (௧)

தெண்ணிலாத் தவழுஞ் சிறுபிறை யணிந்த தெய்வநா யகன் சிவ கணங்க, ளெண்ணரும் பூத கணம்புடை சூழ விலகுமா ணிக் கம்வைத் திழைத்து, வண்ணநல் லெழில்வாய்ந் திருந்தவா சனத்தின் மன்னிவீற் றிருக்கும்பொழுதி, லுண்ணிறை காத லுமையுடன் முத்தி மண்டப மொளிசெயப் போந்தான். (௨)

விளங்கிழை முத்தி மண்டபச் சூழல் வியப்புறு தென்றிசை சார்ந்து, கிளர்ந்தபூ வுலகிற் செலவினை பொழுதிற் கெழுமுதன் னெழிலினை நோக்கி, யளந்திடி னென்னே மகளிரும் புருட ரைய னின் றனைநிகர் சொல்ல, வளம்பெறு மவரு மிலையென வியந்து மகிழ்ந்திறு மாந்தனள் வருத்தாள். (௩)

அற்றைஞான் றையன் மறைந்தனன் புகழ்சே ரற்புத வடிவுளா னாகி, நெற்றியிற் கண்ணு நான்குதிண் புயமு நீறணி மேனியு நீண்ட, கற்றைவார் சடையு நீலகண் டமுமா னமழுவும்வாய்த் திலங் கொளத் திகழும், பெற்றவ னாகி யனைகர்க்கண் ணுற்றுற் பெய்வளை பார்த்ததி சயித்தாள். (௪)

இலகுவா ணுதலா ளண்ணலுக் கெதிர்பின் றேன்றினன் றிரு ந்துநல் லெழில்சேர்ந், திலகு பிமய மால்வரை யளித்த விளங் கொடி யறிவு பெற்று, வளமையிசை வயித்திய நாதனற் றலத்தி னெழுமத மலரினாற் பூசை, கலமிகச் செய்த பேறென நவின்று னயந் தருச் சனைசெய நினைந்தாள். (௫)

அண்ணலே யனைய தலத்தினைப் பூசை செயவரு ளென்றனை ளனித்தான், வண்ணவார் கூந்த லிலகுகோ மளவா லாம்பிகை யுரு வமாய்த் தொளிசே, ரெண்ணில்பன் மணிவைத் திழைத்தபொன் விமானத் தேறின ளுருத்திர கணங்கள், விண்ணவ ரமர மக ளிர்க ளனேக மிடைந்திரு புறத்தினு நிறைந்தார். (௬)

முழவொலி யாழி னிசையொலி வேதமுழக்கொலி யமுதமூற் றிருக்குஞ், குழலொலி மணிமே கலையர வையர்பூங் குயிற்குரற் பாடலி னொலிமென், மழலைவாய்ப் பசும்பொற் சதங்கையி னொலி தா மரையடிச் சிலம்பொலி யெழுந்து, தொழவரு மன்பர் துதித் திடு மொலியென் டிசைதொறுஞ் சூழ்ந்தது தொடர்ந்தே. (௭)

மரகத மயில்பொன் மலையினிற் றங்கி வருவதா விமானத்தின் போந்து, விரவுமா னந்த வெள்ளியுரு வாகி விளங்குசே தாரமா நவ த்திற், கரமலர் குவித்து நின்றுகண் ணருவி பாய்ந்திடக் கனிந்துளா முருக, வரமகன் கணக்கே தாரநா யகனை யருச்சனை புரிந்தன ளம்மை. (௮)

திங்கள்வா ணுதல்வாய்க் கிளருமம் பிகைவெண் டிரையலை யொடுசெழித் தோடுங், கங்கைசூழ் தூசி மாகக ரதனிற் கவுண்மதம் பாய்கடுஞ் சீற்ற, வெங்கரி யுரிபோர்த் திடுங் கருணை விசுவநா தனையருச் சனைசெய், தங்கண்மா நிலத்தின் மகிமைசேர் வைபி சாரணி யந்தனிற் போந்தாள். (௯)

கற்பகா லங்கள் பற்பல கண்டு கழித்தருந் தவம்புரிந் தழியாப், பொற்புறும் வேள்வி செய்தகத் திருளைப் போக்கிமெய்ஞ் ஞானசூ ரியன்போன், றற்புத வடிவம் வா[illegible]ருக் கிமம் முனிவ ரனை

கருக் கருள்செய், தெற்பணி பூண்டங் கெழில்கொழித் திலகு மிறை வனை யருச்சனை செய்தாள். (௧௦)

குலவிய குருக்கேத் திரத்தினி தமர்ந்த கொன்றைவே ணியன் றனை வணங்கி, யலகில்வன் புகழ்சேர் திருச்சயி லத்தி லெங்கண ணிணையடி பணிந்து, பலநதி வேத வாக்கிய மருளும் பரவிர் ணைநதி பல கடந்து, நலமிகுந் திடுபொன் முகலிசூழ் மலைவா னண்ணுகா ளத்திவந் தனளால். (௧௧)

செம்பொன்மால் வரையின் றெடுத்திடுஞ் செல்வி திகழ்தணி மலைதனில் விளங்கு, மம்பிகா பதியை யரியகா ளத்தி யையனைப் பூசைசெய் தெழுந்து, கம்பைமா நதிசூழ் காஞ்சிமா நகரைக் கண்டு கண் களித்தருள் பழுத்த, வெம்பிரா னேகாம் பரனைநான் மலரா லெழில்பெற வருச்சனை செய்தாள். (௧௨)

அருணைமால் வரையை வலஞ்செய்து வணங்கி யருள்கொழித் திருந்திடும் விருத்த, கிரியுறை யிறைவன் பொன்னடி பணிந்து கிளர்மறைச் சிலம்பொலி கலிப்ப, வரிவிழி மாது கண்டுளங் களிப்ப மன்றுளே நடம்புரிந் திலகுங், கருணைநா யகனைத் தாமரை மலர்ச் செங் கைகுவித் தருச்சனை செய்தாள். (௧௩)

அள்ளிலை நெடுவேற் கண்ணுமை திருச்சிற் றம்பல மகன்று தென் றிசைசூழ், கொள்ளிடங் கடந்து காழிமா நகரிற் குலவுபொற் றேணிவீற் றிருக்கும், வள்ளலைப் பிரம புரீசனைச் செழுந்தேன் மலரினா லருச்சனை செய்து, வெள்ளெருக் கிலகும் வனந்தனைக் கண்டு மிகுமகிழ் கூர்ந்தனள் வியந்தே. (௧௪)

நறுமணங் கமழ்பூஞ் சோலையு நளின வாவியு நவமணி யிழைத்து, நிறைவுபே றொளிரும் விமானமும் விசும்பி னீணிலை யிலகுகோ

புரமு, மெழும்படைத் தெழுந்தே யுயர்ந்தபொன் மதிலு மெழில் கொழித் திருக்குலால் வீதி, யுறுபெருஞ் செல்வ மாடமா ளிகையு முமையுள முருகிடப் பார்த்தனள். (௧௫)

வேறு.

உள்ளத்தின்மகிழ் கூர்ந்தவள்புள் ளிருக்கு வேளூ ருயரெல்லை மருங்கினினைத் தொனைவென் றன்னி, யளப்பரிய பரிசனஞ்சூழ்ந் திடவிமான மதினின்று மிறங்கிவளர் வாலையாகி, வளத்திடை விருந்தசித்தா முதநீ ராடி மன்னுமொளி நீறணிந்து மணங்குலாவி, விளக்கமிகு குங்குமமென் னுதலி னிட்டு மேகலைகண் டிகைதரித்து விரைந்து போந்தாள். (௧௬)

வேறு.

பெற்றிமிகு சந்திரகாந் தத்தகடு புரந்தபிரா காரஞ் சூழ்ந்து, பொற்றொடியா லயம்புகுந்து விளங்குபே ரானந்தப் பொலிவு தோன்ற, நெற்றியிற்கண் படைத்திருந்த நிமலன்வயித் தியநாத னிணைத் தாள் போற்றி, யுற்றபெருங் காதலுடன் விதிமுறையாற் பூசைசெய வுன்னி நின்றாள். (௧௭)

நலஞ்செய்மணங் கமழ்தருமஞ் சனத்தயில மாமோதகவெண் டயிர்நல் வாசங், கலந்திடுசுங் குமங்கோரோ சனையிளநீர் கனிதேன் செங் கரும்பின் சாறு, டிலங்குசருக் கரைநறுநெய் யிளவெந்நீ ரின்னமபி டேகத் துள்ள, அலங்குதிர வியத்தொகுசந் தனக்குழம்பு திருமுடிமேற் சொரிந்து பின்னர். (௧௮)

ஒற்றுடை சாத்திவெண்ணீ றணிந்திழைவாய் மடிமோடை யுடுத்துத் தோள்மேல், பொற்பூணு னூல்சாத்திக் கதிர்மகுடந் தரித்து மணிக் கலன்கள் பூட்டி, நற்போதி னெறிவில்லா நறுந்தொடைய

லலங்கரித்து நயந்து தூப, மெற்பொன்று சுடருமணித் தீபமெடுத் திலகுநிவே தனங்க ளெல்லாம். (கக)

பற்பலபொற் றளிகையினிற் பரிந்தமைத்துப் பெருந்தீப மெ டுத்துப் பாங்க, ருற்றிலகு சோடசகல் லுபசாரத் துடன்பூசை யுரி மை யாக, விற்பொருவு நுதலுமையாள் செய்தவளர் வேதபாக் கியத்தா லைய, னற்செவிக்கின் னமுதமெனத் துதிசெய்தாண் முழ வொலிகான் மருங்கு மல்க. (உ0)

வேறு.

ஐயன்வாய்த் திடுபேர ரன்பிறுைற்செய்யு மருச்சனை யுவந்தெ ழுலகொழிக்கு, செய்தவும் கூந்த லிபேர் நகைக் கிலகு நித்திய யெளா வள மளித்தா, ளெய்துதற் கரிய விடதுப்ா கமுமிக் தனனெழின் மகிழ்ச்சிகூர்ந் திருந்து, வையகந் தன்னில் வருமவர் விழையும் வரந் தர விளங்கின ளம்மா. (உக)

வேறு.

அளவில்பல் லுயிர்க்கெலாம் வரம ளித்திடு
வளரும்வா லாம்பிகை பூசை மான்மியத்
துளவா முரைத்தன னுலகு ளோர்க்கரு
டெளிதரு திருவிழாச் சிறப்புச் சொல்வன்மேல். (உஉ)

வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-அகுரு.

திருவிழாச்சருக்கம்.

பொற்புறுபூங் கமலமிசை யினிதுறையு நான்முகனிப் புவன மீதி, னற்புகழ்பெற் றிடுவேத முதலெண்ணுங் கருவிது மகிமை நன்

புற், றற்புதமா கியவயித்திய நாதமணைத் தெள்ளனிய வமரர் சூழப், பற்பலபல் லியமுழங்க வையவிணை யடிக்கமலம் பணிந்தான் மா தோ. (க)

வேறு.

ஆரணந் தேடிக் காணு வையனே போற்றி மூல
காரண போற்றி யுன்னுங் கற்பனை கடந்தாய் போற்றி
தாரணி தன்னிற் றேன்றுந் துணையதா யிருந்தாய் போற்றி
வாரணி செம்பொற் கொங்கை மங்கைதன் பங்கா போற்றி. (உ)

வேறு.

பரிவுமிகப் பணிந்தினைய துதிசெய்து கண்ணருவி பாய நின்று, புரிகருணை யுன்துமலர்ப் பொன்னடியை யருச்சனைசெய் துலகம் போற்றுந், திருவிழவு புரியவென்றான் றெய்வநா யகன்றிருவாய் மலர்ந்து செம்பொன், விரிசிறகோ திமமூரும் வேதன்முகந் தனை நோக்கி விளம்ப லுற்றான். (ங)

மலைவளர்கா தலிவயித்திய நாதமகி மைமெய்யுணர்ந்து வணங்கி மேலா, நிலைமையெனை யினையதோர் தலத்திலருச் சனைகியமம் புரிந்து செய்யத், தலைமைபெறும் வேதவாக் கியமதனாற் றுதிசெய்து தகுதி யோங்கு, மலைநெடுவேல் விழிகளிப்ப வரம்வாங்கி யெழுந்து மகிழ்ந் தியற்றும் பண்பால். (ச)

நின்மனத்தன் புறும்வரம்யா னெவ்வாறு தரத்தகுமீன் வெள்ளி வெற்பும், வன்மைபெறு சூலமுமிப் பொழுதுவிட்டு விடுவென்மகிழ்ந் தன்பர்க் கீந்த, நன்மைபெறும் வரந்தன்னைத் தள்ளயான் விடுதியே னயர்ந்து மாது, தன்மையியந் தவளருள்பெற் றினியதிரு விழாச் செய்யத் தக்க தென்றான். (ரு)

வள்ளலனித் திடுமினிய வாக்கதனைச் செவிக்கமுதாய் மன்னி யோங்கு, முள்ளமகிழ்ச் சியினுடனே யம்பிகையைப் பணிந்துதுதித்

தனனுன் சிந்தை, கொள்ளவிழைந் திசிம்மைம்யான் றருகுவன்கே
ளொன்றனன்பூங் கொன்றை வாய்ந்த, வெள்ளாதி யனிவயித்திய
நாதனையான் பூசைசெய்ய விழைந்தே னென்றான். (சு)

அனையவரந் தரத்தகுவ தன்றுநா னிதப்பூசை செய்த வானி,
னினையும்வரந் தருவனென வுரைத்தமொழி தவறு மினைக்கவோ தீந்
தே, னையவிழு மலரெடுத்தே நலன்சேருந் திருவிழா நோன்றி
னையன், றனையிலகு மிருச்சனையான் செய்வனிடை யூறதனிற் றுய்
ய வென்றான். (எ)

இடபவா கனக்காட்சி தருமைந்தாந் திருவிழா வினின்வி லங்கு,
படவரவந் தரித்தபிரான் றனைப்பூசித் திசையியாவும் பலித்து மை
ந்து, தொடர்வுபெறு சிவபூசை நானேதா டமுந்திருக் குமயன் றன்
னை, யுடலின்மயிர்ப் புளகமுறத் தரிசித்தோர் பலனொன்னை யுரைப்
பார் யாரே. (அ)

ஈனமுறு மனம்வரச் சிவபூசை பண்ணுகிற தில்லை யென்று
ஞானநா யகனையுல குறுசெற நன்னியமம் புரிந்தேன் முன்னை
மானதினுல் வருமைந்தாந் திருவிழா வினிற்பூசை செய்வே னுய்ந்த
போனகமற் றனவுபசா ரமுஞ்சைவா கமம்புகலும் விதியாலென்றான்

ஆயகரு மலரெடுத்தே யண்ணலிணை யடியிலருச் சனைசெய்
போதிற், றூயமணங் கமழ்தூபஞ் சுடரொழுந்தீ பமுநிவே தனமுஞ்
சூழ்ந்து, காயிலை முறப்பணியு முபசாரங் கடந்தவுப சாரம் யாவும்,
பாயுமிடை யண்ணலைந்தாந் திருவிழாத் தரிசனஞ்செய் பலனு
னிங்கும். (கo)

தக்கருசுத் தரோகமுதற் சகலபா வமுந்தீரும் தன்வா ழூழ்,
மிக்கவே ழையுமிழ்தல் வைதல்கோ பித்தல்வே றென்று பே
சல், புக்கவா சையித்தூரா வமைதிற் புதல்வனைப்பா ராட்டுந் தோ

டந், இங்கிவைவிட் டோமைந்தாந் திருவிழாத் தரிசனஞ்செய் தவர்
கட் கென்றான். (கக)

அம்பிகைசெங் குமுதவாய் மலர்ந்துரைத்த மொழிசெவிக்கின்
னமுதாய் வாய்ந்த, செம்பதும மலருறையு நான்முகனன் னனுக்
கிலைவின்னைப்பஞ் செய்தே, யும்பர்தொழு மன்னவன்றன் னருள்
பெற்றுத் திருவிழா வுபசாரங்க, ளைம்புபெருங் காதலினும் செய்த
னன்மற் றவையெடுத்து ரசில்வார் யாரே. (கஉ)

பொன்னுலக மகிழ்ந்துபூ வுலகில்வந்தே யிருந்ததெனும் பொ
ற்பு வாய்ப்ப, நன்மைபெறு சங்கநிதி பதுமநிதி நவிலரிய மகிமை
சூழ்ந்து, மன்னியவர்ந் தோங்குவிந்தா மணிதேனு கற்பகமற் றனவு
மன்றிப், பன்னுபுக ழளகேசன் படைத்தநிதி யமும்பரந்து நிறை
ந்த பாங்கால். (கங)

ஒளிசெய்சுதை தீற்றியெழில் கொழிக்குமணி மாடமுயர்ந் திடு
மா காய, வெளிமுகடு தொடும்வீதி விளங்குமனைச் சுவர்த்தலமிங்
குலிகச் சேறு, தெளிகுழம்பு தோய்த்தெழுது சித்திரம்பொற் புறக்
தெற்றி தோறுந் தென்றல், குளிர்நிலவி னுடன்வீசக் கோதையரா
டவர்மகிழ்ச்சி கூர்ந்து நின்றே. (கச)

விரவுமொளி வயிரவெயிற் காளிறுத்தி மாணிக்க விட்டஞ் சேர்
த்த, மரகதப்பந் தரிப்பவள மணித்தொங்க றுற்றிமா செறிந்து வாய்
ந்த, தரளமணி யெழின்மாலை தொடுத்திளவீர் கமுகரம்பைத் தாறு
அக்கிப், பரவுநெடு வீதியணி பெறவாயி லிருபுறம்பன் புறவே செ
ய்தார். (கரு)

வெள்ளிபசும் பொன்னமைந்து விளங்குபூ ரணகும்பம் வீதி
தோறு, மள்ளிலைவேல் விழிமாதர் மணிமேடை யலங்கரித்து வைத்
தா ரள்ளித், தெள்ளுபனி நீர்க்கலவை தெளித்தனர்பொன் னிறங்

கொள்சிற குளிர்ந்து செல்காற், புள்ளலம்பு வாவிதிகழ் செங்கமலப் போதுபரிந் திறைத்தார் மாதோ. (கஎ)

அண்ணல்வயித் தியநாதன் திருவிழாப் பெரியகொடி யேற்ற மாலோன், வெண்ணிலவு சொரிந்திடுசுக் கிலபக்கப் பஞ்சமிமா தந்தின் மேவி, நண்ணியகார்த் திகையாகு மிடபவா கனக்காட்சி யதிதி நாளா, முண்மைபெறு மாயிலிய மிரதமா முத்தரநற் றீர்த்த மாமால்.

என்றெழுதிப் பத்திரிகை யெடுத்துமருத் துவர்செங்கைத் தலத்தி லீந்து, வென்றிமிகு மிந்திரன்கந் தருவர்முனி வரியக்கர் விண்ணோர் சித்த, ரன்றியுல கோழி லுறைபுமவர்க் கினியமங் கலமா யாரும், வன்றிறல்சேர் வாகனத்தின் வரத்தக்க தென்றுரைத்து வருமி னென்றான். (கஅ)

வேறு.

இலகுபத் திரிகை தன்னி லெழுதிய துணர்ந்து செம்பொ னுலகிலுள் ளவர்க ளண்ட கோளகை யுறைவோர் மற்றும்
பலப்பல வுலகில் வாழ்வோர் பருப்பதத் தினிலி ருப்போ ரலகிலா மகிழ்ச்சி பொங்கி யெழுந்திட லெழுந்தா ரன்றே. (க௯)

குணகடல் இழக்கு வாய்மை குலவும்வா ளொளிபுத் தூர்மேற் றிணைதரும் வடபாற் றென்பா லிலகுபன் மணிகொ ழித்தே
யுணவினித் தமுதாய் வரய்ந்த வுபயகா விரியி னுப்ப லணையுகான் கெல்லை சூழ்ந்தா ரதன்புற மருங்கு நின்றார். (உ0)

எங்கணு மன்ன சாலை யெண்ணிட வரிதாய் வந்தோர்
தங்கிடற் குவங்க பொங்கத் தனித்தனி சமைந்த சாலை
யங்கணன் றனக்கி யைந்தே யணிபெறும் யாக சாலை
மங்கள காம்வி ளங்க வளஞ்செழித் திருந்த மன்றோ. (உக)

பஞ்சம சத்தி மற்று மூளவறு கூலம் பார்த்துக்
கஞ்சநான் மலரோ னுள்ளக் களிவொடுங் கொடிதா னேற்றி
யெஞ்சலி லுபசா ரங்க ளெழில்பெற வியற்றி யண்ணல்
செஞ்சர ணம்ப ணிந்து திருவிழா விளங்கச் செய்தான். (உஉ)

வலம்புரி முழங்க வேத மறையவ ரோத வான்மீ
திலங்குதுந் துபிக லிப்ப வேழிசைப் பாட லைங்க
நலங்கொண்மத் தளந்தொ னிப்ப நடம்பயி [illegible] மாத ரம்பொற்
சிலம்பொலி பரம்பத் தாளங் கணி[illegible] திகழ்ந்த தெங்கும். (உங)

வேறு.

சிங்கமுகக் கொடியுநளிக் கொடியிடபக் கொடியன்னக் கொடி [illegible]ங்குஞ்சிப், பொங்குசின மிருங்கோழிக் கொடியலகைக் கொடிமகரக் கொடியிப் பூமி, யெங்கும் விளங் கிடுங்கீர்த்திக் கொடியுடனே யெடுத்திலகப் பிடித்தார் விண்ணோர், பொங்கியிடு பூமாரி பொழிந்தனர்யா வருமகிழ்ச்சி பூத்தார் மாதோ. (உச)

மயில்விசிறி மயிற்பிச்சங் கண்ணாடி சுருட்டிசா மரையீ யோட்டி, வெயிலுமிழ்ப்பூச் சக்கரவா ளக்குடைசூழ் வெண்கொற்றக் குடைமா ணிக்கங், குயில்பசும்பொற் குடைவெள்ளிக் குடைமுத்துக் குடைபவளக் குடைசெ றிப்ப, வயிலிலகி யிடுமீட்டி படைவான்மு னனந்தந்தி வர்த்தி யார்ந்த. (உரு)

வேறு.

அல்லியங் கமல மேவு மயன்பரிந் தியற்று மேலா
நல்வர மளிக்கு மைந்தாந் திருவிழா வினின லஞ்சேர்
மெல்லிய லுமையே ரன்பால் விதிமுறை பூசை செய்தாள்
செல்வவே ளண்ணல் பூசை செய்துவேல் வாங்கி னானால். (உசு)

அருமையாய் வீதி தன்னி லலங்கரித் திரேதே ரூர்ந்து
வருவது தரிச னஞ்செய் மகிழ்ச்சியைப் பெற்று வாய்ந்த
பெருமைசேர் பருவந் தன்னிற் பெரும்பய னளிக்கு மையன்
திருவுளப் பாங்காய் வாய்ந்த தீர்த்தந் நாடல் செய்தான். (௨௭)

அலகில்பல் புவனத் துள்ளோ ரனைவரும் விருப்பங் கூர
நலமிகு முகமன் கூறி நவமணி சொரிந்து செம்பொ
னிலகிய விமான நல்கி யிறைவனை பலவுஞ் செய்தே
மலரவ னன்னே ருள்ள மகிழ்ந்திட விடைகொ டுத்தான். (௨௮)

அந்தமி லனந்த கோடி முனிவர்சி றந்தோர்கள் வானோ
ரிந்திர னிலகு மேரு மூலகினி லுறைவோர் யாருஞ்
சுந்தர வயித்திய நாதன் றுணையடிக் கமலம் போற்றிச்
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து திருந்துதம் முலகஞ் சேர்ந்தார். (௨௯)

மண்ணிலா வுயிர்கட் கெல்லா மிகுபே ரின்ப மெய்த
வண்ண லுக் கமைத்த தூய திருவிழாச் செய்தே யண்ண
றன்னரு ளீக்கு நல்கும் வரம்பல பெற்றுச் சார்ந்த
வெண்ணிறக் கொடியின் போத மேவினன் பிரம லோகம். (௩௦)

வேறு.

பிரமன்வா னவர்கள்பே ரின்ப மெய்திட
வருதிரு விழாச்செய்கன் மகிமை கூறினே
னருள்பொழி குமரநா யகன ருச்சனை
புரிதரு சருக்கமற் பொற்பு டைப்பன்மேல். (௩௧)

திருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௪௯௫.

குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அப்பனளித் திடுமினிய வசரீரி வாக்கதனை யன்பு கூர்ந்து
துய்ப்பசர வண்டவனந் தனிலிருந்தான் சுருதியிசை மல்கச் சூழ்ந்து
செய்யசய சயவென்னுந் திருந்துபே ரிசைபல்கத் திகழ்பூ மாரி[illegible]
வையகம்பொற் புறநல்க மன்னியயா ழொலியெழுந்து முழங்க மா

பொற்புமிகு குமரநா யகனிலகு குணதிசையைப் பொருந்து
மேலா, நற்புகழ்மங் கலம்பெறுதற் குரியபயிலுறை குமரென்றே நய
ந்து நோக்கிப், பற்பலநன் முறையி[illegible] பார்த்திடப்பே ரன்புகெழீஇ
பரிவு கூர்ந்தே, யற்புதமெய் நீடவிருந்தா னண்ணலும்வெண் கவி
லையகன் றவணிற் சார்ந்தான். (௨)

[illegible]ன் முதற்பக்கம் பயின்றதிதி பதினொன்றிற் பரிதி கீழ்
பாற், செவ்விதிர்பொற் புறவுதயஞ் செயுங்கால மிலகுசெவ்வாய்க்
கிழமை சேரும், பொங்குபுகழ் பெறுதினத்திற் பொருந்தியவா யிலி
யாரட் புனிதன் மேவ, வெங்குமெழில் பெறத்தழைந்தே யிருக்கு
நிம்ப தருமூல மிலகிற் றன்றே. (௩)

இலகிம்பச் சிமதிசைபார்த் தெதிர்முகம்பொற் புறவிறைவ
னிருந்தான் மேன்மை, குலவியசித் தாமிர்தறற் குளிர்தீரப் பாங்க
ருள் கொழிக்கு மம்மை, பலன்விழைவோர்க் கினிநோக்குந் திசை
வடபா லெனவினங்தோ பரிவு கூர்ந்து, நலமிகுதென் றிசைநோக்கி
நல்வரந்தந் திடயந்தே யிருந்தா ளம்மா. (௪)

வருகுரவர் தமைக்கண்டு மகிழ்ந்துதிரு மஞ்சனமு மலரும் வா
சம், பெருகுநிவே தனமும்பலகை பெறவமைத்தே நிறைதருபே ரன்
பா லையன், திருமுடிமே லபிடேகஞ் செய்துசெழு மலரணிந்து

திகழ்நல் லன்ன, முருகுநறு நெய்யொழுகு முபகரண மளித்தொ
ளிசெய் தூப மேந்தி. (௫)

அன்னவருள் பொழிமுகமண் டலமிலகக் கொடுத்தமைந்த
தீப மேலோ, ரெண்ணிடமீ ரெண்வகைநல் லுபசாரம் யாவையுஞ்
செய் திலகும் வாக்காற், பண்ணமைந்த துதிசெய்து பணிந்துபா
வசமாகிப் பண்ணும் பூசை, யுண்மைதனை யுவந்தையன் விழைந்தன
நல் லினனுலக மகிழ்ச்சி யோங்க. (௬)

அம்பிகையு முச்சிமே லேந்தன்புகூர்ந் தனள்புகழ்ந்தே னவிழுந்
தூய, செம்பதும மலர்போலுந் திருவடியை வணங்கிமுரு கேசன்
சேனு, னெம்பெருமா னேயெனது காத்திடுப்பக் கரமலர்கொய் தெ
டுத்துச் சாத்த, நம்பிடுமன் பர்க்கருள்செய் நாளிணையென் முடிவ
ணங்க நாள்க டோறும். (௭)

எனதுவிழி யருண்மேனி யினைத்தரிசித் திடநாசி யிலங்குங்கொ
ன்றை, வனமலரி னறுமணமின் புற்றிருப்பச் செவிநின்று புகழின்
வாய்மை, யனவரதங் கேட்பவரு ளரிந்திடவேண் டினனென்று
னைய னல்கித், தனதுதவிர்க் காத்திருந் தைலந்தான் மகிழ்ச்சிமிகத்
தழைந்தே பல்கால். (௮)

எழில்கொழிக்குஞ் சிரகாண்ட நிம்பவனத் தமர்ந்திடுநின் றனை
யெஞ் ஞான்றும், வழிபடுமன் பினரிட்ட காமியமும் பெறவரங்கண்
மகிழ்ந்து நல்கிப், பொழிமதுரத் தமிழ்ச்சங்கப் புலமைதெரி யறிவு
டைய புதல்வர்ப் பேறு, மொழிவரிய பொன்னுலக முதன்மேலாம்
பதவிமுழு வதுநல் கென்றான். (௯)

நின்னைமுனம் பணிந்தருகி நின்றுதுதி செய்தமின தருள்
பெற் றப்பா, லென்னையனை வரந்தமக்குத் தலவாசஞ் செயும்பல
ழற் றிலரு மேன்மை, பன்னியவார்த் திபுரா ணங்கேட்கும் பலன்
பலிக்கும் பணியார் தங்கட், கன்னியமப் பலனியும் விலகிடு மிஃ
தன்மை யாகு மென்றே. (௰)

நீர்தாங்குஞ் செஞ்சடில நிமலனுரைத் தனன்பகர்ந்தே னிகழுங்
கொன்றைத், தார்தாங்கு மன்னவன்ற னன்புறுசண் முகப்பெரு
மான் றயங்கு செம்பொன், வார்தாங்கு களபமுலை வள்ளிதெய்வ யா
னையிரு மருங்குஞ் சூழப், பார்தாங்கற் கரியவிம்மை யவர்குழாம் பணி
யவீற் றிருந்தான் பாங்கால். (௧௧)

வேறு.

அய்யனைக் குமரநா யகனை ருச்சனை
செய்திடுஞ் சருக்கமான் மியச்சி றப்பினை
யுய்தர வுரைத்தன னொளிருஞ் செஞ்சுடர்
வெய்யவன் பூசைசெய் சருக்க மேற்சொல்வேன். (௧௨)

குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௮௯.

ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அலகில்சீர் மகிமை வாய்ந்த தக்கனுக் கதிதி யென்றே
யிலகெழில் படைத்த கன்னி பிறந்தினி திருந்தாள் வாய்மை
குலவுகா சிபனுக் கன்னோன் கொடுத்தன னவள்வ யிற்றிற்
பலகிர ணங்கள் சூழும் பரிதிவா னவனு தித்தான். (௧)

அன்னவன் பாரி சாயா தேவிமற் றவட னக்குப்
பின்னொரு காலந் தோட்டாப் பெற்றிடும் பேதை தன்னை
நன்மண மனைய வெய்யோன் செய்தன னவட னுமை
யிந்நில மெங்குங் காந்தி மதியென வெடுத்து ரைப்பார். (௨)

முருந்துறழ் மூரல் வாய்ந்த விருவரின் முதன்மை பெற்று
வருங்குல மடந்தை சாயா தேவிநன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே
யிருந்திடும் பதும பீடத் தினிலொரு ஞான்று தோட்டாத்
சுருங்கருங் குழலி ருந்தாள் கண்டனள் சாயா தேவி. (ந)

கொதித்துளம் பதைப்பக் கோபங் குதித்திடுங் கண்ண ளாகி
யுதிக்குமா தவன்முன் னின்றே யுரைத்தன ளவளோ னச்சு
மதித்திடு சமான மாக வெண்ணியா ளிருக்கும் வாய்ந்த
நிதிப்பது மாச னத்தி லிருந்தன ளென்ன லென்றே. (ச)

மான்பொரு விழியாள் பின்னர் வனப்பிழந் தவன்கொ டுரி
கூன்குரு டெனினுந் தக்க குலமடந் தையர்வி சேடந்
தேன்படு மொழிய ளொன்னுஞ் சிறந்தில ளிழிகு லத்த
ளூன்பொதி யவளைத் தீண்டி னுறுகுல நரகில் வீழும். (ரு)

அன்னவள் புதல்வர் தம்மாற் சுவர்க்கமுங் கிடையா தாகு
மென்னுயிர் நாதா வின்னாட் கிழிந்ததண் டனைசெய் யாயேன்
மன்னுமென் னுயிர்வி டுப்ப னென்றவள் வாராய் மின்னே
பன்னிநீ யவளொன் றுசி யாகவே பார்ப்ப னென்றான். (சு)

விதிநெறி விசாரி யாது தண்டனை செய்தால் வேடன்
வதிதரு குலத்தில் வந்து பிறப்பன்வாழ் மனையிக் கென்றும்
பதிகடிந் திடுதல் வேறு படுத்திருந் திடுத ருசர்க்
கதிதண் டனைய டித்தன் முண்டனந் தாசிக் காமால். (எ)

நீசபத் தினிக்குச் செய்யுந் தண்டனை தள்ளி நீக்கல்
வாசவார் குழலி யன்னு டனைமனத் தினினி னைந்து
பேசவு தில்லை யென்று பெருகுதன் கிரணந் தம்மால்
வீசினன் வெதும்பித் தொட்டா வின்புனம் விழுந்து சொன்னார். ()

கருகிய மேனி கன்றி கதிரவற் கெதிரே நின்று
மருகவென் மகன்மேற் காதல் விடுத்திட வந்த வாறு
தெரிதர வுரையா யென்றான் சிறிநீ யிழிந்த சாதிக்
குரியவ னின்றோ டென்ன வுரைப்பதென் றுயிர்த்து ரைத்தாள். ()

இயங்கிய கோப நீங்கி யிழிந்திய விலகி வாய்ந்த
வுயர்ந்தவர் தம்மைச் சேரி னொழிந்திடுங் களங்க மென்று
சயமவ... சொல்வ தோராய் போதுமென் றினன்ற டங்கண்
வயங்கிழை யுனது மாதை வருந்தியான் கேட்ட துண்டோ. (க0)

எழுந்திடு முயரம் பெண்ணை மூன்றதின் மேலி ருந்து
முழுந்துருள் பொழுதி னின்றன் கைவிர லாழி யூறுஞ்
செழும்புன னிழலிற் பார்த்துத் திகழ்தரு கணையா லெய்ய
விழுந்தவவ் வாழி கண்டு கொடுத்தனை வியந்து நின்றே. (கக)

ஆதலின் விலையாய்க் கொண்ட பொருளென வாயி ழுனின்
பேதையென் றிகழ்ச்சி பேசி யிடுமது பொறுது கண்ணின்
மீதழற் பொறிகள் சிந்த வெகுண்டுதன் சாலை வாயிற்
கோதுறக் கடைந்தான் மேனி யெழிலெல்லாங் குலைந்த தம்மா. (கஉ)

என்செய்வான் பரிதி நின்பெண் ணெனக்கதி மோக மாகு
மன்புவைத் திடுவ னென்று னவ்வுரை செவியிற் கேட்டு
முன்புநான் முகன ளித்த மூரண்மிகு சாணைச் சுற்றைத்
தன்கையா னிறுத்தி விட்டான் றரிக்கில னொந்து மீண்டான். (கந)

வருந்திய துயரங் காந்தி மதியிரு கண்ணு ணோக்கி
யருந்தவ மியற்றும் வானோர் குரவனை யடுத்து நின்று
முருந்துறழ் முத்த மூரற் குமுதவாய் முகம லர்ந்து
திருந்தவைங் கிளியின் வாய்ந்த திகழ்மொழி யொன்று ரைத்தாள்.

முன்னரென் பிதாவுக் கென்னை யிகழ்ந்தது முழுதுஞ் சொன்னே
னன்னவன் கூர்மை வாய்ந்த சாபனை யகத்தி லுய்த்து
மன்னிய வெர்விம முங்கக் கடைந்தனன் வருத்தந் தீர
வுன்னரு ளன்றி வேறொன் றுளதாகொ லிரவிக் கையா. (௧௫)

என்றவன் மொழிகேட் டாசா னிதீயி வயித்திய நாதந்
தன்னினீங் கிடுமென் றுன்றன் பாரியோ டெழுந்து தாதா
பொன்னிதழ்க் கடுக்கை வேய்ந்த வயித்திய நாதன் போற்றுள்
பன்முறை பணிந்து தீர்த்தம் படிந்தருச் சனைபு ரிந்தான். (௧௬)

பொருந்திய கன்னி மாதம் புகழ்மிகு மாக மாதம்
வருந்திநாண் மூன்று செய்த பூசையின் வாய்மை தன்னைத்
திருந்துபே ரருள்ப டைத்த தேவநா யகன்ம கிழ்ந்தே
யருந்திற லெழிலு நல்கி யரியநல் வரமு மீந்தான். (௧௭)

இன்னருத் தளிப்ப ஆதி யிளரிவன் டெழுந்து பாடு
நன்மலர்க் குழலாள் காந்தி மதியுட னுள்க மேற
மன்னுபே ரின்ப நல்கும் வயித்திய நாதன் பாதந்
தன்னையஞ் பொடுப ணிந்து தனதுல கதனைச் சார்ந்தான். (௧௮)

மனமிறு மாந்து தோட்டா மகனொரு ஞான்று வாய்ந்த
தினகரன் பாரி சாயா தேவியா சனத்தி ருப்பத்
தனதுளங் கொதித்தே யன்னு டனித்திருந் ததுவுந் தீர்த்து
வினவிநல் லுரிமை செய்து விளங்கினன் விண்ணின் மீதில். (௧௯)

வேறு.

கறைவிளங் கியமணி மிடற்றுக் கண்ணுத
லிறைவனுக் கிரவிதன் மனமொ டுத்தாற்

றுறைவழா தருச்சனை செய்தல் சொல்லினன்
மறையருச் சனைசெய்த வண்மை சொல்வன்மேல். (௨௦)

ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகவிருத்தம்-௯௧௯.

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்.

இலகு சோமக னென்றுரை பெற்றிடு
மலகி லாற்ற லுடையவ னுய்ந்தபொன்
னுலகில் வாழிமை யோர்துய ருற்றிடத்
திலக நான்மறை சேர வெடுத்தனன். (௧)

வஞ்ச னைசெய் தெடுத்தபின் மாகட
னஞ்ச போலொளிர் சேற்றி னடுவினி
லஞ்சி யேக்கமு றப்புதைத் தானயர்ந்
தெஞ்சி வானவர் யாவும் விடுத்தனர். (௨)

அரவ ணிந்திடு மையனை யன்னவர்
பரவித் தோத்திரஞ் செய்தனர் பைந்துழாய்
விரவு மார்பன்ற னைவியன் கங்கைதன்
சிரம ணிந்தவன் சிந்தனை செய்தனன். (௩)

வைய முண்டிடு மாயவன் பாய்விடை
யையன் றன்னை நினைந்த துணர்ந்தடல்
செய்யுஞ் செங்கண் மகரம தாகியே
வெய்ய சோமகன் வீழப் பொருதனன். (௪)

குருதி சோர விழுந்தபின் கூறருஞ்
சுருதி தேடி யெடுத்துச் சார்தருள்
பெருகு காதலிற் பேதுற னீக்கியே
திருவி ளையவன் செவ்வியெ றஞ்செய்தான். (ரு)

மறைக ளன்கும் வயித்திய நாதன்ற
னறைம லர்ப்பதம் போற்றி விலுமன்
முறைமை யாக முதிர்க்கிடு மன்பிறை
னிறையும் பூசைசெய் நேசம தென்சொல்வேன். (சு)

ஏல வாச வெழிற்றிரு மஞ்சனங்
காலந் தோறுங் கனிந்தபி டேகஞ்செய்
தால முண்டிடு மையனுக் கற்புதச்
சாலி யன்ன நிவேதனந் தானல்கி. (எ)

மற்று முள்ள வகையுப சாரமு
றற்றி றம்பெறச் செய்தெழி னல்வரம்
பெற்றமூர்ந்த பிரான்றரப் பெற்றதால்
வெற்றி வேத புரியென்பர் மேன்மையோர். (அ)

வேறு.

காதனே டமல ரான யந்துநால்
வேதம்வந் தருச்சனை புரியு மேன்மைசே
ரோதருஞ் சருக்கமீ னெடுத்து ரைத்தனன்
பூதலம் பரவுசன் புகழ்ச்சி மேற்சொல்வேன். (௯)

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கஉ௫.

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

பொற்புறுந் தவஞ்சூழ் சூதமா முனிவன் புகழ்மிகு நைமிசா ரணிய, வற்புத முனிவ ரகமகிழ்கூர வமையுமங் காரகன் மகிமை, கற்றிறம் பெறவே யுரைத்தன்மே யினன்மே னவிலருங் காதன்மீ தூரச், சொற்சுவை யினிய பொருட்சுவை புணர்ந்தோர் துதித்தனர் குவித்தகை யெடுத்தே. (க)

தயங்குபூ ருவத்தி னன்னெறி முதிர்ச்சி தருமிரா தந்திர மென்று, நயம்பெறு கற்பந் தனிற்பனி வரைசூழ் கலன்மிகு தாழ்வரை யதனிற், பயன்றரு வுமைதன் னுடன்மகிழ் கூர்ந்து பரிவுற திருவிளை யாடல், வியன்பெறச் செய்யும் விமலனை யுமையும் வெய்யோ னைநோக் கினனே. (உ)

அங்கியன் கடவு ளடுவினின் றரிய தவம்புரிந் திடுமவர் போன்று, வெங்கதி ரவன்றன் வெயில்கொதித் திடுமவ் வேலையின் விழித்துமே நோக்கி, யெங்கணு யகன்வீற் றிருந்தனன் முகத்தி னெழுந்தவேர்த் திடுந்தனி யொன்று, பொங்குமாழ் கடலின் வடவைவான் கனல்போற் புவிதனில் விழுந்தது மாதோ. (௩)

உத்தம மான விலமகள் வாய்ந்த வுபரிட பாக்கிய மதனை, மத்தகான் மலர்சேர் வள்ளலைத் துதித்தென் விருத்தம தறியவே முளரோ, வத்தனே தாங்கற் கரியதாய்த் தாபாக் கினியதி சூரமா யடர்ந்த, தெத்துணை கொண்டு நிருவே விரட்சி யிரட்சியென் றிரங்கினன் றனளே. (ச)

இவ்வகை புவிமா துரைத்தலு மினிதீ யிரக்கு றவிரனைப் புகன்று, னவ்விசே ரண்ண னவிதுமப் பொழுதி னல்லெழில் சிவந்த

வண் ணமதாய்ச், செவ்விதாய்க் கருமை தீர்ந்திடு குன்றி நிறமுடைத் திகழ்கதி ரவன்போற், கவ்வைநீர்க் கடல்சூழ் புவியினின் றெழுந்து கறையிடற் றண்ணலைப் பணிந்தான். (௫)

மாந்தளிர் மேனி யையனன் னவனை மகிழ்ந்தவாய்ந் திருந்திடு தூராஞ், சாந்தமீ செய்து புவிக்கணு கூலந் தனைப்புரி தயங்குமங் களமுன், டாந்தகு முபய காவிரி யதனுக் கமைந்திடு சாப்பண்வார் கடலிற், சேய்ந்தமேற் றிசையின் வயித்திய நாத மெனுந்தல மியல்பெற விரங்கும். (௬)

பூசரா லனைவி ளித்தியாக் கினிசெய் புகை கமழ்ந் திலகுந், தேசுநல் லிடமப் புண்ணிய தலந்தனுத் தெரிசனஞ் செய்து வக்கணத்தி, லேசமுற் றமர்ந்து வினைந்தன யாவு மிலைமையா யணிக்குமென் றுரைத்தான், பேசரு மகிழ்ச்சி கூர்ந்துதென் றிசையைப் பெட்புமீ தாரகோக் கினனே. (௭)

எண்ணரி தாகி யிருந்திடுந் தலங்கள் யாவையு மினிதுற வணங்கிப், புண்ணிய கங்கை நதியிலீ ராடிப் புதுமலை ராலவிசு வேசன், வண்மைசேர் பாதாம் புயந்தனை விலகு மகிழ்ச்சிகூர்ந் தருச்சனை புரிந்து, மண்ணவ ரால்பூந் தருவளர் வயித்திய நாதமா நகர்தனைச் சார்ந்தான். (௮)

இந்தரு வினைநோ யொழிந்திட விளங்கித் திகழ்தசித் தாமூத தீர்த்தஞ், சோய்ந்துகன் னிறப்பட் டுடைதரித் திருந்து தூயநீ றணிந்திழை விசிதா, வாய்ந்தமூப் புரிநூ லணிந்திடு மார்பின் மன்னுமுத் தரியமே றவைய, வாய்க்குசே குருத்தி ராக்கசன் மணி யற்புத, வொளிசெயப் புனைந்தான். (௯)

கனிவுட னெழுந்து சிந்துர முகக்கற் பகவிநா யகன்றனை வணங்கிப், பனிமதி யணிந்த வயித்திய நாதன் பதாம்புயங் கண்டுகண் களித்தே, புனிதமஞ் சனம்பஞ் சாமுதம் பஞ்ச கௌவியம் பூங்கனி யிளநீ, ரினியநல் லபிடே கந்தனக் கமைந்த திரவியம் யாவையு மெடுத்தே. (௧௦)

அராப்பருங் காத லுடனபி டேகஞ் செய்துநல் லாடையா பரணம், வளத்தொடு சாத்தி நிவேதன மளித்து மந்திர விதிமுறை வழாது, விளக்கிய தூப தீபமுங் கொடுத்து மேதகு சகத்திர நாம, மிளக்கமுற் றிடுசூ விலங்காத் தேர்ந்தி யினிதருச் சனைபுரிந் தனனே. (௧௧)

திவ்விய மான வன்னசெய் யொழுகித் திகழ்ந்திடு மபூபமற் கனிமற், றிவ்வகை யனேக விதவிதே வதனமற் றினிமைபெற் றிடவிதமளித்து, நவ்விசே ரண்ண றனைப்பணிந் தெழுந்து நலம்பெறு துதியல செய்தான், கவ்வைசூழ் கடலின் விடமுக ரமலன் கண்ணினின் முன்னெழுந்தரு ளினனே. (௧௨)

பூமக ளினிய புதல்வனின் றனக்குப் பொற்புற வேண்டிய வரங்க, ளோமமெய் திடவாந் தருகுவஞ் செனென் றிசைத்தன னன்னலே கினது, தாமரை மலர்பொற் றாளினை நினைந்தஞ் சிந்தைதந் தருள்புவி தனின்மே, லாமணி பெறுநற் கிரகமென் றதக மாகுமா திக்கல் கென்றான். (௧௩)

அன்னது மன்றி வேண்டின வினைய தலந்தனின் மாதமீ றாதின், மன்னிய செவ்வாய்க் கிழமையி லினிய மகேசர பூசைபண் ணினார்தா, நன்மைசேர் சகல பாக்கியம் படைத்து நலம்பெறு புத

ஸ்வனைப் பெற்றுப், பின்னர்வெண் கயிலை சேர்ந்தபே ரின்பம் பெ
றும்வா ரு நல்குரல். லெனவே. (கச)

வேறு.

அங்கா ரகன்வேண் டியவரங்க ளனைத்து மளித்தே பெருங்கரு
ணை, யெங்கோன் விளங்கி யிருந்தனன்மற் றெழில்சேர் சித்தா முத
வடபாற், செங்கோ களக முகமலர்தென் றிசையை நோக்கி யிட
வுறைந்து, மொங்கார் மலிரா னிதம்பூசை புரிந்து மகிழ்ச்சி கூர்ந்
தனனே. (கரு)

இன்றேன் புகழ்சேர் மான்மியமற் றின்ன மொன்று பகர்வ
னெனப், பன்னூன் முறைகண் முழுதுணர்ந்து பதினென் புராணங்
களைகண்ட, தன்னே ரரிய சூதமுனி வரன்றூழ் நைமி சாரணிய,
நன்மா முனிவர் செவிக்கினிய வமுத மொழியா னவில்கின்றான். ()

வேறு.

இலகிய சுவேதவிந் தெழுந்த தெம்பிரான்
மலர்முகக் தனிலொரு கற்பம் வன்மைசேர்
நிருதிசை விழுந்திட நிமலன் செய்தன
னலர்முக வதிரமே விழிறு தித்தனன். (கஎ)

நிதின்னர் வானவர் நாதன் பார்த்தவன்
கொடுந்தழ லுருவினி லதிரங் கூறுவ
தொடுங்கிடச் செய்குவ னென்று ரைத்தமே
லடுத்திறற் குசன்கருத் தவமயக் கூறினான். (கஅ)

மங்கள வாரதின் மகிமை யிவ்வுல
கெங்குளோர் களுக்குமித் தேத்த கல்கினேன்
செங்கைகடப் பிணிக்குறின் குதாக தீர்தரு
பொங்கிய புகழொடு பொலிக வென்றனன். (கக)

வேறு.

எண்ணரும் துயரங் கூர விருந்தசெங் குட்டந் தன்னாற்
கண்ணிறு லொருவர் பாரார் கடல்விட முண்ட கண்ட
வண்ணலே நின்னையன்றி யடியனேற் காரு முண்டோ
நண்ணுயிக் குட்டந் தீர நல்வழி யருள்செய் யென்றான். (உ0)

மங்கள வுருவ மான வயித்திய நாதஞ் சேர்ந்து
பங்குனிச் செவ்வாய் தன்னிற் பாந்திடு மமிர்த மென்னும்
பொங்குபூம் புனலின் மூழ்கிப் புராதனன் வயித்திய நாதன்
பங்கயச் சரணங் கண்டு பணிந்திடிற் றீரு மென்றான். (உக)

ஆறணி யண்ண லோது மனைத்தையு முணர்ந்து மேலாம்
பேறரு டலத்தைச் சார்ந்து பிறங்கிடு மகிமை கண்டு
கூறரும் வீர பத்திரன் கோயிலை வணங்கி மற்றும்
வேறுவே றிறைஞ்சிச் சித்தா முதப்புனல் விதியாற் றோய்ந்தான். ()

வண்மைசேர் மாசி மாதப் பிறப்பினிற் றீர்த்த மூழ்கித்
திண்ணிய படியே சோமம் பொழுதினிற் குட்டந் தீர்ந்தே
யெண்ணரும் பசும்பொன் மேனி யெய்தினான் குசன்பின் வாய்ந்த
புண்ணியக் கவச மொன்று புகன்றய மீசா னத்தில். (உந)

ஓடையொன் றியற்றித் தூய வொளிசெய்செங் கலசம் வைத்துக்
கோடைஞான் றிறுமேன் காது குவிர்மணந் தமழும் பூவா
லாடைவெம் புலித்தோல் பூண்ட வண்ணலுக் கேற்கும் வண்ண
னாடியே சாத்தி நின்று நலம்பெறத் துதிக்க லுற்றான். (உச)

கமலநான் முகனுங் காணுக் கண்ணுதற் பிரானே போற்றி
யமலனே போற்றி யெங்க ளையனே போற்றி நீங்காத்
தமலம தொழிப்போர்க் கென்றுந் தலைபுரி பரனே போற்றி
* துமலறீர்த் துயிர்க்குத் தோன்றாத் துணையதா யிருந்தாய் போற்றி.

* துமலல் - தும் அல்லல்; தும் - தகள்.

சுருதிதே டரிய நாதா தூயனே போற்றி யென்றே
வருதுதி பலவுஞ்செய்து வள்ளல்பூங் கோயில் வாய்ந்த
நிருதிதென் றிசையிற் சித்தா முதவிறை வடபா லிங்கா
தருகுதென் முகம தாக வமர்ந்தினி திருந்தான் பன்னாள். (உகூ)

வேறு.

திறஞ்சே ரினிய செபந்தவஞ்செய் திலதர்ப் பணஞ்செய் யாகுதி
செய், திறஞ்சே ரங்கா ரகன்றன்னை நினைந்தே யளியா தவர்க்கும்மா,
விறந்தே யிடுமப் பலனதனை வினைய தலத்தி னியல்பெறுநல், லறஞ்
சேர்ந் திருந்தோர் மற்றெவர்வந் தவர்க ளெவர்க்கு மஃதாமால். ()

அண்ணல் வரம்பெற் றினிதுறையு மங்கா ரகனுக் கிப்பலனென் றியிடு
றெண்ணியளிப்போர்க் கெண்ணருநல் லெழிலெழுங் கனம்வந் தெய்தி
கண்ணும் புகழ்பொன் னவமணியுங் கொழிக்கு மன்றே யன்மகிழ்
பண்ணு மதனு லவர்வினையின் படியே யனைத்தும் பலித்திடுமே. சி

வேறு.

அற்புத மிகவங் காரகன் பூசை செய்திடுஞ் சருக்கமியா னறி
ந்த, —ப்பெரு மகிமை யுரைத்தன னிதன்மே னுதனைக் கலைமதி விதி
யாற், பற்பல மலர்கொண் டருச்சனை புரிந்து பணிந்தவாய்ந் திடுது
தி புகன்ற, பொற்புறு சருக்க மான்மிய மதனைப் புவிக்கிதம் பெறப்
புக லுவனே. (உக)

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகூ திருவிருத்தம்-கருசா.

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

எண்ணிலா மகிமை பெற்ற தக்கனுக் கிருபத் தேழு
பெண்மொழில் கொழிக்க வந்து பிறந்தனர் வினையர் தம்மை

விண்ணின்மீ தியங்குந் தூய வெண்மதிக் களித்தா னன்னான்
கண்மணி யெனவி ளங்கு ரோகிணிக் கன்பு செய்தான். (க)

ஏனையர் துயரங் கூர்ந்தே யிருந்தனர் சின்னாள் பின்னர்
வானின்வெண் ணிலவு காலு மதியினை நீங்கி வந்து
தேனினு மினிமை வாய்ந்து திகழ்ந்திடு சொல்லாற் றந்தை
தானிதம் பெறவே கேட்பச் சாலவு முரைத்தா ரந்தோ. (உ)

115031

பொன்னிளங் கொம்பு போன்ற புதல்வியர் நடந்த யாவு
முன்னரின் றுரைத்த போது முதிர்ந்திடு சினத்த னாகி
வெந்நெருப் பெனவே கண்கள் சிவந்திட விண்ணின் வாழு
மன்னவன் றனைச்ச பித்தா னடுத்தது கயநோய் வந்தே. (௩)

குமுதவா யவிள்ள வெள்ளை நிலவுகொப் பளிக்குந் தூய
வமுதமே னியிற்க ளங்க மடுத்தது கண்டு பார்மே
லமதுநோய் நலிவு தீரு மெத்தலத் தென்று னாந்தே
தமதுளே ரிதாய் மன்னும் வயித்திய நாதஞ் சார்ந்தான். (௪)

எய்தரு மகிமை பெற்றே யிருந்திடுந் தீர்த்த மூழ்கி
வைதிக விதிவ ழாது சந்திவர் தனஞ்செய் தாய்ந்த
துய்யநீ றணிந்து தூய கண்டிகை தரித்துத் துத்திப்
பையரா வணிந்த நாதன் பதமலர் பணிந்து போற்றி. (ரு)

வேறு.

பூசைக் கமைந்த மஞ்சனமும் புதுமா மலரு நறுஞ்சாந்துந்
தேசிற் பொலிந்த தீபமுஞ்செஞ் சாலி யினிய திருவமுது
மீசற் கேய்ந்த பரிசினு லமைத்தே யிளகி யுருகுமன
நேசத் துடனே பூசைவிதி நியம மாக நிதஞ்செய்தான். (சு)

அய்ய னவன்முன் னெழுந்தருளி யடுத்த சாபந் தனைநீங்கச்
செய்து திகழ்பூ ருவபக்கந் தன்னிற்கலைகள் செழித்தோங்க
வெய்து மபர பக்கமதி லிறங்கப் பருவந் தனிலிலகித்
துய்ய கலையீ ரெட்டுநிறைந் துலகு துதிசெய் திடவளித்தான். (எ)

பெண்ணிற் கமைந்த கற்பினாய்ப் பெருகு மெறிவாய்ந் திடுமினிய
வொண்ணித் திலநன் வகைமாத ரிருபத் தேழு பேருமுள
நண்ணப் பணிமா மதிவாய்ந்த நலஞ்சேர் போகந் தனைநுகரச்
கண்ணெற் றியினிற் படைத்தமணி கண்ட னருள்செய் தனனம்மா.

மருந்தாம் வயித்திய நாதனுமாம் வள்ளல் கலைமா மதிக்கருள்கூர்ந்
திருந்தே வரநல் கினன்வலஞ்செய் தினிய துதிபற் பலசெய்து
இருந்து முலகு தனைச்சேர்ந்து செந்தா மரைவாண் முகமலர்ந்து
பொருந்து மனைவி யனைவர்களும் புகழ்சே ருரிமை பெறச்செய்தான்.

வேறு.

குளிர்தரு மமுத கிரணமா மதியின் கொள்கைமாண் மியந்தனை யெடுத்துத், தெளிதர வுரைசெய் தனனிதன் மேற்செங் கதிரவன் மண்டலத் தினிற்போந், தொளிபெற வருவ னென்றெழுந் துயர்ந்து பரந்துவீழ் சடாயுவி னுறுசெ, ரளிதரு மன்பர் முகமலர்ந் திலகு மகமகிழ் கூர்தரப் புகர்வேன். (கo)

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கசுசு.

சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கம்.

இருந்திய நான்முக னளித்த செவ்விசேர்
பெருந்தவ நாரத முனிவன் பேசரு

மரும்பகை கடிந்திடு மம்ப ரீடன்[illegible]
திருந்தபே ரவைமகிழ் கூர வெய்தினான். (க)

பொன்முடி தரித்தர சுரிமை பூண்டிடு
மன்னவ னருக்கியங் கொடுத்து வந்தனை
நன்னெறி பெற்றிடச் செய்தன் [illegible]
வென்னவெங் குலஞ்செயுந் தவமென் [illegible]றினன். (உ)

இகல்புரி யையம்புலப் பகைக டிந்திடு
மகத்தியா முனிவரன் மன்னன் வாய்மையும்
புகன்மொழிப் பரிவையும் புரிந்த [illegible]
னகமகிழ் தரப்பல வாசி கூறினான். (ங)

தரணியோர் குடைகிழ றணிற்பு ரந்திடும்
புரவல னிகபரப் பேறு பொற்புற
நரர்சுரர் தமக்கெலா நல்கு நற்றலந்
திருமுற வனைனி யருள்செய் யென்றனன். (ச)

பூவிரித் தோங்குபூம் பொழின்மி குந்திடுங்
காவிரி வடகரை தனிற்கணை மோகன்கண்
மேவரி தாம்மகிழ் கூர்வர் விண்ணவர்
யாவரும் புண்ணியத் தலமென் றேத்துவார். (ரு)

சித்தநன் மகிழ்பெறச் செய்யுஞ் செவ்விசேர்
முத்திமா நகர்தனிற் சடாயு முக்கிளக்
கொத்துவாய்ந் திருந்தக விளமெ டுத்துளும்
புத்திகூர் சிவார்ச்சனை பண்ணும் வாய்மையால். (சு)

தாரணி சடாயுமா நகர மென்றுதான்
பேரணி பெறவுரைத் திடுமெ னப்பெரு
காரண முணர்ந்தரு ளதவ ருந்தவன்
சீரணி வேந்தனுக் களித்தல் செய்தனன். (௭)

மன்னவ னெழின்முனி வரனை நோக்கியித்
தன்மைசேர் சடாயுவின் றந்தை யாவன்மே
னன்மையாங் குலவரன் முறைமை யாதெனப்
பன்னரு நன்மொழி பரிந்து கூறினன். (௮)

தக்கனற் புதல்வியாம் வினதை தன்னையெவ்
விக்கெலாம் புகழ்படைத் திலகு காசிபன்
மிக்கசன் மனைவியாய்க் கொடுத்த னன்மிகு
பக்குவ வணங்கரு ளனைப்ப யந்தனள். (௯)

பின்னர்நற் கருடனைப் பெற்றெ டுத்தனன்
முன்னவன் சூதறி வுள்ள சேணியை
நன்மணம் புணர்ந்தன னலமி குந்திடு
மன்னவ னிருபுதல் வனைய ளித்தனள். (௧௦)

தகுதிவாய்ந் திலகுசம் பாதி யென்பவன்
மிகுதிறம் படைத்துமுன் பிறந்த மேன்மையான்
புகழ்பெறு சடாயுவென் றுலகம் போற்றிடு
மகிமையா னவன்றனக் கிளைய வள்ளலே. (௧௧)

சூழ்தரு மிவர்சொலற் கரிய நண்புடன்
வாழ்பொரு ளூவினிற் கயிலை மால்வரைத்
தாழ்தடஞ் சாரலின் மேறி னூர்தடித்
தாழ்கட லெண்கிளர்ந் தார்க ளங்குளார். (௧௨)

பையவெய் தவர்தமைப் பார்த்தி யாங்களிப்
பொய்மயக் குறுபிறப் பொழிக்க வெண்ணினேங்
தெய்வநா யகன்றனி சனஞ்செய் வோர்களைச்
சைவரா யிருந்துநீர் தடுத்த னீதியோ. (௧௩)

என்றபின் வாசலி னிருந்த யாவரும்
வன்றிறற் கழுகினுக் கிலகு ஞானம்வந்
தொன்றியே புண்ணிய பாவ வுண்மையை
நன்றுணர்ந் தறியுமோ வெனந கைத்தனர். (௧௪)

கன்மம்விட் டிருந்திடுங் கழுகி னுக்கரு
[illegible]
வென்னபுன் மதியென விகழ்ந்து கூறியே
யன்னவர் போவெனப் புகன்ற கற்றினர். (௧௫)

பத்திகூர் தரவவர் தமைப்ப ணிந்துநன்
முத்திசேர் நெறிதனை மொழியு மென்றிரந்
தெத்தனை யோதுதி செய்த தெண்ணரி
தத்தனை தெரியுணர்ந் தளித்தன் மேயினார். (௧௬)

வசனம்.

புகழ்பெறு மிதஞ்செய் நன்மகன் கியற்றிப் புகலுதற் கருமபிர வஞ்சந், திகழ்சிவார்ச் சனையா னடப்பதென் றென்னு மவன்சிவ ஞானியா குவன்மே, னிகழ்தரு மவன்ற னுளத்தினன் னெறிசேர் சிட்டைநீ விவேகமில் பறவை, யிகழ்தரக் கடவ தலதுனை யினி யோ னுடன்புக விடேமென விசைத்தார். (௧௭)

அய்யனுக் கினையைச் செலுத்து மவ ளறிந்து [illegible] சம்பாதி, நொய்யதாம் பட்சி சாதியா னுய்யும் வேதான் னெறி தனைக் கேண்மின், வைதிக மறையோர் தமக்குமெய்ஞ் ஞானம்

வரும்வழிச் சிவார்ச்சனைப் பலனுஞ், செய்யவே லரசர்க் கந்தணர் தமைச்சே விப்பது ஞானசா தகமாம். (௧௮)

ஒழிந்திடும் வணிகர்க் கந்தண ராசரொளிர்மலர்ப் பாதசே வையினுன், மொழிந்திட வரிய ஞானசா தகமா முற்றமையி னுயித் தருத் திரர்க்குச், செழுந்திரு ஞான சாதக மூவர் சேவையி னுல்வரு முனிவர்க், கெழுந்துறை யரிய தவத்திருன் ஞான மெய்திடுஞ் சா தகமாகும். (௧௯)

நலன்கொள்கந் தருவர்க் கின்னிசைப் பாடல் ஞானசா தகமதாஞ் சித்தர்க், கிளைஞரன் மறைகள் கின்னரர்க் கெழிலவாய்த் திருந் தமாலைகட் டெனற், பலன்பெறும் வித்தியா தரர்க்குயோத் தியங் கள் பகுத்திசை பெறவடித் திடுதல், விலம்புக ழினைய வேயிவர்க் கென் றிலைமையாம் ஞானசா தகமாம். (௨௦)

பொருந்திடும் பட்சி சாதியே லெழுந்து பொற்புறச் சாய்ந்து தாழ்ந் துயர்ந்து, இருந்தும்வின் மீதில் வட்டமிட் டேறிச் செல்வது தெய்வநா யகற்கும், வரும்பெரு மகிழ்ச்சி கூர்தரச் செய்யு மாத லான் ஞானசா தகமா, மரும்புக ழிலகு மவரவர் சாதி தருமமே யனைவரும் விழைவார். (௨௧)

என்றவன் றுரைப்ப விருந்திடு மவர்க ளெழுந்துமே பறந்திடும் வேக, நன்றுணர்ந் தறியக் காட்டிய பின்னர் நாதனைத் தரிசனஞ் செய்ய, வென்றிசூழ் விடையார் தருகுவ மென்று மேலுமொன் றுரைத்தனர் பானு, வன்திற லிலகு மண்டலம் புகுந்து வருமள வெனச் சொற் தம்மா. (௨௨

விளங்கிரு பிறவியி லிளையவ னுடனே செல்வழி வலிமையை விட்டுப், பயந்து ... தடினமேற் செய்வதென் னென்றார் பரிந்து செய் விரதம்விட் டிடவோ, வயக்கரு புராண னுடனஞ்செய் வோ

னண்ணிடு நரகம்யான் புகுவன், றுயர்ந்திடும் பாவ மெய்திடக் கடவ னென்றுறு திமையுரைத் தனனே. (௨௩)

தரித்திடுஞ் சபதங் கூறியே தரையைத் தன்னெழின் மூக்கினுற் றீறி, விரித்துவன் சிறகை யுளர்ந்திரு வருஞ்சூழ் வேகமாய்ப் பறந் தனர் கதிரோ, னெரித்திடுங் கிரணந் தாங்கரி தாகி யிளையவ னிலகிய கந்த, புரிச்சர காண்ட வனத்தின்மந் திரப்பொற் குண்டமேற் புகழ் பெற விழுந்தான். (௨௪)

வன்றிறன் மகிமை சிற்சில வாகத் தாழ்ந்திட வருந்தியே யெழுந்தே, யொன்றரை முகூர்த்தந் தன்னிலா காய வெளிகடந் தோடி மேற் பாய, துன்றழ லொழுகு மண்டல மணித்தாய் நெருங்குமவ் வளவையிற் றழைந்து, வென்றிசூழ் சிறகு வெந்துசம் பாதி விந்திய வரைதனில் விழுந்தான். (௨௫)

வேறு.

மணிமந் திரவவு டதகுண் டமு *மிளை யவள்வன் புகழுமு தம தாக, வணதன் புனலொளிர் தடமும் பிறையர வணியும் பரனையு மிமவான்றன், கணிதம் பெறுதவ மதின்வந் திடுமுறை தனையும் வளர்முரு கனையுஞ்சூர், தணியுந் தெளிவுறு பொழுதின் னதிருத றருமின் பழுமிக வுளதாக. (௨௬)

வேறு.

கண்டபின் குண்டந் தனிற்றின மூன்றிற் கவினுறு படிவமீனா யந் தெழுந்தே, தண்டகா ரணிய மிதுவென வுணர்ந்து தமனிய வுலகினி லுறைய, மண்டர்போற் றிடுகல் வயித்திய நாத வண்ணலை யருச்சனை புரியு, மண்டுகா தலினற் றீர்த்தநீ ராடி வந்தமூ வலஞ்செய்து பணிந்தான். (௨௭)

* இளையவள் - வாலாம்பிகை.

அதிகமா மகிமை பெறுரூப சார நிறையவே தாகம முரைத்த
விதிமுறை வழாது விருச்சிக மாத மேவுபிற் பக்கவட் டமிநாட்
கதிபெறப் பூசை செய்தருள் பெற்றுக் கவின்பெறு தண்டகா ரணிய
முதிர்கனி யருந்திச் சஞ்சரித் தின்ப முற்றினி திருந்தனன் மன்னோ.

அத்தகு புகழ்சூழ் தண்டகா ரணிய மதுதனிற் றசரத னெழில்
சே, ருத்தம மான மந்திரத் தலைவ ருடன்பதா திகள்புடை சூழ,
முத்தவெண் குடைநீழலிற்சிலை வளைத்து முதிர்சின விலங்கினம் வெ
ருவப், பத்திவாய்ந் திருந்த பெருவலை கட்டிப் பலவித வேட்டை
தான் செய்தான். (௨௯)

விரிசுடர் வெயிலின் வெப்பமீ தார வுண்ணுநீர் வேட்கையால்
வருந்திப், பரிசன முழுதுஞ் சோர்ந்திடப் பாரை விருக்கநீ ழலிற்
றுயின் றனன்பாங், கரியபுற் றினைக்கா லாலுதைத் தனனு லரவு
கண் சிவந்திட வெழுந்து, புரிசினங் கொண்டு வருவது கண்டு பொ
ருப்புவிட் டெழுந்தனன் சடாயு. (௩௦)

இரண்டுகூர் வாய்ந்த மூக்கினு லரவு தீண்டுமுன் கொத்தியே
யழுத்தி, யிரண்டுதுண் டமதாய்க் கடித்தெறிந் தனனவ் வேல்லையி
லரண்டெழுந் தரசன், முரண்டரு காலன் பிடிக்கவந் திருந்தா னெ
ன்றம் பணையெடுத் தனன்முட், புரண்டிடச் சடாயு விரைந்தரன்
மொழியாற் புகன்றன னடந்தன யாவும். (௩௧)

உரைத்தபி னினிய கனியளித் தெழுந்தே யுண்ணுநீ ரெடுத்து
யான் வருவன், வரைப்புய மன்ன நின்களை தீரப் பருகிநீ வாழுமு
அரைத், திரைக்கடல் சூழு லகினை கள் சூழச் செல்லினித் தமை
யனுங் காது, லரசேயெப்பொழுது மறந்திடா திருக்க வருள்புரி
யென்றபோற் றினனே. (௩௨)

குலமுறை மையுந்தான் வந்திடும் வரவுங் கூறினன் மனமுவந்
தூர்ந் தரச, னிலகிய வெழில்சேர் மார்புறப் புல்லி யினியதிங் கனி
புண லருந்திப், பலதுதி புகன்று சடாயுவை மறவாப் பரிவொடு தன்
னக ரணைந்தா, னலமிகு மனைய சடாயுவவ் வனத்தி னுட்பல வுறை
ந்துசஞ் சரித்தான். (௩௩)

வேறு.

உளத்தினில்வாய்ந் துருகியபே ரன்பாற் சுவை வொளிர்புனற்
கோதாவரிநீ ராடி யுண்மை, விளக்கியரும் பலனளிக்க மேவும் பொ
ன்னி வெள்ளநீர் தோய்ந்துசிறை விரித்து ளர்ந்து, வனத்தினைக்
முனிவரர்கள் வாசஞ் செய்யு மகிமையினை யினையதெனை வகுத்தி
யார்க்கு, மளப்பரிய தண்டகா ரணியந் தன்னி லிம்பதினு யிரம்வ
ருட மிருந்தா னம்மா. (௩௪)

இனையாநலந் தருவனத்தி லிராமன் சீதை யிலக்குமணன் மூவ
ரும்வந் தனரி லங்கு, மனையர்தமை முனிவரர்க ளாசி கூறி யாச்சிர
மந் தொறுந்துதித்தா ரிலங்கை யாளும், வனைகழல்சூ ழிராவணன்மா
ரீசன் கூட வரவிரத மேறியவர் வாசஞ் செய்யு, நினைவரிய மகிமை
நிறை காணப் பாங்கர் நீடுபெருந் தேர்நிறுத்தி நின்று பார்த்தான். ()

செஞ்சொல்விடு மாரீசன் சீதை கண்முன் சிறந்தபொன்மான்
வடிவெடுத்துத் திகழநின்றான், கஞ்சமலர்த் திருவனையாள் காதல்
கூர்ந்து கணவனுடன் பிடித்துவரப் புகன்றாள் கையில், வெஞ்சிலையு
மடுகணையு மெடுத்து நீங்கா விருப்பமுறு மிலக்குமணன் றன்னை மே
வும், வஞ்சியிடைச் சீதைதனைப் பாது காத்து வைத்துநில்லென் றெ
ழுந்துவரு மான்பின் போந்தான். (௩௬)

அகப்படும்பான் மையதாகி யனேகஞ்சா ர மசன்றபின்வெங்
கணைதொடுத்தா னுசீ தாவென், றிகத்திறுடுபாத் திணையு மளிக்கும்

வாய்மை யிராமன்வாக் கதுபோலக் கூப்பிட் டெய்த, மிகப்பெரிய கணையுடனே வீழ்ந்த தந்த வெய்யகுரற் சீதைசெவி மேவும் போதிற், றிகைத்துமிகப் பயந்துசேல் விழிநீர் பாயத் திறல்சேரிலக் குமணனைச்சீக் கிரம்போ வென்றாள். (௧௭)

தடுத்துரைத்தான் கொடுமைமொழி புகன்று னப்பாற் றமையனிருந் திடமிடந்தான் றேடிச் சென்று, னடுத்துநின்ற விராவணன் சந்நியாசி வேட மதுகொண்டு வந்துபிட்சை யருந்தக் கேட்டா, னெடுத்தனன்பின் றன்னுருவ மிராமா வென்று பொன்செய்வா னவன்பற்றி யெடுத்துத் தேரை, விடுத்தனன்றென் னிலங்கையதில் விரைவிற் செல்ல வெய்துயிர்த்தா டிவினையை வெல்வார் யாரே. ()

அரக்கன்மடி யினிலிருந்து வருந்திச் சீதை யழுதகுரற் சடாயு செவிக் கனலிற் செம்பை, யுருக்கிவிட்ட தெனக்கேட்ப துணர்ந்து தன்கண் ணெழுகனலிற் சிவந்திடத்தே ரோடா வண்ணம், பருப்பதம்போ னின்றுதடுத் தான்ப ரந்த பாலிகைத் திரமதிற் பாவி தன்னிச், செருக்கினொடு பெண்ணணைகெடுங் கரையிற் சேர்ந்தான் சிற்ற மிகக் கொத்திமுடிச் சிதறச் செய்தான். (௧௯)

வாம்பரித்தேர் வன்றுகல்பொடி பட்ட நோங்கு மணிக்குடையின் றலைகீழாய் விழுந்து மண்மே, லாம்பிகவிழ்க் கிருந்ததெனக் கிடந்த தம்மா வடல்கிளர்சா ரதியுமிறந் தனன்வில் லம்பு. அம்பு படு துணியுந்து ளாகச் செய்தான் சுழன்றெழுந்து சிறகைவிரித் தடித்தான் றாய, கம்பியமு கிடப்பதகன் றரையில் விட்டுச் சிறகுகா லிரண்டுமறுத் தெரித்தான் மாதோ. (௨௦)

கொடியகணை கழுத்தருவி யோட விட்டான் குண்டலம்போற் சடாயுவிழுந் தனையகோ கண்ட, கொடியவன்றன் னருந்ததிக்கற் பனையா டன்னை நீண்டகாத் தாலெடுத்தோர் கிபிடப் போதின்,

மடியில்வைத்து விரைந்தெழுந்தா காச மார்க்க மாகவிலங் கையை யணைந்து வளர சோக, வடிநிழலின் வைத்தனன்மேற் பறவை வேந்தற் கடுத்ததம்ப ரீடணுக்கரங் குரைப்ப தானுன். (௨௧)

வேறு.

சிந்தை தளர்ந்து சீதைதனைத் தேடி யிராம னிலக்குமணன், வந்து பாலி நதிகடந்து மணிநீர்ச் சுனைகள் பரந்திருந்த, கந்த வரையில் வாம்பரித்தேர் கணைவில் லொடிந்து படுகளம்போன், றிந்த விதம் வீழ்ந் திருந்தனகண் டிறகு சிதைபட் டதுங்கண்டார். (௨௨)

ஒழுக வுதிர முயிர்த்துடலி னுயிருண் டில்லை யெனக்கிடந்த, கழுகி னுருவங் கண்டிவனே காலன் வேட மாகிவந்து, கொழுதி வரிவண் டாற்றுமெய்க் கூந்தற் சீதை தனைப்பிடித்தே, முழுதுந் தின்று னிவனுயிரை முடிப்ப னென்று கணைதொடுத்தான். (௨௩)

அன்ன வேலைத் தசரதனுக் கிளையோ னியானென் றுரைத்ததற்கு, முன்ன நடந்த செயலனைத்து மொழிந்து சீதை தனையிலங்கை, மன்னுங் கொடிய விராவணன்றன் மடியி லெடுத்து வைத்து வந்தா, னின்னல் கூறப் பொருதிவீழ்ந் தேனென் றிவையும் புகன்றனனால். (௨௪)

வேறு.

அன்னநல் வாய்மை மொழிசெவிப் புகுத வன்புமி குந்தன முருகி, யுன்னுயிர் விடுநாள் ஞற்றதாம் மனத்தி னொருசிறு துயரமுறு நினையேன், முன்னைநீ பூசை புரிந்திடும் வயித்திய நாதமா நகர்தனின் முதன்மை, மன்னிய சித்தா முதவட பாலின் வயித்திய நாதன்வாழ் தென்பால். (௨௫)

அற்புத மான விபூதிகுண் டத்திற் கணித்துநற் சிதைதனை யடுக்கிப், பொற்புவாய்ந் திடுமத் தாக்கினி யையினைப் புரிகுவ னென்ற

னன் பூமி, பிற்குறை காலைப் பரப்பியே தலையைத் தொங்கவிட் டிற
ந்தனன் சடாயு, மற்புய வலிமை யுடையவ னெடுத்து வந்துபின்
னம்முறை செய்தான். (௬௬)

குலவிய மகிமைப் புகழ்பல படைத்துக் குணங்குடி யிருந்திடு
மீரே, ழுலகுபோற் றிடுஞ்சித் தாமுதப் புனலின் மூழ்கியுத் தரக்கிரி
யையிலை, நலமுறச் செய்த விராமன்வெவ் வொருக்கி னீழலி னற்
பிதிர் பிண்ட, மிலகுதர்ப் பணமும் யேதநன் மனுலா லெழில்பெற
வியற்றினன் மாதோ. (௬௭)

அனைய நியமஞ் செய்துமுடித் தரவு மதியுந் தண்புனலும்
புனையும் வயித்திய நாதனடி பணிந்தன் புருநா கிப்பூசை
தனையாய்ந் தரிய வேதவிதி தவறு திலக்கு மணனோடு [தான்.
நினையு மவைதாம் பெறவியற்றி நெடுங்கா னகத்தென் றிசைபோந்

வேறு.

இலங்கெழிற்சீ தையைத்தேடி நடந்திராம னினியதிரு வனை
யியற்றி யிலங்கை சேர்ந்து, வலன்கொள்கணை தொடுத்திரா வண
னைக் கொன்று வந்தடுத்த வீபூடணனுக் கிலங்கை வாழு, நலன்கொ
ண்முடி சூட்டியருந் ததிக்குக் கற்பு நல்கியிடுஞ் சிதையுடன் விமான
மேறிக், கலந்துரிமை மிகுமிலக்கு மணன்பின் சூழக் கனகமதி
லயோத்திசென்று காதல் கூர்ந்தான். (௬௯)

வேறு.

அற்க ளத்திறை தன்னை யருச்சனை
பொற்பு றச்செய் சடாயு புகழ்த்திற

நற்ச ருக்க நவின்றனன் காலவன்
சொற்றி றங்கொள் சருக்கமேற் சொல்லுவேன். (௫0)

சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௧0௪௪.

காலவச்சருக்கம்.

நிலமே னியன்றனை நிதமும் போற்றிடுங்
காலவ னெனும்பெய ரிருடி காதையைச்
சாலவே சூதமா முனிவன் றண்மைசேர்
நிலமா முனிவரற் குரைத்தல் செய்தனன். (௧)

விழுமிய கேள்வியான் மேன்மை பெற்றிடு
மெழுபது சிடர்க ளுடனி ருந்தனன்
வழுவறச் சந்திவந் தனமி யற்றினன்
பொழுதுவீண் போக்குவ திலன்பு கன்றிடன். (௨)

இனையவன் றலங்கள்சஞ் சரித்தற் கெண்ணியே
புனைநலம் பெற்றகா விரிப்பு துப்புன
றனைவலஞ் செய்துமூழ் கினன்பின் சார்ந்திடும்
வினையொழி சந்த்ரபுட் கரிணி மேவியே. (௩)

தோய்ந்தன னரங்கநற் றுணைப்ப தாம்புய
மேய்ந்திடும் படிதுதித் திறைஞ்சிப் போந்தனன்
வாய்ந்தசீர் முட்டமா நகர மாதியாப்
பாய்ந்திடு நதித்திருப் பதிநூற் றெட்டுமே. (௪)

ஆக்குள தீர்த்தநீ ராடி வண்டுழாய்
பாங்குறத் தரித்திடு முகுந்த னைப்பணிந்

தோங்கிய காதன்மீ தாரப் போற்றியே
நீங்குமென் மகேந்திரப் பொருப்பி னின்றனன். (௫)

வேங்கையின் றேல்விரிந் திருந்து வேங்கட
வோங்கிய கிரிக்குசே ரொன்று மில்லையென்
றுங்கவ னினைந்துத யத்தின் செய்யமிற்
பாங்குறு புனலிரிப் படிக்க முழ்கினான். (௬)

மத்தியா னந்தனில் வளரும் வேங்கடத்
துத்தம சுவாமிபுட் கரிணி யொண்புனற்
சித்தநன் மகிழ்பெறத் தோய்ந்து செவ்விசேர்
பத்தியால் வேங்கட நாதன் பாதமேத்த (௭)

மருக்கமழ் பைந்துழா யணிந்து வந்தபின்
விருப்புறு மகேந்திர கிரியை மேவியே
திருப்பொலி செயன்முறை விசுவ தேவமு
மருத்திமே லறுசுவை யடிசி லுண்டனன். (௮)

தரணிமேற் றிசைபுகுஞ் சாயங் காலையி
லரன்மலி மதுராந யகனை யன்பினாற்
பரவின னிங்கிதிற் பருநா வந்திடின்
விரவுதீ யினிதுயிர் விடுவ னென்றனன். (௯)

இம்முறை யாயிரம் வருட மெய்துநான்
றம்மறை விருடிசே துவினி லாய்புனற்
செம்மையா யாடிமேற் சித்த பாதுகை
யிம்முறை யேதியுத் தரத்தின் மேயினான். (௧௦)

செல்வழி யுபயகா விரியின் றீரமேன்
மல்கும்வெள் ளெருக்குரல் வனத்தின் பாங்கரி
னெல்லையி னடக்தன னெழுந்தி ராக்கதன்
கொல்லவுந் தவனெனக் கொதித்து நின்றனன். (௧௧)

நாதனே யெனகர சிங்க மந்திர
மோதியொண் புனலெடுத் திறைப்ப வுக்கிரஞ்
சாதக மாகியவ் விருடி தாண்மிசைச்
காதக விராக்கதன் கவிழ்ந்தி றைஞ்சினான். (௧௨)

இறைசட லுலகிலிவ் வுருவம் வந்தது
புரையறப் பகரெனப் பூசுரு வந்தனி
துரைபெறு மந்தவ னனவு ரைப்பவன்
வுரையறை பெறும்பெயர் வாய்மை யென்றனன். (௧௩)

மல்லிகார்ச் சுனமகா தேவன் முன்னரி
னெல்லகா னருஞ்சிவ நிசியி னோர்பெறு
செல்வமா மறையவன் சிவபு ராணநூல்
சொல்லுமா யிடைப்பல துட னஞ்செய்தேன். (௧௪)

நந்தரு வக்குலத் துதித்துக் கானநூல்
வந்ததாற் பாடினேன் மறைவ லோரெலாஞ்
சிந்தைகூர்ந் ததிசயித் தனர்சி வந்தவ
னெந்துவெஞ் சாபமோர் நொடியிற் கூறினான். (௧௫)

அகந்தைசெய் யரக்கனு மைந்து சன்மநீ
சகந்தனி லெடுத்திடத் தக்க தென்றன
னிகழ்ந்துசீர்ப் புராணநூ லினைப்ப ழித்தலாற்
புகன்றது பலித்தது புனித வென்றனன். (௧௬)

வேறு.

சென்றபின் னன்கு சென்மஞ் சிவசிசி யதனி லோதன்
றன்றமி சனத்தா லைந்தாஞ் சனனஞ் வயித்திய நாதன்
வென்றிசேர் தலத்த ரக்க னுருவினை யெடுத்து வேதம்
நன்றறிந் திலகு கால வனைப்பிடித் திடந டப்பாய். (௧௭)

அன்னவன் மனுவொன் றேறி யரும்புன றெளிப்பான் பின்ன
ரின்னவல் லுருவ நீங்கி யிடுமெனப் புராண வாய்மை
நன்னெறி யறிந்து கூறும் வேதிய னவின்று னன்றேன்
சொன்னவப் படிச னித்துத் தொடர்ந்தன னென்று னம்மா. (௧௮)

அருட்கிட னனை வுன்னை யரும்புனற் பட்ட போதே
யிருட்பொலி பாவ நீங்கிற் றிலகுகந் தருவலோகம்
பொருக்கெனச் செல்வனென்று புகன்றுபொற் புறம்வி மானம்
திருத்தக வேறித் தெய்வக் குழாம்புடை சூழச் சென்றான். (௧௯)

வேறு.

மங்களவேங் கடநாதன் றரிசனத்தில் விகாதம்வந் ததனால் வெ
ய்ய, வங்கியின்மூழ் குவனென்று சேர்தலை யழன்மூட்டு மென்று
னன்றே, ரெங்கள்குலக் குருவேநின் றனைநீங்கி யாங்களெவ்வா
றிருப்போ மென்றே, செங்கைவிரித் தெயைிரட்டு பதசேவை
யன்றேவென் றுரைத்தல் செய்தார். (௨௦)

அரிசகிப்பன் பூசாவிச் சதிவந்தா லன்பருக்கென் றருளான் முன்
னர், தெரியவுணர்த் தினையதனைச் சிந்தையில்வைத் தியம்பினமென்
றிரங்கித் தேம்பும், பரிவுடையோர் தமைப்பார்த்துக் காலவனீ ரீத
யுத்தப் படியா மென்றே, யுரிமையுறப் புகன்றிடுத றவிர்த்தங்கி
மூட்டுமென வுரைத்தான் மாதோ. (௨௧)

என்செய்வா ரதன்பினெரி யழன்மூட்டி வைத்தனர்கா லவனே
ரூர்ந்து, தன்செய்கை யுறுதிமுறை மனுவோதி யங்கியின்மூழ் கினன்
று மாமன், பின்செய்சிற் றிடையுபய நாச்சியா ரிலையோர்கள்
விரைந்து செல்லப், பொன்செய்பாம் பணைநீங்கி யவனெதிர்காத்
திசைப்பருவம் போந்தான் மாயன். (௨௨)

மன்னும்வயித் தியநாதன் றனக்கிலகும் வாயுதிசை யதனின்
வந்து, நன்மைமிகு காலவனுக் கெதிர்நின்று நளினமலர்க் கரம்பி
டித்துத், தன்னும்வனக் கனனீக்கி யெடுத்துவரங் கேளென்றான் று
யரந் தீர்ந்து, பன்முறைகா லவனன்றேன் றனைப்பணிந்து பரிந்து
துதி செய்தான் பாங்கால். (௨௩)

இனையதலந் தனிலைய நீயிருத்தல் வேண்டும்பே ரின்ப வீடு,
தனையளிக்கு மாதலினாற் றலவாசம் யான்செய்வரந் தருதல் வேண்
டும், புனையுரகம் பசுந்துளப வேங்கடநா யகவென்று புகன்று
னன்றே, னனையபடி வேண்டும்வா மனைத்துமளித் தனனடங்கா
மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான். (௨௪)

வரங்கொடுத்த வாய்மையினால் வரதவேங் கடநாத னெனவா
னோரு, மிருங்குகரும் கடலுடுத்த பூவுலகந் தனிலுள்ளோ ரனை
யோருங், கரங்குவித்துத் துதிசெய்தார் காலவனுக் கருண்முகுந்தன்
கமலபாதம், பரிந்துபணிந் தவரிட்ட காமியம்யா வையும்பெறுவார்
பலநாள் வாழ்வார். (௨௫)

வேறு.

கருத்த மைந்தடு காலவ னாரணன்
றிருப்பு தாம்புயம் பூசைநி தஞ்செய்து
மருத்து ழாயணி வள்ளல்வை குந்தம்வாழ்ந்
திருக்கு நற்கதி யின்பமேற் பெற்றனன். (௨௬)

தெளிவு பெற்றிடு மீடர்கள் யாவரு
நளின மங்கைத ருயகன் பாதமேற்
றளிர்ப சுந்தழாய் சாத்திய கங்குளிர்ந்
தெளிதின் வைகுந்த மெய்தியின் புற்றனர். (௨எ)

வேறு.

மத்தகற் றுழாயணி வள்ள லைத்தொழும்
பத்திசுடர் காலவன் பண்பு கூறினை
ஐத்திரம மானகல் லுறுதி யாயந்திரி
சித்திர கேதுவின் செய்கை சொல்வன்மேல். (௨அ)

காலவச் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-க௦௨.

சித்திரகேதுச்சருக்கம்.

இனிதின்மூ வாறு புராணங்க ளுணர்ந்தே யெடுத்திதம் பெறப்பகர்
முனிவரன் சவுன காதிமா முனிவர் முகமலர்ந் தகமகிழ் கூறப் [ருத
புனிதன்வாழ் தெய்வ நாயகன் வைத்திய நாதனைப் போற்புறு சரிதத்
தனியொரு காதை யற்புத மாகத் தகும்படி யுரைத்துன்மே யினனுல்.

வேறு.

தயங்குச்சல் வீர தேசந் தனைப்புரந் தளிப்போன் மேலாஞ்
செயம்பெறு சித்திர கேது திகழவன் மனைவி கற்பு
வியந்தறி வரிய மேன்மை விளங்குமே மாங்கி யன்றோ
னயந்தரும் புதல்வ னின்றி நாடொறும் விசார முற்றான். (௨)

எண்ணிலுச் சிவனை மாலை யிந்திரன் முதல்வா னோரை
நண்ணும்வே தியரை முன்னம் பூசனை நயந்து செய்யேன்
றிண்ணிய கொடுங்கோ லோச்சித் திரிந்ததாற் சேர்ந்த தென்னைப்
புண்ணியப் புதல்வற் பெறு கிடைத்திடாப் புன்மையென்றே. (௩)

இம்முறை யிரங்கு போதிற் காற்கிய முனிவ னெம்பிரான்
செம்மைசேர் சித்திர கேது திருத்தகு மனைமிற் போந்தான்
கொம்மென வெழுந்து வேந்த னருக்கியங் கொடுத்துப் போற்றி
விம்மிவெய் துயிர்த்தி ருந்தான் வினவிமேன் முனிவன் மாதோ. (௪)

மனத்துறு கிலேசந் தன்னை வகுத்துரை யென்று வேந்தன்
றனக்கிதம் பெறநயந்து கூறின னதன்பின் றக்கோ
னினத்தினன் மகிமை பெற்றோ யென்குறை புதல்வ னில்லை
யொக்குவே றுரைப்ப தென்னென் றிம்மொழி நிகழ்த்தல் செய்தான்

வேறு.

அரசனுங் குறைப்பாடுணர்ந்திடு முனிவ னகங்குளிர்ந் தெடுத்து
ரை செய்தான், புரவல புதல்வற் பேறனக் கில்லாக் காரணம் புக
லுவன் முன்னம், விரவுநல் வளஞ்சேர் கலிங்கதே சத்தின் வேந்தனீ
யாகவிற் றிருந்தாய், திரமுற வேத முணர்ந்தவே தியன்றன் சிவசிவப்
பூசையை யிகழ்ந்தாய். (௬)

அன்றவன் பூசைத் திரவிய மதனி லனித்திடு பழத்தினை யெடு
த்துத், தின்றனை யப்பால் வேறிடந் தன்னிற் சிவசிவப் பூசையை
முடித்தான், மன்றவிப் புவியிற் சிறிதுகா லிருந்தே மரித்தனை யியற்
றிய பாவ, மொன்றியே புதல்வற் பேறனக் கில்லா தாரந்துயர்
கூர்ந்திருந் தனையே. (எ)

உனக்குநல் லுறுதி யுபயகா விரியி னுப்பணி லொருதல முளது,
மனத்துயர் தீர்க்கு மாயிடை வரத வேங்கட நாதனை வணங்கித்,
தனக்கிணை யில்லாத் தையலை வயித்திய நாதனைப் பணிகின்மேன்
மனத்தினிற் புதல்வற் பேறுதான் கிடைக்கும் வகைவட
மேன்று, தினத்தினிற் புதல்வற் பேறுதான் கிடைக்கும் வகைவட
மலையவன் செய்வான். (அ)

வன்றிற லுறுதி வேள்வியா னியற்ற வளர்திர வியமளித் திடு, னின்றுதா மாமற் செல்லுதி யெனவே நிறையுமா தவனுரைத் தனன் பின், வென்றிசே ரரசன் முனிவரன் மனத்தின் விழைந்தன யா வையு மீந்து, தன்றனை வினைமுன் போந்திடச் செய்து தான் யுடனெழுந் தனனே. (கூ)

நல்லஞான் றற்றுத் தையலே வயித்திய நாதனை விதிமுறை பணிந்தே, செல்வமா முனிவ னுரைத்தவப் படியே செய்தனன் வே ங்கட நாதன், சொல்லரும் புகழ்சேர் புதல்வனைப் பெறுவை சூழ்ந் திஞ் சிவநிசி விரத, மொல்லையிற் றுழா தியற்றுதி வயித்திய நாதனை வணங்கியென் றுரைத்தான். (கo)

திகழ்ந்திடுந் தலத்தை மூவலஞ் செய்து தெய்வநா யகனருள் பெற்றுப், புகழ்ந்திட மகிமை பெற்றதன் றேசம் போந்துமா தந் தோறும் பொருந்தி, நிகழ்ந்தபே ரன்பாற் சிவநிசி விரத நியமமா யியற்றின னதன்பி, னுகந்தொறு முன்னோர் துதிசெயப் புதல்வ னுதித்தன னுத்தம தினத்தில். (கக

சிறிதுநாட் சென்ற பின்புதல் வனுக்குத் திகழ்தரு மணிமுடி சூட்டி, நெறிமுறை செங்கோல் செலுத்திடச் செய்து சேசமாம் வேங்கட நாதன், பிறிவில்லை சூந்தங் கயிலைமால் வரையும் பெற்றன னிக்கதை கேட்போ, ரறிவுள புதல்வற் பேறுபெற் றின்வா ளப்பரு நிதிபடைத் திடுவார். (கஉ)

வேறு.

பத்திசீ ஞாவெம் பிரான்ப தந்தொழுஞ்
சித்திர கேதுவின் சருக்கஞ் செப்பினே

னுத்தமன் வீரசே னன்ற னுண்மைசேர்
சுத்தமாஞ் சருக்கமே லெடுத்துச் சொல்லுவேன். (கரு.)

சித்திரகேதுச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கoருரு.

வீரசேனச்சருக்கம்.

சார்தரு நல்வளந் தழைத்து
சீர்திகழ் வாலிய தேச மன்னவன்
கார்நிகர் வண்மையோர் காத்தி னன்புக
ழார்சொலற் பாலரெண் ணரிய தாகுமே. (க)

விளங்கிடு மவன்பெயர் வீர சேனன்வா
ழிளங்குய ரனைவிழைந் திசப ரம்பெற
வளர்ந்திடும் விரதநன் கியற்றி மாண்மிய
மளந்தறி தருஞ்சிவ புராணங் கேட்டனன். (உ)

உரைத்திடு புராணிக ருளம கிழ்ந்திட
விரத்தின மிழைத்தவா பரணம் யாவையும்
வரைப்புய மன்னவ னளித்து வண்மைசேர்
தரைக்கண்வீற் றிருக்கவா சனமுந் தந்தனன். (ங)

தாழ்ந்திடு புவிதனிற் றுசா ருந்தன
ழ்ந்திடு புராணாற் க னத்தையும்
வாழ்ந்திட வுணருநாண் மவுன நீங்கியே
சூழ்ந்தபே ருடன்பல சொல்வ ழங்கினன். (ச)

இனையமன் னவன்றனக் கிதய ளித்திடுந்
தனயன்வந் துதித்தனன் றகுதி பெற்றதற்
றினமதிற் சித்திர சேன னென்றுமே
நினைவரு முரைத்திட விட்ட ழைத்தனன். (௫)

அப்புதல் வன்றனக் கிரெட் டாண்டினிற்
செப்பரும் புகழ்சவு ராட்ட தேசம்வாழ்
தப்புவிக் கிதஞ்செய்மன் னவனை ளித்திடு
மைப்புயற் கூந்தலா டனைம ணஞ்செய்தான். (௬)

இருபதாண் டினிற்கய ரோக மெய்திமேற்
பெருகியை யைந்திலன் பெருந்தி யாக்கையைக்
கருகிடச் செய்துமேற் கனத்த தாதலா
லருமையாம் வயித்திய மனைத்துஞ் செய்தனன். (௭)

நலிவுசெய் ததுதனை நாடி மன்னவன்
மெலிவுறுந் நிலையுடன் விரன மீதுறப்
பொலிவிழந் தெண்ணிடும் பொழுத ருந்தவ
மலிகவு தமமுனி வரன்வந் துற்றனன். (௮)

அருக்கிய முதலிய வளித்து மன்னவன்
விருப்புறு முகமனும் விளம்பிப் புத்திர
னிருக்குமந் நிலைமையு மெடுத்துக் கூறினன்
றிருக்கிளர் முனிவரன் றியானஞ் செய்துமேல். (௯)

மன்னகேள் இக்கதை மகிழ்ந்து கேட்பவர்
பின்னொரு வர்களுடன் பேசி டாரதை
முன்முக மாகவே புணர்வர் மீமுனை
மன்னிய ருடன்பல மேலைக் கேட்டதால். (௰)

இத்தகு நோய்தொடர்ந் தெய்திற் றீதிலா
வத்தன்மான் மியந்தனைக் கேட்கு மாயிடைச்
சித்தம்வே றுகவே சிலசொற் சொல்பவன்
புத்திரன் கயவியா தியைப்பொ ருந்துவான். (௧௧)

ஈதலா லயர்த்தவா சனத்தி ருந்துமே
னாதனற் புராணநூல் கேட்கு நன்மையில்
பாதக மிரவுரவம் பதிய மூழ்கினுஞ்
சாதகம் பெறநெடுங் காலந் தான்செலும். (௧௨)

புகன்றிடு புராணமிந் தனைசெய் புல்லறி
வகர்தையர் புத்திர ரின ராகுவா
ரிகழ்ந்திடக் கயவியா தியும்வந் தெய்திடு
நிகழ்ந்துபி ரிழிவெனு நோய்கி ரம்புமே. (௧௩)

விடையுகந் தவன்றல புராண மேன்மைநன்
னடைபெறக் கேட்பவர் நடுவெ மூர்த்திடி
னடைகுவர் குன்மநோ யன்றிக் குட்டமுந்
தடைபடா தெய்திடுந் தளர்ந்து வாடுவார்.

திகைப்பொழித் திடுஞ்சிவ புராணங் கேட்டுமே
னகைப்பவ ரிரவ்ரவ நரகஞ் சேர்குவார்
வகைத்திறம் விளங்கவா சித்த பேர்க்குநற்
றொகைப்பொரு ளளித்திடார் [illegible]ற் றேய்குவார். (௧௫)

வன்மைசேர் புராணமான் மியம்வ குத்தெடுத்
துண்மையாய்ப் புகன்றவர்க் குயர்பெ ரும்பொரு
ளுண்ணிழை யாடைநல் கிடார்க ளொத்துதன்
கண்ணிழந் தருநர கழுந்தி யேக்குவார். (௧௬)

பொருந்திட வுரைத்திடு புராணி கர்க்குமேற்
றிருந்துமா பரணமுஞ் செம்பொன் றுகிலுடையும்
பரிந்தளித் திடாதவர் பாரின் மிதினின்
வருந்துவர் சுவானமாய்ப் பிறந்து மன்னகேள். (கஎ)

முன்னவன் புராணமென் மொழியுங் கேட்குநன்
னன்மைசேர் நாட்புரா ணிகர்க்கு நன்னிதி
பொன்னினுஞ் செய்தவா பரணம் போதுசாந்
தின்னபற் பலவளித் திடவி திக்குநால். (கஅ)

என்றுமா முனிவர னெடுத்து ரைத்திவண்
பொன்றுவன் மாதமோர் மூன்றிற் போகுமுன்
னன்றிசேர் வயித்திய நாத னுற்றலஞ்
சென்றுசித் தாமுத தீர்த்தந் தோய்ந்துபின். (ககூ)

புதல்வனல் விருச்சிக மாதம் புண்ணிய
மதிகமா மபரபக் கத்தி னட்டமித்
திதியினில் வயித்திய நாதன் சேவடி
விதிவழா தருச்சனை செய்து மேன்மைசூழ். (உ0)

சடாயுகுண் டந்தனிற் றயங்கு நீற்றினை
விடாதமெய் யன்பினு லெடுத்து மேனிமேற்
படாதபா டில்லையென் றுரைக்கப் பன்னுநோ
யடாதொழிந் திடுந்தரித் தெமெப் போதினின். (உக)

செல்லுதி யெனத்தெரிந் தெடுத்துக் கூறினு
னல்லறீர்ந் திடப்புவி யளிக்கு மன்னவ
னல்லமா முனிவர னவிலும் யாவையு
மொல்லையிற் செய்தன னுழிந்த தன்னநோய். (உஉ)

இட்டகா மியந்தரு மெழிற்புள் ளூரினிற்
றிட்டமாஞ் சடாயுகுண் டத்தி னுக்குநற்
பிட்டதி ரசம்வடை பிறங்கு மோதக
மட்டிலா நிவேதன மகிழ்ந்து செய்தனன். (உந)

வேறு.

மிக்கபுகழ் படைத்தோங்கு சடாயு குண்ட வேதிகைநற் பசும்பொன்னைத் திழைத்து மேன்மை, தக்கநவ மணிகுயிற்றி யதன்வெண் ணீறு தனையணிந்து பின்னர்த்தன் புதல்வன் பாரி, தொக்கபரி சனஞ்சூழ நின்று வேந்தன் றொல்புகழ்சேர் தேசமதிற் பாதியாய, செக்கர்நிற மொளிர்வயித்திய நாதற் கீந்து திருவருள்பெற் றெழிற்கொடிஞ்சித் தேர்மேற் போந்தான். (உச)

பெருமைபெறு பிரதோட காலந் தன்னிற் பிறங்குசெவ்வாய்க் கிழமையினிற் பிதிர்க்கள் ஞான்றி, னருமைமிகு சடாயுகுண்டத் திலதும் வெண்ணீ றணிந்தால்வெண் குட்டமுத லனைத்துந் தீர்வார், பொருந்தியிடும் பகைவர்தமை வெல்வர் விட்டுப் போகுமென்றுரைத்திடும்பேய் பூத மோடுங், கருதியிடு மிட்டகா மியங்க ளெல்லாங் குங்கைகண்ட பலனுருங் கடல்சூழ் பார்மேல். (உரு)

வேறு.

கிளர்ந்திடு முலக மீதிற் கெழுமுசெங் கோல்செ லுத்தி
யளந்துகண் டெடுத்துக் கூற வரியவன் புகழ்ப டைத்து
வளம்பெறு வீர சேன மான்மியச் சருக்க வாய்மை
விளம்பின னிப்பாற் சில விருந்தநற் சருக்கஞ் சொல்வேன். (உசு)

வீரசேனச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கூ0அக.

சிலவிருத்தர்சருக்கம்.

குற்றமீத் திலகிய குணமி குந்திய
நற்றவ மியற்றுகன் முனிவ ரோதுவான்
வெற்றிசேர் கதைபிறி துரைத்த நன்றியெ
மற்றுமோர் கதைவருந் துரைத்தன் மேயினான். (௧)

வெயில்விரி பசும்பொன்வாய்ந் திலைவி ளர்ந்தொளி
மெயிலுமிந் தெண்ணரும் புகழ்ந மைந்திசை
பயில்பயி லணிசி தேசம் பார்ப்பனர்
மயிலிய லாரொடும் வாழ்வ தன்னதில். (௨)

குலவிய கன்னுவ கோத்தி ரத்தையுங்
கிலகிடப் பிறந்தவன் கபில னென்றபே
ருலவுமோர் கூறுதத் துரியன் பாரிபோர்
கலமிகு சதுரணையென் மனைப்பர் காட்டினின். (௩)

ஒலவார் குழலெழிற் சில விர்த்தனை
யாவலுண் டவனரு ளால விர்த்தனள்
காலகா லக்கனிற் கருதிச் செய்சடங்
கோலகீர்க் கடவுல குவப்புச் செய்துபின். (௪)

வேதவே தாங்கமு மோது வித்திடுங்
காதல்கூர் பருவம தகிற்ற கற்றனர்
போதகச் சாரியன் புத்தி ரன்றனக்
கேதகீங் கிடவளிப் பித்துயி யற்றினான். (௫)

இளையவ னூழ்வசத் தியற்கை யென்கொலோ
வினையிலன் பாவதீ தென்று வித்தினை
தனையிதஞ் செய்தனன் றரணி மீதினி
லெனைவரும் பழித்திட மதுவ ருந்தினன். (௬)

தன்மனி புரிந்திடுந் தாயைத் தந்தையை
யெண்ணருந் துடனஞ் செய்தி கழ்ந்துகள்
ளுண்ணுறும் பேய பிரர்துக வொச்சி லுண்டனன்
பண்ணிடுங் கொடுமையார் பகுத்துக் கூறுவார். (௭)

அன்னவன் சேடம்யான் கொடேன கன்றுயில்
லென்றுமப் பொழுதினும் வலிந்தெ டுத்ததைத்
தொறுத றவிர்ந்திலன் றிருந்து மெல்லினும்
புன்னகை செய்துபுல் லுதலொ ழிந்திலன். (௮)

பிறைநுதவேல் விழியொரு பெண்ணை யீன்றவைத்
திறந்தன ளவருநல் லிரதி யாமென
ங்கிளர் பருவமெய் தினளி னைப்பிணு
மறந்தறு மெனல்விடுத் தவளைப் புல்லினான். (௯)

எண்ணியென் சொல்வன்யா னவள்பின் னீன்றிடும்
பெண்ணையும் புணர்ந்தனன் பெரிய பாவிதான்
மண்ணினி லாதிமத் தியார்ச்சு னேசுர
வண்ணல்வீற் றிருந்திடுந் தலம டுத்தனன். (௧௦)

அணையகற் றலந்தனி லவன்கொ டுந்தொழி
றனையுரைப் பரிதுகா டொறுந்தன் னெஞ்சினி
னினைகுவ விவர்மனை சிறிய டுக்குமா
றினையதென் றிரவினிற் றிருடி யேகுவான். (௧௧)

விடையுகந் தேறுமவ் விமலன் றன்னரு
ளுடையவன் மறைக்குலத் துதித்து மாமறை
நடைபடா துணர்ந்தவன் சடாயு குண்டமீ
திடைவிடா தணிந்திட முடிந்து றங்கினான். (௧௨)

அணங்கனு டனைவிடுத் தவன்முன் போமொளித்
திணங்குரல் விழவினிற் றிருடம் செய்திறுன்
குணந்தரு சடாயுதன் டந்தி னீற்றினைப்
பணத்தொகு முடிப்பென வெடுத்துப் பார்த்தனன். (கரு)

உண்ணுதற் கமையவோர் காக மின்மையா
றண்ணென ஆகியே யாற்றி விட்டுமேல்
வண்மைமிக் காடையைக் கயர்ந்து மாதிலோர்
கண்ணுமுன் னமன்கணம் வரவி றந்தனன். (கசு)

சிவகண மியமனு தமைத்தெ யிர்த்தடர்ந்
திவர்முனை நீவிர்வந் திடுவ தென்கொலென்
றவர்தமை விலக்கிமுன் னூறு நீறது
தவறியன் னவனுட றன்னின் வீழ்ந்தது. (கஎ)

கண்டிவீர் போதுமென் றுரைத்துக் கண்ணின்முன்
விண்டொடும் விமானமே லேற்றி மேவிரு
ளெண்டிசை புகழ்ந்திடு சடாயு வின்னெழிற்
குண்டநீ றணிபலன் கூறற் பாலதோ. (கஅ)

வேறு.

திகழுஞ் சீல விருத்தன் றிருத்தமாம்
புகழ்கொள் வாய்மைச் சருக்கம் புகன்றன
னிகழ்சுவா சினி மான்மிய நீணில
மகிழும் வண்ண மெடுத்து வகுப்பன்மேல். (ககூ)

சீலவிருத்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கoகஅ.

சுவாசினிச்சருக்கம்.

ஆழ்ந்திடு கங்கா தீரமீ திலகு மருமறை யவன்மனை யவள்சீர், சூழ்ந்தெழில் கொழிக்குஞ் சுவாசினி யென்னுந் தூயவ ளாயிடை யுயர்ந்து, தாழ்ந்திடு பனைக டமைந்திடு பாரார விருக்குமுந் தண்மலர் நெகிழ்ந்து, வீழ்ந்திடு பசுங்கே ளுடன்முறுக் கவிழ்ந்து விரைகமழ் நலனேயும் புகழ்ந்தாள். (க)

அணைபிரி யாம லிருந்திடு மினிய தோழிய ருடன்பொழி லகத்தி, லிணைமலர் கொய்யப் போந்தவ ளவசோ ரியாவருந் தனித்தனி பிரிந்தார், மணமலி புன்னை நீழலிற் றனித்து நின்றன ளம்மரப் பொந்தி, னனைகொடும் பேய்தான் கண்டுமோ கித்தே யடுத்தது பிடித்திட லம்மா. (உ)

றுணைதிசை யதனிற் றளிர்விரித் திலகு கோழரைக் கடம்பினின் பொந்தி, னனையும்வே தாளம் வெளியினிற் புறப்பட் டனையமுன் னின்றதன் கதன்மின், வணமிகு போதி யெனுமரப் பொந்தின் வசித்திடு பிரமராட் சசனொன், றினையிலா வணங்கன் னவளெதிர் நின்ற நிலையெலாங் கண்டுவெய் துயிர்த்தாள். (ங)

எங்கிவ டன்னை யான்முனங் கண்டேன் பின்புநீ கண்டனை யின்று, பாங்கரி னின்று முறைமையா யிவளை யனுபவித் திடும்படி யன்றி, யோங்கிய வலிமை பேசிடிற் றொல்வே றுனையொரு கணப்பொழு ததனி, னீங்கிநீ போவென் றுன்றிரே டொன்று நெருப்பெழக் கூறி நின்றதுவே. (ச)

இனையபற் பலவுஞ் செவிப்புகும் பொழுதி னென்செய்வாள் வெருவினள் மூர்ச்சை, தனையடைந் தின்ற தந்தையின் கிருகஞ் சார்

த்தன ருடன்றடிவிக திரையோர், இனையன வேறு மின்றியே பித்தர் செய்கையை யெய்தின ரப்பாற், புனையிழை தன்னை யிருடியாச் சிரமம் புகச்செய்து போந்தனர் தாமும். (௫)

மெல்லிய றன்னை மணம்புரிந் தவனும் விருப்புறு மன்னையு மப்பிதாவு, நல்லமா முனிவ ரிடத்திலோர் மாத நான்குமா தம்மொரு வருடஞ், செல்லுநா ளளவும் விதிமுறை வாசஞ் செய்தனர் வேறு வேருக, வொல்லையி லிவர்க ளினையதிற் றொருபாழ்ங் கிணற் றினிற் றள்ளினின் றொளித்தே. (௬)

அலகைக ளிருந்த வதன்பின்று வருங்கா லதுபோய்த் தேடியே பார்த்து, * நிலவரங் கண்டு வெய்துயிர்த் தெடுத்து நின்றன முப்பது வருடஞ், செலவிரி திதன்முன் செய்தபுன் னியத்தாற் சேர்ந்தனர் வென்னொருத் திலங், நலமிக வளிக்கும் வனத்திலப் பொழுதி னடுங்கியே நின்றன புறம்பின். (௭)

கன்னுவ முனிவ ருச்சிர மத்தின் கடைப்படு வடதிசை யதனி, னென்னருங் குலந்தே யலைவொலா மெங்கு நின்றபின் னணங்குழைப் பதிய, வன்னமே சொழுக்க முறைமையாற் றெழுது வணங்கின ரதிசயித் தம்மா, பென்னணாய் கவினா யீன்றவ ரிருந்த பெரியவே தியர்பதம் பணிந்து. (௮)

கேட்டனர் தலத்தின் மகிமையை மறையோர் கெழுமுசித்தா மூத தீர்த்தம், வாட்டடங் கண்ணன் முழுகிடச் செய்மின் வலிமைசேர் பசாசனு மாகு, நாட்டமூன் றுடைய வயித்திய நாத னற்பதம் பணியுமப் பொழுதி, னீட்டுசல் வினையா லிகபரம் வேண்டும் யாவையு மளித்திடு மென்றார். (௯)

இலகரான் மறையோ ருரைத்தவப் படியே தீர்த்தநீ ராடிடச் செய்து, நலமிகும் வில்வக் கிளையினால் வயித்திய நாதனை யருச்சனை புரிய, விலகுசாய் தந்தை செய்தன ரணங்கு மியற்றியே வலம்வரும் பொழுதிற், சொலமகி றளிக்குஞ் சடாயுகுண் டத்தின் றூயநீ ரள்ளியே யணிந்தாள். (௧௦)

ஆரமு தனைய வணங்கிவட் கடுத்த வலகைநோ யன்றியே பச்சோ, கோரமாம் வினைக ளியாவையு நீங்கிக் குலவுபே ரின்ப மாரவுற் றனர்தந், சீரணி விளக்கந் தோன்றிட நின்று டிகழ்ந்திடு மனையகுண் டத்தின் காரண முணர்ந்து மூவரு மெண்ணிக் கரைபெரு மகிழ்ச்சியைப் பெற்றார். (௧௧)

ஏரங்குலித் திலக மூவலஞ் செய்து காசினி யதனின்மே லாரா, வரந்தரும் வயித்திய நாதனை வணங்கி வாழுமூ ரெய்தின ரதநற், புரந்தரன் முதலாங் கடவுளர் போற்றும் பொற்புறு சடாயுகுண் டத்தின், றிரம்பெறு மகிமை யரிதரி தென்றே செப்பினன் னாரத முனிவன். (௧௨)

வேறு.

தூய வாய்மைச் சுவாசினி வன்மையை
யேயு மாறு வகுத்தெடுத் தோதினே
னுயும் வன்புக ழான்றதுச் சிலனுண்
பாயி லங்கு சருக்கம் பகர்வன்மேல். (௧௩)

சுவாசினிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௧௧௧௧.

துச்சிலச்சருக்கம்.

திருந்துநீர்ம் பிலிய மென்னுந் தேசம்வாழ் மறையோன் வேதம்
வருந்தறுச் சில னென்போன் மத்தரான் மலர்சேர் பித்த

* நிலவரம் - கிணறு.

வரும்பலன் கொடுப்ப தென்னென் றனேகமா நிந்தை பேசி
யிருந்தனன் சோரன் வீட்டிற் பொருள்கவர்ந் தெழிற்றீ யிட்டான்.

ஆரிய ரன்றிச் சுற்றத் தார்களு மவனைத் தள்ளிப்
பூரியா போவென் றூரின் புறத்தினில் விடுத்தா ரன்னோன்
பாரிபுத் திரர்பின் போதப் பற்பல வூர்க டோறு
மோரிரை யொத்துக் கூப்பிட் டோடியே திரிந்தி ருந்தான். (௨)

வழிதனி லிடிவீ ழுற்று மாய்ந்தனள் பாரி யன்றே
ஏழியுமுன் மைந்தன் கூட விழுந்திறந் தனனொ ழிந்து
செழியகா னகத்திற் சின்னா டிரிந்தன னாதன்பின் செவ்வி
பொழிதரும் வயித்திய நாதம் போர்தூங் கோயில் சேர்ந்தான். ()

சிலபகல் சென்ற பின்பு திருந்துமஞ் சனமெ டுக்கு
மிலகிய பணிதான் செய்தே யிருந்தன னவனைத் தூய
நலமிகு மெறிவ யிற்றி னோய்நலி துன்ப முள்ளான்
குலவுபுண் ணியவி பூதி குண்டநீ ரிடுக வென்றான். (௪)

செவியினிற் கேளான் போன்றே யிருந்தபின் றேடிப் பார்த்துப்
புவியினின் மருந்து வாங்கித் தின்றிடிற் போமெ டுத்துக்
குவியுயிச் சாம்ப லுன்றன் கொடியநோய் தீர்ப்ப தில்லை
விவிதமாம் பணம்ப றிக்க வேண்டியே வைத்தா ரென்றான். (௫)

ஆங்கிகழ்ந் தெடுத்து ரைக்கு மம்மொழி யுணர்ந்து நின்று
தாங்கருங் கோபந் தன்னாற் சபித்தனன் சண்டி வந்து
வேங்கையாய்ப் பிறப்பா யென்றே வெளியிலவ் வெதிபோர் முன்னை
நீங்கின னரவந் தீண்டி டெடியவப் பாவி யம்மா. (௬)

அவ்வினி னரகந் தன்னிற் றேய்ந்திடத் தள்ளி விட்டா
ரனையவ னரகின் வீழா தருஞ்சிவ பணிமுன் செய்த
வினைவச மதனுன் மேன்மை விளங்கருச் சுனமா மூதூர்
தன்னையணைந் தடல்செ ழித்த தழல்விழி யுழுவை யானான். (௭)

தேடரு மகிமை பெற்றுத் திகழுமத் தலத்தில் வெய்ய
வேடனவ் விபூதி குண்ட நீறுமே னியின ணிந்து
காட்டிற் புகுந்தான் கண்டு பிடித்தரக் கனற்கண் வேங்கை
யோடினன் குத்தித் தள்ள வொழிந்ததவ் வுருவ மன்றே. (௮)

அறம்பொலி விபூதி குண்ட நீறுபட் டிறந்த வாற்றாற்
பிறந்திடும் விமான மேறிச் சிவகணஞ் சூழ வெள்ளிப்
பிறங்கல்வீற் றிருந்தான் மிக்க பெருமைசேர் குண்ட மேன்மை
கறங்குநீள் கடல்சூழ் பாரிற் கணிப்பரி தன்றோ வென்றான். (௯)

இலகிய வெதிவி பூதி குண்டநீ றணிந்தி ருந்து
* கலைசெய் வியாதி நீங்கிக் கருணைசெய் வயித்திய நாத
னலமிகு பொற்றாள் போற்றி நவிலரு மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
சிலபகல் வாசஞ் செய்து திருந்துமாச் சிரமஞ் சேர்ந்தான். (௧௦)

வேறு.

துலங்கும் வன்புக ழோங்குதுச் சீலநன்
னலங்கொள் வாய்மைச் சருக்க நவின்றனன்
னுலங்கொ டோளுதங் கன்னுயர் மாண்மியப்
பலன்பு கன்ற சருக்கம் பகர்வன்மேல். (௧௧)

துச்சீலச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௧௨௨.

* கலைத - கலக்கம்.

உதங்கச்சருக்கம்.

பின்னரும் விபூதி குண்டப் பெருமையைக் கூற லொன்று
நன்முனி வான்பு கன்று முன்மறை யுணர்ந்து நித்ய
கன்மகன் இயற்றிக் காமக் குரோதந் தன்னைப் பாதம்
பன்முறை பணிவோன் சீடர் பரிவுடன் றரயி ருந்தான்.
சற்குண மறையோன் சீட னுருவென்றும் பயோ யுதா
பற்பல துயரு முந்து வருந்திடு குருவைப் பார்த்துச்
சொற்பெறு கால மூன்றுந் தெரிந்திடத் தூயோ யிந்நோ
யற்பக லொழியா தென்னை யடுத்தது தாமேன்செய் பொன்று

வேறு.

மூன்புவை யியனீ மூர்க்க னடையிரு துரோகி பூசை
யன்புடன் செய்வோர் தம்மை யகத்தைய விகழ்ச்சி செய்தாய்
தென்புவி யாளுங் கால அதுவர் சினத்து வந்து
பின்பிடித் திழுத்து வெய்ய பெருநர கத்தில் வீழ்த்தார்.
ஆங்கது நீங்கி காயாய்ப் பிறந்தனை யதன்பின் வந்து
பாங்குள மறைக்கு நத்தி ஆற்பவித் தனையப் பாவந்
தோங்கின கயநோய் தீரு முபாயமொன் றுரைப்பன் கொண்மைத்
தேங்கமழ் லயிற்றிய கதன் செவ்விசேர் தலந்தைச் சேர்ந்து.(௪)
நிறைந்திடும் விபூதி குண்ட நீற்றினை யணிந்து போதிற்
குறைந்துநீங் கிடுமற் றென்றுங் கொடியநோய் தீரா தெனவே
யறைந்தன னனைய மேன்மைத் தலந்தனை யடுத்து மெய்ம்மை
நிறைந்திடப் பத்தி நீங்கி யோர் தட ருடலி விட்டான். (௫)
அடுத்திடும் வியாதி தீரக் கண்டில னைசமன் றன்னைக்
கடுத்துடல் வெறுத்த தன்றிக் காரிய மில்லை யென்று
தொடுத்தன னனேகம் வார்த்தை யனைத்து சாம்ப செவ்வன்
கொடுத்திடு மென்றி கழ்ந்து கொடுமொழி யின்னுங் கொன்றுன்.

கோத்துரத் ததங்கன் கூறும் வெய்யசொற் பொறுமை யுள்ளத்
திரக்கமில் பாவி காக மாகுவை யென்று சாப
மரைக்கணப் பொழுதுந் தாழா திட்டன னவன்வு லாரி
புரத்திலிற் பிறந்து கோயிற் புறத்திலோர் மரத்தி ருந்தான். (௭)
உத்தம மறையோன் சித்தா முதப்புன லுதய காலம்
பத்திமீ தார மூழ்கிப் பணிமதி யணிந்த வேணி
நித்தியன் றனைப்ப ணிந்து நிறைந்திடும் விபூதி குண்டச்
சத்தி றணிந்து மீதி கொண்டுதொன் னகர்க்குச் சென்றுன். (௮)
எப்பொழுதும் வே தியன்மூ ழ்கித் தயிந்திரன் பூசை செய்து
யாரா தனைவ ணங்கித் தூரிய தீர்த்தப் பாங்கர்ப்
புயவக் குண்ட நீற்றுப் பரியபோக் கணத்தை வைத்துப்
பொய்கையிற் றீர்த்த பானம் பண்ணுதற் கெழுந்து போந்தான். ()
அத்தகு பொழுதிற் காக மனையபோக் கணத்தை மூக்காற்
கொத்திடக் குண்ட நீறு பட்டதாற் கொடியாந் தேகஞ்
சுத்தமாய் நீங்கித் தேவர் சூழ்ந்திட விமான மேறி
நித்தன்வாழ் கயிலை சார்ந்து நிலைமைபெற் றிருந்தா னம்மா. (௰)
இப்படி யனேகம் வாய்மை யெய்திய விபூதி குண்ட
மெய்ப்பெரு மேன்மை தன்னை விதிமுறை யாகச்
செப்பினன் புராண மூவா றுணர்ந்துணர்ந் தெளிந்த தூயோ
னொப்பருந் தவத்தோ ரெல்லா முயர்பெரு மகிழ்ச்சி பூத்தார்.(௧௧)

உதங்கச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௯.

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரசித்தபத்திரம்.

இப்புராணம், பல்லவராயன்பேட்டை ம-௱-௱-ஸ்ரீ, அழகப்பிள்ளையவர்கள் தந்த ஏட்டுப்பிரதியின் உதவியால் அச்சிடப்பட்டது; இஃதன்றி யாவராயினும் இனிது பாராயணஞ்செய்ய இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சிதம்பரம் செங்கழுநீர்ப்பிள்ளையார்கோயிற்றெரு 110-ம் நெம்பர்வீட்டில் நம்மிடத்திலும், சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை மானேஜர் ம-௱-௱-ஸ்ரீ, பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்திலும், சென்னையில் [illegible] அச்சுக்கூடத்தலைவர் ம-௱-௱-ஸ்ரீ, வ. புஷ்பரதசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், வயித்தீஸ்வரன்கோயிலில் மளிகைவியாபாரம் ம-௱-௱-ஸ்ரீ, முருகப்பமுதலியாரவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[illegible] அரு-௳.

இங்ஙனம்,
[illegible] …லிங்கமுதலியார்.

சக்கிரவர்த்தி விருத்தம்.

சடையோனே தண்மதியுங் கங்கையுங்கொள்
தலையோனே தவம் புரியுஞ்சகனே பூதப்
படையோனே பழமறையுந் தேடிக்காணாப்
பதத்தோனே பவமகற்றும் பரனேகாசி
யுடையோனே யுலகுயிருங் குணவனிக்கும்
உத்தமனே நமசமனியமனே தூய
விடையோனே [illegible]
[illegible]

சக்கிரவர்த்தி-தரு.

[illegible]

இராகம்-உசேனி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

காருமசர்வேசனே நம-காசிவாசனே (காரு)

அநுபல்லவி.

பாருலோவிருந்த சேருலவுமிந்தப்
பதியினிருந்தாகற கதியுதவு-சிவ
பராமனேசற் நேயனே-நின்
பரிமளப்பத தெரிசனப்புகழ்
தெளியவற்றவ பரிவுடன் (காரு)

சரணங்கள்.

அரும்பேஅதி இர கரும்பேகுளிர்தரு
கரும்பேமதுரமுக் கனிகளத-தென
ளமுதமேபூர் குமுதமே-இன்
நடியருக்குரு கொடியமிப்பெரு
மிடிதொலைத்திரு படியிலே (காரு)

ஆதியேஅருட் சோதியேபொருட்
கதிபதியேபெரும் [illegible]-யோ
தாண்டவ [illegible] தாண்டவா[illegible]
[illegible] தப்பனே-தவ
[illegible] [illegible] (காரு)